

Giới thiệu Kể Trở Về từ Địa Ngục Convert

Phá âm dương, đoạn Phong Thủy, thông thạo cổ kim quý thuật, chưởng quản Thiên Địa cần khôn.

Thình thoảng mang theo cô em đi bắt quỷ, bắt Hồ Yêu tới làm âm giường, thu vài mỹ quỷ làm người hầu gái, còn có cô xưa Đường thi thuật, kinh khủng Ngự quỷ nguyên rủa, thiên hình vạn trạng Khôi Lỗi, vô cùng vô tận tuyệt sát trận...

Bạn đang đọc truyện *Kể Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Tá thi hoàn hồn

Bóng đêm bao phủ khắp hoang dã mộ địa, nơi này khắp nơi đều là vắng lặng ngôi mộ, một tòa sát bên một tòa, phía trên cỏ dại rậm rạp, lại có bị nước mưa cọ rửa đi ra xương khô, phảng phất là từ vong cầm địa.

Lúc này, một tên mập ngời chồm hồm ở vắng lặng mộ phần trước, ở trước người hấn nằm một cỗ thi thể.

Đó là một tên không sai biệt lắm chừng hai mươi thanh niên, trên người vô số vết đao, trí mạng nhất vẫn là hấn vị trí trái tim vết thương, giống như là một cái dĩa tợn Huyết Trùng nằm úp sấp ở phía trên.

"Tiểu Phong, bảo người đừng tìm Thảm Ngưng Nguyệt đi gần như vậy, bây giờ gặp báo ứng chứ ? Bây giờ bị người loạn đao chém chết, ta cũng không biết như thế nào cùng mẹ của người giao phó, chưa tới vài năm, người mộ phần có đều có cao ba mét, ai còn có thể nhớ người?"

Mập mập cầm trong tay một chai nhĩ oa đầu, trên mặt có nhiều chút đỏ ửng, hiển nhiên là có chút uống nhiều, trên người hấn đồng dạng có vết đao, chỉ bất quá so với thanh niên trên người chút ít nhiều, cũng không có vết thương trí mạng miêng.

Rào!

Mập mập đem còn lại nhĩ oa đầu vứt xuống đất, nội tâm là bi thương phần nộ đan xen: "Tiểu Phong, không phải là ta không báo thù cho huynh, mà là ta thật ở không có năng lực này, nhưng mà người yên tâm, nếu là ngày sau có cơ hội, ta nhất định sẽ thay người..."

"Khục khục!"

Một đạo nhỏ nhẹ tiếng ho khan cắt đứt mập mập lời nói, hấn gương mặt cứng ngắc, men say trong nháy mắt biến mất, này chim không thêm ị địa phương, chỉ có bản thân một người, này tiếng ho khan là ở đâu tới?

Mập mập vô cùng hoảng sợ, hấn có thể khẳng định này tiếng ho khan là thật sự rõ ràng tồn tại, tuyệt đối không thể nào là chính mình nghe lầm, cúi đầu nhìn một chút thanh niên thi thể, nội tâm rốt cuộc không thể chịu đựng, 'A' một tiếng kêu lên.

Chẳng biết lúc nào, thanh niên lại mở mắt, đang nhìn mình chằm chằm, mập mập bị dọa đến toàn thân run run, căn bản không dám ở lâu, dùng hai chân giống như chó điên chạy ra nghĩa địa.

Thanh niên chậm rãi ngồi dậy, nhìn mập mập rồi đi bóng người, trong mắt lộ ra vẻ kỳ quái, đối với bốn phía hoàn cảnh xa lạ, đồng dạng là dị thường hiếu kỳ.

"Một ngàn năm, ta đã từ Minh Giới đi ra ư?" Thanh niên lầm bầm nói nhỏ, một ít không giải thích được tin tức ủa vào trong đầu, để cho hấn đại não trở nên đau nhói vô cùng, thật lâu mới dịu lại.

"Thật là thật là đúng dịp, vốn cho là cỗ thân thể này chủ nhân ngày sinh tháng đẻ cùng ta giống nhau, không nghĩ tới ngay cả tên gọi chữ đều là giống nhau, cũng là kêu Diệp Lâm Phong, khó trách có thể dung hợp hoàn mỹ như vậy."

Nhìn tràn đầy vết thương thân thể, Diệp Lâm Phong lại không thêm để ý chút nào, hấn đã chắc chắn từ Minh Giới đi ra, có thể tìm được hoàn mỹ như vậy thân thể, thành công Tá Thi Hoàn Hồn, với hấn mà nói đã đầy đủ, nếu không hấn lúc này vẫn còn ở vĩnh viễn không mặt trời Minh Giới.

Hít thở bốn phía mục nát mùi, một luồng trước đó chưa từng có vui sướng xông lên đầu, Diệp Lâm Phong cũng không lo chính mình thân ở hoàn cảnh gì, lập tức cất tiếng cười to.

"Thanh xa quý tộc trường đại học học sinh, cùng một người mẹ bị mù sống nương tựa lẫn nhau, sau bị một đám người bí ẩn loạn đao chém chết, kẻ sau màn có lẽ là trường chúng ta quý tộc công tử."

Diệp Lâm Phong xoa cằm, sửa sang lại trong đầu trí nhớ, những ký ức này cũng không thuộc về hấn, mà là bộ thân thể này nguyên chủ nhân, nhưng mà trí nhớ này cũng chỉ có những thứ này, thậm chí ngay cả cái thời đại này trình độ văn minh cũng không biết.

"Nếu thừa kế cỗ thân thể này, mối thù này oán liền để ta giúp người giải quyết đi!"

Dung hợp trí nhớ, ở nhờ bộ thân thể này, Diệp Lâm Phong có loại hòa hợp gắn bó cảm giác, có chút ân oán tình cừu, không tự chủ kích thích bản thân cộng hưởng, làm cho mình huyết mạch sôi trào.

"Đáng tiếc cỗ thân thể này đã hư hại không được, ta có thể phát huy lực lượng cũng là cực kỳ có hạn, tạm thời vẫn không thể trở về, trước tiên cần phải khôi phục thân thể mới được, ít nhất làm cho mình có chút thủ đoạn bảo vệ tánh mạng."

Diệp Lâm Phong đang xác định sau này nên làm việc, xa xa bỗng nhiên truyền tới một loạt tiếng bước chân, hần liền vội vàng tìm một địa phương ẩn núp trốn.

"Chẳng lẽ là người mập mạp kia trở lại? Người này tựa hồ cùng 'Ta' quan hệ không tệ?" Diệp Lâm Phong núp trong bóng tối, hướng tiếng bước chân chỗ phương hướng nhìn lại.

Hai đạo cường tráng bóng người dần dần đi tới, từ thân hình nhìn, tuyệt đối không thể nào là mập mạp, bọn họ nói cái gì cũng không có nói, đi tới một ngôi mộ đi trước, xuất ra xẻng liền bắt đầu đào lên.

"Hóa ra là Đào Mộ Tặc!"

Diệp Lâm Phong khoe miệng có chút mỉm cười, người bình thường hần còn không xuống tay được, Đào Mộ Tặc liền không cần khách khí, nên để cho hai cái này đào người phân mộ tiểu tặc biết rõ mình lợi hại, nói thể nào mình cũng đi theo cái kia cả lo phát phơ sư phụ ở Minh Giới tu luyện một ngàn năm.

Diệp Lâm Phong thân hình quỷ mị xuất hiện ở phía sau hai người, vỗ vỗ đôi phương bả vai, nói: "Hai vị, tùy tiện đào người khác phân mộ, nhưng là sẽ bị đầy xuống Địa Ngục."

Hai người bị bắt thành linh động tinh hù dọa giật mình, một người trong đó được đặt tên là Phan nhị cầu, trực tiếp bị dọa sợ đến quỳ dưới đất, lắp bắp nói: "Thần tiên tha mạng! Ta trên có già dưới có trẻ! Còn có một ổ chó phải nuôi! Tạm tha ta đi!"

Bên cạnh Trình Dũng nắng câu không tiền đồ, cổ hết sức quay đầu lại, hần học qua một ít Thuật Âm Dương, mặc dù thanh niên trước mắt cả người là vết đao, máu tươi dính đầy toàn bộ quần áo, nhưng lại có cường Đại Sinh Mệnh lực, tuyệt đối không phải ma quỷ.

"Mẹ! Ở đâu tới dọa người? Nhị cầu người đừng khóc tang! Theo ta đánh chết tiểu tử này!" Chắc chắn Diệp Lâm Phong là một người sống sau, Trình Dũng lửa giận trong lòng dâng lên, không phải là yêu ma quỷ quái hần còn sợ cái bướm?

Phan nhị cầu phục hồi tinh thần lại, hần chính là thống lĩnh toàn thôn Dã Cầu 'Chó Hoàng '. Bị tiểu tử trước mắt này hù dọa này ép dạng nhĩ, trên mặt nhất thời có chút không nén giận được.

Hai người liền vội vàng nhặt lên xẻng, hướng Diệp Lâm Phong mặt đập tới.

Diệp Lâm Phong mặt mỉm cười, nhẹ nhàng đưa hai tay ra, bắt xẻng sắt đầu xúc, mặc cho Phan nhị cầu dùng lực như thế nào, xẻng sắt cũng không nhúc nhích tắc rưỡi bước.

"Tay không tiếp dao sắc? Trời Sinh Thân Lực? Gặp quỷ phải không?" Phan nhị cầu nuốt nước miếng, lúc này đầu óc hần có thể nghĩ đến chỉ có những thứ này từ, này lực lượng đáng sợ quả thực lớn hơn mình, còn ngạo mạn.

Trình Dũng thấy vậy, ngược lại không có như vậy hốt hoảng, mà là đưa tay nhẹ nhàng sờ tới sau lưng, cảm sủng lực cái báng sủng.

"Ta nói cho các người biết, chỉ các người này cận bã vũ khí, ngay cả ta lòng tơ cũng không thương tổn được... A! ****! Trong tay các người cầm là cái gì? Pháp khí gì như vậy ghê gớm?"

Diệp Lâm Phong nói được nửa câu liền hơi ngừng, bởi vì hần hai tay đã nở hoa, máu tươi không ngừng chảy ra, Phan nhị cầu xẻng sắt cũng thuận thế vỗ vào trên mặt hần, khiến hần ngã trên đất.

Trình Dũng trong tay cầm sủng lực, hống sủng còn bốc khói khí, hần đi lên chính là đối với Diệp Lâm Phong một trận đấm đá, trong miệng còn không ngừng nỉ nhỉ cười toe toét.

"Xú tiểu tử, cho là khí lực lớn một chút liền dám già bộ?"

"Bây giờ là thế kỷ hai mươi mốt, chú trọng khoa học kỹ thuật."

"Phan ca đừng nói, đánh chết cái này dọa người."

...

Trình Dũng hai người chỉ là một Đào Mộ, không dám xảy ra án mạng, cảm giác đánh không sai biệt lắm, liền đem Diệp Lâm Phong ném qua một bên, tiếp tục đào lên Mộ đến, chỉ cần đem vật kia moi ra, bọn họ liền có thể giao nộp.

Diệp Lâm Phong Yên lặng nằm ở trên mộ, nội tâm hàng tỉ Ngựa hoang lao nhanh, hấn vốn tưởng rằng có thể thực lực giả bộ trâu bò, không nghĩ tới hai gã tráng hán trong tay Pháp Khí quá lợi hại, chỉ cần 'Oành' một tiếng, liền làm cho mình trầy da sứt thịt.

Đương nhiên, Diệp Lâm Phong nói pháp khí chính là sủng lục, nhưng mà hấn cái này lão cổ hủ ở Minh Giới đợi một ngàn năm, năm trăm năm chịu Hình Địa Ngục nổi khổ, năm trăm năm đi theo sư phụ tu hành Hồn Thuật, quỷ thuật, cùng với Âm Dương Thuật.

Không có tiếp xúc cùng ngoại giới, cũng không có cùng Minh Giới quỷ sai giao thiệp với, căn bản không biết Dương Gian phát triển trở thành ra sao.

Bây giờ từ khi Minh Giới đi ra, hấn đã tiến vào lạc hậu hàng ngũ.

"Sư phụ thật là, thật vất vả tới Dương Gian, ngay cả một ra đáng mà Pháp Khí cũng không cho ta." Diệp Lâm Phong trong lòng âm thầm quyết định, đã quyết định nhẹ nhàng chuẩn bị.

Dù sao đại trượng phu có thể co giãn, mạng nhỏ mình quan trọng hơn, không thể mới vừa trở về Dương Gian, là được trong tay người khác bìa đỡ đạn, chờ thực lực của chính mình khôi phục, lại đến báo thù cũng không muộn.

Ngay tại Diệp Lâm Phong chuẩn bị lúc rời đi sau khi, trình dừng hai người đào ra một cái miếng vải đen bao bọc đồ vật, ở phía trên kia, có nòng nặc Thi Khí, nhìn một cái chính là không rõ ràng đồ vật.

Diệp Lâm Phong không nhìn được ngẩng đầu nhìn một chút trên trời trăng sáng, lúc này Minh Nguyệt chính tròn, vừa vặn soi tại nơi miếng vải đen bên trên, mà cái kia miếng vải đen bên trong phát ra Thi Khí chính là càng phát ra nòng nặc.

"Nhanh lên đem vật kia đốt, nếu như lại để cho nó dính vào ánh trăng, nó sẽ sống lại." Diệp Lâm Phong nhíu mày nói.

"Xú tiểu tử, chuyện không liên quan người, cho ta cút xa chừng nào tốt chừng nấy, còn có tới nay xảy ra chuyện không cho nói đi ra ngoài, nếu không người sẽ chết chắc."

Trình dừng trình Diệp Lâm Phong liếc mắt, lại cắt bàn tay mình, đem máu tươi vẩy vào miếng vải đen bên trên.

"Hô!"

Lúc này, máu tươi thật sự nhỏ xuống địa phương, bỗng nhiên truyền tới một trận đều đều tiếng hít thở, miếng vải đen lên xuống phập phồng, giống như có một người sống bị nhốt bên trong bao đang giãy dụa.

"Nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta đi thôi, vật này đi ra, người nhà họ Thích tuyệt đối không được an bình, đáng tiếc Thích gia cái kia xinh đẹp vợ bé."

Làm xong những việc này, trình dừng hai người liền thu thập đồ đạc, cũng không thèm quan tâm Diệp Lâm Phong, nhanh chóng nhanh rời đi mộ địa.

"Cót két... Chi... Ừc..."

Miếng vải đen trong truyền tới một trận âm thanh kỳ quái, trên đó dâng lên sương mù màu đen, chung quanh cỏ dại vừa dính vào sương mù, liền hoàn toàn mục nát đứng lên, biến thành từng cây từng cây cành khô.

"Vật kia phải ra đến, đáng tiếc, ta bây giờ tu vi căn bản không có cách nào đối phó, chỉ có thể tạm thời đưa người Phong Ấn, về phần này Phong Ấn có thể duy trì bao lâu, thì nhìn người này Thích gia vận khí đủ hay không đủ."

Diệp Lâm Phong cắn bẻ tay mình ngón tay, chuẩn bị thi triển Phong Ấn pháp thuật, nhưng là hấn vừa mới xong liền hối hận, đặc biệt sao tay mình cũng bị mở ra hoa, làm gì uống công vô ích, cắn bẻ tay mình ngón tay?

Không nói thêm lời thừa, Diệp Lâm Phong đi tới miếng vải đen bên cạnh, từ khi miếng vải đen chớp đĩnh bắt đầu, khắc họa máu tươi Phong Ấn chỉ nguyên rủa, thẳng đến miếng vải đen phần đuôi mới kết thúc.

Phong Ấn Chú Pháp trước mắt sau khi, Diệp Lâm Phong ôm lấy miếng vải đen thật sự bao bọc đồ vật, đem thả vào vốn dĩ trong phần mộ, sau đó dùng lấp đất Chú Pháp, đem vật kia cho chôn.

Diệp Lâm Phong phui trên người tro bụi, dưới mắt tối chuyện trọng yếu chính là tìm cái quần áo sạch, đem trên người vết đao che đi, nếu không cái bộ dáng này đi ra ngoài gặp người, tuyệt đối đem người hù chết.

"Thương hải tang điền, cảnh còn người mất, muốn tra rõ một ngàn năm trước sự tình, phỏng chừng cũng là một trò cười."

Nhìn bốn phía thê lương cảnh tượng, Diệp Lâm Phong không nhìn được thở dài, thật ra thì lần này Tá Thi Hoàn Hồn đi tới Dương Gian, cũng là vì hoàn thành trong lòng tâm nguyện, chỉ cho có thể hoàn thành tỷ lệ nhỏ như mong manh.

Diệp Lâm Phong không có suy nghĩ nhiều, chậm rãi đi ra mộ địa, lưu lại một đạo hơi lộ ra cô độc cái bóng, cũng có lẽ cô độc chính là bản thân hấn.

Nhưng là không có người chú ý tới, vốn là bị Diệp Lâm Phong dùng lấp đất nguyên rủa san bằng thổ địa, lại đưa ra một cái máu chảy đầm đìa cánh tay

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: án mạng trong quán ăn

"Mẹ kiếp, mấy ngày này quá nóng, ở Minh Giới còn mát mẻ, đáng tiếc nơi đó lại không có ánh mặt trời."

Diệp Lâm Phong mặc cổ đại trang phục, ngồi ghé tựa cạnh một chiếc xe BMW, nhìn lui tới người đi đường, tâm lý không nhận được than phiền, đồng thời lại có chút vui mừng.

Từ khi trong mộ địa đi ra, Diệp Lâm Phong đầu tiên tìm một không người địa phương, đem trên người vết sẹo phục hồi như cũ, da thịt trở nên bóng loáng vô cùng, khí sắc cùng người sống cũng không có gì khác biệt.

Sau khi đến kinh đô, y phục trên người là hần từ một cái không biết tên Kịch Tổ lấy tới, thiếu chút nữa đã bị người bắt treo lên đánh, thật may hần nhanh nhẹn, mới tránh thoát bữa này no đòn.

Vừa đến nơi đây, Diệp Lâm Phong thật là hù dọa giật mình, bởi vì nơi này cảnh tượng, cùng hần một ngàn năm trước cuộc sống ở Dương Gian lúc hoàn toàn bất đồng.

Khi đó đi ra ngoài phương tiện là xe ngựa, bây giờ đi ra ngoài chính là bốn cái bánh xe đồ chơi kỳ quái.

Xui xẻo là hần còn bị vật kia đụng một cái, thiếu chút nữa thì đem mình phoiri đụng đi ra, kết quả vật kia chủ nhân chẳng những không có nói xin lỗi, còn có một cái mặc xanh lục quần áo người đi tới, nói mình vượt đèn đỏ, muốn phạt tiền.

Diệp Lâm Phong không vui, trực tiếp cùng đối phương đòi co, kết quả cái kia mặc xanh lục quần áo người, móc ra một cái màu đen cây gậy, đập ở trên người mình, sau đó thân thể mình liền co quắp, giống như bị vạn lần sét đánh trúng.

"Nguyên lai bây giờ cái thời đại này, mỗi người đều có trâu bò Pháp Khí."

Diệp Lâm Phong như cũ ngồi ghé tựa bên cạnh xe BMW, trên mặt bày ra vẻ trầm ngâm, vất vả hần mới vừa rồi dùng một chương nhân pháp chạy thoát, nếu không có thể bị cái kia xanh lục quần áo người, dùng màu đen cây gậy đưa tới gấp mười ngàn lần Thiên Lôi điện giật chết.

...

"Xem, bên kia có một tên mặc cổ trang suất ca, hần là muốn diễn xuất sao?"

"Nhất định là như vậy, bằng không hần mặc như vậy làm gì? Hơn nữa người xem hần xe, giá cả kia cũng không thấp, không phải là diễn xuất ngôi sao có thể mua nổi sao?"

"Thật vậy ư!, nhưng hần nếu là ngôi sao, ta thể nào một chút thông tin cũng không có?"

"Đi qua đó xem liền biết, thuận tiện chụp bức ảnh."

...

Cách đó không xa, có ba em mặc váy ngắn xinh đẹp nữ sinh, nhìn xe BMW bên cạnh ra vẻ thâm trầm Diệp Lâm Phong, riu ra riu rít vừa nói, hơn nữa đi chuyển bước chân hướng hần hướng đến gần.

"Này, đại minh tinh có thể chụp một cái ảnh sao?" Một tên trong đó tương đối cởi mở nữ sinh, đi tới Diệp Lâm Phong trước mặt, lộ ra trắng tinh răng trắng cười nói.

"Cái gì đại minh tinh? Chụp ảnh chung vậy là cái gì?" Diệp Lâm Phong mặt mơ hồ nói.

"Suất ca người thật đúng là hài hước, người không chính là đại minh tinh sao? Chúng ta chụp một tấm ảnh đi." Cởi mở nữ sinh nói.

Diệp Lâm Phong vẫn là không hiểu, nhưng mà kia ba tên nữ sinh đã tới bên cạnh hần, thuận thực lấy ra gậy tự sướng, lắp vào điện thoại di động chuẩn bị bắt đầu tự quay.

Này ! Ngươi xem nơi nào đấy Nhìn ống kính a!"

Y Ngưng Nguyệt trừng Diệp Lâm Phong liếc mắt, đem hồ ngực quần áo che kín, không nghĩ tới bộ dạng như thế ánh mắt trời suýt ca lại là một kẻ háo sắc, chụp hình thời điểm, lại vẫn nhìn chăm chăm vào ngực mình, chẳng lẽ mình Bộ Ngực lớn một chút thì có sai sao?

Diệp Lâm Phong ngẩng đầu nhìn một chút Y Ngưng Nguyệt trắng nõn gương mặt, quay đầu nhìn về phía điện thoại di động, tâm lý lại thầm nói: "Thì ra chính là một cái gương, nhiều người như vậy tấm ảnh nhỏ trong một cái gương có cái gì hay mà nghịch?"

Đến lúc hần mới vừa rồi vẫn nhìn chăm chăm vào Y Ngưng Nguyệt ngực, trong lòng là đang kỳ quái, bởi vì mặc như thế để lộ, ở tại bọn hần thời đại kia, giống như là gái lầu xanh, chẳng lẽ những nữ nhân này là muốn dụ dỗ mình?

"Ôi, Biển Khô Vô Biên, quay đầu lại là bờ, ta thừa nhận ta bộ dạng anh tuấn phóng khoáng, nhưng ta tuyệt đối không phải tùy tiện người, vài vị cô nương xin tự trọng." Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, khắp khuôn mặt vẻ thờ dài, tại sao xinh đẹp như vậy cô em, nhưng là gái lầu xanh đây?

Y ngưng nguyệt đám người mặt đầy mơ hồ , đối với Diệp Lâm Phong cái này tự cho là đúng người, trong lòng ảnh hưởng là giảm bớt đi nhiều.

Cũng may hình đã chụp xong, các nàng cũng không muốn lại để ý Diệp Lâm Phong người bệnh thần kinh này,

Nhanh chóng thu hồi gây tự sướng cái cùng điện thoại di động rồi rời đi.

"Ai, những thứ này gái lầu xanh vẫn còn có chút tự biết mình, đáng tiếc các nàng cũng là luân lạc chân trời nữ tử, cuộc sống thật sự là quá xót xa."

Diệp Lâm Phong xoa cằm, tự cho là đúng vừa nói, nhớ lại y ngưng nguyệt đầy đặn ngực, không khỏi bùi ngùi nữ nhân này đáng người thật tốt.

"Này, suýt ca rảnh sao?"

Đúng lúc này, lại có một em mặc áo đồ đi tới, đem vuốt hơi cuộn tóc dài, liếm láp môi đỏ, như ngó sen bàn tay như ngọc cánh tay khoác đến Diệp Lâm Phong trên bả vai.

Diệp Lâm Phong còn chưa kịp nói chuyện, liền bị cô gái áo đồ ép đến ở cửa sổ xe bên cạnh, đối phương môi đỏ mọng không ngừng hôn thân thể của mình, nhất thời làm cho mình cảm thấy khô nóng, nhìn không được đưa tay ở người phía sau trông đẹp bên trên sờ một cái.

"Suýt ca, ban ngày ban mặt không tốt lắm, không bằng chúng ta thấy trên xe rồi hãy nói." Nữ lang áo đồ kiều ngậm một tiếng, mắt sáng như nước, thờ hờn hờn hơi nóng hơi thờ nói.

"Ngươi là nói dưới người của ta cái này bốn cái bánh xe đồ vật sao? Nhưng mà ta không vào được a!" Diệp Lâm Phong cũng sờ nói.

"Cái này chẳng lẽ không phải xe ngươi sao? Làm sao sẽ không có chìa khóa đi vào đây?" Hồng y nữ tử cũng là ngăn người một chút, nụ cười trên mặt dần dần đọng lại.

"Thứ này không phải là đồ của ta, ta cũng không có chìa khóa xe."

"Cái gì? Đây không phải xe ngươi, vậy ngươi ở đây bên cạnh xe đứng cả buổi?" Nữ lang áo đồ nụ cười hoàn toàn thu lại.

"Ta mệt, tựa vào ở bên cạnh nghỉ ngơi một chút mà thôi." Diệp Lâm Phong nghiêm túc nói.

Chát !!

Nữ lang áo đồ một cái tát tại Diệp Lâm Phong trên mặt, nói một tiếng "Lưu manh", liền rời đi nơi này.

"*****" bây giờ nữ nhân đều là bệnh thần kinh sao? Không nói hai lời trước quyền rũ ta, một lời không hợp liền đánh người, cô đơn lạnh lẽo quá hóa điên hả ?" Diệp Lâm Phong xoa xoa đau đốn gò má, trong lòng có chút không vui.

Nghỉ ngơi sau một lát, Diệp Lâm Phong từ xe BMW bên cạnh rời đi, khi hần đi tới một cái khúc quanh lúc, bỗng nhiên thấy một cái màu đen xe kịch liệt đâm đưa, nó xuyên thấu qua cửa sổ xe, mơ hồ có thể thấy bên trong xe cảnh tượng.

Bên trong xe có một nam một nữ, hần là bị nhốt lại, trong miệng không ngừng thờ hờn hờn, dường như là bên trong không khí không đủ, để cho bọn họ sinh ra hít thở không thông triệu chứng, hơn nữa bọn họ quần áo cũng cởi hết, phòng chừng bên trong rất nóng.

"Thật may các ngươi gặp phải ta, nếu không các ngươi sẽ chết chắc." Diệp Lâm Phong cười nhạt, Tay đột nhiên đập xuống, đem cửa sổ xe cho đập phá, rồi sau đó nhanh chóng xoay người rời đi nơi này, chỉ lưu lại một cái tiêu điều bóng lưng.

"Là ai ? Đưa nào ? Đứng ra cho ta!"

Phía sau truyền tới một người đàn ông tiếng hô, Diệp Lâm Phong cũng không quay đầu lại, hần thấy, loại này làm việc tốt không lưu danh là rất tốt sự tình.

Đi đến một cái phố ăn vặt, Diệp Lâm Phong bụng liền kêu ong ong lên, hần lúc này mới nghĩ đến từ lúc tới Dương Gian, ngay cả một chút vật cũng chưa

tùng ăn.

Ngay tại hán chuẩn bị dùng chướng nhãn pháp, đòi chút ít tiền giả để mua đồ lúc, trước cửa tiệm nhỏ bỗng nhiên truyền tới bén nhọn tiếng kêu.

"AAAAAAA! Người chết!"

Cũng không biết là ai rống lên như vậy, người chung quanh toàn bộ xông tới, Diệp Lâm Phong cũng tiến tới, phát hiện một chàng thanh niên, trong miệng phun bọt mép, cặp mắt trừng ra ngoài, trên da thấm dòng máu màu đỏ, đáng chết vô cùng quý dị.

"Vốn là thật tốt người, lại biến thành như vậy, nhất định là ông chủ này là kiếm Phi pháp tiền, ở nơi này trong thức ăn len lén bỏ vào thứ kia."

"Nhất định là như vậy, cái này đường phố liền nhà hán làm ăn tốt nhất, không có thả thứ gì mới là lạ."

"Bất kể như thế nào, phỏng chừng ông chủ này là không có cách nào ở chỗ này làm ăn, ai, thật là bi thảm a, một cái tốt cửa tiệm cứ như vậy sập tiệm."

...

Người chung quanh bắt đầu khe khẽ nói thì thầm lên, trong đó lo lắng nhất chính là Viên lão bản, lúc này hán sắc mặt tái nhợt, ngón tay thật chặt nắm chung một chỗ, còn kém không gấp đến độ giậm chân, dù sao chuyện này đặt trên người nào người đó cũng không tốt được.

Diệp Lâm Phong nhìn chung quanh, khóe miệng có chút mỉm cười, người khác không nhìn ra, nhưng là hán lại có thể nhìn ra được, ngay tại đám người vây quanh thời điểm, có một đạo bóng người màu đen từ bên trong tiêu điểm xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Truy bắt yêu quái

Bóng người màu đen là yêu quái, cụ thể là kia một loại yêu quái, Diệp Lâm Phong nếu chỉ dựa vào Liếc mắt về thì không cách nào xác định, hán bây giờ cũng không khả năng đuổi theo cái kia yêu quái, cứu người mới là cần gấp nhất chuyện khẩn cấp

"Mời tránh ra một chút, nếu như trên mặt đất người này vẫn không trị liệu mà nói, vậy thì sẽ chết thật." Diệp Lâm Phong từ trong đám người đi ra, đứng ở đó tựa hồ là chết đi chàng thanh niên bên người.

"Người là nói người này còn chưa chết?" Viên lão bản hai mắt tỏa sáng, có chút không dám tin tưởng nói.

Không chỉ là Viên lão bản, ngay cả người chung quanh cũng là mặt đầy kinh hãi, cho là Diệp Lâm Phong lúc này đi ra, chỉ là muốn lừa tiền.

"Ông chủ, người đi tìm cho ta mấy cây ngân châm, tốc độ phải nhanh hơn, muộn ta cũng cứu không được người này." Diệp Lâm Phong không trả lời thẳng, cao nhân chung quy phải giữ vững phong độ, nếu là tùy tùy tiện tiện nói ra chân tướng, vậy mình và cá mận khác nhau ở chỗ nào?

Viên lão bản mặc dù có chút nghi ngờ, nhưng bây giờ cái tình huống này, chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống, kêu phục vụ viên lấy tới một cây ngân châm đưa cho Diệp Lâm Phong, người sau nhận lấy Ngân Châm, lựa chọn sử dụng bảy cái nhỏ Ngân Châm, ghim vào chàng thanh niên đầu.

Bảy cây ngân châm vị trí hiện tại, nào người vị trí bảy cái bát đồng Khứu giác, mà thanh niên nam tử này Khứu giác đã bị lấp kín, Diệp Lâm Phong yêu cầu đem Khứu giác khai thông, thả ra trong cơ thể Yêu Khí.

Diệp Lâm Phong hai ngón tay nắm chung một chỗ, toàn bộ Ngân Châm lẳng không chuyển động, mọi người nhìn thấy một màn này, kém chút kinh ngạc gọi ra, bất quá bọn hán sợ quấy rầy đối phương, cố gắng chịu đựng không có kêu thành tiếng.

Xuy xuy!

Chàng thanh niên đỉnh đầu toát ra một trận hắc khí, như cũ không có tỉnh lại dấu hiệu, Diệp Lâm Phong chính là ở hắc khí tán đi thời điểm, đem Ngân Châm hoàn toàn nhổ đi, dùng móng tay cắt ngón tay, đem máu tươi lau ở đối phương dưới mũi.

Nhắc tới cũng kỳ, máu tươi kia bôi xuống sau, lại hóa thành một luồng sinh động khí tức, theo chàng thanh niên lỗ mũi tiến vào thân thể, người sau ho khan hai tiếng, lại từ dưới đất bò dậy.

"Ta là vừa ngất đi sao?" Chàng thanh niên từ dưới đất bò dậy, nghe giọng hần thật giống như người thường xuyên ngất đi.

Người chung quanh nhìn thấy một màn này, trong mắt tràn đầy không thể tin được vẻ, một lúc lâu mới phản ứng được, lẫn nhau mắt đối mắt mấy lần, khen ngợi Diệp Lâm Phong y thuật cao minh.

Viên lão bản càng là cao hứng cười lên ha ha: "Tiểu huynh đệ, lần này nhờ có ngươi, bằng không ta tiệm nhỏ sẽ phải đập, chờ lát nữa cho ngươi bao một bao tiền lì xì, ngươi đừng từ chối."

"Chuyện nhỏ mà thôi, bao tiền lì xì cái gì ta cũng không cần, cho ta tới ăn chút gì đó đi!" Diệp Lâm Phong đắc ý cười cười, trong lòng đột nhiên dâng lên một cổ cảm giác ưu việt.

"Bao tiền lì xì cùng thức ăn là hai chuyện khác nhau, A Sinh, đem chúng ta tiệm nhỏ bằng hiệu thức ăn cho hết vị tiểu ca này bùng lên, ngoài ra chuẩn bị cho ta một phần bao tiền lì xì."

Diệp Lâm Phong ngồi xuống, có vài người liền tiến lên làm quen, dù sao người sau y thuật cao minh, ngày sau nhất định là có lúc phải nhờ tới.

Nhưng phần lớn người vẫn là chọn rời đi, cho rằng Diệp Lâm Phong cứu sống thanh niên, hoàn toàn là trùng hợp, không có cần lấy lòng đối phương ý tứ.

Lưu lại người hướng Diệp Lâm Phong xin số điện thoại, tên này nhưng là lắc đầu một cái, hần ngay cả điện thoại là cái gì cũng không biết, dứt khoát ngậm miệng không nói, làm ra cực kỳ thâm trầm đáng vẻ.

Mấy phen tìm kiếm không có kết quả, những người đó không thể làm gì khác hơn là thất vọng đi ra, trước hần cứu ra chàng thanh niên đi tới, mạng trên mặt hiển hòa nộ cười: "Mới vừa rồi là ngươi cứu ta đi? Thật là thật cảm ơn ngươi, ta bệnh lạ từ nhỏ đã có, một mắc bệnh sẽ hôn mê, toàn thân toát ra máu tươi, đi chừng mấy nhà bệnh viện cũng không trị hết."

Diệp Lâm Phong nghe được chàng thanh niên lời nói, nhưng là lắc lắc đầu nói: "Đương nhiên không trị hết, bởi vì ngươi bị không phải là bệnh, mà là nguyên rủa."

"Nguyên rủa? vị đại sư này, ngươi có thể đem trên người của ta nguyên rủa loại bỏ sao?" Chàng thanh niên trong lòng nổi lên một cổ hy vọng, hỏi.

"Có thể, nhưng mà ta sẽ không giúp ngươi tiêu trừ, bởi vì ngươi đòi trước tội nghiệt quá sâu, nguyên rủa này là ngươi đời này có được báo ứng, nhiều hơn hành thiện, tranh thủ đời sau làm một kiện toàn người."

Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái,

Thật ra thì hần đều nói vậy, nguyên rủa mặc dù có Tiên Thiên, nhưng là chàng thanh niên trên người nguyên rủa chính là người khác gây ra, chỉ có điều tiêu trừ nguyên rủa luôn phiền toái nhất, còn không bằng ngủ thêm một hồi cho khỏe.

Huống chi mình thực lực bây giờ có hạn, chỉ có thể sử dụng đơn giản một chút Âm Dương Thuật, nguyên rủa đối với mình đánh đổi rất lớn, không cần phải làm loại này cái mất nhiều hơn cái được sự tình.

Nếu không cẩn thận để cho Minh Giới biết rõ mình Tá Thi Hoàn Hồn chuyện, nhất định sẽ bị phạt nặng, làm không cẩn thận sẽ còn bị đánh vào địa ngục.

"Đúng vậy, nhân quả báo ứng, có thể là đồ của ta đòi trước nghiệp chương nặng nề, đời này liền cẩn thận chuộc tội đi!"

Chàng thanh niên nghe nói như vậy, trong lòng nổi lên một vệt bi ai, không có nói gì nhiều, đưa cho Diệp Lâm Phong một tấm danh thiếp.

Trên danh thiếp chỉ có 'Hác ninh' hai chữ, còn lại không có thứ gì.

"Nếu như sau này có khó khăn lời nói, có thể tới tìm ta, dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là ta còn sống, cũng có thể giống như đại sư người như thế, căn bản không cần ta trợ giúp."

Hác ninh đứng dậy rồi đi tiệm nhỏ, đi đến phố ăn vặt đầu đường, nơi đó có một chiếc giá trị năm triệu Faraday đậu ở chỗ đó.

Một tên trên người mặc âu phục màu đen nam tử đem cửa xe mở ra, Hác ninh ngồi lên, bên người có một em dung mạo mỹ lệ nữ tử, nàng liếc hần một cái, nói: "Tại sao tới chỗ như vậy ăn đồ ăn, nguyên liệu nấu ăn phẩm chất không tốt, nói không chừng còn dùng dầu bẩn, đủ loại an toàn chỉ số vượt chỉ tiêu."

Hác ninh cười nói: "Ta thời gian không còn nhiều lắm, có thể thấy nhiều cùng chứng kiến một chút cái thế giới này tuyệt vời, ta đã biết đủ, hơn nữa chỗ này cũng không hề giống người nói thế nào sao kinh khủng, ít nhất ta mới vừa rồi gặp phải một cái đại sư, có thể cứu vãn tính mạng của ta."

Mỹ lệ nữ tử không nói gì, dưới cái nhìn của nàng, Hác ninh lời nói tất cả đều là lời nói vô căn cứ, đáng thương mình cùng hần có hôn ước, muốn gả cho hần này con ma chết sớm, nàng càng nghĩ càng giận, trực tiếp đạp chân ga, lái Faraday chạy vội ra ngoài.

...

Diệp Lâm Phong trong tay nắm Hác ninh danh thiếp, nhìn chung quanh cảm giác cũng không có việc gì dùng, trực tiếp ném vào trong thùng rác.

Bên cạnh vừa ăn cơm người, đứng dịp thấy trên danh thiếp nội dung, nhìn không được hít vào một hơi, kinh đô Tứ thiếu một trong Hắc ninh danh thiếp, rất nhiều người tránh phá da đầu cũng không chiêm được, tiểu tử này rốt cuộc là ai? Nói ném liền ném?

Nghĩ lại, người kia lại cảm thấy không đúng, Hắc ninh cái loại này khá có danh tiếng người, làm sao có thể ở loại địa phương này ăn cơm, suy nghĩ một chút đều cảm thấy buồn cười, vì vậy vui đầu ăn cơm tiếp.

Cơm cùng món ăn lên, Diệp Lâm Phong như chó dữ vồ mồi như vậy ăn, sau khi cơm nước no nê, hần thu Viên lão bản bao tiền lì xì, từ bên trong tiểu điểm đi ra, hần nhắm mắt lại, cảm giác trước yêu quái kia lưu lại khí tức.

Diệp Lâm Phong phải đi tìm con yêu quái kia, nếu là cái con kia yêu quái làm xằng làm bậy lời nói, phải sớm một chút giải quyết mới tốt, nếu không khả năng tạo thành càng nhiều người thương vong.

Nhưng hần còn không có cảm giác đi ra yêu quái vị trí cụ thể, bỗng nhiên toát ra một cái gã bi ối, giật chính mình bao tiền lì xì, như gió chạy ra ngoài.

"Bệnh thần kinh, bên trong tất cả đều là giấy đồ mảnh nhỏ, có cái gì hay mà cướp?"

Diệp Lâm Phong chửi một câu, nếu là hần biết kia giấy đồ mảnh nhỏ chính là hiện đại dùng tiền, nhất định sẽ tức điên mà khóc lên, coi như là chạy đứt hai chân cũng phải đuổi theo, bởi vì bên trong chứa trọn vẹn ba chục ngàn nguyên tiền mặt.

Diệp Lâm Phong không có để ý tên trộm kia, tìm được yêu quái kia khí tức liền đuổi theo.

...

Tối gần chạng vạng tối, Diệp Lâm Phong gió ở lăng Hoa công viên đường hoa bên trên dừng lại, đuổi theo yêu quái kia nửa ngày, không nghĩ tới yêu quái kia khí tức lại tại nơi này mất dấu.

Hần ngẩng đầu hướng bốn phía nhìn lại, lại thấy một người mặc cổ điển màu trắng quần áo thiếu nữ, ngồi ở sân cỏ bên trên vẽ vẽ.

Diệp Lâm Phong đi tới, lúc này mới phát hiện thiếu nữ đầu gối dưới váy, có một con Đại Hắc Miêu lười biếng nằm ở chỗ này.

Kia Đại Hắc Miêu rất là Kỳ Dị, khỏe mắt có kim sắc đường vân, ngoài ra trên trán cũng có một cái có lẽ là con mắt hoa văn, nó thấy Diệp Lâm Phong, trong mắt lập tức lộ ra bất thiện thần sắc.

"Vị cô nương này, người váy bên dưới Mèo mun lớn là yêu quái?" Diệp Lâm Phong chỉ chỉ thiếu nữ đầu gối dưới váy Đại Hắc Miêu nói.

Thiếu nữ buông xuống bút vẽ, ngẩng đầu nhìn về phía Diệp Lâm Phong, đem nhẹ nhàng nháy nháy mắt, dùng cực kỳ thanh âm hùng hậu nói: "Người nói ai là cô nương? Ta là nam có được hay không? Nói thế nào cũng phải gọi ta là tiên sinh mới đúng!"

Diệp Lâm Phong trừng mắt, có chút không dám tin tưởng nói: "Cái gì? Người là nam? Nhưng là tại sao phải mặc đồ con gái?"

"Thiếu nữ' vuốt đen tóc dài, rất là thần khí nói: "Chẳng lẽ người không cảm thấy ta mặc đồ con gái rất đẹp sao?"

Được rồi, ta cạn lời luôn, Diệp Lâm Phong khoe miệng giật một cái, vài năm sau này hần mới hiểu được, đây chính là trong truyền thuyết đại treo đáng yêu muối.

Diệp Lâm Phong đem đề tài chuyển tới lúc đầu nói: "Không cùng người nói những thứ vô dụng này, người váy bên dưới hắc miêu yêu quái, để cho ta phải tiêu diệt nó."

"Thiếu nữ' cong miệng lên, nói: "Tại sao phải tiêu diệt nó? Người là Mao Sơn sao? Thấy yêu quái liền muốn giết chết, chẳng lẽ nó hại người sao?"

Diệp Lâm Phong phong đạo: "Ta không phải là Mao Sơn, nhưng nó ở buổi trưa hôm nay thời điểm, hút người khác Tinh Nguyên, giống như nó loại này Tà Yêu nên bị giết chết, hơn nữa nó vừa mới thành yêu, thực lực không mạnh, hiện tại giải quyết là thời cơ tốt nhất."

"Ta đây nếu là không cho người giết thì sao?" "Thiếu nữ' lông mày khẽ nhíu một cái, trong mắt mang theo một tia nghiêng ngẫm thần sắc.

Diệp Lâm Phong trong lòng trầm xuống, chẳng lẽ 'Thiếu nữ' này muốn bao che con này yêu quái sao? Đối phương chẳng lẽ cũng là người tu đạo? Nhưng là tại sao cảm giác không tới một chút khí tức?

"Chung quanh có vẻ nhiều người đây!" "Thiếu nữ' bỗng nhiên nói ra.

Diệp Lâm Phong trong đầu toát ra một cái dấu hỏi, chính lúc này, 'Thiếu nữ' lại đang chính mình dưới mí mắt, còi xuống chính mình màu trắng quần lót nhỏ, rồi sau đó đưa ra trắng nõn tay nhỏ, đạo: "Cho ta một trăm giọt tinh huyết của người, bằng không ta bây giờ liền kêu to, nói người cường gian ta, không sai, đây chính là cướp bóc."

Chương 4: Hấp Huyết Quỷ tin đồn

Diệp Lâm Phong suýt tý nữa thì phun ra một ngụm máu, thì ra 'Thiếu nữ' mà người ta thường nhắc đến chính là ý này, nếu mình không cho nàng tinh huyết mà nói, đối phương một khi kêu lên, vậy hẳn không chỉ bị đám người chung quanh đánh hội đồng, thậm chí càng tổn hại danh dự bản thân.

Tuổi không lớn lắm, lại như thế này xảo trá, sau này lớn lên chắc chuyên đi lừa đảo?

Diệp Lâm Phong khẽ cắn răng, có ý muốn đem 'Thiếu nữ' đánh mông một hồi kích động, nhưng mà nghĩ tới đây, hẳn lại có chút sợ, chính mình lại muốn đánh mông ! Đàn ông, loại tư tưởng này thật đáng sợ, phải nhanh chóng chặt đứt.

"Khoan đã, người rõ ràng là nam, ta thế nào vô lễ với người?" Diệp Lâm Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, cúi đầu nhìn 'Thiếu nữ' nói.

'Thiếu nữ' nháy mắt mấy cái, không biết xấu hổ giả nai nói: "Bởi vì ta lớn lên giống nữ, người khác không nhìn ra, sẽ không cho rằng ta là nam."

"Được, ta phục, con mèo yêu này ta sẽ không diệt, chính người đem nó trông chừng." Diệp Lâm Phong khòe miệng vừa nhếch, xoay người định rời đi, lại bị 'Thiếu nữ' bắt lại.

"Ca ca, nếu đến, làm gì đi với vãi à? Ít nhất đem một trăm giọt tinh huyết cho ta, nếu không người ta vẫn sẽ kêu." 'Thiếu nữ' giả nai vừa nói, nếu như không phải là Diệp Lâm Phong vừa bị bắt chẹt, hẳn thật sự cho rằng đối phương là đáng yêu con trai.

"Ta cho người biết, làm người muốn có điểm mấu chốt, giống người như người vậy là sẽ gặp báo ứng." Diệp Lâm Phong đương nhiên sẽ không đồng ý, thoáng cái muốn hất một trăm giọt tinh huyết, đơn giản là muốn hất nửa cái mạng.

'Thiếu nữ' nghe nói như vậy, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, có chút mất hứng, viền mắt ngấn nước, trong miệng hét lớn: "Cứu mạng a! Có người xâm sở á! Cứu mạng a! Có người cưỡng gian á!"

Diệp Lâm Phong sắc mặt trắng nhợt, vừa định chặn 'Thiếu nữ' miệng, nhưng người chung quanh đã xông tới, nhất là kia giống đực kích thích tổ sinh dục bài tiết quá nhiều phái nam, thấy màu trắng kia quần lót nhỏ, người người nhiệt huyết sôi trào.

Cũng không biết bọn họ biết 'Thiếu nữ' chân chính giới tính, sẽ trở nên như thế nào đây?

"Hiện nay người thật là càng ngày càng gan lớn, còn chưa tới buổi tối liền dám làm loại chuyện này, ít nhất chờ đến trời tối, anh em mấy người cùng nhau làm a!" Một người trong đó cao gần 2m đại hân, vỗ vỗ Diệp Lâm Phong bả vai, thô bỉ cười nói.

"Tránh ra cho ta, ta yêu thích nhất là Bách Hợp." Một cái mạng theo nặng nề gọng kiếng, nhìn giống như cương thi cô em vừa nói, hơn nữa nàng bên cạnh người cũng không có ý muốn ngăn cản.

"Cái này sao mà thần kì chuyển biến !" Diệp Lâm Phong có chút xấu hổ, xem những người đó thô bỉ nhìn về phía 'Thiếu nữ '. Trong mắt không khỏi hiện lên thương tiếc về, lại có chút chờ mong đợi giữa bọn họ phát sinh cái gì.

'Thiếu nữ' cũng hoảng, liền tranh thủ mặc vào màu trắng quần lót nhỏ , lúc này một người trong đó Đại Hán, đã duỗi tay đè chặt bả vai hắn, liền muốn đem hắn quần áo cởi xuống.

Méoooooooo!!

Đang lúc này, 'Thiếu nữ' dưới váy bên dưới Đại Hắc Miêu bỗng nhiên nhảy ra, một móng vuốt chộp vào mặt đại hán kia, người này da mặt lập tức rách ra, lộ ra rất sâu vết thương, máu tươi cũng nương theo lấy phun mạnh ra .

Đại Hắc Miêu ở trong đám người nhảy lên, thân thể hóa thành một vệt bóng đen, nó móng vuốt mỗi khi cử động một chút, thì ở đó sẽ có người trên mặt lưu lại một vết cào, đợi tất cả mọi người đều đánh bị thương sau, con kia Đại Hắc Miêu lại nhảy trở lại 'Thiếu nữ' dưới váy.

"Thật là, lúc đầu không nghĩ ra tay, hiện tại loài người, nội tâm thật là càng ngày càng kinh tởm, lần này coi như là cho các ngươi một bài học, lần sau có thể sẽ không dễ dàng bỏ qua cho các ngươi." 'Thiếu nữ' đem Đại Hắc Miêu ôm vào trong ngực, ngoài ra quanh thân bỗng nhiên phát ra khói đen, đem thân thể hắn bao ở trong đó.

"Đương Gian mạng đến thú vị nhân vật, người còn thiếu ta một trăm giọt tinh huyết, nhớ sau này đưa ta." 'Thiếu nữ' nhìn về phía Diệp Lâm Phong , mặt hiện lên ra nụ cười quỷ dị, cuối cùng ôm Đại Hắc Miêu chậm rãi biến mất ở trong hắc vụ.

"Quả nhiên là kín đáo không lọt, bằng vào ta bây giờ tu vi, chỉ sợ không phải đối thủ của hắn, sau này gặp phải rồi hãy nói!"

Diệp Lâm Phong không có đi đuổi theo cái kia 'Thiếu nữ' cùng Đại Hắc Miêu, đi tới gần đây suối phun ao nước nơi đó, nhờ một giọt tinh huyết vào trong.

Hắn đem những người kia kêu thăm thiết Đại Hán toàn bộ ném vào suối phun bên trong,

Làm như vậy là để xua tan những đại hán kia trên vết thương Yêu Khí, nếu không những người đó vết thương thì không cách nào khép lại, chỉ có thể không ngừng thối rữa, cho đến bọn họ chết đi.

"Dương Gian yêu quái làm sao sẽ có nhiều như vậy, thật sự là không ổn a!" Diệp Lâm Phong cau mày một cái, nhưng mà hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, nhanh chân rời đi lăng Hoa công viên.

Diệp Lâm Phong đi tới một cái hẻm nhỏ, thấy bốn phía không người, liền ở hẻm nhỏ khúc quanh, dùng máu tươi khắc họa triệu hoán Trần Phù, sau cùng trong miệng bắt đầu đọc tới.

"Sư phụ, người mau hiển linh, ta một người chịu đựng không nổi, người có biết hay không, ta là bông hoa nhỏ xinh, mà người giống như là thái dương chiếu rọi trên cao..."

Diệp Lâm Phong mang theo cực kỳ bối rối tâm tình, nhớ tới đoạn này xấu hổ triệu hoán chú ngữ, trước mặt hắn kêu gọi Trần Phù, cũng dần dần chuyển động.

Từng cái ký tự màu vàng ở giữa không trung nhảy lên, nhìn rất là Kỳ Dị.

Dần dần, một tên râu bạc hèn mọn lão đầu hư ảnh hiển hiện ra, hắn thấy Diệp Lâm Phong, trên mặt thật vui vẻ nói: "Thật là không có nghĩ đến a, mới vừa rời đi Minh Giới một ngày, liền bắt đầu tưởng niệm thầy, ta Đồ đệ thật là hiểu chuyện."

Diệp Lâm Phong lắc lắc đầu nói: "Ta là có chuyện phải nói cho người, Dương Gian yêu quái tựa hồ trở nên nhiều, hơn nữa có chút yêu quái thực lực sâu không lường được."

"Chút chuyện vặt, thầy dạy cho người nhiều như vậy bản lĩnh, người đem bọn họ diệt trừ không được sao?"

Hèn mọn lão đầu khoát khoát tay, mắt con người bỗng nhiên sáng lên, rất là nghiêm túc nói: "Đồ nhi a, bây giờ có một chuyện rất là quan trọng."

Diệp Lâm Phong có chút không hiểu nói: "Là chuyện gì cơ ạ?"

"Từ người rời đi thầy sau, thầy chà trộn vào quỷ sai hàng ngũ, chỉ có điều bởi vì một ít hạn chế, không cách nào rời đi Minh Giới, cái đó người cũng rõ ràng, nhưng là ta gần đây ở chỗ này nghe nói đến một vật rất thần kỳ, mà vật này chỉ có ở Dương Gian mới có thể sinh sản." Hèn mọn lão đầu tăng hắng một cái nói.

Diệp Lâm Phong không nói gì, dùng ánh mắt tỏ ý hèn mọn lão đầu nói tiếp, kết quả lão nhân kia lại là ho khan hai tiếng, nói: "Ta nghe nói Dương Gian có một loại đồ chơi gọi là búp bê bom hơi (tự hiểu :3), hôm nào người Hóa vàng cho thầy vài ba cái tới, thầy cũng đói khát mấy ngàn năm, thật sự là nhìn đến nổi sắp phát điên a."

"Búp bê bom hơi? Đó là vật gì?" Diệp Lâm Phong có chút không hiểu, hắn đối với hiện đại xã hội này cũng không hiểu, căn bản không biết đó là vật gì.

"Người cũng đừng hỏi nhiều, gửi cho ta mấy cái tới là được." Hèn mọn lão đầu lại ho khan lên, Diệp Lâm Phong thậm chí còn cảm giác sư phụ mình bị ho lao, đã không thể chữa được.

"Vật này là cần tiền hả? Nhưng là ta trên người bây giờ một phân tiền không có a!" Diệp Lâm Phong lười hỏi nhiều, hắn biết mình sư phụ tính cách, coi như là hỏi cũng sẽ không nói.

"Thật là đàn a, một mối người chính là đồ đệ của ta, dạy người nhiều bản lĩnh như vậy, chẳng lẽ người sẽ không giúp người bắt chút tiểu quỷ, đuổi chút ít tai họa kiếm ít tiền à?"

Thô bỉ lão đầu trợn trắng mắt liếc Diệp Lâm Phong, cảm giác mình một thân bản lĩnh toàn bộ lãng phí ở một tên đàn, nghĩ tới đây, hắn nhất thời có loại học máu xúc động.

"Không được a, cái thế giới này người người đều có lợi hại Pháp Khí, 'Oanh' một tiếng để cho người ta da tróc thịt bong, còn có thể đưa tới gấp mười ngàn lần Thiên Lô, ta ta cảm giác học được bản lĩnh dường như cũng không có cái gì chỗ dùng, nếu không thì sư phụ người cho ta vài cái trâu bò Pháp Khí?"

Diệp Lâm Phong hai mắt sáng lên, hắn nói như vậy chỉ là muốn dụ dỗ cái lão gia hỏa này, chờ hắn tu vi khôi phục, những thứ đó cũng sẽ không tiếp tục nói đến, nửa phút liền có thể giải quyết.

Thô bỉ lão đầu làm sao có thể không biết Diệp Lâm Phong trong lòng nghĩ gì, hắn cảm giác mình tâm can mơ hồ đau, biểu thị không muốn cùng Diệp Lâm Phong nói chuyện, trực tiếp cắt đứt triệu hoán Trần Phù, ngoài ra hư ảo bóng người cũng biến mất ở giữa không trung.

"Mẹ kiếp, sư phụ người đừng đi a, người còn không cho ta trâu bò Pháp Khí đâu rồi, còn có cái kia triệu hoán chú ngữ có thể hay không đổi một cái?"

Thật sự là quá xấu hổ."

Diệp Lâm Phong thầm mắng một tiếng, càng ngày càng cảm giác mình sự phụ không đáng tin cậy, ngay cả một ra đáng Pháp Khí cũng không nỡ bỏ cho mình.

...

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Lâm Phong phát huy đầy đủ hần da mặt dày bản chất, mỗi ngày chạy đến Viên lão bản tiệm nhỏ ăn uống chùa, bởi vì người này không biết cự tuyệt, mỗi lần đều là ngon lành đồ ăn thức uống cung cấp.

Đương nhiên mình cũng biết bày lên tiểu phong thủy cục, để cho đối phương làm ăn càng náo nhiệt một chút.

Thời gian còn lại, Diệp Lâm Phong liền ngâm mình ở thư viện, bởi vì hần phát hiện nơi đó có rất nhiều thú vị sách, mấu chốt nhất là có thể nằm ở nơi đó ngủ, còn có mấy điều hòa không khí thổi, trừ mặt đất có chút cứng rắn, những địa phương khác khỏi phải nói có nhiều thoải mái.

"Thì ra ngày đó đánh ta Đào Mộ Tặc, cầm trong tay là súng lục, có thể thả ra tiểu gấp mười ngàn lần Thiên Lôi màu đen cây gậy là điện côn, bốn cái bánh xe là xe hơi."

Diệp Lâm Phong trong tay bùng một quyển sách, gần đây mấy ngày nay, hần học được không ít, nhưng như cũ có rất nhiều thứ không hiểu.

"Mẹ nó, ngày đó tên ăn trộm kia lại cướp ta ba chục ngàn nguyên tiền, ta lại không có đi đuổi theo." Diệp Lâm Phong dậm ngực, suy nghĩ ngày đó từ khi Viên lão bản tiệm nhỏ đi ra lúc bị cướp bao tiền lì xì, tâm lý chính là áo não không thôi.

"Sờ Sờ, ngươi xem quyển kia liên quan tới Hấp Huyết Quỷ tiểu thuyết sao?" Diệp Lâm Phong bên người, có một tên mang mắt kính thanh niên đột nhiên hỏi.

"Có xem rồi, cảm giác có chút vô nghĩa, Hấp Huyết Quỷ còn có thể cùng con người có tình yêu, ta tình nguyện tin tưởng trên thế giới này có cương thi." Kêu Sờ Sờ cô nương nói.

"Tiểu thuyết mà, vô nghĩa chút là phải, nhưng mà ta gần đây nghe nói nam Đông Lộ bên kia xuất hiện Hấp Huyết Quỷ, hơn nữa đã chết nhiều người, có người đã từng thấy cái kia Hấp Huyết Quỷ cắn người." Đeo kính nam sinh nói.

"Đồn thổi lên thôi, bên kia ăn vặt một con đường, đoán chừng là có người muốn khách hàng đến bên kia ăn đồ ăn, cố ý bịa đi ra tin đồn." Sờ Sờ lắc đầu một cái, không hề để ý Đeo kính nam sinh, chuyên tâm nhìn trong tay sách.

"Nam Đông Lộ, Viên lão bản tiệm nhỏ không phải là ở bên kia sao? Lát nữa đi hỏi một chút." Diệp Lâm Phong cầm trong tay sách thả vào trên giá sách, đứng dậy hướng Viên lão bản tiệm nhỏ đi tới.

Phải Viên lão bản tiệm nhỏ, đã là buổi chiều tầm hai giờ, khi đó cũng không phải là quá bận rộn, hơn nữa Diệp Lâm Phong là đặc biệt chọn thời gian này liền, tránh cho quấy rầy Viên lão bản làm ăn.

Viên lão bản biết Diệp Lâm Phong thời điểm này sẽ tới, đã sớm cho hần làm xong thức ăn, thấy đối phương tới, lập tức đem thức ăn bùng tới.

Diệp Lâm Phong phong nói: "Viên lão bản, mấy ngày nay nhờ có ngươi chiêu đãi, thật là quá ngưỡng mộ, hai ngày nữa ta liền sẽ rời đi nơi này, đợi ngày sau có cơ hội, ta nhất định sẽ báo đáp ngươi."

"Chuyện này, nếu không phải là ngươi giúp đỡ, ta tiệm nhỏ đã sớm đóng cửa." Viên lão bản liền vội vàng vội vàng khoát tay, quay đầu hỏi, "Đúng, ngươi nói ngươi phải rời khỏi, muốn đi chỗ nào?"

"Đi học đi, cái thời đại này sự tình, có quá nhiều ta không hiểu đồ vật, nếu không phải mau sớm dung nhập vào mà nói, là không có cách nào tại cái thế giới này đứng chân."

Nói đến đi học, Diệp Lâm Phong nghĩ đến thanh xa quý tộc trường đại học, bộ thân thể này nguyên chủ nhân chính là ở nơi đó đi học.

Nếu như có lựa chọn mà nói, đi nơi đó đi học là không thể thích hợp hơn, vừa vận bắt được hung thủ sau màn, là bộ thân thể này chủ nhân cũ báo thù, cũng coi như xong hết mình và hần trong lúc đó nhân quả.

Ăn no sau khi, Diệp Lâm Phong hiếu kỳ hỏi "Viên lão bản, nghe nói các ngươi chỗ này, gần đây xuất hiện Hấp Huyết Quỷ?"

"Còn không phải sao, có người chết ngay tại tiệm khác cách nhà ta cửa hàng không xa, ngươi là không biết người kia đáng chết khủng bố đến mức nào, toàn thân đều là vết máu, thân thể khô hết quắt, trên cổ tất cả đều là lỗ máu, không phải là bị Hấp Huyết Quỷ cắn còn là cái gì?" Viên lão bản thờ dài nói.

"Ta cảm thấy bị hần là cương thi, ở cái địa phương này xuất hiện Hấp Huyết Quỷ tỷ lệ không lớn." Diệp Lâm Phong đưa ra một cái ngón tay lung lay, hần bỗng nhiên nghĩ đến ngày đó ở mộ địa, miếng vải đen bao bọc đồ vật.

"Chẳng lẽ là vật kia đi ra?" Diệp Lâm Phong không nhịn được nhú mày, nếu thật là nói như vậy, phiền toái có thể to lắm, hút nhiều người máu tươi, vật kia khẳng định lớn lên.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Hấp Huyết thiếu nữ

"Tiểu Ca, ngươi nghĩ gì vậy?" Viên lão bản thấy Diệp Lâm Phong hưng phấn, không nhịn được hỏi.

"Không có gì, nghĩ tới vài sự việc, đứng rồi phòng bếp có còn thừa máu gà không? Cần máu gà trống." Diệp Lâm Phong phục hồi tinh thần lại, hỏi.

"Có, ta lấy cho ngươi một ít."

Viên lão bản đưa cho Diệp Lâm Phong một chai máu gà trống, lại có chút hiếu kỳ hỏi "Ngươi muốn cái này máu gà trống làm gì? Không phải là muốn đối phó ngươi nói cương thi hả?"

Diệp Lâm Phong cười nói: "Ta tối hôm nay chuẩn bị ở lại nam đông đường phố, cái này máu gà trống chẳng qua là để ta bảo vệ tánh mạng."

"Ừ, ngươi cẩn thận một chút, thời nay buổi tối thật không hoàn toàn, có vài người bị bệnh tâm thần, việc giết người đều là không nháy mắt."

Viên lão bản thật ra thì cũng không tin thế giới có cái gì cương thi, hấn cho rằng nam đông đường phố những ngừng người kia bị một tên biến thái Sát Nhân Cuồng giết chết, cho nên mới lên tiếng nhắc nhở Diệp Lâm Phong.

Diệp Lâm Phong gật đầu một cái, cầm lên chai máu gà, xoay người định rời đi tiệm nhỏ, bỗng một người chừng mười tám tuổi thiếu nữ, vừa vịn dầm vào người mình.

"Ai u, là ai đi đường có mắt vậy? Chẳng lẽ sẽ không nhìn một chút hả?"

Thiếu nữ té lăn trên đất, Diệp Lâm Phong ngược lại giống như người không liên quan, sững sờ đứng tại chỗ.

"Rõ ràng là ngươi dầm vào ta, còn trách cứ trên đầu ta?" Diệp Lâm Phong nhướn mày một cái, trong lòng có chút không vui.

Thiếu nữ vỗ vỗ vầng cao cái mông, từ dưới đất đứng lên, hơi lộ ra non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy ảm ức thần sắc, vừa muốn mở miệng cãi lại, Viên lão bản liền đứng ra, trừng nàng liếc mắt.

Viên lão bản cười nói: "Tinh Nghệ không được vô lễ! Hấn chính là trước kia trợ giúp cha ngươi khách nhân! Ta lúc trước nói với ngươi rồi, xem các ngươi tuổi tác xấp xỉ, sau này có thể trao đổi nhiều hơn."

Diệp Lâm Phong nghe nói là Viên lão bản con gái, trong lòng không vui nhất thời tiêu trừ, dù sao Viên lão bản đối đãi bản thân không tệ, thế nào cũng phải lưu lại tốt ấn tượng.

Nhưng Viên Tinh Nghệ tất nhiên không nghĩ vậy, trong lòng tự nhủ thì ra chính là người này mỗi ngày tại nhà mình ăn chùa uống chùa, đối với Diệp Lâm Phong ăn Trượng giảm bớt nhiều, chỉ có điều cha mình ở bên cạnh, nàng cũng không tiện nói gì.

"Ngày mai ngươi này còn dám tới ăn chùa uống chùa mà nói, tuyệt đối để cho hấn đẹp mắt, cho hấn một đồng thuốc tiêu chảy, xem hấn sau này có dám tới hay không!" Viên Tinh nghệ trong lòng âm thầm suy tư, nghĩ đến chính mình kế hoạch như thế thiên y vô phùng, không nhịn được vui vẻ cười lên.

"Bệnh thần kinh!" Diệp Lâm Phong nhìn Viên Tinh nghệ liếc mắt, cũng không quay đầu lại đi ra tiệm nhỏ.

Viên Tinh nghệ phục hồi tinh thần lại, bị Diệp Lâm Phong nói vậy tức đến nổi gặm chân, nhưng đối phương đã đi xa, cho dù chính mình muốn nói cái gì, vậy cũng nói không được.

...

Diệp Lâm Phong đi ở trên đường chính, suy nghĩ kế hoạch sau đó phải làm, hấn muốn đối phó là trong mộ địa vật kia, lấy mình bây giờ thực lực, cần tìm chút phụ trợ phẩm mới được.

"Kiểm một chút máu chó mực!" Diệp Lâm Phong xoa cằm, chợt thấy phía trước có một con Hắc Cầu, cắn một cái quả cầu nhỏ lăn qua lăn lại.

"Chính là nó, dáng dấp còn có chút giống như chó sói, huyết tính khẳng định rất mạnh, đối phó vật kia tuyệt đối hữu dụng."

Diệp Lâm Phong lặng lẽ tới gần, thì ra trong miệng hắc Hắc Cầu là một con Husky, thuần huyết thống giá trị 5000 nguyên, chẳng qua là hắc không nhận biết a.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Lâm Phong thu một chai máu chó hài lòng đi ra, con kia Husky còn lại là không hề có tinh thần nằm trên đất, bởi vì Diệp Lâm Phong để thuận lợi thu thập máu tươi, lại đem trên người nó lông chó toàn bộ nhổ, không biết lúc nào mới có thể mọc dài lại.

"A! Thăng trời đánh nào! Lại đem ta tiểu hắc biến thành như vậy?" Một người đàn bà to béo đi tới bên cạnh con Husky, phần nộ kêu lên, không nghĩ tới vừa đi nhà vệ sinh một chút, chính mình chó yêu lại biến thành chó trụi lông bộ dáng.

...

Ban đêm rất nhanh tới, Diệp Lâm Phong từ rất sớm đứng ở nam đông đường phố một cái thùng rác phía sau, sau lưng của hắc có một ba lô leo núi, đây là hắc một buổi chiều trộm cắp lấy được, suýt tý nữa bị cảnh sát bắt vào trong tù.

"Mẹ kiếp,

Muối thật nhiều, vật kia làm sao còn chưa tới à?" Diệp Lâm Phong 'Chát !' một tiếng đập ở trên mặt mình, cái kia ăn no con muối rút cuộc trải qua một cái bữa tiệc lớn sau đó chết đi.

Xung quanh người đi đường lui tới, Diệp Lâm Phong chỉ nhớ rõ có một Lão Đại Mụ một mực chú ý chính mình, về phần tin đồn bên trong Hấp Huyết Quý, là đến cái lông cũng không nhìn thấy.

Tối gần nửa đêm thời điểm, Lão Đại Mụ rút cuộc không nhẫn nại được, đi tới Diệp Lâm Phong trước người, mang một cái quạt bên trên có ghi 'Nam giới sinh đề bệnh viện', chỉ hắc nói: "Người một cái thằng nhóc, ở nơi này thùng rác phía sau ngồi xỏm một buổi tối, đừng cho là ta không biết, người chính là muốn ở chỗ này lên lên đại tiện, thứ người như vậy ta thấy nhiều lắm, làm ở chỗ này bảo an quản lý, ta không thể ngồi coi như không nhìn thấy."

Diệp Lâm Phong đầy đầu hắc tuyến, bác gái đây chính là người lấy cớ ta ngồi xỏm một buổi tối? Rất tốt! Cái lý do này rất hợp lý! tinh thần bảo vệ thật cao!

"Bác gái, người đi nhanh lên, lập tức có Hấp Huyết Quý tới." Diệp Lâm Phong gãi gãi bị con muối cắn mụn, hơi không kiên nhẫn nói.

"Phi, tất cả đều là nói bậy, ta ở chỗ này ngồi xỏm hết mấy cái buổi tối, liền chưa từng thấy cái quái gì Hấp Huyết Quý, ta hiện tại sẽ nói cho người biết, không muốn ở chỗ này đại tiện, tối nay ta sẽ cùng người đợi." Bác gái nhỏ một bãi nước miếng nói.

Diệp Lâm Phong thật là khóc không ra nước mắt, thời buổi này thật là loại người nào cũng có, dùng mọi cách cầu xin, vẫn bị bảo an bác gái đẩy ra ngoài.

Ngay tại hắc phải bị đuổi ra nam đông đường phố thời điểm, xung quanh bỗng nhiên truyền tới nồng nặc mùi máu tanh, liền vội vàng dừng lại, từ ba lô leo núi bên trong móc ra một cây đào mộc kiếm, nói: "Vật kia đến, bác đi nhanh lên, nếu không ta không thể đảm bảo an toàn cho người."

Bác gái cướp đi Diệp Lâm Phong kiếm gỗ đào, 'Chát !' một tiếng đem kiếm gỗ đào bẻ gãy thành hai nửa, ném trên đất nói: "Đừng lừa dối bác, bác gái ta nhưng là Người theo thuyết vô thần."

Diệp Lâm Phong nhìn cái kia bị bẻ gãy thành hai nửa kiếm gỗ đào, đã không biết nên thế nào nhổ nước bọt, hắc quả thực không nghĩ lại phản ứng bác gái, tay lấy ra ngủ mê Phù dán ở trên người bác gái.

Bác gái ngủ mê mang, Diệp Lâm Phong cũng không khách khí, trực tiếp đem đẩy tới trong bụi cỏ.

"Thật may ta lanh trí, chuẩn bị hai thanh kiếm gỗ đào." Diệp Lâm Phong lại móc ra một cây đào mộc kiếm, tìm mùi máu tanh phương hướng đuổi theo.

Mùi máu tanh theo một cái tối tăm không ánh sáng trong hẻm nhỏ truyền tới, Diệp Lâm Phong đi tới, phát hiện một người mặc đồ ngủ màu trắng thiếu nữ, đem một người nam nhân bụng rạch ra, hút đối phương trong cơ thể máu tươi, mà nàng đồ ngủ màu trắng, dính mảng lớn máu đỏ máu.

Người chết mắt trợn ngược, đã chết không thể chết lại, mà cô gái kia tựa hồ mê mết với máu tươi, căn bản không biết Diệp Lâm Phong đến.

"Không phải là vật kia?" Diệp Lâm Phong nhẹ nhàng nói, âm thanh phát ra quấy rối mặc đồ ngủ thiếu nữ.

Quần áo ngủ thiếu nữ đeo kính Mâu hồng, khoe miệng có hai viên bén nhọn răng nanh, nàng thấy Diệp Lâm Phong, lập tức nhào tới.

Oành!

Diệp Lâm Phong nâng lên bắp chân, đá vào đồ ngủ thiếu nữ bụng, người này ngã ngửa trên mặt đất, lộ ra trắng như tuyết cổ, không được hoàn mỹ là, cái kia cổ lại có hai cái dử tợn lỗ máu.

Quần áo ngủ thiếu nữ nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, lui về phía sau mấy bước, rồi lại nhào lên.

"Thi biến hóa, nguyên lai là bị cương thi cắn phải." Diệp Lâm Phong thấy thiếu nữ bộ dáng, đưa tay đề ở trên trán nàng, người này chỉ có thể không

ngừng quơ múa cánh tay, làm thế nào cũng không bắt được chính mình.

"Đạo pháp vô biên! Càn Khôn Vô Cực! Cho ta dừng!"

Diệp Lâm Phong đem chính mình máu tươi bôi ở kiếm gỗ đào bên trên, đập thiếu nữ trên đỉnh đầu, người này lập tức đã hôn mê, ngã vào ở trong ngực mình.

Nhìn một chút trên mặt đất thi thể, Diệp Lâm Phong bắt đắc dĩ thờ dài, ngồi xếp bằng xuống vì nạn nhân đọc một đoạn Siêu Độ Chú Pháp, người này thân thể lập tức tàn nát ra từng điểm huỳnh quang, cuối cùng phiêu tán trên không trung.

Diệp Lâm Phong công lên quần áo ngủ thiếu nữ, nhanh chóng nhanh rồi đi hẻm nhỏ, nếu như chờ lâu, bị người phát hiện nơi này chết người, chính mình khẳng định không thoát khỏi liên quan.

Đi ngang qua trước bụi cỏ, Diệp Lâm Phong thấy vừa rồi bác gái bị muỗi đốt cả người toàn là vết đỏ sưng lên, liền vui vẻ cười lên, không có để ý nàng, trực tiếp ôm đồ ngủ thiếu nữ rồi đi.

Diệp Lâm Phong nhớ tới phải kiếm tiền Cho sự phụ mua búp bê bom hơi, hẳn quyết định từ cô gái này trên người xuống tay, bởi vì tên thiếu nữ này hút nhiều như vậy người sống máu tươi, lại không có bị cảnh sát bắt được, nhất định là sau lưng thế lực đem áp chế xuống.

Hơn nữa trên người nàng mặc quần áo, vừa nhìn liền có giá trị không nhỏ, nhà nàng nếu là không có tiền thì cũng có quyền, chắc chắn có thể nhờ vào đó mò được không ít tiền vốn.

Đi tới không người địa phương, Diệp Lâm Phong kéo xuống thiếu nữ một cây sợi tóc, dùng giấy gấp ra một con hạc giấy, đem sợi tóc dính ở phía trên, hẳn hướng về phía hạc giấy thổi một hơi thở, kia hạc giấy lập tức bay lên, hướng nơi xa bay đi.

Diệp Lâm Phong đuổi kịp hạc giấy, đi tới một tòa biệt thự sang trọng, biệt thự này cách nam đông đường phố không xa, cái này cũng là đồ ngủ thiếu nữ có thể vào nửa đêm đến nơi đó giết người nguyên nhân.

"Thật là nặng Thi Khí, hơn nữa cái này Thi Khí ta lại có có chút quen thuộc." Diệp Lâm Phong công lấy sau lưng quần áo ngủ thiếu nữ, chỉ là nhẹ nhàng liếc mấy lần, liền phát hiện trong đó quý dị chỗ.

"Ừc... Ừc..."

Diệp Lâm Phong bụng bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng vang, không biết là bị bác gái nguyên rửa hay là thế nào, lại trở nên không thoải mái, hẳn vừa vận phát hiện trong biệt thự có một bồn hoa, có thể rất bí mật giải quyết chính mình sinh lý nhu cầu.

Hắn công lấy sau lưng quần áo ngủ thiếu nữ, đi vào trong biệt thự, đem quần áo ngủ thiếu nữ bỏ vào bồn hoa phía ngoài, nhanh chóng cõng ra đai lưng chui vào trong bồn hoa.

Đáng thương hẳn không biết trên thế giới này có loại đồ vật gọi là cameras, vừa rồi tất cả hành động, trong biệt thự nhân viên an ninh nhìn rõ ràng.

...

Giờ phút này, Thích gia quản sự Trần Thanh Tùng ngồi ở máy tính màn hình trước, nhìn trong màn hình hình ảnh, cả khuôn mặt cũng đen lại, lại có người dám dùng Thích gia bồn hoa làm WC, không phải là người điên còn là cái gì?

Trần Thanh Tùng liền vội vàng gọi đến bảo tiêu, đánh đèn pin hướng Diệp Lâm Phong chỗ phương hướng đi tới, thấy cái kia bồn hoa bên cạnh, Diệp Lâm Phong vừa vận nhắc lên đai lưng từ trong bồn hoa đi ra.

Toàn bộ chùm ánh sáng rơi vào Diệp Lâm Phong trên mặt, làm hắn không cách nào mở mắt, hắn có chút mơ hồ, nhớ lúc tới, cũng không nhìn thấy người phát hiện mình, thế nào đột nhiên tới nhiều người như vậy? Chẳng lẽ bọn họ có biết trước năng lực?

"Người là người nào? Lại ở khuya khoắt xông đến Thích gia biệt thự? Còn dám dùng Thích gia bồn hoa làm WC?" Trần Thanh Tùng đi ra, lạnh lùng nhìn Diệp Lâm Phong nói.

"Ta tới đưa cho các người một người, Các người nhất định nhận biết người này." Diệp Lâm Phong ôm lấy quần áo ngủ thiếu nữ, lộ ra người này gương mặt.

"Thích tiểu thư! Người tên khốn này đem tiểu thư nhà ta làm gì?" Trần Thanh Tùng thấy Thích Sương Vũ, kích động kêu to lên, kỳ thật tâm trong lại có chút sợ hãi, cái này mặc cổ trang nam tử, thấy thế nào đều giống như người điên.

Người điên làm việc, đều khiến người cảm thấy sợ hãi.

"Buông thả nhà các người tiểu thư đi ra ngoài giết người, các người người nhà họ Thích thật đúng là gan lớn a!" Diệp Lâm Phong mặt mũi sưng lạnh, nhìn mấy người kia thái độ, hẳn bỗng nhiên không muốn xuất thủ trợ giúp, khoản làm ăn này có làm hay không với hắn mà nói cũng là không có vấn đề sự tình.

"Nói bậy nói bạ, người đâu, đem hắn bắt lại cho ta, sau đó nhốt vào phòng ngầm dưới đất." Trần Thanh Tùng hừ lạnh một tiếng, sai khiến thuộc hạ xông

ra.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Hắc Mao cương thi

Nhìn phía trước mấy người, Diệp Lâm Phong cũng không có bao nhiêu hốt hoảng, những người này đối với mình mà nói, không phải là đối thủ.

Hắn không gấp gáp xuất thủ, nhìn về phía biệt thự lầu hai chỗ có ánh sáng, nói: "Thích tiểu thư đã trúng Thi Độc, không quá ba ngày, nhất định trở thành cương thi, các người muốn động thủ với ta, cần phải suy nghĩ cho kỹ."

Mấy tên hộ vệ kia nghe hắn nói như vậy, cơ thể bỗng nhiên dừng lại, hướng biệt thự lầu hai nhìn, lúc này lầu hai ánh sáng nơi rèm cửa sổ bị kéo ra, một tên có râu quai nón xuất hiện ở trước cửa sổ, dùng trầm ổn giọng nói: "Mời hắn đi lên ngồi một chút, nhân tiện mạng con gái của ta cũng đem tới."

Trần Thanh Tùng không dám nhiều lời, giọng tay mời Lâm Phong lên lầu, tên này lại giống như lũ nhà quê lên tỉnh, nhìn bên trái một chút bên phải nhìn một chút, trong lòng hâm mộ vô cùng, bởi vì Thích gia thật sự là quá có tiền, nơi ở không khác gì hoàng cung, xem ra đội lát nữa có thể chặt chém một khoản tiền.

Ngồi ở trên ghế sa lon mềm mại, Diệp Lâm Phong cảm giác mình thân thể giống như lún vào, thật là thoải mái, hắn cười đối với Thích Tinh Hành nói: "Thích lão bản, người cái ghế sa lon này không tệ a!"

"Nếu như là chỉ tán gẫu, còn xin mời người xuống phòng ngầm dưới đất đi, ta cảm giác chỗ đó tương đối thích hợp người."

Thích Tinh Hành sau lưng, có một em mặc trang phục OL gọi cảm thư kí, nắm bóp bả vai cho hắn, trước ngực hai ngọn núi cao vút chập trùng, cộng thêm tất chân đùi đẹp, đi giày cao gót, chỉ là nhìn cũng làm người ta muốn ngừng cũng không được.

Diệp Lâm Phong nuốt nước miếng, đem suy nghĩ bậy bạ loại bỏ: "Ta có thể cứu con gái của người một mạng, thuận tiện giúp người diệt trừ trong biệt thự đồ vật, nhưng điều kiện tiên quyết là người phải nghe lời ta, sau khi chuyện thành công cho ta 10 vạn đồng tiền."

Sau khi nói xong, Diệp Lâm Phong cũng có chút chột dạ, lần trước giúp Viên lão bản cứu người, đối phương cho hắn ba vạn đồng tiền, hắn cảm giác cái thời đại này mạng người chỉ trị giá ba vạn, lần này muốn mười vạn, không biết Thích Tinh hành sẽ sẽ không đồng ý.

"Người nếu thật có bản lĩnh như vậy, ta cũng chẳng có ý kiến gì." Thích Tinh hành nội tâm âm thầm khinh bỉ, một tên ăn mặc như lũ ăn mày, lại dám tìm mình đòi tiền, thật sự là quá ngây thơ.

Diệp Lâm Phong nghe nói như vậy, tâm lý vui mừng, biết Thích Tinh Hành không tin mình, lúc này dùng một Chỉ Quyết, một đoàn ngọn lửa màu u lam liền từ đầu ngón tay bốc lên.

Hắn đem ngọn lửa ném ra, rơi vào Thích Tinh hành bàn làm việc cái ly, ly kia lập tức bị thiêu hủy sạch sẽ, lại không có thương tổn đến mặt bàn.

Thích Tinh Hành nhìn thấy một màn này, trước mắt bỗng nhiên sáng lên, quay đầu hướng về phía sau lưng gọi cảm thư kí nói: "Nhụy nhụy, rót cho vị đại sư này một ly cà phê."

Cà phê bị rót đến, Diệp Lâm Phong thuận tiện liền liếc trộm gọi cảm thư kí bộ ngực, rồi sau đó liếc mắt nhìn trong chén chất lỏng màu nâu, khoát tay một cái nói: "Xin lỗi, ta không uống bunn, ta thật là kỳ quái, không nghĩ tới các người người có tiền cũng ăn đất."

Thích Tinh Hành khoe miệng co quắp, mới vừa muốn giải thích cái gì, nhưng hắn lại sợ giải thích qua nhiều, để cho Diệp Lâm Phong mất mặt, đến lúc đó chọc cho người này tức giận, cho nên cũng không nói gì.

"Đại sư, người nói con gái của ta còn có thể cứu sao?" Thích Tinh hành vuốt ve Thích Sương Vũ mềm mại tóc đen dài, mặt đầy thương yêu nói.

Diệp Lâm Phong gật đầu nói: "Có thể cứu chữa, nhưng mà nàng Thi Độc đã công tâm, nhất định phải lấy Bồn Nguyên cương thi máu, cũng chính là máu của cái con cương thi cần cô ấy, hơn nữa còn là vị trí trái tim máu tươi."

Thích Tinh hành khổ sở nói: "Thế nhưng con kia cương thi là ta tổ phụ, tộc quy Đệ nhất quy củ, là không thể phá hư thi thể, muốn như thế nào mới có thể lấy ra cương thi máu đây "

Diệp Lâm Phong nhướng mày nói: "Mạng người quan trọng thời điểm, người lại còn bận khoản quy củ cũ, nói cho ta biết con kia cương thi bây giờ ở địa phương nào?"

"Chuyện này..." Thích Tinh Hành do dự bất quyết, cuối cùng vẫn khẽ cắn răng, nói: "Tổ phụ thi thể bây giờ bị nhốt ở phòng ngầm dưới đất, trước mời một Cao Tăng, dùng phù chú trấn áp, tạm thời không cách nào từ tầng hầm đi ra."

"Con kia cương thi nhất định còn cần không ít người hả ? Những người đó các người đã bắt được chưa, không thể để cho bọn họ đi ra ngoài hại người, về phân cục cảnh sát trước mang về mấy bộ thi thể, người tốt nhất phải người nói cho bọn hắn biết,

Đem những thi thể này toàn bộ đốt, nếu không sớm muộn có một ngày biến thành cương thi."

"Chuyện này... Thật ra thì thủ hạ ta những người đã bị cắn, trừ tiểu nữ ra, những người khác đều bị ta giết chết hóa táng, về phần trong bót cảnh sát thi thể, ta cũng không có quyền can thiệp a!" Thích Tinh hành ập a ập ứng nói.

Nghe được thích Tinh hành lời nói, Diệp Lâm Phong trong lòng cười lạnh, lão hồ ly này thật đúng là ác, nhiều người như vậy nói giết liền giết, kết quả chính là giữ lại con gái của mình.

Về phân cục cảnh sát những thi thể này, xem ra chỉ có thể tìm một cơ hội, lên vào sở cảnh sát đem hủy diệt.

Diệp Lâm Phong nói: "Chuyện của người ta lười quản, bây giờ đi với ta phòng ngầm dưới đất, giải quyết luôn cho nhanh."

Thích Tinh hành thở dài, mặc vào áo khoác, mang theo Diệp Lâm Phong đi tới cửa phòng dưới đất , phía sau hắn còn có một đồng bảo tiêu bảo vệ.

"Cót két... Cạc cạc... Ạch ạch..."

Trong phòng dưới đất truyền tới thanh âm chói tai, phòng ngầm dưới đất trên cánh cửa sắt, chính là khắc đầy Phật Đạo Chú Ân, nhìn khắc Phù thủ pháp, cũng đúng là một tên Cao Tăng.

"Đem cửa mở ra cho ta, sau đó ngừng thờ, nếu như bị cương thi tìm thấy hơi người sống, ta cũng sẽ không cứu được các người." Diệp Lâm Phong sờ một cái trên cửa sắt phù chú, quay đầu đối với Thích Tinh Hành nói.

Thích Tinh Hành đối với Trần Thanh Tùng dùng mắt ra hiệu, người này liền vội vàng móc ra một cái màu đen chìa khóa, hắn cũng không dám đi ra mở cửa, trực tiếp đem chìa khóa vứt cho Diệp Lâm Phong .

Diệp Lâm Phong đem chìa khóa cắm vào ổ khóa, 'Chát !' một tiếng đem phòng ngầm dưới đất cửa sắt mở ra, hắn còn chưa phản ứng kịp, cửa sắt liền bị hất bay bay ra ngoài, mà thân thể của hắn cũng bị đụng ngã vào trong bồn hoa đằng sau.

"Ách a a!"

Cửa sắt hất đổ qua đi, một con toàn thân mọc đầy lông đen quái vật hiển hiện ra, hắn phun ra một ngụm trọc khí, đem trên người thi trùng phui xuống, mũi liên tục ngửi, muốn tìm được người sống khí tức, cũng may Diệp Lâm Phong nhắc nhở trước sẽ để cho Thích Tinh Hành đám người ngừng thờ, hắn cần bản tìm tìm không được.

"Mùi vị thật quen thuộc, tuyệt đối là miếng vải đen bên trong cái vật kia, không nghĩ tới hắn lại là một con Hắc Mao cương thi, không trách có thể nhanh như vậy phá vỡ Phong Ân."

Diệp Lâm Phong nhô ra trong miệng bùn, từ trong bồn hoa đứng lên, mà con kia Hắc Mao cương thi ngửi được người sống khí tức, lập tức nhào tới.

Hắc Mao cương thi hình thành có hai loại khả năng, một loại là người làm, còn có một loại là Bạch Mao cương thi ăn chân ché dê bỏ tình huyết, mấy năm sau bỏ đi trên người Bạch Mao, biến thành trên người dài đầy tóc Hắc Mao, lúc này tuy vẫn sợ ánh mặt trời cùng ngọn lửa, hành động cũng khá chậm chạp, nhưng sẽ không còn sợ gà chó, toàn bộ máu gà cùng máu chó uy lực cũng sẽ giảm bớt nhiều.

Diệp Lâm Phong nhìn chăm chăm trước mặt Hắc Mao cương thi, hiển nhiên là bởi vì do tác động của con người tạo ra, so với loại kia tự nhiên mọc Hắc Mao cương thi kém rất nhiều, đối với máu gà cùng máu chó sức đề kháng cũng không mạnh, vì vậy hắn đập vỡ chai, đem máu gà cùng máu chó vẩy vào trên người quái vật.

"A a a!"

Hắc Mao cương thi phát ra một trận kêu thê lương thảm thiết, da mặt bị máu gà cùng máu chó ăn mòn thủng lỗ chỗ, khiến cho hắn mặt mũi nhìn càng kinh khủng hơn.

Gàoaaaaa!

Hắc Mao cương thi xông tới, Diệp Lâm Phong lắc mình né tránh, cánh tay kia hất lên, một cái đen như mực xiềng xích nằm trong tay hắn.

Đây là Minh Giới quý sai cần thiết Tòa Hồn Liên, quý sai nhân viên một cái, to bằng ngón cái người trưởng thành, dài chừng mười mét, có thể câu hồn khóa Phách, Trấn Tà diệt dơ bẩn.

Nhưng mà hấn trong tay là bản sao, là buổi chiều trộm được một sợi xích sắt, sau đó rút vào Hồn khí vội vội vàng vàng chế tạo ra được, hiệu quả kém xa chân chính Tòa Hồn Liên.

Diệp Lâm Phong đem bản sao Tòa Hồn Liên ném ra, quần chặt lấy Hắc Mao cương thi, ngoài ra động tác tay cũng không có lúc nào dừng lại, từ trong ngực móc ra một cái Đồng Tệ, ném vào người quái vật

Xùy...!!

Hắc Mao cương thi trên người nhất thời bốc lên một luồng khói xanh, Hắc mao cương thi gào lên đỉnh tai nhức óc, trước đó chưa từng có lực lượng bộc phát ra, lại lôi kéo Diệp Lâm Phong hướng biệt thự lầu hai chạy đi.

"Sao sao... Sao sao... Hồi hồi... Mọi chuyện?"

Diệp Lâm Phong lao đảo một cái té lăn trên đất, bị kéo lê trên cầu thang lên lầu hai, cảm giác bị kéo như vậy, đơn giản là thốn không thể tả.

"Ách a! Ách a a!"

Hắc Mao cương thi mở ra miệng máu, vọt vào Thích Tinh Hành phòng ngủ, Diệp Lâm Phong lại vừa nghĩ đến, cương thi đầu tiên sẽ tìm tới khí tức của người đã bị nó cắn, mà Thích Tinh Hành con gái Thích Sương Vũ đang nằm ở bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Thi trùng

"Nghịch Súc! Đừng hòng đi vào!"

Diệp Lâm Phong giật bản sao Tòa Hồn Liên, đôi chân đạp khung cửa, mượn khung cửa lực cản, đem người cố định ở phía trên, nhưng là hấn lại đánh giá thấp Hắc Mao cương thi chỉ số thông minh, tên kia lại buông tha Thích Sương Vũ, quay ngược hướng mình cắn qua .

Oành!

Hắc Mao cương thi đụng vào Diệp Lâm Phong người, sắc bén Thủ Trảo bóp lại tên này bả vai, hơn nữa đâm vào hấn da thịt, ngoài ra lộ ra cao thấp không đều răng nanh, trực tiếp há mồm cắn ra đi.

Nghe gay mũi mũi hôi thối, Diệp Lâm Phong thiếu chút nữa phun ra, mắt thấy Hắc Mao cương thi miệng máu liền muốn cắn phải cổ mình, hấn liền vội vàng lóng ra Tòa Hồn Liên, từ bên hông móc ra một viên màu đỏ Dược Hoàn, nhét vào Hắc Mao cương thi trong miệng.

Màu đỏ Dược Hoàn là Diệp Lâm Phong cho vào chính mình tinh huyết, cộng thêm máu gà cùng máu chó để luyện ra, có cực kỳ thuần khiết dương khí, đối phó Tà Sát loại quỷ vật, có cực mạnh công hiệu.

Hắc Mao cương thi nuốt huyết hoàn, bắt lấy Diệp Lâm Phong Huyết Thủ rút cuộc lóng ra, trong miệng phun ra một ngọn Dương Hỏa, trên người tàn mát ra số lớn Thi Khí.

Trên người hấn thi trùng, cũng bị Dương Hỏa ảnh hưởng, toàn bộ đều co cuộn lại, cuối cùng bị Dương Hỏa thiêu đốt đến chết.

Diệp Lâm Phong thở phào, chậm rãi nhắm mắt lại, rồi sau đó lại mở ra đến, nhưng lúc này hấn con người đã biến thành vàng óng ả.

Diệp Lâm Phong nhìn về Hắc Mao cương thi, phát hiện hấn nội tạng bởi vì huyết hoàn nguyên nhân, tụ tập số lớn Dương Hỏa, mà tim của nó, đã bị Dương Hỏa thiêu khô sắp không còn.

"Tốc độ nhanh hơn, nếu không cương thi máu sẽ không còn."

Diệp Lâm Phong từ ba lô leo núi bên trong móc ra một cây chủy thủ, đem chính mình máu tươi bôi ở bên trên, hấn lao vào Hắc Mao cương thi trên người, chủy thủ giống như là cắt đậu hủ vậy, cắt vào Hắc Mao cương thi vị trí trái tim.

Diệp Lâm Phong đem toàn bộ lông cùng thịt thối toàn bộ rạch ra, lộ ra một khối đỏ tươi tim, quý dị là trái tim kia lại không ngừng đập đến, nhưng mà quả tim bị Dương Hỏa thiêu đốt, đã bị co rút hơn phân nửa.

"May mà còn kịp." Diệp Lâm Phong đưa tay vào Hắc Mao cương thi lồng ngực, sắp sửa bắt được trái tim kia thì một con đọt tời cỡ tay to màu vàng nhũ thi trùng, bỗng nhiên đem trái tim kia bọc lại, rồi sau đó nuốt vào trong miệng.

"Mẹ nó, tại sao có thể có lớn như vậy thi trùng? Cái này không khoa học a! Cái thời đại này không phải chú ý khoa học sao?"

Diệp Lâm Phong khóc không ra nước mắt, tim bị thi trùng nuốt, hắc làm sao còn cứu Thích Sương Vũ? Chuyện này mà bị Thích Tinh Hành biết, hắc hắc sẽ xé xác mình?

Diệp Lâm Phong khẽ cắn răng, duỗi tay nắm lấy cái kia thi trùng, đem từ khi Hắc Mao cương thi trong lồng ngực kéo ra ngoài.

Nhắc tới cũng kỳ, từ khi cái này thi trùng bị kéo ra Hắc Mao cương thi lồng ngực sau đó, con kia Hắc Mao cương thi liền hoàn toàn mất đi sinh mệnh, thân thể bị Dương Hòa bao quanh, không bao lâu, liền sẽ trở thành một nhúm tro bụi.

"Khanh khách!"

Thi trùng rơi vào Diệp Lâm Phong trong tay, không ngừng xoay chuyển động thân thể, cố gắng dùng răng, cắn tên này gan bàn tay, tựa hồ là muốn từ trong tay hắc tránh thoát.

Diệp Lâm Phong đương nhiên sẽ không thả nó rời đi, đem chủy thủ cắm vào thi trùng thân thể, cố định ở trên sàn nhà, đảm bảo con kia thi trùng như thế nào ngộ nguy thân thể, cũng không cách nào từ chỗ đó rời đi.

Cộc! Cộc! Cộc!

Lúc này Thích Tinh Hành mang lấy thủ hạ chạy lên lầu đến, hắc nhìn biến thành than Hắc Mao cương thi, lo lắng vội hỏi: "Như thế nào đây? Bồn Nguyên cương thi máu lấy được sao?"

Diệp Lâm Phong lúng túng cười cười, chỉ chỉ trên đất thi trùng, nói: "Lấy được, không thấy ta lấy chủy thủ đóng nó xuống đất sao?."

Thích Tinh Hành sắc mặt tối sầm nói: "Cương thi tim là một con sâu trùng?"

"Thi trùng đem cương thi tim ăn, ta phỏng chừng Bồn Nguyên cương thi máu bây giờ còn chưa có tiêu hóa, bây giờ chỉ cần để cho con gái của ngươi đem thi trùng ăn là được, ta phối hợp với mấy thang thuốc, con gái của ngươi Thi Độc liền có thể giải quyết." Diệp Lâm Phong nghiêm túc nói.

Bây giờ Hắc Mao cương thi tim bị hủy, hắc cũng chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống.

"Ngươi để cho nữ nhi của ta ăn sâu trùng, còn là loại này chán ghét sâu trùng?" Thích Tinh Hành chỉ chỉ trên đất thi trùng, biểu hiện trên mặt không ngừng biến đổi.

"Thật không dám giấu giếm, thật ra thì ta ngoại trừ biết pháp thuật ra, am hiểu nhất chính là nấu cơm, trùng yến chính là món ăn của ta tinh thông một loại." Diệp Lâm Phong phui ống tay áo, nghiêm trang nói bậy, hắc nào biết cái gì trùng yến, làm chén cơm xào trứng cũng thành vấn đề.

"Vậy phải làm sao xử lý con này thi trùng? Có muốn hay không ta lấy cho ngươi một nồi nấu cùng bếp, nhân tiện lấy chén rượu nhỏ?" Thích Tinh Hành mặt đây lo lắng nói.

"Không cần!" Diệp Lâm Phong vừa nói, đem cầm ở thi trùng trên người chủy thủ rút ra, rồi sau đó 'Chát !' một thân giẫm ở thi trùng trên người, Nhũ chất lỏng màu vàng sắc bắn khắp nơi đều là.

Mọi người nhìn thấy một màn này, thiếu chút nữa chán ghét phun ra, Diệp Lâm Phong nhưng là kiên trì đến cùng, từ dưới đất nhặt lên thi trùng da, mặt đây nghiêm túc nói: "Ta cảm thấy như vậy đi, ăn sâu trùng hay lại là ăn sòng tương đối tốt, nhất là loại này thịt nhiều béo khỏe."

Thích Tinh Hành hít sâu một hơi, đi tới Diệp Lâm Phong trước mặt, nhắc lên hắc cổ áo nói: "Tiểu tử ngươi là lừa phỉnh ta hả ? Đồ chơi này có thể ăn? Ngươi là muốn hại chết nữ nhi của ta hả ?"

"Thi trùng không không có độc lại vô hại, chính là Thuốc Đại Bỏ, có cái gì không thể ăn?" Diệp Lâm Phong nhếch nhếch mũi, nếu như đã nói bậy, nhất định phải tiếp tục nói bậy tiếp, cùng lắm sau đó Đưa cho Thích Sương Vũ nuốt hết thi trùng da, liền mau chóng rời đi.

"Không độc vô hại đúng không? Tiểu tử ngươi trước ăn một nửa cho ta." Thích Tinh Hành buông ra Diệp Lâm Phong áo khoác cổ, trong tay móc ra một cái đen thùi đồ vật.

Diệp Lâm Phong định thần nhìn lại, không nhìn được run run một cái, Thích Tinh Hành trong tay chính là súng lục, 'Đùng' một tiếng liền có thể làm cho mình trắng da sứt thịt, hắc đối với vật này có nghiêm trọng ám ảnh.

Thích Tinh Hành ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ta liền trực tiếp nói cho ngươi biết đi, nữ nhi của ta nếu là chết, ngươi cũng đi ra không được cái biệt thự này, đến lúc đó liền cùng nữ nhi của ta chôn theo."

Diệp Lâm Phong tâm lý thầm mắng một tiếng, không nghĩ tới Thích Tinh Hành người này như thế hèn hạ, chính mình lòng tốt tới trợ giúp, lại muốn diệt trừ chính mình, nhưng hôm nay người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được, hắc không thể làm gì khác hơn là đem thi trùng da nói hai nửa, một nửa

nuốt vào trong bụng, một nửa nuốt cho Thích Sưong Vũ.

"Nôn..."

Nuốt trọn nửa khối trùng da, Diệp Lâm Phong liền đỡ khung cửa ới đứng lên, là vật gì thật rất khó ăn, có một mùi tanh hôi vị không nói, ăn còn muốn ói, khiến cho bản thân toàn bộ Dạ Dầy cũng không thoải mái.

"Một con thi trùng lớn như vậy, hiển nhiên là biến dị thi trùng, không biết đối với thân thể có hại hay không?" Diệp Lâm Phong xóa đi khóe miệng vật dơ bẩn, nhìn nằm trên ghế sa lon Thích Sưong Vũ, sau khi phát hiện trên người Thi Khí lại dần dần tản đi, sắc mặt cũng biến thành càng ngày càng tốt.

Thích Tĩnh Hành thấy con gái sắc mặt chuyển biến tốt, trên mặt lập tức hiện ra vẻ vui mừng, nhưng hần hình như là nghĩ đến cái gì giống như, quay đầu đối với Trần Thanh Tùng nháy mắt.

"Xem ra tại nuốt cương thi tìm thi trùng có chút tác dụng chỗ." Diệp Lâm Phong khóe miệng có chút mỉm cười, lúc này Trần Thanh Tùng cho hắn đưa tới một chai nước suối, hắn cũng không có để ý, nhận lấy uống một hớp.

Uống xong chai kia nước suối không bao lâu, Diệp Lâm Phong liền cảm thấy thân thể một trận mất sức, vầng đầu choáng váng trầm trầm, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thích Tĩnh Hành, lại phát hiện tên này mang trên mặt gian kế được như ý nụ cười.

"Ta vốn không muốn như vậy, muốn trách thì trách người biết quá nhiều."

Đây là Diệp Lâm Phong ở mắt đi ý thức trước, nghe được câu nói sau cùng.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trong rừng Hồng Y quý

Kinh đô ngũ hoàn Tây Khu ngoại ô, có một rừng cây nhỏ, ở đêm tối bao phủ xuống, bóng cây lắc lư, nhìn liền như là ác quỷ móng vuốt, lộ ra phá lệ Âm U kinh khủng.

Lúc này mảnh này rừng cây nhỏ, lại tiếp hai vị khách không mời mà đến, bọn họ lái màu xám bạc xe bánh mì, đem đậu ở rừng cây nhỏ bên cạnh.

Dương Thanh đầu tiên đi xuống, gọi trong xe Đầu Cua, nói: "Người nhà mau chạy ra đây, theo ta đem vật kia từ trong xe mang ra tới."

Đầu Cua nơm nớp lo sợ đi xuống, đẩy ra xe bánh mì hoạt động cửa xe, nhìn trên xe vải trắng thật sự bao bọc đồ vật, nói: "Dương ca, chúng ta thật muốn làm như thế sao? Cái này chẳng lẽ sẽ không là bị trời phạt sao?"

Dương Thanh đốt điếu thuốc hút, nhắc cái mí mắt cười nói: "Trời Phạt cái gì đều đi gặp quỷ đi! Người là lần đầu tiên làm chuyện này, sợ hãi là hẳn, Dương ca ta không trách người, xong chuyện đi qua hai ta uống chén rượu nhỏ, coi như là huynh đệ, người sau này ở Thích gia xảy ra chuyện gì, tìm ta là được."

Đầu Cua gật đầu một cái, cùng Dương Thanh vải trắng bên trong bao bọc đồ vật mang ra đến, hướng rừng cây nhỏ sâu bên trong đi tới.

Trong lúc hốt hoảng thấy một ít chim đi chuột, gây ra chút động tĩnh, ngược lại đem Đầu Cua dọa sợ không nhẹ.

"Dương ca, người nói nơi này chôn nhiều như vậy oan người chết, có thể xuất hiện hay không ác quỷ cái gì?" Đầu Cua hết nhìn đông tới nhìn tây, rất sợ có cái gì đáng sợ quỷ vật bỗng nhiên nhô ra.

"Người để lại mười ngàn cái tâm đi, chuyện này ta làm nhiều như vậy lần, ngay cả một Quỷ Ảnh cũng không nhìn thấy." Dương Thanh thối rớt trong miệng tàn thuốc, lăm lét nhìn trái phải một chút, cảm giác nơi này không sai biệt lắm, liền để cho Đầu Cua dừng lại.

Hai người đem vải trắng bên trong bao bọc đồ vật đặt trên đất, Dương Thanh trực tiếp cầm lấy xẻng sắt, một bên đào hố vừa nói: "Đầu Cua, thật không dám giấu giếm, Dương ca Ta lần đầu tiên làm loại chuyện này cũng là sợ muốn chết, làm nhiều cũng liền quen thuộc, người chỉ phải tin tưởng trên thế giới không có gì quỷ quái là được."

"Con kia Hắc Mao cương thi giải thích thế nào? Ta xem hắn bộ dáng rất khủng phở." Đầu cua trong miệng hỏi, thủ hạ động tác lại không dám thờ ơ, bởi vì hắn hy vọng có thể sớm một chút xong chuyện rồi đi nơi này.

"Hắc Mao cương thi ta nghe người ta nói qua, chính là tinh điện tạo thành, là khoa học hiện tượng, không có gì phải sợ."

Dương Thanh một bộ Lão Đại Ca bộ dáng, cảm giác cùng với Đầu Cua, chính mình ép Cách trong nháy mắt liền lên đến, sau này mang người yêu thời điểm thì mang theo hắn, tuyệt đối không sợ bị cướp cái gì.

Đầu Cua nghe xong Dương thanh giải Thích, tâm lý an tâm rất nhiều, bất quá hắn vẫn có chút sợ hãi, may mắn vì đầu tạo ra bấy hồ không nói lời nào, dùng cái này tiếp dời đi chính mình sự chú ý.

"Ha ha ha lạc~!"

Cũng không biết đào bao lâu, chung quanh cánh rừng bỗng nhiên truyền tới tiếng nghiêng răng thanh âm, lúc này không chỉ là Đầu Cua dọa cho giật mình, ngay cả Dương Thanh cũng bị dọa sợ đến gần chết.

"Ngọa tào, Dương ca thật có quý a, nàng muốn ăn chúng ta!" Đầu Cua nhắm mắt lại, cực kỳ đàn bà lao vào Dương Thanh ôm trong ngực, hình ảnh kia khỏi phải nói có nhiều mỹ.

Dương Thanh đập Đầu Cua một cước, xóa đi mồ hôi trán, hướng về phía khắp nơi hắc ám hét: "Đứa nào không có mắt, nửa đêm chạy tới hù dọa gia gia?"

"Khanh khách... Khanh khách..."

Tiếng nghiêng răng càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ cũng càng ngày càng đến gần, Dương Thanh hù dọa đến sắc mặt tái nhợt, lại xuyên thấu qua hắc ám nhìn lại, hắn lại phát hiện một đôi đỏ tươi mắt đỏ.

Đôi kia đỏ tươi mắt đỏ từ từ đi tới, một tên đỏ thắm bóng người cũng dần dần hiển hiện ra, đó là phụ nữ người thân ảnh, khoác màu đỏ quần lụa mỏng, tóc dài màu đen che giấu mặt mũi, màu xám chân nhỏ rời đi mặt đất trôi nổi ở giữa không trung, không phải là nữ quý còn là cái gì.

"Tiểu Nguyệt? Chẳng lẽ ngươi là Tiểu Nguyệt?" Dương Thanh nuốt nước miếng, nhìn đạo kia đỏ thắm bóng người, bỗng nhiên nghĩ đến lần trước vào quầy rượu gặp phải một nữ nhân, mà người kia chính là Tiểu Nguyệt.

Dương Thanh đem Tiểu Nguyệt ngủ, kết quả chơi đùa mấy ngày cảm thấy chán ghét, vì vậy hắn thừa dịp Tiểu Nguyệt ngủ say thời điểm, dùng chủy thủ cắm vào nàng tim, vô tình giết chết nữ nhân kia, cuối cùng đem thi thể vùi vào mảnh này rừng cây nhỏ, mà nàng chết ngày đó mặc chính là màu đỏ quần lụa mỏng.

"Khanh khách... Ngươi còn nhớ ta... Khanh khách... Ngươi còn nhớ Ta..." Quần đỏ nữ quý vẫn là mãi rãng, người mặc không có chút huyết sắc nào cánh tay, cô ấy là đỏ tươi móng tay nhìn cũng làm người ta đỏ mồ hôi.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta sai, sau này ta cho ngươi đốt chút tiền vàng bạc." Dương Thanh bị dọa sợ đến mềm mại co quắp trên mặt đất, vốn tưởng rằng như vậy có thể làm cho mình điểm an toàn hạ, ai ngờ phía sau lại đưa ra một cái tay, dựng ở trên vai hắn.

"Àch!"

Dương Thanh bị dọa sợ đến kêu thảm một tiếng, hôn mê tại hắn đào trong hố sâu, cái kết quả này có thể nói là tự đào mộ.

"Ồ? Vô một cái bà vai liền hù dọa ngắt đi, không phải mới vừa nói cái gì cũng không sợ sao?" Diệp Lâm Phong đem đáp lên người vải trắng xé ra, từ dưới đất đứng lên.

Không sai, vải trắng bên trong bọc chính là Diệp Lâm Phong, hắn bị Thích Tinh Hành mê ngắt đi sau đó, liền bị hai người kia mang tới đây, chuẩn bị đem chôn sống, đáng tiếc người tính không bằng trời tính, cái hố còn không có đào xong, liền bị dọa ngắt một người.

Thật ra thì Diệp Lâm Phong đã sớm tỉnh lại, dĩ nhiên cũng không thể nói là toàn bộ tỉnh lại, chẳng qua là ý thức khôi phục như cũ, thân thể lại không có khôi phục như cũ.

Đây cũng là nhờ vào sở học của hắn Là Hồn Thuật, ngoài ra ba hồn bảy vía đặc biệt cường đại, nếu hắn không là ý thức tuyệt đối sẽ không sớm như vậy khôi phục, đáng tiếc ý thức khôi phục, nhưng là nghe cái này gọi là Dương ca thứ khoái lạc.

Diệp Lâm Phong nhìn một chút trong hố sâu Dương Thanh, lại đá một cước nhắm mắt không mở Đầu Cua, tên này lập tức oa oa kêu to lên: "Đừng giết ta, ta vô tội, đều là cái đó Dương ca giật giây ta xong rồi."

Diệp Lâm Phong thở dài, lười quản hắn khi gió cái này kinh sợ bao, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia quần đỏ nữ quý: "Nếu như đã chết, không đi đầu thai coi như, còn muốn gieo họa người khác?"

Quần đỏ nữ quý cảm nhận được Diệp Lâm Phong trên người khí tức, có chút kiêng kỵ đối phương: "Không phải là ta không nghĩ đầu thai, mà là ta không giết Dương Thanh tên súc sinh này, trong lòng là thật không thoải mái."

Quần đỏ nữ quý nói xong câu đó, tâm lý cũng có chút hối hận, chính mình lệ khí nặng như vậy, ăn mặc như Diệp Lâm Phong thứ người như vậy, nhất định là lợi hại đạo sĩ, hắn loại này lão cổ hủ khẳng định sẽ đem mình đánh tan tành mây khói, dù sao nàng khi còn sống xem TV, kết cục đều là như vậy.

Diệp Lâm Phong bóp bóp cằm, gật đầu nói: "Người này nghiệp chướng nặng nề, nhân quả báo ứng, giết hấn là phải, người giết đi, nếu là giết không nói gì, ta ban cho người một giọt tinh huyết, giúp người tăng cao tu vi, đến lúc đó giết một trăm thứ người như vậy cũng không có vấn đề gì."

Quần đồ nữ quý thật là không dám tin tưởng lỗ tai mình, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể đem Diệp Lâm Phong trở thành tà ác đạo sĩ, bởi vì chỉ có loại nhân tài này sẽ trợ Trụ vi ngược.

Đã có cơ hội báo thù, quần đồ nữ quý đương nhiên sẽ không tùy tiện bỏ qua cho, thân thể trôi nổi phải sâu sắc bên trên, hướng về phía Dương Thanh mặt lỗ mũi thổi khí, tên này lập tức tỉnh lại.

"Ngọa tào! Quý a!" Kết quả Dương Thanh mở mắt thấy quần đồ nữ quý, lại bị dọa sợ đến hôn mê.

Quần đồ nữ quý tâm lý không còn gì để nói, nàng vốn định đánh thức Dương Thanh, tươi sống hành hạ chết đối phương, không nghĩ tới Dương Thanh nhất gan như vậy, thấy chính mình liền bị dọa sợ đến hôn mê.

Không có cách nào, quần đồ nữ quý không thể làm gì khác hơn là hóa thành một cái bóng mờ, tiến vào Dương thanh mộng bên trong.

"Cô gái này quý chết không lâu, lại có thể tiến vào trong mộng, tu vi tại sao lại nhanh như vậy?" Diệp Lâm Phong nhìn về phía Dương Thanh, trên mặt lộ ra suy nghĩ sâu xa thần sắc.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Phong Ma cái giếng

"Ách ạch... Ách ạch ạch... Không nên giết ta... Không nên giết ta..."

Hôn mê Dương Thanh, trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra thần sắc thống khổ, nhưng hấn cũng không tỉnh lại nữa, mà là trong giấc mộng bị quần đồ nữ quý hành hạ, hai tay từ từ sờ tới cổ mình vị trí, dùng sức bóp lên.

Diệp Lâm Phong nhìn Dương Thanh, trên mặt không có một tia biểu tình, hấn cũng không phải là kẻ ba phải, đối phương giết hại nhiều như vậy, là chết chưa hết tội, không có gì thật là đau lòng, chính mình không cần phải đi làm cái gì Thánh Mẫu, đem đối phương tánh mạng cứu.

"Ách!"

Dương Thanh hét thảm một tiếng, trong miệng thốt ra bọt mép, con mắt bị trùng ra ngoài, đã bị mình tươi sống bóp chết, quần đồ nữ quý cũng vào lúc này, từ thân thể đối phương bên trong bay ra.

Đầu Cua nghe được như thế kêu thê lương thảm thiết, không nhịn được mở mắt liếc mắt nhìn, nhưng khi hấn thấy trước mắt quần đồ nữ quý sau đó, trực tiếp bị dọa sợ đến đã hôn mê.

"Đa tạ đạo trưởng tác thành, cho ta một lần cơ hội báo thù." Quần đồ nữ quý hướng về phía Diệp Lâm Phong cung khom người, dùng cái này ngỏ ý cảm ơn.

Diệp Lâm Phong là là phi thường không nói gì, chính mình khi nào Thành đạo trưởng? Chính mình căn bản không phải đạo sĩ có được hay không?

"Nếu đại thù đã báo, vậy phải đi Minh Giới đi, chịu đựng xứng đáng có trách phạt, về phần có thể hay không tái thế đầu thai làm người, vậy thì xem vận khí người." Diệp Lâm Phong khoát tay một cái nói.

"Ách, đi Minh Giới còn phải bị trách phạt à? Dương Thanh giết ta, ta sau đó là giết hấn, chẳng lẽ không đúng hay sao?" Quần đồ nữ quý瑟瑟, có chút không tỉnh nguyện nói.

Diệp Lâm Phong nói: "Nói nhảm, nếu là mỗi một quý chết cũng chính mình báo thù, thiên hạ kia sẽ đại loạn, hơn nữa người giết người, phỏng chừng phải bị một trăm năm Địa Ngục chi hình, miễn từ qua đi, ta đoán chừng người sẽ đầu thai làm con ruồi, dĩ nhiên cũng có thể là con bọ con muỗi loại."

Quần đồ nữ quý nghe được Diệp Lâm Phong lời nói, tâm lý bị dọa sợ đến gần chết, lập tức đem chính mình kinh khủng bộ dáng thu, biến thành một tên tính lễ mễ nữ, đầy mắt mỉa hoặc đạo: "Đạo trưởng, người đừng như vậy mà, người ta không muốn đi Minh Giới, nếu không người ta liền ở lại bên cạnh người theo người làm tiểu quý Nô tót."

"Cái này không thể được, người nếu là không đi Minh Giới mà nói, ta liền đem người đánh hồn phi phách tán." Diệp Lâm Phong ngăn người một chút, phát hiện cô gái này quý bộ dạng vẫn thật có sắc đẹp, nếu là thu làm quý Nô cũng không tệ, nhưng hẳn là có nguyên tắc người, kiên quyết không thể để mặc cho Quý Hồn lưu ở nhân gian.

"Đạo trưởng, người hãy thu Tiểu Nô đi, người ta có thể nấu cơm, cho người làm ấm giường bồi ngủ." Quần đỏ nữ quý bay tới Diệp Lâm Phong bên người, trắng như tuyết bắp đùi không ngừng lui về phía sau người trên người cạo đi.

"Muội người người là quý a, giặt quần áo nấu cơm ta có thể hiểu, làm ấm giường bồi ngủ coi như, chờ đem ta đông lạnh cương thi." Diệp Lâm Phong một cái hắt hơi, liền tranh thủ quần đỏ nữ quý lạnh giá bắp đùi đẩy ra.

Quần đỏ nữ quý khế cắn răng, để không đi Minh Giới chịu đựng Địa Ngục nổi khổ, không thể làm gì khác hơn là xuất ra đòn sát thủ, nói: "Đạo trưởng, ta biết mảnh này cánh rừng có món đồ, mặc dù ta không biết chai kia cụ thể là cái thứ gì, nhưng ta chỉ muốn tới gần chỗ đó, ta tốc độ tu luyện liền sẽ tăng nhanh."

Diệp Lâm Phong chân mày cau lại, khá có hứng thú nói: "Ồ? Mang ta đi nhìn một chút, nếu quả thật có như vậy món đồ, ta ngược lại là có thể cho người ở Dương Gian ở lâu mấy ngày, thuận tiện cho người viết một đơn kiện, cho người giảm bớt hình pháp."

Quần đỏ nữ quý tâm lý vui mừng, liền vội vàng mang theo Diệp Lâm Phong hướng gió chỗ rừng sâu đi tới, về phần Đứa nào Đầu Cua, chính là bị ném tại chỗ, ngược lại tên kia tính nhất định sẽ rời đi chỗ này.

Đại khái đi mười phút chặng đường, Diệp Lâm Phong cùng quần đỏ nữ quý đi tới một mảnh đất hoang, nơi này có cây toàn bộ khô mục, không có một con đường sống, mà ở đất hoang trung gian, lại có một cái Giếng, phía trên đề khối đá lớn, còn có xích sắt phong tỏa.

Quần đỏ nữ quý chỉ chiếc kia Giếng nói: "Chính là chỗ này miệng Giếng, ta chỉ phải ngồi ở tảng đá bên bờ giếng, tốc độ tu luyện liền sẽ tăng nhanh."

Diệp Lâm Phong đi tới, sờ một cái ri sét loang lổ xích sắt, liền có một cỗ Kỳ Dị lực lượng, theo tay mình tâm truyền khắp cả người, làm cho mình linh hồn không nhận được run lên.

"Người biết đá này giếng phía dưới là cái gì không?" Diệp Lâm Phong quay đầu, nhìn quần đỏ nữ quý đạo.

"Không biết, bởi vì ta căn bản không mở ra xích sắt kia, nhưng là ta ngồi ở tảng đá bên bờ giếng lúc thời điểm tu luyện, thường xuyên nghe được bên trong truyền tới kinh khủng tiếng hô, hơn nữa đêm trắng tròn thời điểm, cái kia gầm to liền sẽ trở nên càng thêm mãnh liệt." Quần đỏ nữ quý lác lác đầu nói.

Diệp Lâm Phong cau mày, có thể khẳng định trong này tuyệt đối có đồ vật, hơn nữa không phải là cái gì thiện vật, hẳn đem chính mình ngón tay cắn bể, đem máu tươi rơi vào trên đá lớn.

Không sai biệt lắm nhỏ mười mấy giọt máu tươi, Diệp Lâm Phong bỗng nhiên đưa tay ra, đem huyết dịch đều đều bôi ở trên đá lớn, quý dị là cự thạch kia bên trên lại hiện ra rất nhiều Kỳ Dị ký tự.

"Đây là cái gì?" Quần đỏ nữ quý đi tới, không nhận được hỏi.

"Huyết mệnh trấn áp Phù, chỉ có đem máu tươi lau ở phía trên mới có thể thấy được, ta nghĩ rằng nhất định là một cái cao nhân, hy sinh tánh mạng mình, khắc họa huyết mệnh trấn áp Phù, đem một cái lợi hại tà ma trấn áp tại đá này trong giếng, mà người nghe được tiếng hô, chắc là con kia tà ma phát ra." Diệp Lâm Phong giải thích.

"Ồ trong đó tà ma nếu là đi ra làm sao bây giờ?" Quần đỏ nữ quý cái hiểu cái không gật đầu một cái.

"Huyết mệnh trấn áp Phù uy lực vẫn còn, bên trong Ma Vật tạm thời không ra được." Diệp Lâm Phong trầm ngâm một thân, đang lúc này, cái kia Giếng bên trên đá lớn, lại 'Rắc rắc' một tiếng tung mảnh vụn, những thứ kia đá vụn bắn tung tóe đến hẳn, hơi kém thì hẳn bắn thành cái rồ.

Số lớn màu đỏ sương mù theo Giếng trong nhô ra, Diệp Lâm Phong thân thể trong nháy mắt bị chìm ngập ở trong đó, hẳn xoa xoa con mắt hướng khắp nơi nhìn, phát hiện trừ toàn màu đỏ tươi, khác cái gì cũng không nhìn thấy, hơn nữa hút vào tại màu đỏ sương mù sau khi, nội tâm lại trở nên cấu kinh đứng lên.

Tại màu đỏ khói mù đến đi nhanh cũng mau, trong nháy mắt, cái kia màu đỏ khói mù liền biến mất sạch sẽ, trừ khói kia bề nát đá lớn, cảnh vật chung quanh cùng trước là giống nhau như đúc.

Diệp Lâm Phong liền vội vàng đưa đầu hướng Giếng bên trong trưng nhìn sang, bất đắc dĩ thờ dài nói: "Tà ma chạy mất, không nghĩ tới hẳn lại dám hao tổn tự thân, cường ép phá vỡ Phong Ấn."

Nhưng mà Diệp Lâm Phong lời nói nhưng không ai đáp lại, chờ hẳn quay đầu lại thời điểm, lại phát hiện cái kia quần đỏ nữ quý không biết phát cái gì thần kinh, lại còi hét y phục trên người, trần trụi đứng ở trước mặt hẳn.

Diệp Lâm Phong nuốt nước miếng, có chút không cầm được, hẳn đột nhiên vấy chính mình hai bàn tay, tâm lý không ngừng nhắc tới, tiểu gia ta là người tốt, tiểu gia ta là người tốt, nhưng là thân thể nhưng là đi ngược lại con đường cũ, không tự chủ đưa hai tay ra.

Ngay tại hai tay của hắn sắp chạm tới quần đỏ nữ quý thân thể thời điểm, tên này nhưng là lấy càng nhanh chóng độ đưa hai tay ra, 'Chát !' một tiếng đem đẩy tới thạch trong giếng.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hạt châu màu đỏ

Trên đầu chữ sắc có cây đao, Diệp Lâm Phong bây giờ sâu sắc cảm nhận được đạo lý này, ngay tại hắn cho là nếu rơi vào bên lúc, bên bên cạnh xích sắt lại mắc vào chân hắn mất cá, để cho hắn ăn mặc như dưa muối giống như treo miệng giếng.

Bên trong có gay mũi mùi máu tanh, Diệp Lâm Phong hít phải phải mùi vị đó, có ý muốn nôn mửa xung động, hơn nữa tại mùi máu tanh tựa hồ ảnh hưởng nhân thân Trí, sẽ cho người tâm tình trở nên cáu kỉnh lên.

Xùy...!!

Bên trên truyền tới xích sắt đung đưa thanh âm, Diệp Lâm Phong ngẩng đầu lên nhìn một cái, phát hiện con kia quần đỏ nữ quý đầu hướng xuống dưới nhảy xuống, chỉ bất quá ở nàng sắp rơi vào giếng thời điểm, ngoài ra bỗng nhiên ôm lấy thân thể của mình, khiến cho bản thân dừng lại rơi xuống.

Cái này có thể khổ Diệp Lâm Phong, hắn chỉ có một cái chân treo ở xích sắt bên trên, bây giờ một người một quý sức nặng cộng lại, tựa hồ phải đem đem mình xương chân bẻ gãy, phỏng chừng dùng không bao lâu, hắn liền có thể thành độc chân Đại Tiên.

"Ha ha ha, nàng đến, nàng tiếp." Quần đỏ nữ quý trong mắt vô thần, mắt góc tích xuất lưỡng đạo huyết lệ, mặt nàng liền cơ hồ dính sát Diệp Lâm Phong, tựa hồ phải đem đôi phương ăn.

Diệp Lâm Phong liền vội vàng nghiêng đầu qua, không nhìn tới quần đỏ nữ quý mặt mũi, ngoài ra giữa ngón tay bắn ra một ngọn màu u lam ngọn lửa, rơi vào ri sét loang lổ xích sắt bên trên, cái kia quần quanh chân mình mất cá nhanh chóng hòa tan ra, ngay sau đó hắn và quần đỏ nữ quý thân thể liền bắt đầu hướng phía dưới rơi xuống.

Rào!

Cơ hồ trong cùng một lúc, Diệp Lâm Phong tránh thoát quần đỏ nữ quý trói buộc, quần đỏ nữ quý rơi vào bên trong giếng, mà hắn lại đưa hai tay ra hai chân, chống giữ bên vách tường gạch, để cho thân thể của mình dừng lại rơi xuống.

Thời gian rất lâu, Diệp Lâm Phong mới nghe được bên phía dưới truyền tới 'Đông' một tiếng vang nhỏ, lòng vẫn còn sợ hãi nhỏ khí, cái này giếng ít nhất cũng có 100m sâu, chính mình nếu là té xuống nhất định thành thịt nát.

"Người nữ kia quý hắn là quảng không chết, dù sao nàng là một Quý Hồn, hư vô phiêu niêu tồn tại." Diệp Lâm Phong cúi đầu nhìn xuống phía dưới liếc mắt, ngay tại hắn chuẩn bị thu hồi ánh mắt lúc, khóe mắt lại lo lắng liếc phải một cái trắng như tuyết quý vật, chính khí thể hung hăng từ bên trong leo lên.

Oành!

Diệp Lâm Phong còn chưa phản ứng kịp, liền cảm thấy phổi bị thứ gì đập phải, đáng sợ lực trùng kích trực tiếp đưa hắn đẩy ra ngoài, ngã người lên tại bên bờ giếng đá khô trên đất.

"Khục khục!"

Diệp Lâm Phong gương mặt vừa kéo, đẹp trai ngũ quan vận vẹo chung một chỗ, mới vừa rồi đao kia đánh vào, thiếu chút nữa thì hắn phổi Cho đẩy đi ra, thật vất vả dịu lại, lại phát hiện va chạm mình lại là quần đỏ nữ quý.

Lúc này quần đỏ nữ quý, trong miệng ngậm một viên lóe yêu dị sáng bóng hạt châu màu đỏ, mà nàng tựa hồ là bị hạt châu kia ảnh hưởng, con mắt biến thành máu đỏ màu, ý thức cũng không chịu chính mình không chế, đáng sợ nhất là nàng quanh thân lại tản ra kinh khủng Ma Khí.

"Ách ạch ạch!"

Quần đỏ nữ quý gào thét một tiếng, khóe miệng nhỏ trong suốt nước miếng, giống như một con nhanh nhẹn tiểu báo săn mồi, đưa ra sắc bén Thủ Trảo hướng Diệp Lâm Phong nhào tới.

"Vô Tướng sinh Tướng, cần khôn mệnh Phù, cho ta định!"

Diệp Lâm Phong thấy vậy, hai tay không ngừng kết xuất dấu ấn, cuối cùng tạo thành nhất đạo kỳ dị Phù Văn, phù văn kia dần dần khuếch tán, quần đồ nữ quý đến trước mặt hắn, Phù Văn liền tán thành kim sắc huỳnh quang, vừa vặn đem trấn áp tại chỗ nằm vô pháp nhúc nhích.

Diệp Lâm Phong nắm được quần đồ nữ quý cầm, đem hạt châu màu đỏ từ trong miệng chụp đi ra, thả vào tay mình tâm, liền cảm giác mình ý chí tựa hồ bị khổng chế giống như, trở nên cấu kính lên.

"Hô, thật là đáng sợ, đây cũng là mới vừa rồi chạy trốn tà ma lưu lại, không biết là cái quái gì, ngày khác tìm sư phụ hỏi một chút." Diệp Lâm Phong liền vội vàng ở hạt châu màu đỏ bên trên làm một tầng Phong Ấn, tự thân cấu kính mới chậm rãi tiêu trừ.

Đương nhiên, Diệp Lâm Phong cũng phát hiện viên này hạt châu màu đỏ chỗ khác thường, cái kia chính là có thể thai nghén hồn phách, không trách quần đồ nữ quý chờ ở nơi này bên bờ giếng đá, tốc độ tu luyện sẽ nhanh như vậy.

"Đây chính là cái thứ tốt, chỉ cần đem vật này mang trên người, ta hồn phách liền càng ngày sẽ càng Tinh Thuần, đến lúc đó thi triển Hồn Thuật liền sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn.

"

Diệp Lâm Phong đem hạt châu màu đỏ cẩn thận từng li từng tí thu, quay đầu nhìn về phía con kia quần đồ nữ quý, phát hiện trên mặt nàng có chút vẻ mê mang, nhìn dáng dấp đã từ mới vừa rồi cấu kính bên trong khôi phục như cũ.

Quần đồ nữ quý nháy mắt mấy cái, rốt cuộc dịu lại, khi nàng phát hiện mình cơ hồ Xích lửa đứng ở Diệp Lâm Phong trước mặt, không nhận được hét lên một tiếng, trong mắt mang theo nước mắt nói: "Trước còn nói không muốn người ta, liền để người ta cái kia khôn kiếp, đã vậy còn quá dùng sức, ta không nhớ rõ người thế nào lột quần áo của ta nha."

Diệp Lâm Phong khước miệng gạt một cái, nội tâm không nhận được kêu gào: "Muội người, ta rõ ràng cái gì cũng không làm, hơi kém còn bị người đẩy xuống giếng té chết."

"Đừng cho ta nói bậy nói bạ, bằng không ta bây giờ sẽ đưa người đi Minh Giới, sẽ cho người thêm nhiều mấy ngày tội trạng, cho người sống không bằng chết." Diệp Lâm Phong lười giải thích thêm, chẳng qua là mở miệng uy hiếp nói.

"Đã làm còn không cho người ta nói" quần đồ nữ quý liếc thấy Diệp Lâm Phong đầy mặt Băng Hàn bộ dáng, giống như muốn ăn chính mình giống như, bị dọa sợ đến không dám nói lời nào, chẳng qua là hừ lạnh một tiếng, biểu thị trong lòng mình bất mãn, đem cởi quần áo xuống Cho mặc vào.

Diệp Lâm Phong đi tới bên bờ giếng đá, cúi đầu nhìn xuống dưới, hẳn cuối cùng vẫn khắc chế chính mình lòng hiếu kỳ, không có đến đi kiểm tra đáy giếng tình huống, mà là ở miệng giếng lần nữa bố trí Phong Ấn, bảo đảm đáy giếng khí tức sẽ không bộc lộ ra ngoài.

Nếu là đáy giếng vẫn tồn tại như cũ lợi hại tai họa, tại Phong Ấn chẳng qua là tầng thật mỏng trang giấy.

"Người tạm thời liền Ở lại bên cạnh ta đi theo đi, nhưng người phải nhớ kỹ, không thể dùng người sống tu luyện, cũng không ở người sống trước mặt hiện hình."

Diệp Lâm Phong Quyết định chắc tạm thời nhận lấy quần đồ nữ quý, dù sao nàng cho mình lấy được có thể tăng cường hồn phách hạt châu, cứ như vậy đem nàng đưa đi, tâm lý thật sự là áy náy, chờ sau này có cơ hội báo ân tình, đưa đi nàng cũng không muộn.

"Thật là quá tốt, chủ nhân, người kêu ta Tiểu Nguyệt là được, sau này giặt quần áo nấu cơm, làm ấm giường" quần đồ nữ quý nghe được Diệp Lâm Phong lời nói, tâm lý mừng rỡ vô cùng, liền không nhận được bán được ngoan ngoãn tiếp.

Diệp Lâm Phong có chút xấu hổ, liền vội vàng cắt đứt Tiểu Nguyệt lời nói, nói: "Người mới vừa rồi thật cái gì cũng không nhớ, không thấy bên dưới có vật gì?"

Quần đồ nữ quý lắc đầu một cái, biểu thị cái gì cũng không biết, dù sao nàng tu vi thật sự là nhỏ, bị cái kia hạt châu màu đỏ cảm hoá, căn bản không khả năng giữ tự thân ý thức.

Diệp Lâm Phong thở dài, tâm lý không nghĩ nhiều nữa, để cho Tiểu Nguyệt ẩn giấu thân hình, mang theo nàng hướng rừng cây nhỏ đi ra ngoài.

Ra rừng cây nhỏ, Dương Thanh cùng Đầu Cua xe bánh mì như cũ đậu ở chỗ đó, chỉ bất quá ở xe van bên cạnh, nhiều một chiếc màu trắng Mercedes-Benz.

Trong xe đi xuống tới một người, từ thân hình nhìn qua phải là một nữ nhân, hơn nữa Diệp Lâm Phong còn có một chút nhìn quen mắt, tựa hồ gặp qua ở nơi nào.

Tì mĩ nghĩ lại, người này không phải là Thích Sương Vũ, chỉ có điều nàng đồ ngủ màu trắng đổi thành màu đen liền thể quần dài, lộ ra càng ung dung Yêu Mị.

Thích Sương Vũ đánh đèn pin, xách làn váy, đẩy ra bốn phía cỏ dại, cố hết sức đi về phía trước, nhưng là nàng mới vừa đi mấy bước liền dừng lại, bởi vì nàng thấy một cái thân ảnh quen thuộc.

Khi nàng đưa tay đèn pin đánh tới đạo thân ảnh kia trên mặt lúc, về mặt lập tức trở nên không tự nhiên lại, liền vội vàng chuyển người đi, lao đảo hướng Mercedes-Benz phương hướng chạy đi.

Diệp Lâm Phong thân thể cũng động, hướng Thích Sưong Vũ phương hướng đuổi theo.

Thích Sưong Vũ vừa mới nhìn thấy bóng người liền là mình, đối với nữ nhân này, nội tâm của hắn vẫn là rất thông hận, chính mình thật vất vả cứu nàng, phụ thân nàng lại muốn đem chính mình chôn sống.

Nếu không phải là mình tỉnh sớm, phỏng chừng bây giờ đã chết ngạt ở trong đất, cho nên hắn vô luận như thế nào cũng phải bỏ một công đạo, ít nhất để cho Thích gia không được an bình.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Độc được

Thích Sưong Vũ tinh tế nắm ngón tay đè vào trên cửa xe, chỉ lát nữa là phải đem cửa xe mở ra, Diệp Lâm Phong lại xuất hiện ở sau lưng nàng, xoay ở cổ tay nàng, đem đèn ở trên cửa xe.

"Muốn chạy? Thật sự là quá ngây thơ, Thi Độc vừa mới khu trừ, liền chạy ra ngoài nhảy nhót, lá gan thật là không nhỏ a!" Diệp Lâm Phong cười nói, lại không có chú ý tới trên người hạt châu màu đỏ đột nhiên lóe lên dị quang, để cho vốn là thối lui cấu kinh tâm tình lần nữa thăng chạy lên nào.

"Ồ? Ngươi không có chết? Ngươi không phải là quỷ?" Thích Sưong Vũ kinh ngạc ồ một tiếng, cổ tay vị trí truyền tới đau đớn để cho nàng không nhịn được nhíu mày.

"Nghĩ như vậy ta chết? Các ngươi người nhà họ Thích lòng dạ thật là ác độc a!" Diệp Lâm Phong Đôi mắt biến thành Xích Hồng vẻ, nội tâm cấu kinh tâm tình hoàn toàn bị dẫn dắt ra, hắn trực tiếp đưa ra nắm ngón tay, xé rách Thích Sưong Vũ phía sau quần áo.

"Ngươi muốn làm gì? Cũng không phải là ta muốn giết ngươi, là Cha ta để cho ngươi làm như vậy." Thích Sưong Vũ bị dọa sợ đến kêu thảm một tiếng, thân thể không ngừng giãy giụa, muốn từ Diệp Lâm Phong trong tay tránh thoát, nhưng là khí lực nàng nơi đó so hơn được với đối phương, như cũ bị chòng chọc đè ở trên cửa xe.

Diệp Lâm Phong không nói gì, hắn cảm thấy trực tiếp giết Thích Sưong Vũ thật sự là quá tiện nghi đối phương, chẳng bằng tiền dâm hậu sát, hết thảy hắn mới có thể xé ra đối phương quần áo.

Ngay tại hắn chuẩn bị tiến một bước động tác thời điểm, nha đầu kia lại khóc lên.

"Trên đời không một người đàn ông tốt, tất cả đều là cảm thù, ta đâu có chết cũng sẽ không khuất phục." Thích Sưong Vũ vừa nói, trong miệng bỗng nhiên tràn ra lượng lớn máu tươi, nàng cố hết sức quay đầu, trên mặt lộ ra giải thoát nụ cười, "Ta giết nhiều người như vậy, bây giờ cũng coi là chuộc tội..."

Diệp Lâm Phong trong gió tâm cấu kinh tâm tình bỗng nhiên thối lui, hắn thấy Thích Sưong Vũ bộ dáng, nhất thời bị dọa sợ đến buông tay ra, mà người sau thân thể chính là mềm mại co quắp trên mặt đất, sinh cơ bên trong cơ thể cũng đang dần dần thối lui.

"Chủ nhân, nữ nhân này cắn lưỡi tự vận, đoán chừng là không sống, chúng ta đem nàng thi thể lên lên chôn đi, nếu để cho cảnh sát phát hiện, chủ nhân ngươi sẽ rất phiền toái." Tiểu Nguyệt bỗng nhiên bay ra, chỉ bất quá nàng vẫn không có hiện hình, người bình thường như cũ không thấy được nàng tồn tại.

"Nói vậy nói bịa, cắn lưỡi Tử Vong tỷ lệ rất thấp, coi như gặp người chết, có thể nha đầu này sinh cơ bên trong cơ thể biến mất cũng quá nhanh, tuyệt đối có vấn đề."

Diệp Lâm Phong hít sâu một hơi, để cho tâm tình mình ổn định lại, hắn đem Thích Sưong Vũ đỡ dậy, bóp ra người này môi, lại phát hiện đối phương đầu lưỡi cũng không có bị thương, máu tươi là từ trong cơ thể chảy ra, có đen nhánh vẻ.

"Nàng nuốt Độc Đan..."

Diệp Lâm Phong lâm lâm một tiếng, vỗ vào Thích Sưong Vũ dạ dày, một viên nửa hòa tan Đan Hoàn liền bị Thích Sưong Vũ Bị phun ra.

"Viên đan dược này thật là quá độc, nếu là ta lại chậm một bước, cho dù là thần tiên cũng mau cứu không kịp cho, nhưng bây giờ cũng thật phiền toái, nha đầu này trong dạ dày như cũ có thuốc độc lưu lại, nếu như không thanh lý xuống mà nói, nàng như cũ sẽ chết." Diệp Lâm Phong nhéo cằm, quay đầu nhìn về phía Tiểu Nguyệt.

"Người xem ta xong rồi à? Ta lại không biết thế nào dọn dẹp nàng dạ dày nọc độc." Tiểu Nguyệt co rút rụt cổ, luôn cảm giác Diệp Lâm Phong sau đó phải hãm hại chính mình một cái.

Quả nhiên, Diệp Lâm Phong chậm rãi mở miệng nói: "Ta vận công phụ trợ, người đi miệng đối miệng đem nàng trong dạ dày nọc độc hút ra tiếp."

"Đánh chết không muốn, độc này độc tính mạnh như vậy, vạn nhất ta cũng bị độc chết làm sao bây giờ?" Tiểu Nguyệt dùng sức né đầu, nội tâm là vạn phần cự tuyệt.

"Người đều đã chết, còn sợ gì độc dược? Nếu là không nguyện ý lời nói, người sẽ đi ngay bây giờ Minh Giới đi, ta sẽ cho người thêm mấy cái tội trạng." Diệp Lâm Phong liếc về Tiểu Nguyệt liếc mắt, không thể làm gì khác hơn là xuất ra đòn sát thủ.

Tiểu Nguyệt không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là hướng Diệp Lâm Phong thỏa hiệp, nàng leo đến Thích Sương Vũ trước người, miệng tiến tới tên này giữa môi, mà Diệp Lâm Phong chính là ngồi xếp bằng ở Thích Sương Vũ phía sau, đem khí lực đánh vào cơ thể lực, đem Độc Huyết đi lên ép tới.

"Ồ..."

Tiểu Nguyệt liếm Thích Sương Vũ môi, bắt đầu vận đủ khí lực hút, mà nàng hai tay, chính là không tự chủ thả vào tên này trước ngực, mềm mại co dãn truyền tới đầu ngón tay, mặc dù nàng là một nữ quý, cũng không nhịn được nhiều bất mãn bả,

Nội tâm có ý muốn Bách Hợp xung động.

"Người nha là sắc quý? Vẫn mang Độc Huyết hút ra đến, Thích Sương Vũ liền muốn treo, nếu là ảnh hưởng ta Âm khí, ta có thể không để yên cho người."

Diệp Lâm Phong chú ý tới Tiểu Nguyệt động tác, nội tâm cực kỳ không nói gì, dĩ nhiên cũng có chút ghen tị, sớm biết liền đối chính mình đi hút, còn có thể hưởng điểm tiện nghi.

Tiểu Nguyệt phục hồi tinh thần lại, không dám lại đi suy nghĩ lung tung, đem một hóp lớn Độc Huyết hút vào trong miệng, cuối cùng 'Oa' một tiếng phun ra, đáng sợ là cái kia phun ra một bãi Độc Huyết bên trong, lại có một đoạn ngón tay út.

"Chuyện này... Nha đầu này ăn thịt người!" Tiểu Nguyệt chỉ cái kia đoạn ngón tay út, run run rẩy rẩy nói.

Diệp Lâm Phong ngược lại không không quá để ý, hẳn biết Thích Sương Vũ Thi Độc không có bị trừ thời điểm, hút không ít người huyết, có vài người thịt trộn vào trong miệng là có khả năng, cũng chính bởi vì những người này huyết bảo vệ nàng dạ dày, mới không có để cho nàng lập tức trúng độc bỏ mình.

Thích Sương Vũ trong dạ dày Độc Huyết bị bức ép ra sau đó, ho khan hai tiếng, từ dưới đất bò dậy, ánh mắt đờ đẫn nhìn bốn phía, mặt hiện lên ra quái dị nụ cười: "Nguyên lai Người chết thật có quý hồn, nhưng ta đây coi như là giải thoát sao?"

"Không tính là, bởi vì người không chết." Diệp Lâm Phong từ Thích Sương Vũ phía sau đi vòng qua trước người của nàng, "Ta không muốn làm khó người, giết nhiều người như vậy, người tội nghiệt thật sự là sâu nặng, đi cực cảnh sát tự thú đi!"

Thích Sương Vũ thấy Diệp Lâm Phong, mặt hiện lên ra mắt tự nhiên thần sắc, nàng phát hiện màu đen liên thể váy đã từ khi trên người rụng, liền tranh thủ hai tay che ở trước ngực.

"Yên tâm đi, ta cái gì đều không đối với người làm, tiểu gia ta nhưng là người thật tốt."

Diệp Lâm Phong nhìn Thích Sương Vũ trước ngực sóng lớn, không nhịn được than thở một tiếng, trước đối phương mới vừa mặc rộng thùng thình đồ ngủ màu trắng, cơ hồ nhìn không ra, bây giờ quần áo bị hắn cởi hết, lúc này mới phát hiện nha đầu này lại có tốt như vậy vóc người.

Bầu không khí yên lặng hồi lâu, Thích Sương Vũ bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta biết, ta sẽ đi ngay bây giờ cực cảnh sát, hy vọng ta từ hình, cũng không cần đợi ở nơi này không thú vị nhân gian."

Thích Sương Vũ cảm sắc liền thể váy bao bọc đến trên người mình, từ từ mở ra cửa xe, ngồi vào trên chỗ tài xế ngồi, ngay tại nàng chuẩn bị lái xe lúc rồi đi sau khi, Diệp Lâm Phong lại để lại không đóng nhắm cửa xe, nói: "Ta có một vấn đề cũng muốn hỏi người, người hơn nửa đêm không ngủ, chạy đến nơi đây làm gì?"

"Trước tại biệt thự trong nghe được người sự tình, biết cha muốn giết người, toàn bộ tới xem một chút có thể hay không đem người cứu." Thích Sương Vũ có chút nhắc ngẩng đầu lên nói.

"Nguyên lai người thi biến hóa thời điểm trí nhớ còn duy trì, nhưng là người nếu là phải cứu ta, tại sao thấy ta muốn chạy trốn?"

"Bởi vì ta... Bởi vì ta sợ quý, ta nghĩ đến người là quý... Xin lỗi, hiểu lầm người, cảm ơn người cứu ta." Thích Sưong Vũ nói xong câu đó, liền đem xe cửa đóng lại, rồi sau đó lái xe đi trước cục cảnh sát.

Diệp Lâm Phong nhìn dần dần rời đi Mercedes-Benz, nội tâm thật lâu không nói ra lời, hần đột nhiên cảm giác được Thích Sưong Vũ rất vô tội, bởi vì thi biến hóa giết người vốn cũng không phải là năng mình muốn làm như thế, biết rõ mình giết nhiều người như vậy, nội tâm nhất định rất khó chịu.

Nghĩ tới đây, Diệp Lâm Phong liền chui vào bên cạnh xe bánh mì, cũng may ở bên trong chìa khóa không có bị lấy đi, hần liền lái xe bánh mì, đem chân ga đạp phải lớn nhất, đuổi theo Thích Sưong Vũ Mercedes-Benz, muốn ngăn cản đối phương đi cục cảnh sát tự thú.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tử Vong Quốc Lộ

Đầu Cua nội tâm cơ hồ là tan vỡ, hần thật vất vả tỉnh hồn lại, lại phát hiện Dương Thanh đã chết Được một thời gian, hơn nữa còn là chết tại chính mình đào huyệt bên trong.

Nội tâm sợ hãi, để cho Đầu Cua không cách nào xử lý Dương Thanh thi thể, hần trực tiếp chạy ra rừng cây nhỏ, đi tới chính mình dừng xe địa phương, lại phát hiện mình xe bánh mì đã không có ở đây, không biết là bị Đứa nào quân trời đánh lái đi.

Đầu Cua mắng to mấy câu, bỗng nhiên cảm giác phía sau truyền tới một trận gió lạnh, khi hần quay đầu lại thời điểm, thấy để cho hần khiếp này khó mà quên mất một màn.

Dương Thanh sống lại, đứng phẩy sau lưng mình, hần thất khiếu có máu tươi, khoe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị, giống như là tới từ địa ngục hiệu triệu.

"Ta mất một vật, người phải đem hần mang về." Dương Thanh miệng tiến tới Đầu Cua bên tai, nói một câu không giải thích được lời nói.

"Cái...cái gì đồng... Quý vật?" Đầu Cua lắp ba lắp bắp nói, nhưng là hần một cái nháy mắt công phu, lại phát hiện Dương Thanh đã biến mất ở trước mặt hần.

"Àch! Quý a!"

Đầu Cua trong miệng lời kéo thật dài tiếng kêu thảm thiết, như bay chạy ra rừng cây nhỏ.

...

"Thật may ta cơ trí, trước vào thư viện nhìn một chút liên quan tới xe hơi lái phương diện nội dung, bằng không xe này ta còn vô pháp mở."

Diệp Lâm Phong lái xe bánh mì, ở kinh đô trên quốc lộ chạy nhanh, lúc mới bắt đầu sau khi, hần tài lái xe xác thực chưa ra hình dáng gì, suýt nữa tiến đụng vào trong rãnh nước.

Điều quan trọng nhất là, đi theo Thích Sưong Vũ Mercedes-Benz, bây giờ hần tài lái xe đã càng phát ra thành thạo, đã liền vượt qua mười mấy chiếc xe.

Hơn nữa là, phía sau có mấy cái lái xe gia hỏa, tựa hồ không phục lắm, đã đuổi theo chính mình hơn mấy con phố, còn làm cho mình dừng xe.

Diệp Lâm Phong nội tâm là cảm giác bất đắc dĩ, trong lòng tự nhủ nói các người đuổi theo liền đuổi theo đi, nhưng mà một mực mở ra 'Oa ô oa ô' kèn, lỗ tai đều nghe mọc kén.

"Đội trưởng, chiếc kia phạm quy trong xe tải tài xế tựa hồ là lão tài xế a, chúng ta thế nào cũng không đuổi kịp a!" Một tên tiểu cảnh sát giao thông nhìn trước mặt bay nhanh xe bánh mì, nóng nảy hướng về phía bên người lão cảnh sát giao thông đạo.

"Đặc biệt sao, nó có phải hay không lão tài xế ta không biết, nhưng ta biết hần nhất định là rượu điều khiển, kêu nửa ngày để cho hần dừng xe, cái tên này hãy cùng điếc giống như, ngay cả một rầm mà đều không thà một lần."

Lão cảnh sát giao thông nghiêm túc gương mặt, bình thường hần ở trên quốc lộ nói một không hai, bây giờ lại có người với chính mình hò hét, hay là ở hần mang người mới thời điểm, kỳ tâm trong lửa giận trực tiếp bị kích thích đến, thề phải đem bánh mì này xe bắt lại, phạt hần mấy vạn đôla tiền.

"Phía trước có một giao thông cửa khẩu, để cho các anh em lên tinh thần, mang bánh mì kia xe cho ta cản lại." Lão cảnh sát giao thông quay đầu đối với

tiểu cảnh sát giao thông đạo.

Tiểu cảnh sát giao thông gạt đầu một cái, hướng về phía điện thoại vô tuyến bên trong nói vài lời, mấy chiếc xe cảnh sát liền càn ra sức đuổi theo, chuẩn bị ở trước mặt cửa khẩu, đem xe bánh mì bắt lại.

Diệp Lâm Phong lái xe bánh mì, đã cách cửa khẩu càng ngày càng gần, hắn phát hiện trước mặt giao lộ bị lan can sắt vây quanh, một đám mặc xanh lục quần áo người đứng ở nơi đó, liền có thể phối hợp chờ mình giống như.

"Chuyện gì xảy ra? Không phải là có người muốn bị hội đồng chứ?" Diệp Lâm Phong lẩm bẩm một tiếng, không nghĩ quan tâm đến bọn họ 'Hội đồng' chính giữa, đem đạp lút cần ga, xông về cái kia lan can sắt.

"Xe bánh mì người nghe cho ta, người phạm pháp nhiều hạng quy tắc giao thông, bởi vì cấp cho xử phạt, nhanh lên ngừng cho ta... Ngạo tào, nó là điên hả?"

Một bà mập mập cảnh sát giao thông, nâng cao cái kia tròn trịa thật bụng, đi tới giao lộ trung gian, cầm trong tay cái loa, trong miệng thành thoi không lo lắng vừa nói, nhưng là hắn lời còn chưa nói hết, liền bị dọa sợ đến rút qua một bên, mà chiếc xe bánh mì kia cơ hồ dán hẳn mỡ mặt mà qua.

"Ach!"

Mập mập cảnh sát giao thông trong miệng phát ra một trận kêu gào, cái mông vừa vặn rơi vào hắn rải đinh bên trên, vô số đinh đóng vào hắn trên mông, thật là so với bên trong Thiên Niên Sát còn khó chịu hơn.

"Đuổi theo cho ta! Hôm nay không đem bánh mì này xe bánh xe tháo! Ta sẽ không họ Vương!" Mập mập cảnh sát giao thông liền từ dưới đất bò dậy,

Sai sử thủ hạ lái xe đuổi kịp xe bánh mì, còn hắn thì đưa ra mập tay, rút hẳn cái mông đinh, hình ảnh kia mỹ đến kinh khủng.

Diệp Lâm Phong xuyên qua kính chiếu hậu, thấy những thứ kia xe cảnh sát đuổi tận cùng không buông, tâm lý thật sự là không thể nào hiểu được, chẳng lẽ đám người kia ăn thuốc chuột, nhất định phải đuổi theo chính mình không thả?

Không hiểu thì không hiểu, Diệp Lâm Phong lại không có chậm tốc độ lại ý tứ, hắn xe bánh mì chạy qua một cái góc cua, phát hiện phía trước có một 'Phía trước thi công, cấm chỉ đi lại' bảng hiệu, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp chân đạp cần ga đụng tới.

"*****" tên kia lại đem lái xe phải cái kia trên đường đi, đội trưởng, chúng ta còn muốn tiếp tục hay không đuổi theo?"

Mấy chiếc xe cảnh sát phối hợp ở đường ngoằn ngoèo cửa cách đó không xa, toàn bộ cảnh sát giao thông cũng đi xuống, ánh mắt rơi vào lão cảnh sát giao thông trên người, hỏi tên này ý kiến.

Lão cảnh sát giao thông nhìn về phía trước cái kia không có chút nào ánh sáng Quốc Lộ, ngoài ra lông mày gắt gao nhú lại, hắn rõ ràng nhất cái kia Quốc Lộ ý vị như thế nào, trừ Từ Vong không có vật gì khác, cho nên con đường này bị dân bản xứ xưng là 'Từ Vong Quốc Lộ'.

Không biết là khi nào thì bắt đầu, gần gũi khoảng một ngàn mét chằng đường, phạm là có người ở lúc ban đêm tiến vào này Quốc Lộ, tuyệt đối không có sống sót trở về còn khả năng, không đúng, xác thực nói, là không biết là còn sống vẫn là chết, bởi vì ban đêm tiến vào người ở đây toàn bộ biến mất, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể sống sót mà đi ra ngoài.

Sau đó, chính phủ đề phòng đừng xảy ra án mạng, liền ở chỗ này thiết trí 'Phía trước thi công, cấm chỉ đi lại' biển hiệu, vẫn như trước có không ít người xông vào trong đó, biến mất ở điều này Quốc Lộ, chỉ có điều mấy năm gần đây tin tức truyền tới liên tiếp, có rất ít người dám vào tiếp điều này Quốc Lộ.

"Luu vài người ở bên này trông coi, chúng ta lái xe đi vòng qua Quốc Lộ một đầu khác, còn có một chút mà nhớ kỹ cho ta, ngàn vạn lần chớ tiến vào này Quốc Lộ, nếu không mất mạng nhỏ cũng không liên quan tới ta." Lão cảnh sát giao thông phân phó một tiếng, liền dẫn bên trên vài người mở ra xe cảnh sát rồi đi.

Luu lại mấy cái cảnh sát giao thông, là là có chút hiếu kỳ nhìn cái kia Quốc Lộ, nhưng là trừ đen thui con đường, cái gì cũng không thấy được.

"Ai, người nói này Quốc Lộ bên trong rốt cuộc có cái gì?" Dịch Hiền coi như đội cảnh sát giao thông người mới, đối với này Quốc Lộ cũng không hiểu, tâm lý có chút hiếu kỳ hỏi.

"Không biết, ngược lại ta cho tới bây giờ chưa tiến vào xem qua, chẳng qua là nghe nói vào trong người, liền không có một có thể còn sống đi ra." Thường Tinh Sa nhăn quang lóe lên, tựa hồ là biết cái gì, nhưng hắn vẫn lắc đầu một cái, làm bộ như không biết gì cả đáng về.

"Có muốn hay không chúng ta vào xem một chút?" Dịch Hiền xoa xoa tay, bên trong lòng có chút rục rịch góc đầu dậy.

"Không đi, ta còn trẻ, ta không muốn chết, ta còn không có cưới lão bà, ta còn không có sinh con, ta..."

Thường Tinh Sa nói được nửa câu, liền bị Dịch Hiền cắt đứt, tên này lườm hắn một cái nói: "Vậy đi, liền như ngươi vậy độc thân chó cả đời, sinh con, người đừng nằm mơ, người không đi mà nói, mấy ca vào trong nhìn một chút."

Dịch Hiền nói xong, cũng không lo thường Tinh Sa khuyên can, mang theo một đám cảnh sát giao thông, đánh đèn pin đi vào đen thui Quốc Lộ.

Nhìn Dịch Hiền đám người thân ảnh dần dần bị nuốt hết, thường Tinh Sa bắt đắ đi thờ dài, chỉ có điều cái này bắt đắ đi rất nhanh từ trên mặt hấn biển mất, thay vào đó là có chút nụ cười dữ tợn.

"Chung quy là có chút không biết sống chết gia hỏa, cho tới bây giờ liền không hiểu được sinh mệnh đáng quý, cũng được, nếu như không có những người này, ta làm sao có thể sống đến bây giờ?"

Thường Tinh Sa đuổi ra cánh tay mình, nhưng mà cánh tay kia, lại cùng hấn dung mạo hoàn toàn không hợp, khô héo mục nát, không có một tí bắp thịt, giống như là đã chết lão nhân cánh tay.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Vĩnh vô chỉ cảnh Quốc Lộ

Địch Hiền đám người đánh đèn pin, cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước đến, không biết tại sao, lúc này rõ ràng chính là mùa hè, bên ngoài đều là gần bốn mươi độ nhiệt độ, đi tới cái này trên quốc lộ, lại để cho toàn thân người phát rét.

"Tiểu Hiền, ta cảm giác thật có cái gì đó sai sai, xem chừng truyền thuyết là thực sự, chúng ta hay là mau rời đi nơi này đi!"

Địch Hiền đồng bạn, nhìn bốn phía mọc lên như rừng cư dân lâu, mặc dù biết nơi này không có người ở, thế nhưng đèn thùi cửa sổ, giống như là từng đôi mắt, nhìn chòng chọc chính mình cả người không thoải mái.

"Đến cũng đến, còn sợ gì? Chúng ta đi phải Quốc Lộ một đầu khác đi ra ngoài là được." Địch Hiền trừng đồng bạn kia liếc mắt, xách đèn pin tiếp tục đi đến phía trước, thật ra thì hấn cũng có chút sợ hãi, chỉ có điều cái này đề nghị là hấn nói ra, nếu là lúc này lui lại, hấn mặt mũi nên đi nơi nào để?

Tên kia đồng bạn không nói gì nữa, nhìn một chút cái bộ đồng hồ đeo tay, đi theo Địch Hiền đám người phía sau.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Địch Hiền đám người đã tiến vào nơi này quá nửa giờ, theo lý thuyết sớm nên đi hết Quốc Lộ, bọn họ lại không có, vẫn là ở nơi này đen nhánh trên quốc lộ bồi hồi.

"Không được, lúc này xong đời, chúng ta thật không ra được." Trước nói chuyện người kia, trên mặt hiện ra vẻ sợ hãi, lại điên cuồng nắm mình lên tóc.

Ánh mắt người nọ đại trợn mắt nhìn, tóc bị từng khối từng khối cào xuống, phía trên còn dính máu da, để cho người nhìn phát lạnh, cái này còn không là kinh khủng nhất, kinh khủng nhất là bị hấn gãi nát da đầu, từng cây từng cây mạch máu nhảy ra, giống như là con giun tại hấn đầu hấn bên trong không ngừng chui vào.

Oành!

Người kia mặt kẻ sát đất ngã xuống, một lần gan lớn

Người nuốt nước miếng, di chuyển bước chân đi tới, đem người kia lật lại, đưa tay phải đối phương dưới mũi.

"Chết!"

Nghe được cái này thanh âm, Địch Hiền đám người người nội tâm rốt cuộc không thể chịu đựng, xách đèn pin hướng Quốc Lộ phía trước chạy đi, muốn phải nhanh lên một chút rời đi cái địa phương quỷ quái này.

Cũng không biết chạy bao lâu, Địch Hiền đám người dừng lại, bọn họ thở hổn hển, ngẩng đầu nhìn về phía trước, phát hiện trước chết đi cái kia người, liền nằm ở cách đó không xa, bọn họ lại vòng trở về.

"Gặp quý!"

Địch Hiền đám người kêu một tiếng, tiếp tục hướng phía trước chạy đi, nhưng bọn họ nhưng thật giống như tiến vào ngõ cụt, vô luận hướng phương hướng nào chạy trốn, cũng sẽ trở lại nguyên lai phía.

Cuối cùng, Địch Hiền đám người thật sự là mệt mỏi không chạy nổi, ngừng ở Quốc Lộ bên đường nghỉ ngơi, bọn họ muốn muốn gọi điện thoại cầu cứu, lại phát hiện nơi này căn bản cũng không có tín hiệu, rất dọa người là cái kia chết đi đồng bạn như cũ nằm trên đất, máu tươi chảy đầy đất.

"Ngươi xem! Bên kia có người!"

Không biết là ai kêu một tiếng, Dịch Hiền đám người nhìn về phía trước, chợt thấy một em mặc áo đỏ nữ tử, hướng bọn họ chậm rãi đi tới.

Đẹp! Thật sự là quá đẹp!

Đây là Dịch Hiền đối với hồng y nữ tử kia phản ứng đầu tiên, cảm giác đối phương giống như là trong tranh đi ra tới giống như, trong cuộc sống thực tế căn bản sẽ không tồn tại đẹp như vậy người.

Hồng y nữ tử đi tới Dịch Hiền đám người trước mặt, yêu kiều cười một tiếng nói: "Mấy vị công tử, có phải hay không lạc đường ở chỗ này, không bằng đuổi theo tiểu muội, đến ta chỗ ở uống mấy chén, hưởng thụ Phong Hoa Tuyết Nguyệt?"

Dịch Hiền hít sâu một hơi, hồng y nữ tử lời nói giống như là có ý ma lực giống như, để cho hắn không cách nào cự tuyệt, nhưng là hắn nghĩ lại, ở loại địa phương này lại sẽ xuất hiện một người sống, phương thức nói chuyện cũng cổ quái như vậy, không khỏi đề phòng đứng dậy.

"Công tử nghĩ gì vậy? Tiểu muội mấy người ở chỗ này buồn chán rất lâu, chẳng lẽ lại không thể không bồi bồi người ta?" Hồng y nữ tử vừa nói, ngọc thủ hướng sau lưng chỉ đi, chỉ thấy không xa đi, có vài tên tướng mạo động lòng người nữ tử đứng ở nơi đó, trong mắt mang theo ngưng ngững vẻ, giống như là mong đợi Dịch Hiền đám người đến.

"Phong Hoa Tuyết Nguyệt được, tiểu gia ta rất thích, rất thích..."

Nghe được hồng y nữ tử lời nói, Dịch Hiền đám người giống như là cử chỉ điên rồ giống như, chậm rãi hưởng những thứ kia mạo mỹ nữ tử ngang nhiên xông qua, tựa hồ không nghĩ tới, nơi này vì sao lại nhiều hơn nhiều như vậy nữ nhân.

...

Diệp Lâm Phong xe bánh mì chạy vào đen nhánh trên quốc lộ,

Đèn xe có thể soi phạm vi lại có giới hạn, lại hình như là nơi này hắc ám, có thể chiếm đoạt sau đó quang minh quỷ vật.

"Có cái gì đó sai sai a, chủ nhân ngươi chẳng lẽ không có phát hiện có cái gì không đúng sao?" Tiểu Nguyệt thân hình bỗng nhiên hiển hiện ra, ngồi ở xe bánh mì chỗ ngồi kế tài xế bên cạnh.

"Xác thực là có cái gì không đúng, đám kia đuổi theo ta gia hòa lại không đuổi theo, lần này lỡ tai vạ rồi cuộc có thể thanh tịnh." Diệp Lâm Phong gạt đầu một cái, bỗng nhiên muốn hát một tiểu khúc ăn mừng xuống.

"Ta không phải nói cái này, chẳng lẽ ngươi cũng chưa có phát hiện, xe này chạy lâu như vậy, lại không có chạy ra xe Quốc Lộ, còn bốn phía này cư dân trong lâu, không có một tí ánh đèn, giống như người bên trong đều chết giống như."

Tiểu Nguyệt có chút không nói gì, không muốn biết không muốn với Diệp Lâm Phong cái này trêu chọc so với giải thích những thứ kia cảnh sát giao thông chuyện, nói cho hắn biết phạm luật giao thông.

Nghe Tiểu Nguyệt vừa nói như thế, Diệp Lâm Phong phong phát hiện tại bốn phía thật có chút không đúng lắm, hắn đem xe bánh mì đậu sát ở ven đường, đi tới Quốc Lộ giữa đường, ngẩng đầu hướng nhìn bốn phía.

Không thấy gì cả, nhưng Diệp Lâm Phong lại cảm thấy toàn thân vô cùng không thoải mái, giống như có cái gì đang dòm ngó chính mình giống như.

"Chỗ này tựa hồ có kết giới, chúng ta bị vây ở chỗ này, vận khí không tốt, chúng ta khả năng cả đời cũng không ra được." Diệp Lâm Phong nhẹ nhàng đụng chạm mặt đất, Đem Hồn lực rót vào trong đó, một ngọn mắt thường không cách nào thấy rõ sóng gợn liền khuếch tán ra, biến mất ở Quốc Lộ cuối.

"Ta đây không phải là ngay cả đầu thai cơ hội cũng không có?" Tiểu Nguyệt mân mê cái miệng nhỏ nhắn, có chút không vừa ý nói.

Diệp Lâm Phong không thêm đề ý Tiểu Nguyệt, cảm giác nữ quý chỉ có thể ở lúc máu chó, mang đến cho mình trên tâm lý áp lực, rõ ràng rất nhiều chuyện có thể tùy tiện giải quyết, đến trong miệng nàng liền thành vấn đề khó khăn.

"Công tử, có phải hay không lạc đường ở chỗ này, không bằng đến ta chỗ ở uống mấy chén, hưởng thụ Phong Hoa Tuyết Nguyệt?"

Ngay tại Diệp Lâm Phong suy nghĩ như thế nào phá mở Kết Giới lúc, một em thân xuyên hồng y nữ tử lại đi tới, nàng mang trên mặt Yêu Mị nụ cười, sợ rằng bất kỳ nam nhân nào nghe được nàng lời nói cũng không cách nào cự tuyệt.

"Ha ha, một tên người giấy mà thôi, lúc nào biết Phong Hoa Tuyết Nguyệt?" Diệp Lâm Phong cười lạnh một tiếng, mắt mắt biến thành kim sắc, liếc mắt nhìn rõ xuyên hồng y nữ tử bản thể.

Hồng y nữ tử nghe nói như vậy, trong mắt lóe lên vẻ hoảng sợ, nhanh chóng hướng xa xa bỏ chạy.

Diệp Lâm Phong vậy có thể tùy tiện bỏ qua cho, lúc mình xuất hiện ở sau lưng nàng, ở tại trên lưng khắc họa một ngọn hỏa phù.

Xôn xao!

Xích Hồng ngọn lửa bao phủ hồng y nữ tử thân thể, mà thân thể nàng cũng thay đổi thành một tấm giấy đỏ bên trong ghim người giấy, cuối cùng bị thiêu hủy sạch sẽ.

"Ý niệm giao phó cho người giấy trong đó, để cho người giấy có linh tính, thủ đoạn này thật là đủ quý dị a!" Diệp Lâm Phong trầm trầm một tiếng, nơi này không cảm giác được tai họa tồn tại, lại để cho người cảm thấy đáng sợ ý niệm, mà như vậy một ý niệm, mới tạo thành cái này Mãi Mãi không có đầu cuối Quốc Lộ.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Giấy đỏ hình nộm

Tiêu diệt giấy đỏ hình nộm, Diệp Lâm Phong cũng không có thờ ơ, nhắm mắt lại, cảm thụ bốn phía ý niệm.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Lâm Phong cảm nhận được bốn phía tồn tại Kỳ Dị chấn động, giống như là có việc người xông vào nơi này, chỉ bất quá đám bọn hắc khí tức càng ngày càng yếu ớt, hình như có vật gì đang chiếm đoạt trên người bọn họ sinh cơ.

Diệp Lâm Phong không do dự, mang theo Tiểu Nguyệt hướng hắc cảm giác phương hướng chạy đi, đến nơi đó, hắc liên phát hiện một bọn đàn ông đứng ở đen nhánh trên quốc lộ, cõng hết y phục trên người, trong tay ôm đến một người giấy, mặt đầy say mê hôn đến vật kia.

"Những nam nhân này là biến thái hả ? Chỉ nghe nói qua chơi đùa búp bê bom hơi, chưa nghe nói qua chơi đùa người giấy?" Tiểu Nguyệt thấy như vậy một màn, không nhịn được kinh hô một tiếng nói.

"Búp bê bom hơi chơi rất vui sao?" Nghe được Tiểu Nguyệt nói chuyện, Diệp Lâm Phong không nhịn được hỏi, bởi vì hắc sư phụ từng đề cho hắc làm mấy cái búp bê bom hơi đi qua, thấy lão nhân gia mặt đầy mong đợi bộ dáng, tựa hồ tại búp bê bom hơi so với Pháp Khí còn lợi hại hơn.

"Hừ, đàn ông các ngươi thích đồ vật, nữ nhân chúng ta cũng không thích, ngách, chúng ta nữ quỷ cũng không thích." Tiểu Nguyệt bạch liếc mắt, tâm lý lại có chút hiếu kỳ, Diệp Lâm Phong rốt cuộc là từ chỗ nào nhô ra, thể nào thứ gì cũng không biết.

Diệp Lâm Phong lẳng lẳng gật đầu một cái, không có tiếp tục hỏi tiếp, đám kia bọn đàn ông sinh cơ đang bị chiếm đoạt, nếu như đến trễ một bước mà nói, bọn họ có thể sẽ hoàn toàn chết đi.

Oành! Oành! Oành!

Diệp Lâm Phong thân hình xuất hiện ở những thứ kia người giấy sau lưng, hắc khắc họa lá bùa tốc độ đã đến lô hỏa thuần thanh mức độ, cơ hồ là một giây một tấm phù chú, không tới một phút thời gian, những thứ kia giấy trên người liền bị khắc lên hỏa phù.

"Đạo pháp vô cùng, Xích Hóa càn khôn lực, bách Phù tất cả đốt."

Diệp Lâm Phong trong miệng mặc niệm khẩu quyết, ở bên trong thân thể hỏa phù người giấy liền bốc cháy, đám kia bọn đàn ông cũng trong nháy mắt tỉnh hồn lại, thấy trong tay ôm một thiêu đốt là người giấy, liền vội vàng đem cái đó buông ra.

"Chuyện gì xảy ra? Ta nữ nhân đây?" Dịch Hiền trong mắt tràn đầy vẻ mê mang, hắc nhớ rõ ràng trước ôm một Hồng Y nữ nhân, tại sao trong nháy mắt lại biến thành thiêu đốt người giấy?

Không sai, đám kia Xích lửa thân thể nam nhân, chính là Dịch Hiền đám người, mà bọn họ bị những thứ kia người giấy mê muội, mới có thể cõng hết y phục trên người, thương hại bọn họ thật sự cho rằng là đang hưởng thụ Phong Hoa Tuyết Nguyệt.

"Chuyện gì xảy ra? Thân thể ta làm sao sẽ biến thành như vậy?" Một tên trong đó cảnh sát giao thông bỗng nhiên kêu thành tiếng, hắc nhìn mình thân thể, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, bởi vì hắc thân thể bị mục nát giống như là bảy tám chục tuổi lão thân thể người.

"Ach! Thân thể ta cũng phải !"

"Ta cũng vậy, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì sao lại biến thành như vậy?"

...

Những thứ kia cảnh sát giao thông trong miệng phát ra sợ hãi tiếng kêu, Diệp Lâm Phong thấy vậy, không nhịn được cười nói: "Không có gì hay kinh ngạc, bị hút sinh cơ, tuổi thọ không sai biệt lắm còn có chừng một năm, cho nên mới biến thành 70 - 80 người."

Địch Hiền quay đầu nhìn về phía Diệp Lâm Phong, cho là hắn giở trò, trực tiếp đem mũi dùi chỉ hướng đối phương, đạo: "Người là ai? Tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Chúng ta biến thành có phải là người hay không giờ rồi? Người một cái yêu nhân!"

Mất thấy những thứ kia liền muốn vọt qua tiếp đem chính mình xé rách, Diệp Lâm Phong trong mắt lóe lên vẻ thất vọng, sớm biết nên cứu đám người kia, để cho bọn họ tự sinh tự diệt tốt.

Thấy Diệp Lâm Phong không nói lời nào, Địch Hiền đám người càng tin chắc đối phương là yêu nhân, dù sao ai sẽ ở niên đại này, xuyên như thế cũ nát cổ trang, mà tạm giữ lại một con tóc dài sỗ vai.

Diệp Lâm Phong xoay người, chuẩn bị rời đi mảnh này Quốc Lộ, những thứ kia cảnh sát giao thông lại rút ra màu đen điện côn, hướng hất sau lưng đập tới.

Hắn chính là biết vật kia uy lực, tương đương với tiểu gấp mười ngàn lần Thiên Lôi, nếu như bị vật kia đập trúng lời nói, mạng nhỏ mình khả năng sẽ lược ở chỗ này.

Oành!

Ngay tại Diệp Lâm Phong chuẩn bị xuất thủ thời điểm, một ngọn bóng người màu xanh lục, lại đột nhiên vọt đến trước người hắn, rồi sau đó càn quét một cước, đem đám người kia toàn bộ đá bay ra ngoài.

"Thấy không, đám này không biết sống chết gia hỏa,

Để cho bọn họ đi chết tốt." Thường Tinh Sa xoay người, ngẩng đầu nhìn Diệp Lâm Phong cười nói.

Diệp Lâm Phong đánh giá thường Tinh Sa, cảm nhận được trên người đối phương truyền tới vượt qua thường nhân ý niệm khí tức, tâm lý không khỏi dâng lên vẻ cảnh giác, bởi vì cái kia ý niệm khí tức thật sự là quá quen thuộc, cùng những thứ kia người giấy cùng chỗ một bên.

"Thường Tinh Sa, tại sao là người? Người cũng tiến vào tiếp?" Địch Hiền đám người thấy thường Tinh Sa thả ra trong tay điện côn, có chút kinh ngạc nhìn đối phương.

Thường Tinh Sa nhìn về phía Địch Hiền, khoe miệng lộ ra nụ cười quý dị, năm ngón tay đưa ra, một tấm màu trắng mảnh giấy người liền từ hắn trong tay áo bay ra ngoài, cử động ở người phía sau cái trán.

Huru!

Màu trắng mảnh giấy người bên cạnh phát ra kỳ dị tiếng vang, đem Địch Hiền còn dư lại tuổi thọ toàn bộ rút ra, tên này thân thể, giống như là khô héo cây già, 'Chát !' một tiếng té xuống đất.

Những thứ kia cảnh sát giao thông nuốt nước miếng, không người nào dám nói chuyện, kinh hoàng nhìn thường Tinh Sa, hận sợ đối phương sẽ lần nữa thả ra màu trắng người giấy, đầu phải trên người mình.

"Mấy người này cộng lại cũng có vài chục năm tuổi thọ, không thể uống phí hết." Thường Tinh Sa trên mặt lộ ra tham lam nụ cười, ngoài ra vẩy phát tay áo, lần nữa ném ra mấy tờ màu trắng mảnh giấy người, hướng những thứ kia cảnh sát giao thông ném đi.

Chỉ bất quá lần này, màu trắng mảnh giấy người không có chạm được đám người kia, liền ở giữa không trung cháy lên đến, biến thành màu đen tro bụi tán lạc ở giữa không trung.

Thường Tinh Sa xoay người, nhìn tay niết Chi Quyết Diệp Lâm Phong, trên mặt bịt kín một tầng hàn khí, nói: "Người lại dám ngăn cản ta?"

"Ăn cắp người khác tuổi thọ làm cho mình sống tiếp, đối với người có ích lợi gì? Người còn sống trên đời cũng bất quá là thống khổ a." Diệp Lâm Phong thu hồi Chi Quyết, ngưng mắt nhìn Thường Tinh Sa, "Đem người hút lấy tuổi thọ trả lại, nếu không đừng trách ta không khách khí!"

"Với ta không khách khí, người không nên quên mới vừa rồi đám người kia muốn đối với người làm gì?" Thường Tinh Sa cười lạnh nói.

"Dĩ nhiên biết, coi như ta cho người hút lấy bọn họ tuổi thọ, nhưng là người sau này sẽ còn hút lấy càng nhiều người vô tội tuổi thọ, chẳng lẽ không đúng sao?" Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, mặc dù đối với những thứ kia cảnh sát giao thông rất bất mãn, nhưng là đối với Thường Tinh Sa hành vi, hắn càng tức giận.

"Chắc chắn, người tuổi thọ tựa hồ rất dài sao? Nếu là dùng người tuổi thọ để thay thế bọn họ, ta đây cũng không có bất kỳ ý kiến." Thường Tinh Sa tròng mắt hơi híp, thân hình quỷ mị theo biến mất tại chỗ.

Diệp Lâm Phong khoe miệng hiện ra nụ cười lạnh nhạt, không nhanh không chậm đi về phía trước, duỗi ra tay trái mình, đột nhiên về phía trước bóp đi.

Làm cánh tay hắn rơi xuống thời điểm, trong tay vừa vặn bắt được một người, không phải là tên kia Thường Tinh Sa còn có ai?

"Người tại sao có thể phát hiện ta?" Thường Tinh Sa có chút hoảng sợ nói.

"Loại người như người thấp kém chưởng nhãn pháp, cũng muốn lừa gạt được ánh mắt ta?" Diệp Lâm Phong bóp Thường Tinh Sa cổ, mà người sau thân thể, chính là vào giờ khắc này hóa thành giấy vụn vỡ nát, theo trong tay hắn tán lạc.

"Người giấy thể thân, người này thủ pháp ngược lại có chút quỷ dị." Diệp Lâm Phong nhanh chóng thu bàn tay về, lần nữa tìm Thường Tinh Sa khí tức đuổi theo.

Mấy hơi thở giữa, Diệp Lâm Phong liền lần nữa bắt được Thường Tinh Sa, lần này hắn không có cho đối phương sử dụng thể thân pháp thuật cơ hội, trực tiếp Phong Ấn đối phương kinh mạch, để cho không cách nào khiến cho sử dụng pháp thuật.

"Người rốt cuộc là ai?" Thường Tinh Sa rốt cuộc không trước ổn định, tràn đầy kinh hoàng nhìn Diệp Lâm Phong.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Mộ Huyết quỷ thi

Nghe được Thường Tinh Sa lời nói, Diệp Lâm Phong có chút không nói gì, nguyên tưởng rằng đối phương mới có thể nhìn ra bản thân tuổi thọ, nhất định là một nhân vật lợi hại, tâm lý đã chuẩn bị xong ác chiến một phen, lại phát hiện đối phương là trên thực tế là một quả hồng mềm giống như.

Diệp Lâm Phong không trả lời Thường Tinh Sa mà nói, dùng uy hiếp giọng nói: "Đem người từng hấp thu tới tuổi thọ trả lại, ta có thể tha người không chết."

"Trả lại? Người đây không phải là đang cùng ta đùa giỡn hay sao? Ta nếu là đem những thứ kia tuổi thọ trả lại, đây chẳng phải là lập tức chết đi, cái này cùng người giết ta khác nhau ở chỗ nào."

Thường Tinh Sa trong mắt lóe lên vẻ dữ tợn, biết hôm nay là không cách nào chạy thoát, liền thi triển lên hắn cho tới bây giờ đều không có dùng qua bí pháp.

"Rống!"

Thường Tinh Sa gào thét một tiếng, bắp thịt toàn thân khô héo lên, biến thành một tên bảy tám chục tuổi ông già, nhưng là này là gần như bị mục nát thân thể, lại bộc phát ra vượt qua thường nhân lực đạo, lại tránh thoát Diệp Lâm Phong trời buộc.

Thường Tinh Sa quả đấm 'Oành' một tiếng đánh vào Diệp Lâm Phong ngực, đem tên này dao động lui ra ngoài, còn hắn thì vững vàng đứng tại chỗ, cười nói: "Ta đã sử dụng bí pháp, thiêu đốt đám người kia tuổi thọ từ đó mà thu được lực lượng, hơn nữa cái bí pháp này một khi thúc giục liền không cách nào dừng lại, phải cuối cùng ngay cả chính ta tuổi thọ cũng sẽ bị chiếm đoạt, người nếu là muốn cứu bọn họ mà nói, vậy thì nhanh lên giết ta."

Diệp Lâm Phong xoa xoa có chút thấy đau ngực, đối với ở trước mắt cái này hồ đồ ngu xuẩn gia hỏa, hắn cũng lười lại nương tay, ngoài ra đen tóc dài không gió mà bay, hợp với cái kia hơi lộ ra cũ nát cổ trang, toàn thân tản mát ra một cỗ ngạo nghễ khí tức.

Tiểu Nguyệt ở một bên nhìn là kích động không thôi, nàng vốn cho là Diệp Lâm Phong sẽ dùng cái gì cao chiêu, ai biết tên kia lại vọt tới Thường Tinh Sa trước mặt, ôm lấy thân thể đối phương, bắt đầu dùng tuyệt chiêu Liêu Âm Thoái, cái gì thô bỉ chiêu thức cũng xuất ra, giống như là lưu manh vô lại đánh nhau giống như.

Thật ra thì cái này cũng không trách Diệp Lâm Phong, bởi vì này chiêu thức tất cả đều là sư phụ hắn dạy, bởi vì hắn tự nói với mình, đơn đả độc đấu thời điểm, thì phải thể nào thô bỉ làm sao tới, như vậy mới có thể nhanh chóng tướng địch hình nộm đánh ngã.

Huống chi lấy mình bây giờ tu vi, đây là lựa chọn tốt nhất, đánh nhau tất thắng động tác võ thuật một trong.

Thường Tinh Sa đúng là bị đánh không còn cách nào khác, càng về sau cũng học Diệp Lâm Phong, tất cả đều là sử dụng hèn hạ vô sỉ chiêu thức, bên cạnh vừa nhìn cảnh sát giao thông tất cả đều là trợn mắt hốc mồm.

"Ngọa tào, bọn họ như vậy đánh đoạn tử tuyệt tôn hả?"

"Chắc vậy, sau trận này có lẽ là ba tháng không xuống được giường."

...

Người chung quanh nghị luận âm ỉ, Diệp Lâm Phong cùng Thường Tinh Sa lại giống như là chưa bao giờ nghe, đánh càng hung mãnh.

Thường Tinh Sa không kịp Diệp Lâm Phong thô bỉ, cuối cùng vẫn thua trận, hấn che hạ bộ, trên mặt là tức giận nói: "Tiểu tử nguoi theo ta đùa bỡn không có cách nào, có dũng khí quang minh chính đại theo ta đánh một trận."

Diệp Lâm Phong nhún nhún vai, một quyền đánh vào Thường Tinh Sa trên mặt, đem oanh đi trên đất: "Là nguoi muốn ta vội vàng làm thịt nguoi, cho nên ta mới sẽ sử dụng đơn giản nhất phương pháp."

"Nguoi..."

Thường Tinh Sa tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể trở nên càng mục nát lên, cũng không còn cách nào từ dưới đất bò dậy, trong cơ thể hấn bay ra mấy đạo màu trắng bạc quang hồ, ở trong trời đêm quanh quần mây vòng, cuối cùng chui vào những thứ kia cảnh sát giao thông trong cơ thể.

Những thứ kia cảnh sát giao thông nhanh chóng khôi phục như cũ, bọn họ kinh hãi nhìn mình thân thể, tâm lý đối với Diệp Lâm Phong tràn đầy về cảm kích, giống vậy lại có chút áy náy, dù sao trước hiểu lầm đối phương, còn muốn đối với hấn xuất thủ, vậy làm sao cũng không nói được.

Diệp Lâm Phong đi tới Thường Tinh Sa trước mặt, ngồi xổm người xuống, không nhịn được thở dài nói: "Sinh tử tự có số trời, nguoi cướp lấy người khác tuổi thọ, chẳng lẽ sống lâu cũng khoái lạc sao? Nhìn mình thân nhân chết đi, chính mình lại sống một mình trên thế giới này, chẳng lẽ nguoi không cảm thấy cô độc sao?"

Đây thật ra là Diệp Lâm Phong nội tâm độc thoại, bởi vì nguyên nhân nào đó, tánh mạng hấn cơ hồ phải vượt quá tưởng tượng mức độ, thậm chí chỉ cần không bị giết chết, hấn thì có thể một mực sống tiếp, nhưng là hấn thân nhân đã sớm ly thế, duy chỉ có chính mình cô độc sống trên đời.

Thường Tinh Sa nghe xong Diệp Lâm Phong lời nói,

Ngũ quan dữ tợn vặn vẹo chung một chỗ, cười nói: "Coi như ta không hút lấy những người đó tuổi thọ, ta sống cũng sẽ không vui vẻ, nguoi vĩnh viễn xa không cách nào biết được ta thống khổ."

Tựa hồ là Diệp Lâm Phong lời nói mỉm cười Thường Tinh Sa chỗ đau, hấn bắt đầu nhớ lại rất nhiều năm trước sự tình.

...

Thường Tinh Sa sinh ra ở Dân Quốc thời kỳ, nhưng hấn mới vừa lúc mới sinh ra, thân thể liền mắc có ản tật, thầy thuốc nói hấn không sống qua mười tuổi, hơn nữa hấn tướng mạo xấu xí, cha mẹ trực tiếp vứt hấn.

Không có ai nghĩ đến, Thường Tinh Sa lại sống sót, bởi vì hấn thật cùng những người khác bất đồng, ít ỏi yêu cầu ăn bất kỳ vật gì, nhưng là hấn ản tật lại dần dần tăng thêm, cả người liền giống như cương thi giống như.

Thường Tinh Sa một mực sống đến trưởng thành, hấn phi thường có đầu não, ở đó dạng thời đại rung chuyển, lại có thể dựa vào bản thân thủ đoạn, kiếm được không ít tiền, trở thành địa phương có thể đếm được trên đầu ngón tay phú hào.

Sự nghiệp đã thành, mặc dù tuổi thọ ngắn ngủi, Thường Tinh Sa vẫn như cũ muốn tìm một nàng dâu, muốn lưu một hương hỏa cái gì.

Địa phương bà mai nghe được tin tức này, liền cho Thường Tinh Sa giới thiệu một cô gái, hấn tự mình tới cửa đưa lên lễ vật đám hỏi, đối phương cũng đáp ứng đem gả con gái một chính mình.

Khi đó Thường Tinh Sa nội tâm là mừng rỡ vô cùng, bởi vì hấn biết tương lai con dâu là một đại mỹ nhân, nhưng là đêm động phòng hoa chúc lúc, đàn gái nhưng bởi vì thân thể của hấn có ản tật, hơn nữa xấu xí lùn, không muốn hấn đụng chạm thân thể của mình.

Thường Tinh Sa lúc ấy liền không vui, nói nguoi nếu đáp ứng gả cho ta, tại sao ta không thể đụng vào thân thể nguoi?

Nhưng mà đàn gái giải thích lại để cho hấn hoàn toàn tức giận, bởi vì nàng sở dĩ sẽ đáp ứng chính mình, là nhìn trúng hấn tiền, nàng nói cho Thường Tinh Sa chỉ có thể nhìn thân thể của mình, vĩnh còn lâu mới có thể đụng chạm chính mình.

Thường Tinh Sa khề cán rặng, cuối cùng vẫn nhịn xuống, dù sao cưới đẹp như vậy người về nhà, cũng là một có mặt mũi chuyện, nhưng là không qua mấy tháng, hấn liền phát hiện mình thê tử cùng nam nhân khác cấu kết, hơn nữa người kia lại là nhà mình quán gia.

Sau khi biết chân tướng, Thường Tinh Sa lại không có đi vạch trần, mà là mượn rượu tiêu sầu, độ mấy ngày nữa sau đó, quán gia cùng vợ hấn lại buộc hấn uống độc tửu, đem bỏ vào ở ngoài thành đất hoang bên trong.

Uống độc được sau đó, Thường Tinh Sa thân thể là thống khổ vạn phần, hấn muốn báo thù lại lại không có năng lực làm, vốn tưởng rằng lúc này là chết chắc, nhưng là hấn nhưng ở Hoang trong đất, tìm tới một tòa bị người mở ra Mộ Huyệt.

Trong huyệt mộ nằm một bộ diêm dưa nữ thi, nếu không phải Thường Tinh Sa không cảm giác được đối phương hô hấp, hấn thật sự cho rằng nữ thi là sống.

Dù cho là như thế, Thường Tinh Sa vẫn bị nữ thi đặc thù khí chất hấp dẫn, hần lộn sạch nữ thi, hướng về phía nữ thi Xích lỏa thân thể lại hôn lại hôn, không biết có phải hay không là hần ảo giác, hần lại phát hiện dưới người nữ thi có phản ứng, tựa hồ động.

Cờ bay phát phối xuân tiêu một đêm, Thường Tinh Sa tẩm thân xử nam lại Đưa cho nữ thi, chính hần đều cảm thấy buồn cười, nhưng hần vẫn kinh ngạc phát hiện, trên người mình Độc Tố bị khu trừ, suy nghĩ còn nhiều hơn một chút không giải thích được trí nhớ.

Thường Tinh Sa dựa vào quỹ dị này trí nhớ, học được kéo dài tánh mạng pháp môn, cùng với ghim giấy thành người bí pháp, hần liền dùng bí pháp này, giết chết quân gia cùng vợ mình, mà sau đó sẽ đem bọn họ tuổi thọ hút lấy đến trên người mình.

Về phần hần lúc đầu nhà, chính là bao lên Kết Giới, một khi có người tiến vào trong đó, liền hút lấy bọn họ tuổi thọ, để cho bọn họ sau đó đi không về.

Sau đó, cái này nhà đến trong chiến loạn bị đánh bình, Thường Tinh Sa liền rời đi nơi đó, nhiều lần trắc trở đi qua, hần lại về tới đây, chỉ có điều chỗ này đã bị tu thành Quốc Lộ, chung quanh xây tràn đầy cư dân lâu.

Lúc này Thường Tinh Sa đã không nghĩ lại bốn ba, vì vậy hần liền lưu lại, đến trên quốc lộ bố trí Kết Giới, dựa vào những thứ kia người giấy, sẽ tiến vào Quốc Lộ hình nộm giết chết, rồi sau đó hút lấy bọn họ tuổi thọ.

Cứ như vậy, Thường Tinh Sa dựa vào kéo dài tánh mạng pháp môn, một mực sống đến bây giờ, bình thường hần giống như người thường sinh hoạt, chút nào không nhìn ra dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đèn đỏ Huyết Ảnh

Hiểu rõ Thường Tinh Sa cuộc đời, Diệp Lâm Phong cảm giác cuộc đời hần vẫn đủ bi ai, bây giờ biến thành như thế này bộ đáng, cũng là trừng phạt đúng tội.

Thường Tinh Sa sinh cơ bên trong cơ thể dần dần chết đi, Diệp Lâm Phong trong lòng yên lặng thở dài, nếu sự kiện chủ mưu đã chết, như vậy tiếp theo nên nghĩ biện pháp phá vỡ Kết Giới rời đi nơi này.

"Mới vừa rồi là chúng ta hiểu lầm người, thật là thật xin lỗi, nếu không sau đó hả chúng ta mời người ăn cơm?" Những thứ kia cảnh sát giao thông đi tới Diệp Lâm Phong bên người, tràn đầy áy náy nói.

Diệp Lâm Phong căn bản không mang những chuyện này để ở trong lòng, chẳng qua là có chút gật đầu một cái, nói: "Bây giờ nơi này chết hai người, vội vàng tìm một chỗ lên lên chôn, nếu để cho cảnh sát phát hiện mà nói, vậy thì không được, làm không tốt mấy người chúng ta còn phải bị chộp tới ngồi tù."

Những thứ kia cảnh sát giao thông sắc mặt có chút không tự nhiên lại, mặc dù bọn họ là cảnh sát giao thông, nhưng cũng thuộc về cảnh sát phạm vi, ngay trước hần mặt nói phải người chôn, đây không phải là đánh bọn họ mặt sao?

"Này hai cỗ thi thể chúng ta sẽ xử lý, vị tiểu ca này, chúng ta hay là trước nghĩ một chút biện pháp, nhìn như thế nào mới có thể từ nơi này rời đi." Những thứ kia cảnh sát giao thông hít sâu một cái, để cho sắc mặt mình trở nên Tự Nhiên có chút.

"Thường Tinh Sa đã chết, ý niệm Kết Giới liền sẽ xuất hiện chỗ sơ hở, chúng ta bây giờ chỉ chờ tới lúc chỗ sơ hở xuất hiện, ta liền có thể phá vỡ Kết Giới, mang bọn người rời đi nơi này." Diệp Lâm Phong đơn giản giải thích một phen sau đó, mang theo những thứ kia cảnh sát giao thông hướng xe van bên trong dùng phương hướng đi tới.

Nhìn thấy mặt bao xe, những thứ kia cảnh sát giao thông thần sắc trở nên càng không tự nhiên lại, cảm tình bọn họ đuổi theo nửa ngày, chủ xe chính là tên trước mắt này, thật không biết có muốn hay không đem Lâm Phong Cho bắt.

"Vị tiểu ca này, người chắc chắn người tối nay không uống rượu."

Cũng không biết là ai hỏi một tiếng, Diệp Lâm Phong chính là mặt đầy mờ mịt nói: "Không có ạch, thật ra thì ta buổi tối thật thảm, hơi kém bị người chôn, còn có một bầu trêu chọc giống như, một mực đuổi theo ta không thả."

Những thứ kia cảnh sát giao thông trên mặt là vẻ lúng túng, không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể yên lặng tựa vào xe van cạnh, chờ Diệp Lâm Phong

lúc nào phá vỡ Kết Giới chỗ sơ hở, từ nơi này đi ra ngoài.

"Chỗ sơ hở xuất hiện, ở trước mặt tên kia tòa cao ốc phía dưới, chúng ta bây giờ vội vàng đi qua." Diệp Lâm Phong bỗng nhiên chỉ về phía trước, không đợi những thứ kia cảnh sát giao thông kịp phản ứng, hần liền tiến lên.

Diệp Lâm Phong ở một tòa cao ốc trước dừng lại, những thứ kia cảnh sát giao thông cũng theo sát bên cạnh, trước mắt cao ốc có chút niên đại, có vẻ hơi cũ nát, có nhiều chỗ quá mức thậm chí đã nứt ra đến, phỏng chừng dùng không bao lâu liền sẽ trở thành lầu sắp hỏng.

"Có thứ gì đến cao ốc này phía dưới, chỉ cần đem vật kia phá hủy, Kết Giới liền sẽ tự động hư hại, đến lúc đó chúng ta liền có thể từ nơi này đi ra ngoài."

Diệp Lâm Phong không có lập tức vào trong, hần phát hiện tòa cao ốc này trong tựa hồ vậy rất nhiều oan hồn, tràn ngập số lớn tiêu cực tâm tình, nếu là tự tiện xông vào, tinh thần rất có thể hỗn loạn, đến lúc đó chính mình giết chết chính mình.

"Là vật gì ở phía dưới? Trong tay chúng ta điện côn hữu dụng không?" Những thứ kia cảnh sát giao thông khẩn cấp nói, tâm lý lại có chút bận tâm, bởi vì địa phương thật sự là quá quỷ dị, trước thì có một tên đồng bạn quý dị chết đi, đảm bảo không cho phép tiếp đó sẽ có cái gì chuyện quỷ dị phát sinh.

Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, không có tự mình đi xuống xem một chút, hần cũng không nói được phía dưới rốt cuộc có cái gì, vì vậy quay đầu đối với những thứ kia cảnh sát giao thông nói: "Ai gan lớn, theo ta đồng thời đi xuống xem một chút, nếu là sợ hãi lời nói, liền ở lại chỗ này tốt."

Những thứ kia cảnh sát giao thông nhìn lẫn nhau, cuối cùng nhất trí quyết định với Diệp Lâm Phong đến đi kiểm tra, bọn họ có thể không muốn ở lại chỗ này, nếu như bị thứ gì hại chết, vậy thì gặp vận đen.

Diệp Lâm Phong đẩy ý gạt đầu một cái, lòng nói đám người này không như trong tưởng tượng như vậy kinh sợ, vì vậy thả ra trong cơ thể khí tức, đem những người đó che phủ ở trong đó, phỏng chừng bọn họ bị tiêu cực tâm tình thông tin.

Quý vật là tại hạ phía, Diệp Lâm Phong đám người liền theo hành lang, hướng phòng ngầm dưới đất đi tới, bởi vì nơi này đã bỏ hoang hồi lâu, trong hành lang không có một tia sáng, thật may những thứ kia cảnh sát giao thông đánh đèn pin, bằng không cái gì cũng không thấy được.

"Ach! Quý a!"

Đi đi,

Một tên trong đó cảnh sát giao thông trong miệng bỗng nhiên phát ra một trận kêu thảm thiết, trong tay điện côn 'Chát !' một tiếng liền ném ra ngoài, không nghiêng lệch, vừa vặn ném Diệp Lâm Phong sau lưng.

Diệp Lâm Phong khoe miệng co giật, quay đầu trừng người kia liếc mắt, nói: "Rút ra điên vì cái gì? Ta tại sao không thấy có quý a!"

Người kia nom nớp lo sợ nói: "Mới vừa rồi ta nhìn thấy một tấm máu chảy đầm đìa quý vật, theo thân ta cạnh phiêu động qua đi, ta mới không nhận được cảm lên điện côn... Thật sự là ngượng ngùng, ta không phải cố ý."

Diệp Lâm Phong hướng bốn phía nhìn lại, lại liền một cái Quý Ảnh cũng không nhìn thấy, đối với tên kia người nói chuyện cũng là thật sâu nghi ngờ.

Làm một người nội tâm sợ hãi đạt tới trình độ nào đó thời điểm, có thể sẽ suy nghĩ chủ quan không tồn tại sự tình, cũng được người kia chính là loại tình huống này.

Chuyện này bị coi là tiểu nhạc đệm, Diệp Lâm Phong đám người tiếp tục đi đến phía trước, nhưng là đi thời gian thật dài, cũng không có đi ra khỏi hành lang, giống như là trên quốc lộ loại tình huống đó.

"Xong, chúng ta sẽ không ra không đi hà ?" Trước nói có quý người kia, thấy loại tình huống này, lập tức trở nên lo âu.

Diệp Lâm Phong liếc hần một cái, sau khi phát hiện người trên người, không biết cái gì đáp lên một tầng Huyết Ảnh.

Huyết Ảnh là nữ hình người, càng xác thực nói là một nữ nhân hồn phách, khoe mắt nàng chảy máu tươi, biểu tình vô cùng dữ tợn, cứ như vậy nằm ở đó trên người, mà người kia nhưng là hồn nhiên không cảm giác.

Nữ nhân đem trong miệng khí tức phun tới tên kia trên người, để cho tên này trở nên càng phát ra lo âu, hần tựa hồ chú ý tới Diệp Lâm Phong ánh mắt, khẽ ngẩng đầu liếc mắt nhìn, lại không đem hần để ở trong lòng, tiếp tục làm mới vừa rồi động tác.

"Nguyên lai là một cái nhỏ quý!"

Diệp Lâm Phong cắn chót lưỡi, trong miệng phun ra một vệt ánh sáng màu máu, rơi vào trên người nữ nhân.

Nữ nhân trong miệng phát ra 'A' hét thảm một tiếng, thân thể bị đẩy lùi đi ra ngoài, hần biểu tình trở nên càng dữ tợn, nhanh chóng đưa tay ra móng đánh về phía Diệp Lâm Phong .

Diệp Lâm Phong ngón tay Tạo thành quái dị Chi Pháp, khắc ở đập vào mặt nữ quý trên người, tên này thân thể lập tức bị đuổi tản ra, biến thành điểm sáng màu đỏ ngòm tiêu tan trên không trung.

Những thứ kia cảnh sát giao thông tràn đầy không hiểu nhìn về phía Diệp Lâm Phong, bọn họ không có Âm Dương Nhân, không thấy được mới vừa rồi một màn kia, còn tưởng rằng đối phương là hống gió, nhưng là dưới đường đi đến, chuyện thường ngày ở huyện chuyện đi nhiều, bọn họ cũng không hỏi nhiều.

Hành lang là càng đi càng dài, đi hồi lâu, Diệp Lâm Phong đám người vẫn ở chỗ cũ trong hành lang bồi hồi.

Những thứ kia cảnh sát giao thông sắc mặt càng ngày càng khó chịu, mặt đầy ử rử cúi đầu bộ dáng, giống như đối với rồi đi nơi này không ôm hy vọng, lại có chút hối hận tiến vào cái này hành lang.

Tất cả mọi thứ thu nhập Diệp Lâm Phong Mắt bên trong, hấn nhưng là không chút hoang mang, giống như tất cả sự tình đều tại hấn kế hoạch trong đó.

Thật ra thì Diệp Lâm Phong đã sớm nhìn thấu tại trong hành lang quỷ dị chỗ, chẳng qua là không có nói ra, mà là chờ đợi những thứ kia cảnh sát giao thông lộ ra tuyệt vọng thần thái, bởi vì tai hoạ đều thích thừa lúc vắng mà vào, đến hình nộm trạng thái tinh thần đỉnh phong là sẽ không ra được.

Quả nhiên, hành lang phía trước bỗng nhiên xuất hiện hai luồng hỏa hồng ánh sáng, hơn nữa càng ngày càng đến gần, giống như là có người xách đèn lồng màu đỏ, đến ban đêm đi giống như.

"Hô!"

Hai luồng hỏa hồng ánh sáng rút cuộc từ trong bóng tối hiện ra lên, mọi người thấy trước mắt quỷ vật, không nhìn được ngược lại hít một hơi khí lạnh, trước người bọn họ đứng ở nhất Hắc nhất Bạch hai bóng người, trong miệng đầu lưỡi nhả thật dài, trong tay xách một huyết đèn lồng màu đỏ, không phải là Hắc Bạch Vô Thường còn có ai?

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Diêm dúa nữ thi

"Hắc Bạch Vô Thường!"

Thấy nhất Hắc nhất Bạch hai bóng người, mọi người không nhìn được hét lên một tiếng, trong lòng sợ hãi càng ngày càng mạnh mẽ.

"Con kiến hôi, các ngươi sống trên đời đã lâu, theo bản quan xuống địa ngục đi!"

Nhất Hắc nhất Bạch hai bóng người ngẩng đầu lên, trong miệng phát ra 'Khanh khách' tiếng cười, đồng thời đưa ra lưỡng đạo khô Trảo, chụp vào những thứ kia cảnh sát giao thông.

Diệp Lâm Phong thấy vậy, liền rút đi bên người một người điện côn, ném tên kia Hắc Bạch Lưỡng Đạo bóng người trên mặt.

"Dám can đảm động Minh Giới Quý Quan, tiểu tử ngươi chán sống phải không? Có tin hay không là chúng ta đưa ngươi đánh hồn phi phách tán?" Hắc Bạch Lưỡng Đạo bóng người co rút co rút thân thể nói.

"Phi, chỉ các ngươi mà là Minh Giới Quý Quan? Rõ ràng là hai cái giấy hình nộm, lại dám giả mạo Hắc Bạch Vô Thường, trong tay xách một phá đèn lồng, nếu là Hắc Bạch Vô Thường ăn mặc như các ngươi như vậy, có phải hay không quá keo kiệt chứ?" Diệp Lâm Phong ném một cái, giơ lên điện côn tiếp tục hướng Hắc Bạch Lưỡng Đạo bóng người đập tới.

Hắc Bạch Lưỡng Đạo bóng người lần nữa lui về phía sau co rút lại, biến thành hai cái giấy trắng hình nộm, bọn họ cầm trong tay đèn lồng màu đỏ ném ra, xoay người giống như trong bóng tối bỏ chạy.

Xôn xao!

Đèn lồng màu đỏ té xuống đất, đến Diệp Lâm Phong trước người dấy lên một ngọn Hỏa Tường, vừa vặn ngăn trở hấn đi đường.

"Người giấy đùa lửa, chẳng lẽ không biết cái gì gọi là chơi với lửa có ngày chết cháy sao?" Diệp Lâm Phong vẫy vẫy tay áo bảo, đưa ngón tay đưa vào Hỏa Tường bên trong, khi hấn đưa ngón tay lấy ra lúc, là có một đạo ngọn lửa màu đỏ thắm đến đầu ngón tay hấn khiêu động lên.

Những thứ kia cảnh sát giao thông nhìn là trợn mắt hốc mồm, chỉ thấy Diệp Lâm Phong chỉ về phía trước, ngọn lửa màu đỏ thắm liền lui chạy ra ngoài, ở giữa không trung chia ra làm hai, bắn vào giấy trắng thân thể người trong.

Giấy trắng thân thể người trong nháy mắt hóa thành tro bụi, bọn họ sau khi biến mất, phía trước liền xuất hiện một ngọn đèn kín cửa sắt, phía trên dán đầy hình người mảnh giấy hình nộm, không cần đoán cũng biết là Thường Tinh Sa kiệt tác.

"Thường Tinh Sa người giấy bí thuật thật đúng là, người đã chết, nhưng là người giấy uy lực vẫn tồn tại như cũ." Diệp Lâm Phong tâm lý có chút hâm mộ Thường Tinh Sa người giấy bí thuật, nhưng là để cho hắn diệt thi đạt được bí thuật là không có khả năng, nội tâm của hắn còn không có biến thái như vậy.

Hỏa Tường dần dần từ Diệp Lâm Phong trước mặt biến mất, hắn mang theo những thứ kia cảnh sát giao thông đi tới trước cửa sắt, nói: "Dùng điện còn mang cửa sắt đập ra, vật kia đang ở bên trong, hủy hắn chúng ta liền có thể đi ra ngoài."

Những thứ kia cảnh sát giao thông đã hoàn toàn bị Diệp Lâm Phong thuyết phục, nghe được đối phương nói như vậy, lập tức ra sức đập lên cửa sắt, không tới nửa phút liền đem cửa sắt Cho đập ra tới.

Hồ!

Nồng nặc mùi đàn hương truyền tới đi ra, Diệp Lâm Phong ngẩng đầu nhìn về phía trước, đầu tiên đập vào mắt bên trong, chính là một tấm hoa văn màu trắng hoa hồng giường lớn, nằm trên giường, là một gã tướng mạo dị thường diễm lệ nữ thi.

Ồ nữ thi thể cạnh, đều quý bốn cái màu trắng người giấy, hơn nữa tên kia giấy trắng hình nộm khắc họa giống như thật vô cùng, trên mặt thần thái rõ ràng rành rành, đó là người hầu đối với chủ nhân cung kính.

Tô thần kì giống y chang, giấy trắng nhân thần thái như thể sinh động, đang nhìn hắn bằng giấy, tựa hồ là có chút niên đại, hiển nhiên nhưng đã trở thành Tà Linh, cái này so với trước kia gặp phải người giấy khó đối phó nhiều.

"Thật là đẹp a, không nghĩ tới dưới đất này phòng lại giam giữ tám tên mỹ nữ, tên kia Thường Tinh Sa thật là quá cực kỳ tàn ác, lại có thể làm ra loại này cực kỳ bỉ thảm sự tình." Những thứ kia cảnh sát giao thông trong mắt tràn đầy mê luyến vẻ, hiển nhiên nhưng đã bị con kia màu trắng người giấy mê hoặc.

Diệp Lâm Phong biết không có thể mang xuống, nếu không phiền toái sẽ rất lớn, lúc này vọt tới tên kia tám cái người giấy trước mặt, muốn phá hủy, nhưng là tên kia tám cái người giấy lại trước một bước từ trước mặt hắn biến mất.

"Chuồn ngược lại rất nhanh!"

Diệp Lâm Phong lơ đãng nhìn về phía hoa hồng trên giường lớn diễm lệ nữ thi, tại không nhìn còn khá, nhìn một cái liền cảm thấy mình tâm thần tựa hồ bị chấn động, nguyên thủy dục vọng bỗng nhiên từ nội tâm dâng lên, muốn dùng trước mặt nữ thi phát tiết tự thân.

"Không được, đến nói, không nghĩ tới nữ thi tà môn như vậy." Diệp Lâm Phong liền lui ra ngoài, có thể ánh mắt của hắn hay lại là thỉnh thoảng liếc nhìn diễm lệ nữ thi, toàn thân trở nên nóng ran vô cùng, nội tâm dục vọng trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

Diệp Lâm Phong liền cắn chót lưỡi,

Tâm lý mặc niệm tĩnh tâm chú, này mới khiến chính mình thanh tỉnh rất nhiều, hắn thở một hơi thờ, móc ra bản sao Tòa Hồn Liên, đập về phía hoa hồng trên giường lớn nữ thi.

Kết!

Tòa Hồn Liên ở giữa không trung bị chặn lại, một tên màu trắng người giấy nắm bản sao Tòa Hồn Liên một đầu, trong cơ thể tà khí tiềm nhiễm đến bản sao Tòa Hồn Liên, hướng Diệp Lâm Phong thân thể đánh tới.

Còn lại bảy cái màu trắng người giấy, xuất hiện ở những thứ kia cảnh sát giao thông bên người, đem tà khí xâm nhập những người đó trong cơ thể, hơn nữa hút đến bên trong cơ thể của bọn họ dương khí.

Oành!

Diệp Lâm Phong đem bản sao Tòa Hồn Liên bên cạnh tà khí đánh xơ xác, quay đầu nhìn về phía những thứ kia cảnh sát giao thông, lại phát hiện trên người bọn họ dính tên kia số lớn tà khí, thần trí đã bị ăn mòn, giống như là người điên giống như, xông đến hoa hồng trên giường lớn nữ thi.

"Mỹ nhân là ta, các ngươi cút ngay cho ta!"

"Rõ ràng là ta, còn dám theo ta cướp, đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!"

...

Những người đó cãi vã, thậm chí ra tay đánh nhau, thần trí đã hoàn toàn bị mê muội, mà tên kia nằm ở trên giường diễm lệ nữ thi, lại chậm rãi mở hai mắt ra, từ trên giường ngồi dậy.

Diệp Lâm Phong ở diễm lệ nữ thi thể bên cạnh cảm nhận được lượng lớn Yêu Khí, hiển nhiên là vật gì một loại nào đó cường đại Yêu Vật, có thể mị

hoặc người khác Yêu Vật, hiển nhiên không đơn giản.

Tám cái màu trắng người giấy trở lại diêm dúa nữ thi thể cạnh, cung kính quỳ dưới đất, trước hút lấy dương khí, cũng quán thâu đến diêm dúa nữ trong thi thể.

Diêm dúa nữ thi trong mắt lóe lên một tia hào quang màu phấn hồng, những thứ kia cảnh sát giao thông thân thể liền dừng một cái, rút ra bên hông điện côn, xoay người bỏ về phía Diệp Lâm Phong.

"Thật là phiền toái!"

Diệp Lâm Phong lắc lắc bản sao Tỏa Hồn Liên, bỏ vào những thứ kia cảnh sát giao thông trên người, đem đánh bay ra ngoài, còn không chờ bọn hắn bò dậy, thân hình liền xuất hiện ở diêm dúa nữ thi thể trước, một chương võ hướng đối phương cái trán.

Xuy xuy!

Diêm dúa nữ thi đưa ra thon dài năm ngón tay, cùng Diệp Lâm Phong bàn tay đụng vào nhau, nhưng là tay nàng chỉ mới vừa chạm được đối phương bàn tay, liền lùi về, tay chỉ cũng thay đổi thành màu đen kịt, bốc lên ra trận trận Thanh Yên.

Diệp Lâm Phong khẽ mỉm cười, lộ ra lòng bàn tay đuôi Yêu Phù, hấn động tác không có đình chỉ, mà là đưa ra một ngón tay, đầu ngón tay là ngọn lửa màu u lam đang nhảy nhót.

Hô!

Ngọn lửa màu u lam bắn rơi đến hoa hồng trên giường lớn, đem trọn cái giường lớn đốt, diêm dúa nữ thi cùng màu trắng người giấy né tránh không kịp, trực tiếp bị màu u lam biến lửa bao phủ.

Màu trắng người giấy hóa thành tro bụi, diêm dúa nữ thi lại chạy đi, nhưng nàng cũng không dễ chịu, thân thể bị ngọn lửa thiêu đốt, nửa người lưu lại chán ghét vết sẹo, má trái con ngươi lồi ra, một viên nhọn răng nanh treo ở mép, đã không có trước sức dụ dỗ.

"Ạch ạch ạch ạch!"

Diêm dúa nữ thi thẹn quá thành giận, trong miệng phát ra chói tai tiếng kêu, hấn oán độc nhìn về phía Diệp Lâm Phong, năm ngón tay không ngừng duỗi dài, đến cuối cùng giống như là sắc bén cảnh khô giống như.

"kétttttt!"

Diêm dúa nữ Thi Thủ móng cào xuống, Diệp Lâm Phong thân hình lại đã sớm rời khỏi chỗ, trong miệng hấn nói thâm đạo pháp khẩu quyết, Từng cái phù văn màu vàng xuất hiện ở quanh người hấn.

"Lâm Bình Đầu Già Giai Trận Liệt Tại Tiền!"

Phù văn màu vàng hóa thành chín văn tự, hiện lên Diệp Lâm Phong quanh thân, những thứ kia bị mị hoặc cảnh sát giao thông, bị ánh sáng màu vàng chiếu sáng, lập tức tỉnh hồn lại, có chút mờ mịt nhìn bốn phía cảnh tượng.

"Ta muốn nhìn một chút, ngươi bản thể là cái gì?"

Diệp Lâm Phong không có để ý những thứ kia cảnh sát giao thông, thân thể nhảy một cái xuất hiện ở diêm dúa nữ thi thể trước, sau đó một chương võ ra, mang theo một đạo kim sắc văn tự, cử động ở người phía sau trên người.

Xuy xuy!

Kim sắc văn tự rơi vào diêm dúa nữ thi thể bên trên, trong nháy mắt đem trên người nàng Yêu Khí đánh xơ xác, từng trận Thanh Yên từ trên người nàng toát ra, tản mát ra số lớn tao mùi thối.

Diêm dúa nữ thi biểu tình thống khổ, trên người khí tức càng ngày càng yếu ớt, thân thể cũng ở đây từ từ nhỏ dần, đến cuối cùng lại hóa thành một cái màu trắng hồ ly, nằm sấp trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Bạch Hồ cùng Yêu Đan

Diệp Lâm Phong đem phù văn màu vàng thu vào trong cơ thể, nhìn trên mặt đất thoi thóp Bạch Hồ, nói: "Nguyên lai là một con Hồ Yêu, không trách có thể mị hoặc người khác, nhưng là làm ra như thể thương thiên hại lý chuyện, cũng chỉ có một con đường chết."

Bạch Hồ kêu gào một tiếng, tựa hồ đang khẩn cầu Diệp Lâm Phong không nên giết nó, nhưng tên này nhưng là lắc đầu một cái, một ngọn Chưởng Tâm Lôi đánh ra, rơi vào trên người, hoàn toàn đoạn tuyệt nó tánh mạng.

Thế giới bị ai sự tình rất nhiều, có rất nhiều người vô tội bởi vì Bạch Hồ dục vọng mà chết, nếu như Diệp Lâm Phong tùy tiện bỏ qua cho nó, đó chính là đối với những người đó bất công.

Diệp Lâm Phong lấy ra Bạch Hồ trong cơ thể Yêu Đan, vừa muốn đem thu, Tiểu Nguyệt lại thần không biết quỷ không hay toát ra, nhìn viên kia lóe yêu dị màu trắng ánh sáng Yêu Đan, kích động nói: "Chủ nhân, cái này Yêu Đan đối với ngươi không có tác dụng gì, ngươi đem nó cho ta đi?"

"Mới vừa rồi ta cùng yêu nghiệt này liều mạng thời điểm ngươi không ra, hiện tại đang chờ ta đem nó giết chết mới ra ngoài, muốn viên này Yêu Đan, đừng nằm mơ." Diệp Lâm Phong khinh bỉ nhìn Tiểu Nguyệt liếc mắt, trực tiếp đem Yêu Đan thu.

"Ngươi ta không đánh lại con yêu quái kia mà, sợ ra tới cho ngươi thêm phiền toái." Tiểu Nguyệt bĩu môi một cái, có chút uể oải nói.

"Ngươi có phải hay không còn nghĩ ta bị yêu quái kia đánh chết, sau đó ngươi liền sống tự do?" Diệp Lâm Phong bạch Tiểu Nguyệt liếc mắt.

"Làm sao có thể, chủ nhân cường đại như thế, khẳng định có thể đánh được cái này Hồ Ly Tinh."

Diệp Lâm Phong nghe được nửa câu trước lời nói, trong lòng là tương đối hài lòng, nhưng khi hắn nghe được nửa câu sau lúc, hơi kém không nổi lên, thuận tay mang Tiểu Nguyệt cũng tiêu diệt.

"Ngươi nếu là không đánh lại lời nói, ta cũng không có biện pháp đi ra ngoài, cho nên vẫn là chờ chúng ta sau khi rời khỏi đây, ngươi lại bị khác yêu quái giết chết tốt." Tiểu Nguyệt gật đầu một cái, rất khẳng định nói.

Diệp Lâm Phong cảm giác tâm tính thiện lương mệt mỏi, lười lại giải thích hắn, nhìn về phía những thứ kia cảnh sát giao thông nói: "Hồ Yêu đã chết, nơi này Kết Giới sắp tới tan vỡ, chúng ta cho rằng rời đi nơi này đi, miễn cho bị cuốn vào tàn phá Kết Giới không gian, đến lúc đó liền thật không ra được."

Mọi người gật đầu một cái, nhanh chóng nhanh rời đi phòng ngầm dưới đất, khi bọn hắn trở lại Công Lộ lúc, lại phát hiện không gian xung quanh nhiều hơn vô số vết nứt, giống như muốn nứt ra giống như.

Ừm ừm!

Trên bầu trời truyền tới một trận ong ong, những thứ kia vết nứt bề ra, giống như là thiên địa sụp đổ giống như, để cho mọi người không nhìn được níu tâm tiếp.

Có thể những thứ kia vết nứt nhưng là nhanh chóng biến mất, không trung khôi phục yên tĩnh như trước, chỉ có điều chân trời dâng lên màu trắng bạc, tí ti ánh sáng vẩy vào trên quốc lộ, đem cái kia kiềm chế bầu không khí xua tan.

"Loại cảm giác này thật tốt! Không biết ta vẫn có thể hưởng thụ bao lâu!" Diệp Lâm Phong giang hai cánh tay, hô hấp sáng sủa không khí, từ khi Minh Giới đi tới Dương Gian, hắn hiểu rõ phần này bình tĩnh không sẽ kéo dài quá lâu, sau đó phải làm việc, mới là thống khổ nhất, tới công gai.

Diệp Lâm Phong Sư phụ đã từng hao tổn tu vi giúp mình tính qua một quẻ, quái tượng biểu hiện, hắn phải đối mặt sự tình, hoặc có lẽ là hắn địch nhân, là cực kỳ khủng bố tồn tại, hắn kiếp trước tâm nguyện có thể hay không hoàn thành, chính là Cửu Tử Nhất Sinh con đường, nhưng là hắn sẽ không buông tha cho, nếu không cũng sẽ không Tá Thi Hoàn Hồn, cực lớn nguy hiểm, Tá Thi Hoàn Hồn đi tới Dương Gian.

...

Không có kết giới hạn chế, Công Lộ chỉ có 1000m, Diệp Lâm Phong đám người rất nhanh liền đến giao lộ.

Lúc này, lão cảnh sát giao thông mang theo một nhóm người như cũ canh giữ ở giao lộ, thấy thủ hạ những người đó từ khi Công Lộ đi ra, trong lòng nhất thời thư một hơi thở.

Hiểu rõ người thủ hạ tiến vào Công Lộ thời điểm, cũng làm lão cảnh sát giao thông lo lắng hóng, thật may bọn họ bây giờ không có gì đáng ngại, nếu là thật xảy ra chuyện gì, hắn thật không tốt với thân nhân bọn họ giao phó.

"Ồ? Thế nào ít vài người? Thường Tinh Sa cùng Dịch Hiền bọn họ đâu?" Lão cảnh sát giao thông đi tới những thứ kia cảnh sát giao thông bên người, tâm lý lại thất.

Những người đó cùng lão cảnh sát giao thông nói 'Từ Vong Công Lộ' sự tình, tên này lập tức quay đầu nhìn về phía Diệp Lâm Phong, nội tâm là ngửi vị tạp trần, mặc dù tên này phạm luật giao thông, nhưng hắn vẫn cứu thủ hạ tánh mạng, phần ân tình này thật không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung.

Cuối cùng,

Lão cảnh sát giao thông quyết định đem Lâm Phong bên trong phạm tội mỉm cười, đi tới tên này bên người, đưa cho hắn một quyển giao thông sổ tay, nói: "Huynh đệ, cảm ơn người cứu đám kia nhai con mệnh, ta gọi là Trần học dương, mặc dù lập tức sẽ về hưu, nhưng là ở nơi này Thanh cát thành phố trên đường vẫn còn có chút sức ảnh hưởng, nếu như gặp phải phiền toái gì, Cho đội cảnh sát giao thông báo cáo tên ta là được."

Diệp Lâm Phong gật đầu một cái, nhìn một chút trong tay giao thông sổ tay, nói: "Cái này ta biết, nhưng là tại giao thông sổ tay là cái gì quý?"

Trần học dương nói: "Chính là lái xe lúc hay chú ý sự tình ạch! Chẳng lẽ người học bằng lái thời điểm không thấy cái này?"

"Lái xe còn có phải chú ý quý vật, bằng lái lại là vật gì? Tại sao ta không có à?" Diệp Lâm Phong gật đầu một cái, mặt đầy mơ hồ ép nói.

Người đặc biệt sao mà là không bằng lái à? Trần học dương cảm thấy tâm can mơ hồ đau, có thể là đối với vị này ân nhân, hắn lại không có ý mình nói ra, cảm giác mình mà là thừa dịp còn sớm về hưu, loại này chuyện hư hỏng để cho thù hạ người giải quyết.

"Đúng, người biết cảnh sát địa phương cục đi như thế nào sao?" Thấy Trần học dương không nói gì, Diệp Lâm Phong cũng không hỏi nhiều.

Trần học dương Cho Diệp Lâm Phong chỉ đường, tên này đáp lời ôm quyền xá, rồi sau đó mở ra xe bánh mì cửa xe, ngồi vào trên chỗ tài xế ngồi.

"Tại hạ Diệp Lâm Phong, nếu như có chuyện lời nói, người cũng có thể tìm ta." Diệp Lâm Phong đối với Trần học dương rất có hảo cảm, cho nên mới nói như vậy.

Trần học dương hiền hòa cười cười, hướng về phía Diệp Lâm Phong khoát khoát tay, tên này liền lái xe bánh mì, hướng cục cảnh sát bước đi, dĩ nhiên tốc độ xe mà là trước sau như một dừng mảnh.

Thật may bây giờ là buổi sáng không có người nào, nếu không thế nào cũng phải bị Diệp Lâm Phong xe gió kỹ năng dọa cho chết.

Đến cục cảnh sát cửa, Diệp Lâm Phong đem xe bánh mì ngừng ở ven đường, vừa vặn chứng kiến Thích Sương Vũ từ khi cục cảnh sát đi ra, nguyên lai bị xe rách màu đen quần dài đã đổi, mặc trên người chính là đơn giản nữ thức nhân nhả quần áo.

Diệp Lâm Phong liền đi xuống xe, đi tới tên này trước mặt, nói: "Người mới vừa rồi vào cục cảnh sát? Bọn họ nói thế nào?"

Thích Sương Vũ thấy Diệp Lâm Phong, hiển nhiên có chút kinh ngạc, nhưng là chợt khôi phục lại bình tĩnh, nói: "Nguyên lai là người, ta trước đi tự thú, nhưng là bọn họ căn bản không tin tưởng là ta giết người, tất cả ta lại được thả ra."

Diệp Lâm Phong nói: "Những Linh Dị đó sự tình, người bình thường đúng là không thể nào tin được, người đã đã được thả ra, cũng không cần suy nghĩ qua đi chuyện phát sinh, thật tốt chuộc tội, vì chính mình góp nhặt âm đức, đến sau cùng Minh Giới tuyệt đối sẽ không trách tội người."

Thích Sương Vũ ngẩng đầu lên, lộ ra sáng rực mắt sáng, nói: "Như vậy thật có thể không? Còn người nữa rốt cuộc là người nào? Minh Giới thật tồn tại có ở đây không?"

"Ta gọi là Diệp Lâm Phong, về phần thân phận sao? Nói cho người biết cũng vô dụng, tất cả người chính là không cần Hiểu rõ, nhưng Minh Giới lại là chân chính tồn tại."

Thích Sương Vũ nhẹ nhàng 'Nha' một tiếng, chợt nhớ tới cái gì giống như, tràn đầy mong đợi nói: "Người đã cũng nói như vậy, hơn nữa trừ qua Hắc Mao cương thi, ta liền coi người là lợi hại đạo sĩ, có thể hay không dạy ta mấy cái pháp thuật?"

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Truyền thụ đạo pháp

Diệp Lâm Phong gãi gãi đầu, có chút khó khăn nói: "Xin lỗi a, ta pháp thuật là không thể ngoại truyền, cho nên người hiểu, ta không thể dạy cho người."

Thích Sương Vũ lại chưa từ bỏ ý định, không bỏ qua cố gắng nói: "Ta có thể cho người tiền, một cái pháp thuật cho người 10 vạn đồng tiền như thế nào đây?"

Diệp Lâm Phong ngược lại hít một hơi khí lạnh, một tám pháp thuật 10 vạn đồng tiền, suy nghĩ một chút đều cảm thấy rất đáng giá, phải biết, hắn lần trước phải giúp Thích Tĩnh Hành trừ Hắc Mao cương thi thời điểm, muốn giá một trăm ngàn đều cảm thấy chột dạ, có thể lão già chết tiết kia trúng dĩ

nhiên chưa cho, còn muốn giết chết chính mình, suy nghĩ một chút đã cảm thấy giận.

"Người thế nào? Có phải hay không ta làm quá mức?" Nhìn Diệp Lâm Phong cắn răng nghiền lợi bộ dáng, Thích Sương Vũ cho là chính mình dùng kim tiền phương thức nói chuyện thương tổn đến đối phương, trong lòng nhất thời dâng lên một vết về áy náy.

"Không có, ta chỉ muốn hỏi một chút, 10 vạn đồng tiền có đủ hay không mua một cái búp bê bom hơi?" Diệp Lâm Phong khoát khoát tay, nghĩ tới sự phụ nhờ cậy sự tình, vì vậy nghiêm trang hỏi.

Thích Sương Vũ sững sờ thần kì, cảm giác mình có chút theo không kịp Diệp Lâm Phong suy nghĩ, rõ ràng đang bàn luận pháp thuật sự tình, trong nháy mắt lại biến thành búp bê bom hơi, mấu chốt là cùng một nữ nhân đàm luận loại chuyện này, suy nghĩ một chút đều cảm thấy lúng túng.

"Búp bê bom hơi ta không có mua qua, nhưng ta cảm thấy Vậy trăm ngàn khối này tiền, hẳn đủ người mua hết mấy cái." Thích Sương Vũ đỏ mặt đỏ, tâm lý có chút trách cứ Diệp Lâm Phong không hiểu phong tình, một đại mỹ nhân như vậy đứng ở trước mặt, hẳn lại suy nghĩ búp bê bom hơi.

"Thật là quá tốt, 10 vạn đồng tiền đổi một cái pháp thuật, chúng ta đồng ý, nhưng chỉ có thể làm một lần giao dịch, người nói một chút nghĩ muốn loại hình gì pháp thuật, công kích loại, phụ trợ loại, hưu nhân giải trí loại, hoặc là loại hình khác pháp thuật." Diệp Lâm Phong vừa gõ bàn tay nói.

"Pháp thuật còn có hưu nhân giải trí loại?" Thích Sương Vũ hỏi.

"Dĩ nhiên! Nói thí dụ như cái này!"

Diệp Lâm Phong vừa vận nhìn thấy cách đó không xa có đồng phân chó, ngón tay hướng phương hướng kia một chút, vốn là phân chó lại biến thành một cái kim sắc Nguyên Bảo.

"Người pháp thuật này có ích lợi gì, với hưu nhân giải trí có quan hệ gì?"

Diệp Lâm Phong ý vị thâm trường nói: "Thật ra thì đây là một cái chương nhãn pháp, đem phân chó biến thành kim sắc Nguyên Bảo, nếu là có người nhìn thấy mà nói, khẳng định không nhận được đi nhặt, đến lúc đó nhặt một tay phân, có phải hay không rất khôi hài, ha ha ha..."

Vừa nói, Diệp Lâm Phong liền tự mình cười lên, một bên Thích Sương Vũ che cái trán, nội tâm cơ hồ là hỗn loạn, lòng nói làm sao sẽ cắt ở đây loại trên chọc giống như pháp thuật?

"Người chính là dạy ta công kích loại pháp thuật đi, đến lúc đó gặp phải người xấu, hoặc là cương thi loại quỷ vật, ta có thể tự vệ." Thích Sương Vũ hít sâu một cái, để cho đầu mình tỉnh hồn lại, để tránh lại bị Diệp Lâm Phong lời nói mang vào trong rãnh.

"Chúng ta tìm một địa phương ẩn núp, sau đó dạy người pháp thuật." Diệp Lâm Phong đã nghĩ xong muốn dạy Thích Sương Vũ pháp thuật gì, loại pháp thuật này không cường lực, nhưng là tự vệ đủ, hơn nữa có thể phòng ngừa tên này lạm sát kẻ vô tội.

Hai người lái xe tới phải phụ cận quán rượu, Thích Sương Vũ dùng CMND mở một gian phòng, bây giờ đã hơn tám giờ, những thứ kia tỉnh ngủ mọi người lục tục từ quán rượu đi ra, thấy trước mắt một màn này, không khỏi có chút ghé mắt.

"Bây giờ ăn mày cũng có thể cửa được xinh đẹp như vậy cô em à nha? Lại sáng sớm mở ra phòng, thật là chó ngáp phải ruồi a!" Một tên mập từ Diệp Lâm Phong hai người bên cạnh đi qua, to mập tròn đầu không ngừng đưa.

Diệp Lâm Phong không không quá để ý, Thích Sương Vũ mặt nhưng là đỏ lên, nàng lại là lần đầu tiên ở bên ngoài mướn phòng, hơn nữa còn là mang một người nam nhân, nghĩ đến trước đến trên mạng thấy một ít chuyện, không biết tiếp đó sẽ không sẽ xảy ra chuyện gì.

"Ta dạy người pháp thuật được đặt tên là hóa chú, danh như ý nghĩa, chính là lãng không nổi lửa năng lực, cái này ở đạo gia coi như là cơ sở pháp môn, người người đều cần biết."

Hai người tới trong căn phòng, Diệp Lâm Phong liền bắt đầu truyền thụ Thích Sương Vũ hóa chú, hơn nữa Cho đối phương làm làm mẫu, ở đầu ngón tay ngưng tụ ra ngọn lửa màu đỏ thắm, nhào nặn các kiểu cùng hình dáng.

Chỉ có điều Thích Sương Vũ dù sao cũng là phàm thai thể xác, vừa không có trải qua nghiêm khắc huấn luyện,

Cho dù là loại này đơn giản pháp thuật, cũng rất khó nắm giữ, nửa ngày cũng không có học được.

"Xem ra ta không có thiên phú, vĩnh viễn cũng học không biết pháp thuật." Thích Sương Vũ cái trán tràn đầy mồ hôi lấm tấm, nhìn không có vật gì đầu ngón tay, có chút mất mát nói.

"Người bình thường học tập pháp thuật vốn là rất mệt chuyện khó, nhưng là hóa chú đối với người mà nói là không có hạn chế, từ từ đi, nhất định có thể học được." Diệp Lâm Phong an ủi.

Thích Sương Vũ gạt đầu một cái, tiếp tục luyện tập hóa nguyên rửa, mà Diệp Lâm Phong chính là chui vào phòng tắm, chơi đùa lên bên trong tắm dụng cụ.

Hoa lạp lạp!

Ôn nhu nước chảy từ vòi hoa sen bên trong vẩy ra, Diệp Lâm Phong nội tâm thật là kích động, không nghĩ tới đồ chơi này còn có thể phun ra nước nóng đến, mình đã chờng mấy ngày chưa giặt tắm, lúc này cời xuống y phục trên người, lăn đến trong bồn tắm cọ rửa đến thân thể của mình.

"Vật này thật là thơm! Ô? Vật này cũng phải!" Diệp Lâm Phong đem nước gội đầu, sữa tắm loại đồ vật lấy tới, ngửi được bên trong thoang thoảng, trên mặt lộ ra vui mừng, đem một ít rót vào trong bồn tắm.

"Đặc biệt sao, thể nào nhiều như vậy bọt?"

Cũng không lâu lắm, Diệp Lâm Phong thân thể liền bị bọt bao phủ, nhưng là hấn lại vui đùa này không kia, tại tắm giặt rửa không sai biệt lắm có nửa giờ, thật là giống như nữ nhân còn lâu.

Diệp Lâm Phong mặc quần áo vào, 'Cót két' một tiếng đẩy ra cửa phòng tắm, nhân nhật Thanh Phong từ quanh người hấn tán ra, có loại thoát trần phàm tục cảm giác.

Nghe được tiếng cửa mở, Thích Sương Vũ quay đầu đi, ánh mắt rơi vào Diệp Lâm Phong trên người, tim đột nhiên nhảy động một cái.

Trước mắt Diệp Lâm Phong cùng trước kia so với, thật là như hai người khác nhau, một giờ trước là ăn mày, trong nháy mắt lại thành phong trào độ nhẹ nhàng cô trang Mỹ Nam Tử, tên kia đẹp trai bộ dáng, sợ rằng không có mấy nam nhân có thể có thể so với.

"Người bây giờ bộ dáng, thật giống như thời cổ sau khi quý tộc công tử?" Thích Sương Vũ hi hi cười nói.

"Thật không dám giấu giếm, ta kiếp trước, đúng là một vị quý công tử, xuất thân từ danh môn Diệp gia, đáng tiếc... Ai..." Diệp Lâm Phong thán một tiếng, không có tiếp tục nói hết, bây giờ trên đời này, Diệp gia sợ rằng đã sớm không tồn tại.

Thích Sương Vũ đôi mắt khẽ nhúc nhích, trong mắt lóe lên một tia thương cảm vẻ, tựa hồ có thể cảm nhận được Diệp Lâm Phong chỗ đau.

"Thật ra thì sinh ở quý tộc, xác thực nói là sống ở quý tộc, có lúc thật là thân bất do ki." Thích Sương Vũ không nhịn được thở dài nói.

Diệp Lâm Phong ánh mắt lộ ra vẻ không hiểu, Thích Sương Vũ tiếp tục nói: "Người biết Cha ta đi, thật ra thì hấn không phải là ta cha ruột, mà là ta Dưỡng Phụ, ta bị hấn từ viện mồ côi lãnh về đi, giống vậy bị nhận nuôi, tốt có mấy cái tướng mạo không tệ nữ hài."

"Vừa tới Dưỡng Phụ nhà thời điểm, Dưỡng Phụ với còn có mấy cái khác nữ hài đều rất tốt, ta vốn tưởng rằng tìm tới một tấm ấm áp nhà, lại không nghĩ tới là tới địa ngục."

"Người biết tại sao đến cuối cùng, Dưỡng Phụ chỉ có ta một đứa con gái sao?"

Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, hấn đây là thực sự không đoán ra được, chẳng lẽ những thứ kia nữ hài cũng bệnh chết, có thể thoát cái bệnh chết nhiều cái, thể nào cũng không nói được.

"Bởi vì ta Dưỡng Phụ, ta tên kia 'Nhân từ' Dưỡng Phụ, mang những thứ kia nữ hài toàn bộ đều giết." Thích Sương Vũ cắn môi đỏ mọng, tựa hồ phải nhỏ máu.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: 3 đạo Chú Ân

Diệp Lâm Phong nội tâm vô cùng khiếp sợ, những thứ kia nữ hài đều bị giết, bị chính mình Dưỡng Phụ giết, loại chuyện này thật sự là quá hoang đường, để cho mọi người căn bản là không có cách tiếp nhận.

Thích Sương Vũ nhìn Diệp Lâm Phong biểu tình, khổ sở cười nói: "Bởi vì ta Dưỡng Phụ là một tên Đại Biến Thái, hấn sở dĩ muốn nhận nuôi chúng ta, là vì thỏa mãn chính mình nội tâm dục vọng, đây cũng là ta len lén từ nhật ký của hấn bên trong nhìn thấy."

"Thích Tình Hành nhận nuôi chúng ta, là vì trong sự thỏa mãn tâm 'Thiếu nữ kế hoạch bồi dưỡng'. Hấn chọn rất nhiều cô gái xinh đẹp, từ nhỏ bắt đầu bồi dưỡng, không cho phép chúng ta tiếp xúc bất kỳ nam sinh nào, cho là như vậy mới là sạch sẽ nhất nữ hài."

"Mọc tàn, không nghe lời nữ hài toàn bộ nếu bị giết chết, người không biết ta khi đó là có nhiều sợ hãi, biết bao sợ hãi người kế tiếp nếu bị giết chết mọi người là mình, nhưng là ta sống sót, một mực sống đến cuối cùng."

"Ta vốn là cho là như vậy thì kết thúc, ai biết đây mới là mới vừa bắt đầu, hán đến trong nhật ký viết, muốn ở ta hai mươi bốn thời điểm cường gian ta, bây giờ cách ta hai mươi bốn sinh nhật đã không xa, không biết ngày hôm đó, lại sẽ phát sinh cái gì có thể lo sự tình..."

Thích Sưong Vũ con mắt đỏ bừng, không ngừng khóc thút thít, Diệp Lâm Phong Nghe thôi cũng đủ hiểu nó thống khổ, từ nhỏ đã cuộc sống ở trong đầu sôi lửa bỏng, làm một nữ hài, có thể thừa nhận được xuống thật là kỳ tích.

"Nếu như sinh nhật ngày ấy... Ta như cũ không có hòa chú, ta sẽ chọn tự sát!" Thích Sưong Vũ xóa sạch khóe mắt nước mắt, bỗng nhiên cười lên.

Đây cũng là Diệp Lâm Phong lần đầu tiên thấy Thích Sưong Vũ cười, không nghĩ tới nàng nụ cười là động như vậy mọi người, lại lại mang vẻ tuyệt vọng.

"Yên tâm đi, nếu người chết là Thích Tinh Hành lão già khốn kiếp kia, tuyệt đối sẽ là nguoi." Diệp Lâm Phong đi tới Thích Sưong Vũ trước mặt, dè lại tên này cổ tay, ở phía trên lưu Hạ Tam Đạo phù chú.

"Đây là vật gì?" Thích Sưong Vũ nghi ngờ nhìn mình cổ tay, phát hiện phía trên có ba đạo nhân nhật dấu ấn, không nhìn kỹ căn bản không nhìn ra.

"Ba đạo Chú Ấn, theo thứ tự là Lôi Chú, hỏa chú, Ấn chú, Lôi Chú cùng hỏa chú đều có rất cường sát thương lực, có thể giúp nguoi giết chết Thích Tinh Hành, Ấn chú có thể ẩn núp trên người khí tức, để cho người bình thường không thấy được nguoi, nhưng là chỉ có thể kéo dài mười phút, nếu là nguoi thật giết Thích Tinh Hành, có thể dùng Ấn nguyên rùa chạy trốn." Diệp Lâm Phong giải thích.

Thích Sưong Vũ kinh ngạc vô cùng, không nghĩ tới Diệp Lâm Phong sẽ như thế trợ giúp chính mình, đợi nàng khi phản ứng lại, nội tâm lưu lại chỉ có cảm động, từ nhỏ đến lớn, nàng là lần đầu tiên cảm thụ bị người thương yêu mùi vị.

"Cám ơn, ta sẽ nhớ nguoi." Thích Sưong Vũ lời nói nhỏ nhẹ thấp giọng nói, đây là phát ra từ nội tâm của nàng lời nói, không sảm tạp bất kỳ vật gì.

"Có thể có người nhớ ta, thật là rất vui mừng đây, nói không chừng dùng không bao lâu, chính ta đều không cách nào nhận biết mình." Diệp Lâm Phong cười nói.

"Ồ? Tại sao phải nói như vậy? Chẳng lẽ nguoi có giai đoạn tính quên mất chứng?"

Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, không có giải thích ý tứ, chẳng qua là nhìn ngoài cửa sổ, lẩm bầm nói: "Bởi vì ta là người điên, người điên điên lên làm sao có thể nhớ được bản thân là ai."

...

Buổi trưa thời điểm, Thích Sưong Vũ mời Diệp Lâm Phong ăn một bữa cơm, lưu lại số điện thoại của mình, cùng với một tấm còn có một trăm ngàn nguyên thẻ ngân hàng, sau khi liền lái xe về nhà.

Về phần Diệp Lâm Phong, chính là ăn mặc như kẻ lang thang giống như, chẳng có con mắt đi đến trên đường chính, số điện thoại hán đã biết là đồ chơi gì, nhưng là tại thẻ ngân hàng nhưng có chút không hiểu nổi, nghe Thích Sưong Vũ nói chỉ cần đem nó nhét vào tự động máy rút tiền bên trong, liền có thể lấy ra tiền.

"Nghèo muốn chết, đi trước lấy chút tiền để tiêu."

Diệp Lâm Phong tìm một nhà ngân hàng, nơi đó chỉ có một máy tự động máy rút tiền, đội ngũ xếp hàng hơn mười thước, quầy bên kia cũng là đứng đầy người, có thể nói là người đông nghịt.

Xếp hàng tại Diệp Lâm Phong trước mặt, là một em mang theo mắt kính, vóc người nhỏ nhắn xinh xắn cô em gái, trong tay nàng ôm thật dày quyển sách, trên người loại Tài Nữ khí chất.

Mượn thân cao ưu thế, Diệp Lâm Phong ánh mắt rơi vào xinh xắn cô em gái trước ngực, muốn nhìn một chút nó là như thế nào, kết quả tên kia xinh xắn cô em gái còn tưởng rằng gặp phải tên háo sắc,

Vội vàng dùng quyển sách đem ngực che.

"Nguoi yên tâm đi ta đối với nguoi sách quý không có bất kỳ hứng thú." Diệp Lâm Phong không thấy rõ xinh xắn cô em gái trong tay sách, còn tưởng rằng trong tay đối phương dùng là cái gì bất truyền bí tịch, vì vậy mở miệng giải thích.

Nghe Diệp Lâm Phong nói như vậy, xinh xắn cô em gái càng cho là đối phương là tên sắc lang, đối với trong tay nàng sách không có hứng thú, đây chẳng phải là đối với nàng... Suy nghĩ một chút đã cảm thấy đáng sợ.

Xinh xắn cô em gái hít sâu một cái, làm cho mình giữ trấn định, đến phiên nàng lấy tiền thời điểm, liền tranh thủ thẻ ngân hàng nhét vào máy rút tiền, nhanh chóng đem tiền lấy ra.

Lúc này xinh xắn cô em gái chợt thấy Diệp Lâm Phong trong tay thẻ ngân hàng, cùng với cái kia rách nát quần áo cũ, trong lòng liền muốn ra một cái kế sách, có thể làm cho chính mình thoát khỏi tên đại sắc lang này.

Sắc lang như sói vậy không học thức, mặc Diệp Lâm Phong như vậy, nhất định là không học thức tên háo sắc chính giữa một thành viên.

Vì vậy, xinh xắn cô em gái lúc rời đi sau khi, quyết đoán ấn 'E Language' phím ấn, đem tự động máy rút tiền biến thành Anh Văn.

Diệp Lâm Phong nhưng là hồn nhiên không cảm giác, đem thẻ ngân hàng nhét vào tự động máy rút tiền, truyền vào Thích Suong Vũ tự nói với mình mật mã, lại bắn ra chuỗi dài kiểu chữ tiếng Anh.

"Cái quỷ gì?"

Diệp Lâm Phong mặt đầy mơ hồ ép, chữ giản thể hần miễn cưỡng nhận biết, Anh Văn lại hoàn toàn xem không hiểu, thấy phía sau một đám người thúc giục, hần liền tùy tiện theo như một nút ấn, kết quả cái kia thẻ ngân hàng lại phun ra.

"*****! Trêu chọc ta ư ? Tiền đâu? Hôm nay ngươi nếu là không đem tiền phun ra, ta không để yên cho ngươi."

Diệp Lâm Phong xem qua xinh xắn cô em gái lấy tiền, rõ ràng là trước nhấc tiền sau đó nhấc thẻ, bây giờ tiền này không đi ra, thẻ ngược lại phun ra, còn tưởng rằng là tiền thẻ ở bên trong, liền đỡ lấy tự động máy rút tiền đựng đưa, thật ra thì hần không biết mình chẳng qua là ấn lấy thẻ nút, cũng không có lấy tiền.

Ngân hàng nhân viên an ninh thấy bên này động tĩnh, liền xách gậy cảnh sát đi tới, bọn họ còn chưa tới trước mặt, bên tai lại truyền tới 'Oành' một tiếng vang thật lớn, không nghĩ tới Diệp Lâm Phong lại đem tự động máy rút tiền đập bể.

"whaT? Có người cướp ngân hàng?"

Người chung quanh bị dọa đến tan đi mở, an ninh cũng sùng sờ, không nghĩ tới lại có mọi người ở chỗ này quang minh chính đại cướp ngân hàng, tiểu tử này gan thật mập.

An ninh chạy nhanh tới Diệp Lâm Phong trước người, không nói hai lời trực tiếp nắm điện côn chém trúng đi, muốn đem Lâm Phong chế phục.

"Chỉ cần chế phục cái này giặc cướp, dùng không bao lâu, ta sẽ thăng chức tăng lương, lên làm Tổng giám đốc, đảm nhiệm CEO, đón đầu bạch phú mỹ, đi lên nhân sinh đỉnh phong, suy nghĩ một chút còn có chút tiểu kích động đâu rồi, hắc hắc!"

Những an ninh kia trong miệng chảy nước miếng, tưởng tượng chế phục Diệp Lâm Phong cái này ngu si ép giặc cướp sau đó, tương lai vô hạn phát triển.

Oành!

Bọn họ điện côn còn chưa rơi xuống, liền bị Diệp Lâm Phong đá ra, tên này xoay xoay cổ tay, chậm rãi bước đi về phía đám kia an ninh, mặt không chút thay đổi nói: "Tiểu gia ta hôm nay bị nuốt 10 vạn đồng tiền, tâm tình thật không tốt, lại dám tới trêu chọc ta?"

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ở tù

Nằm trên đất an ninh, nhìn đánh đập như thần Diệp Lâm Phong, không nhìn được nuốt nước miếng, người trước mắt này thật sự là thật đáng sợ, chỉ là đến bộ ngực hần đá một cước, cả người xương cốt giống như là muốn tan vỡ giống như, đau căn bản không đứng nổi.

"Vội vàng báo cảnh sát! Có người muốn cướp ngân hàng!"

Một tên trong đó an ninh ôm thấp thỏm không an lòng tâm tình, dùng sức kêu một tiếng, có thể kêu xong hần liền hối hận, hung mãnh giặc cướp đang ở trước mắt, lúc đó phòng chừng muốn thành liệt sĩ.

Quả nhiên, Diệp Lâm Phong nắm lên hần cổ áo, đem nhấc lên khỏi mặt đất đến, nói: "Ai muốn cướp ngân hàng? Ta chỉ cần các ngươi mang cái kia 10 vạn đồng tiền trả lại cho ta là được."

"Anh ta, ta cũng không có lấy của 10 vạn đồng tiền, nếu không ta trước cho ngươi mười đồng tiền, ngươi trước tiên bớt giận giận? Ta lại nghĩ biện pháp mang cái kia 10 vạn đồng tiền chuẩn bị cho ngươi tới?" An ninh đau khổ nở mặt, từ trong túi móc ra còn sót lại mười đồng tiền, đó là hần dùng tới ăn cơm tối.

Diệp Lâm Phong liếc về tên kia mười đồng tiền liếc mắt, nhẹ nhàng tăng hăng một cái, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai thu, sau đó buông xuống

nhân viên an ninh kia: "Được, ta trước hết cho ngươi một mặt mũi, chờ lát nữa được mang thừa tiền cho ta."

Nhân viên an ninh kia nhất thời thở phào, không nghĩ tới Diệp Lâm Phong ngoài ý muốn dễ gạt, bây giờ chỉ cần chờ cảnh sát tới, mang nó nhặt trở về được, nhưng là hần mới vừa nghĩ tới đây, Diệp Lâm Phong liền đi tới đứng ở bả vai hần.

An ninh bị dọa sợ đến hoa cúc căng thẳng, còn tưởng rằng Diệp Lâm Phong phát hiện mình đang đùa hần, ai ngờ tên này lại vỗ vỗ bả vai hần nói: "Ta xem ngươi mọi người không tệ, tên gọi là gì? Chờ lát nữa 10 vạn đồng tiền lấy ra thời điểm, ta chia ra ngươi một chút."

"Chu Văn hiên!" An ninh lần nữa thở phào, "Cái kia 10 vạn đồng tiền ngươi không cần phân cho ta, chính ngươi có là được."

"Không được, phải chia ra ngươi một chút." Diệp Lâm Phong cố chấp đạo.

"Háo háo háo, ngươi chia cho ta một chút, đa tạ, anh ta." Chu Văn hiên gật đầu liên tục, quyết định theo Diệp Lâm Phong ý tứ đến, ổn định tâm tình đối phương, tâm lý nhưng là thăm mắng bệnh thần kinh, hần phải có 10 vạn đồng tiền phân cho ta đi mặc cái này ép đáng về, mười đồng tiền hay là từ cái kia mà cướp.

Diệp Lâm Phong tương đối hài lòng, ngừng đầu nhìn lại, thấy mấy chiếc xe cảnh sát chạy nhanh đến, bốn phía mọi người rồi rít hướng một bên nhường đường, những thứ kia xe cảnh sát chính là dừng ở trước mặt mình.

"Đừng động! Cảnh sát!"

Trên xe cảnh sát đi xuống một đám người, dẫn đầu là một em vóc người cao gầy thêm đầy đặn gọi cảm mỹ nữ, cho dù mặc cảnh phục, cũng không che giấu được nàng diêm dúa mỹ lệ, thậm chí đưa nàng đem vóc người càng hoàn mỹ làm nổi bật lên tới.

Gọi cảm nữ cảnh sát đánh thủ thế, sau lưng đám người kia liền móc ra bên hông súng lục, đem Lâm Phong Cho vây lại.

"Chuyện gì xảy ra? Ngươi báo cảnh sát?" Diệp Lâm Phong nhìn Chu Văn hiên một cái nói.

"Không... Không phải là ta, nơi này nhiều người như vậy, có thể là bọn họ báo cảnh sát, hơn nữa ngươi biết, ta một mực cùng với ngươi, làm sao có thể báo cảnh sát chứ?" Chu Văn hiên tâm lý 'Lộp bộp' một chút, tự nhủ lần này xong, làm không tốt chính mình còn phải làm trở về con tin, vận khí không tốt trực tiếp thấy Diêm vương gia.

Diệp Lâm Phong xoay người, cũng không có làm khó Chu Văn hiên, ánh mắt ngưng mắt nhìn những cảnh sát kia, không biết trong lòng là cái gì một ý tứ.

"Huynh đệ, ta rút lui trước, sau này có chuyện có thể tới đây tìm ta." Chu Văn hiên giật thời gian rảnh rồi, từ khi Diệp Lâm Phong bên người chạy đi.

"Ngươi dính lều cướp bóc, bạo lực tổn thương người, theo chúng ta phải cục cảnh sát đi một chuyến đi!" Gọi cảm nữ cảnh sát trình chính mình giấy chứng nhận, lấy công ra liền muốn đem Lâm Phong Hỏa vàng khảo ở.

Xùy...!!

Một trận thanh thúy thanh âm vang lên, lần nữa nhìn, Diệp Lâm Phong vẫn là đứng tại chỗ, mà trước mắt hần gọi cảm nữ cảnh sát chính là bị công, trong tay giấy chứng nhận cũng bị lấy đi.

"Liều cảnh quan, ngươi không phân tốt xấu, tùy tiện bắt người có phải hay không không tốt lắm?" Diệp Lâm Phong đề xuống gọi cảm nữ cảnh sát vai, từ giấy chứng nhận biết được nó tên.

Liêu Thi Thi ngăn người một chút, tại mới phản ứng được, giây dựa thân thể nói: "Khốn kiếp, ngươi mau mau buông ta ra, nếu không ta đối với ngươi không khách khí."

"

"Ô ô u, đều bị ta Cho bắt, vị sĩ quan cảnh sát này, ngươi khẩu khí còn dám ngang cồng như vậy? Có phải là không thích hợp hay không?"

Diệp Lâm Phong lấy đi Liêu Thi Thi bên hông súng lục, hần chính là Hiểu rõ vật này uy lực, nếu như bị đánh trúng tim mà nói, coi như mình một thân đạo pháp phòng vệ, cũng phải bị không nhỏ bị thương.

"Ngươi..." Liêu Thi Thi nghe nói như vậy, trong lòng là hoàn toàn nổi nóng, có thể thân thể nàng lại không dám có quá động tác lớn, rất sợ Diệp Lâm Phong làm ra thất thường gì sự tình đến, dù sao có thể cùng cảnh sát nói ra những lời này người, không phải là côn đồ còn có cái gì?

Diệp Lâm Phong vượt vượt súng lục, nhìn một chút những thứ kia dùng súng chỉ mình cảnh sát, trong lòng là hào không lo lắng, cùng đạn chống cự thì không được, nhưng là tránh đạn vẫn tương đối dễ dàng.

"Liều cảnh quan, để cho dưới tay ngươi bỏ súng xuống đi, ta không tính chạy trốn, chỉ cần ngươi đáp ứng ta một chuyện, ta hãy cùng ngươi ngoan ngoãn trở về cục cảnh sát." Diệp Lâm Phong tiến tới Liêu Thi Thi bên tai, nhẹ thổi nhẹ một cái.

"Chuyện gì?" Bị Diệp Lâm Phong ở bên tai thổi hơi, Liêu Thi Thi có chút thẹn thùng nói.

"Ta muốn hỏi người một chuyện, mấy ngày trước đây đến nam Đông Lộ chết vài người, thì thể có phải hay không bày ra ở cảnh sát các người cục?"

"Phải! Ở chúng ta nam Đông Lộ Phân Bộ sở cảnh sát!" Liêu Thi Thi trong lòng run lên, chẳng lẽ người trước mắt này cùng mấy ngày trước đây vụ án có liên quan?

Diệp Lâm Phong lấy được Liêu Thi Thi khẳng định trả lời, liền lỏng ra đôi phương, đem súng lục trả lại, giờ lên hai tay mình nói: "Được, các người đem ta bắt lại đi!"

Nghe nói như vậy, Liêu Thi Thi thật là không thể tin được lỗ tai, tên trước mắt này, đầu tiên là cướp ngân hàng, sau đó lại bạo lực tổn thương người, về sau nữa chính là uy hiếp cảnh sát, bây giờ đột nhiên từ thù, đây không phải là bệnh thần kinh sao?

Vô luận như thế nào, cũng là giải quyết 1 cục đại phiền toái, Liêu Thi Thi trực tiếp giờ tay lên khẩu, đem Lâm Phong công, sau đó đang lúc mọi người vây xem đến, đem một cước đạp vào xe cảnh sát.

Diệp Lâm Phong nhếch mép, hẳn chính là nghe nói cảnh sát không thể tùy tiện đánh người, nữ cảnh làm như thế, hiển nhiên là đang trả thù chính mình, đợi buổi tối xảy ra chuyện thời điểm, nhất định phải thật tốt chỉnh lại nàng.

...

Diệp Lâm Phong trên người, trừ viên kia hạt châu màu đỏ cùng Bạch Hồ Yêu Đan, bị hấn dùng chương nhân pháp len lén ẩn núp, thứ khác toàn bộ bị lấy đi, bởi vì không có thâm vấn định tội, Liêu Thi Thi không thể làm gì khác hơn là đưa hấn nhốt đến nam Đông Lộ Phân Bộ sở cảnh sát tạm thời trong phòng giam.

Liêu Thi Thi đặc biệt lưu ý, nhốt Diệp Lâm Phong phòng giam là 402 phòng, tại trong tù người, phần lớn đều là do đầu đường xó chợ, cùng với Phú Nhị Đại, hoặc là có thể lực người, ở không mấy ngày cũng sẽ bị mọi người bảo lãnh đi ra ngoài.

Tóm lại, đám người này có một cái đặc điểm, chính là ngang ngược không biết lý lẽ, đem Lâm Phong nhốt ở chỗ này, cũng là vì giảm hấn nhục khí.

Lúc này, Diệp Lâm Phong đứng ở trong phòng giam giữa, đơn giản quan sát hoàn cảnh chung quanh, phát hiện bảy cái ăn mặc như ma cô người, đang liên tiếp nhìn mình chăm chăm.

"Thế nào? Trên mặt ta dính lợ?" Diệp Lâm Phong theo bản năng sờ một cái mặt, cái mông chính là ngồi ở bên cạnh khoảng không giường ngủ bên cạnh.

Thấy Diệp Lâm Phong ngồi xuống, trong phòng giam bầu không khí trong nháy mắt trở nên cổ quái, cảm đầu một tên mặt sẹo từ trên giường đi đi xuống, ngay sau đó đám kia ma cô toàn bộ xuống giường, đi theo mặt sẹo phía sau.

"Ai cho người tiểu tử ngồi xuống, đứng lên cho ta?" Mặt sẹo đem quả đấm bóp cạc cạc vang dội, nắm lên Diệp Lâm Phong áo khoác bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: thi thể mặt Hồ Ly

"Một môi đương nhiên là ngồi xuống, hơn nữa nơi này vừa vặn có chỗ trống, không ngồi thì ngồi chỗ nào?"

Diệp Lâm Phong trên mặt mang nhu hòa nụ cười, hẳn không phải người ngu, có thể cảm nhận được đôi phương trong giọng nói bất thiện, sở dĩ không có xuất thủ, là bởi vì đám người này còn không có hoàn toàn chọc giận hấn.

Nếu là bọn họ ép thật chặt mà nói, không ngại xuất thủ giáo huấn đôi phương một hồi, để cho bọn họ Hiểu rõ người nào mới thật sự là đại gia.

Nghe được Diệp Lâm Phong lời nói, sáu tên bạn tù chính là lộ ra hải hước thần sắc, ở nơi này trong phòng giam, không có mấy người dám đắc tội mặt sẹo, đôi phương như thế giả ngây giả dại, nhất định là một con đường chết.

"Tiểu tử người là nghe không hiểu ta lời nói sao? Bảo người đứng lên, sau đó đến trong góc ngồi." Mặt sẹo hung tợn nói, cũng thuận thế đẩy Diệp Lâm Phong một cái.

"Xin lỗi! Ta không có cái thói quen kia!"

Diệp Lâm Phong thanh âm đàm thoại vừa mới vang lên, mặt thẹo thân thể bị bay ra ngoài, đụng vào phòng giam trên cửa sắt, ngoài ra gương mặt sung lão Cao, nửa cái răng toàn bộ đánh rụng.

Còn lại mấy cái cảnh sát, không nhịn được hít vào một hơi, tiểu tử này hạ thủ cũng quá ác, thậm chí... Thậm chí không nhìn thấy hắn là thế nào xuất thủ.

Mặt thẹo ngẩng ngẩng con gà tây, toàn thân đau muốn chết, đã không đứng nổi, nhưng hắn vẫn không cam lòng, hướng về phía đám kia cảnh sát nói: "Các người nhìn cái gì vậy? Còn không mau động thủ, đem tiểu tử này rống cửa cho ta tháo xuống."

Đám kia cảnh sát nhìn Diệp Lâm Phong liếc mắt, vốn định xông lên phía trước đánh toi bởi đối phương một hồi, lại bị hắn ánh mắt hù dọa ngã, mỗi người ngậy tại chỗ không dám nhúc nhích.

"Chết cũng không hồi cái, đến lúc này, còn muốn gọi nhíp với ta?" Diệp Lâm Phong từ khi giường đứng lên, chậm rãi bước đi về phía mặt thẹo.

Mặt thẹo lúc này rốt cuộc kinh sợ, kinh hoàng nói: "Tiểu tử người đừng tới đây, ta đại ca nhưng là nam Đông Lộ thời nay lão đại Vương thịnh phong, người nếu là dám đụng đến ta mà nói, đi ra ngoài thời điểm tuyệt đối không có cái gì quả ngon để ăn!"

"Chưa nghe nói qua, coi như là nghe nói, ta như cũ sẽ đánh người, bởi vì như người loại này người chính là cần ăn đòn." Diệp Lâm Phong một cước đá ra, rơi vào mặt thẹo ngực, tên này thân thể trực tiếp chấn hồng cửa sắt, liền với cửa sắt lẫn dưới đất bên cạnh.

Mặt thẹo phun ra một ngụm máu tươi đã hôn mê, còn lại đám kia cảnh sát bị dọa sợ đến gần chết, đứng tại chỗ không dám nhúc nhích, bọn họ nhìn về Diệp Lâm Phong, trong mắt vẻ sợ hãi càng ngày càng đậm hơn.

Thật may Diệp Lâm Phong không có tiếp tục xuất thủ ý tứ, trở lại trên giường mình, ổn định nằm xuống, giống như trước đó xấu phòng giam, đã thương mọi người với hắn không có quan hệ giống như.

Giam quản nơi này cảnh sát chạy tới, Liêu Thi Thi cũng theo kịp, nàng đem Lâm Phong đưa tới đây, vẫn chưa đi xa liền nghe được bên này động tĩnh, bị dọa sợ đến nàng liền trở về chạy, kết quả mới vừa tới đây, liền thấy như vậy một màn.

"Đây là người nào làm?" Liêu Thi Thi nhíu lên đôi mi thanh tú, nhìn về phía trong phòng giam Diệp Lâm Phong, cùng với những cảnh sát đó thanh niên.

Những cảnh sát đó thanh niên căn bản không dám nói lời nào, đặc tội cảnh sát cũng còn khá, người nhà bọn họ có thể đảm bảo chính mình đi ra ngoài, đặc tội Diệp Lâm Phong, sợ rằng ngay cả rời đi nơi này cơ hội cũng không có, tất cả mọi người không nói mà cùng lựa chọn giữ yên lặng.

"Các người không nói lời nào đúng không? Có tin ta hay không cho các người tội thêm một bậc, vĩnh viễn đợi ở trong ngục?" Liêu Thi Thi thấy không người nói chuyện, cả giận nói.

"Không cần, chuyện này là ta làm rồi, nếu là thêm tội mà nói, thêm đến ta trên người một người là được." Nằm ở trên giường Diệp Lâm Phong, nhìn Liêu Thi Thi một cái nói.

"Ha ha, người là heo chết không sợ bỏng nước sôi đúng không? Tốt lắm, ta thành toàn cho người, chờ lát nữa tuyệt đối có người được." Liêu Thi Thi khế cắn răng, không dám lại đem Diệp Lâm Phong nhốt ở chỗ này, cho hắn đổi một gian một người phòng giam.

Vào ở một người phòng giam, Diệp Lâm Phong thích ý nằm xuống, lỗ tai cũng thanh tịnh rất nhiều, hắn ngược lại không lo lắng Liêu Thi Thi sẽ đối với mình như thế nào, ngược lại đến tới, tên kia gọi cảm nữ cảnh sát nói không chừng sẽ tới yêu cầu chính mình.

"Tiểu Nguyệt đẩy đi ra cho ta, có chuyện muốn cho người đi làm!" Diệp Lâm Phong bỗng nhiên ngồi dậy, hướng về phía không người phòng giam la lên.

"Ồ đây chủ nhân, lại nói người thế nào đem mình đều trong tù đi? Lần này muốn đi ra ngoài coi như phiền toái rồi!"

Nữ quý Tiểu Nguyệt thân hình hiển hiện ra, tâm lý có chút tâm tai vui Họa, suy nghĩ Diệp Lâm Phong nếu là vĩnh viễn bị nhốt ở chỗ này, nó ở giữa nhận được từ do.

"Biết rõ còn hỏi, có phải hay không muốn ta giáo huấn người một trận người mới thoải mái?" Diệp Lâm Phong trừng Tiểu Nguyệt liếc mắt, "Như đã nói qua, bây giờ mọi người thật là vô lý, cái kia tự động máy rút tiền nuốt ta tiền, đến cuối cùng lại ý lại phải trên đầu ta."

"Chủ nhân, thật ra thì trước người là theo như lấy thẻ nút, căn bản không có lấy tiền, nhà không ra tiền cũng không thể trách tự động thủ khoản cơ." Tiểu Nguyệt hi hi cười nói.

"Được a, người người này, liền núp trong bóng tối xem ta ra cộm nắm đúng không? Xem ta hôm nay không đem người đánh hôn phi phách tán." Diệp Lâm Phong mặt trong nháy mắt đen, ngưng tụ một cái Xích Hồng hóa roi, quất vào Tiểu Nguyệt trên người.

Chát !! Chát !! Chát !!

Trong phòng giam truyền tới thanh thúy tiếng vang, Tiểu Nguyệt nằm trên đất, trên người quần đồ rũ xuống, trong mắt ngậm nước nói: "Chủ nhân đừng như vậy a! Người ta không muốn Nữ bộc dạy dỗ! Đánh tiếp nữa người ta sẽ hôn phi phách tán!"

"Đừng cho ta giả chết, lừa này roi chẳng qua là rút ra vang, cái này vốn không có lực sát thương gì." Diệp Lâm Phong đem hóa roi thu, tâm lý đã quyết định, chờ hắn từ khi cục cảnh sát đi ra ngoài, liền đưa cái này nữ quý đưa đi.

Tiểu Nguyệt sửa quần áo ngay ngắn từ dưới đất bò dậy, Diệp Lâm Phong hít sâu một hơi, nói: "Trong bát cảnh sát có mấy cỗ thi thể, trước bị thi biến hóa lúc Thích Strong Vũ cắn chết, dùng không bao lâu sẽ gặp Thi Biến thành cương thi, mặc dù những thứ này Thi Biến cương thi cũng không phải là quá lợi hại, nhưng là người bình thường đối phó vẫn tương đối khó khăn, nếu để cho Thi Độc lấy đi xuống, lúc đó càng phiền toái."

"Chủ nhân, người đều bị nhốt ở chỗ này, cũng không phải muốn cái này, mà là phải nghĩ thế nào đi ra ngoài đi." Tiểu Nguyệt bĩu môi nói.

"Người cầm miệng cho ta, ta là cố ý để cho bọn họ bắt, là vì giải quyết những thứ kia sắp tới Thi Biến cương thi, người chỉ cần theo ta nói làm là được." Diệp Lâm Phong khòe miệng giật một cái, đề xuống trong lòng hỏa khí, an bài Tiểu Nguyệt sau đó phải làm việc.

...

Cục cảnh sát phòng giữ xác, Tiểu Nguyệt thân hình đột nhiên hiển hiện ra, nàng xem liếc vài che giấu thi thể, đồ thẩm trong cái miệng nhỏ nhắn phun ra một ngụm huyết khí.

Huyết khí tản ra phải giữa không trung, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, nhưng là cả phòng giữ xác, lại truyền tới đề cho mọi người lạnh phải trong xương rùng mình, bên trong Thi Khí cũng càng ngày càng nặng, trong lúc mơ hồ tựa hồ có thể nghe được tiếng nghiền răng thanh âm.

Tiểu Nguyệt cảm giác được chung quanh biến hóa, hải lòng gật đầu một cái, như thế xem ra lời nói, Diệp Lâm Phong để cho nàng làm việc đã giải quyết, hơn nữa miễn phí lấy được một giọt tinh huyết.

Những thứ này bị Thích Strong Vũ cắn chết mọi người, trong cơ thể bao gồm Thi Độc đã rất ít, muốn Thi Biến lời nói, phải tốn thời gian rất lâu, nhưng Diệp Lâm Phong lại chờ không được, cho nên hắn liền để cho Tiểu Nguyệt nuốt vào chính mình một giọt tinh huyết, dùng chính mình huyết khí kích thích những thi thể này trước thời hạn Thi Biến.

Đến lúc đó, chỉ phải giải quyết những thứ này Thi Biến cương thi, sẽ cùng những cảnh sát kia giải thích rõ, muốn rời khỏi cục cảnh sát hẳn là rất chuyện dễ dàng.

Đương nhiên, hết thảy các thứ này đều là Diệp Lâm Phong trong lòng mơ mộng, nếu là Hiểu rõ sau này sự tình, hắn đánh chết cũng sẽ không đem chính mình bộ vào trong bát cảnh sát.

"Thật là tò mò, Diệp Lâm Phong rốt cuộc là người nào?" Tiểu Nguyệt tự vận lâm bẩm, vài trắng đến những thi thể này lại 'Xùy...!' một thân ngồi dậy.

"Ha ha ha ặc~!"

Thi thể trong giọng phát ra âm thanh kỳ quái, cả khuôn mặt đều là màu đen, trong miệng phun ra một cái Thi Khí, hai khóa nhọn răng nanh từ khi khòe miệng dọc theo người ra ngoài, chớp mũi không ngừng rung động, thật giống như tìm người sống khí tức.

Tiểu Nguyệt nhìn thấy một màn này, hải lòng gật đầu một cái, ngay tại nó chuẩn bị lúc rời đi sau khi, chợt phát hiện tựa vào phòng giữ xác bên trong mấy cỗ thi thể có cái gì không đúng, nhìn kỹ lại, phát hiện những thi thể này lại dài một tấm hồ ly mặt, hơn nữa còn là không có da lông cái loại này.

Ông!

Hồ ly mặt thi thể con mắt phát ra yêu dị Lục Mang, trên người lộ ra quỷ dị tà khí, cho dù Tiểu Nguyệt đã thành quỷ, như cũ bị tránh toàn thân không thoải mái, nó không dám ở lâu, liền từ khi phòng giữ xác lui ra ngoài.

"Ô ô ô..."

Tiểu Nguyệt thối lui không bao lâu, những thứ kia hồ ly mặt thi thể trong miệng phát ra dọa người tiếng kêu, từ khi bạch trên giường đi ngồi dậy, đi tới phòng giữ xác trước cửa, dùng khô héo đen nhánh Thủ Trảo gõ mở cửa phòng, rồi sau đó đi ra ngoài.

Về phần những Thi Biến đó cương thi, thân thể đột nhiên run lên, giống như tìm được con mồi giống như, mại động đến cứng ngắc nhịp bước, theo thật sát hồ ly mặt thi thể phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Quỷ dạ hành

Lúc này, Diệp Lâm Phong ngồi xếp bằng ở phòng giam trên giường, cặp mắt che kín nhắm lại, khí tức quanh người có quy luật ba động, chỉ bất quá mắt thường không cách nào thấy rõ mà thôi.

Hồ!

Diệp Lâm Phong nhỏ khí, từ từ mở mắt, đem hai tay mở ra, Từng cái Huyền Ảo phù văn màu vàng xuất hiện ở quanh thân, sau đó lại dung nhập vào thân thể của hắn, lộ ra rất là kỳ diệu.

"Bây giờ ta Âm Dương Chi Thuật đã khôi phục gần nửa, nếu như có Pháp Khí Linh Vật hỗ trợ lẫn nhau, đối phương trăm năm bên trong tai họa cũng là nhẹ nhàng thoát khỏi sự tình."

Diệp Lâm Phong từ trong trạng thái tu luyện lui ra ngoài, hắn Hiểu rõ đây chỉ là mới vừa bắt đầu, muốn khôi phục toàn bộ tu vi, cái kia là phi thường một chuyện khó, hơn nữa càng đi về phía sau càng khó.

Đương nhiên, hắn cũng có phương pháp làm cho mình tu vi nhanh chóng đạt đến tới đỉnh phong, chỉ bất quá làm như vậy giá quá lớn, cực kỳ dễ dàng gặp phải cản trở, hơn nữa trạng thái tốt cùng không cách nào kéo dài quá lâu.

Diệp Lâm Phong thở dài, dứt khoát không thêm nghĩ nữa khôi phục tu vi sự tình, ngẩng đầu nhìn một chút phòng giam bốn phía, ngoài ra chân mây bỗng nhiên vận một cái, cảm giác toàn thân đặc biệt không thoải mái, thật giống như có cái gì chuyện không tốt phải phát sinh.

"Chủ nhân xảy ra đại sự! Cục cảnh sát bỗng nhiên toát ra rất nhiều hồ ly mặt thi thể! Nhìn quái dị dọa người!"

Tiểu Nguyệt thân hình xuất hiện ở Diệp Lâm Phong trước mặt, trên mặt nàng tràn đầy vẻ sợ hãi, hiển nhiên bị vật kia dọa sợ không nhẹ.

"Nữ quỷ phải có nữ quỷ dáng vẻ, người đã chết, còn như vậy hoang mang rối loạn, lại không thể chết lại một lần." Diệp Lâm Phong bạch Tiểu Nguyệt liếc mắt, nghe được đối phương nói hồ ly mặt thi thể, hắn đã có thể đoán được là cái gì.

Cũng may chuyện này vẫn ở chỗ cũ hắn chừng không bên trong, ngược lại không yêu cầu quá lo lắng nhiều.

"Tình huống trước mắt vẫn tương đối phiền toái, ta đi diệt trừ những Thi Biến đó cương thi, người nghĩ biện pháp đem những cảnh sát kia dẫn tới an toàn phía." Diệp Lâm Phong đi tới phòng giam trước cửa sắt, đem lực khí toàn thân tập trung phải quyền tâm, đột nhiên đánh ra đi.

Oành!

Cửa sắt bị đập mở, Diệp Lâm Phong đi ra ngoài, phát hiện trong hành lang một tên trông chừng Cảnh Vệ cũng không có, đến ánh đèn mờ tối chiếu rọi xuống, bầu không khí có vẻ hơi kiềm chế.

Diệp Lâm Phong không nhịn được hỏi "Thế nào không có bất kỳ ai?"

Tiểu Nguyệt nhún nhún vai nói: "Không biết, ta trước lúc tới sau khi, liền không nhìn thấy một người, hơn nữa người vị trí cái này phòng giam tương đối đặc biệt, bên trong liên quan Tù Phạm không sai biệt lắm chỉ một mình người."

Diệp Lâm Phong gật đầu một cái, không có tiếp tục hỏi tới, để cho Tiểu Nguyệt đi tìm những cảnh sát kia, mình thì là theo hành lang đi về phía trước.

Cộc! Cộc! Cộc!

Toàn bộ hành lang chỉ có Diệp Lâm Phong tiếng bước chân đang vang vọng, trừ cái đó ra, không có bất cứ động tĩnh gì, giống như tòa cao ốc này là trống không, căn bản không có một người sống.

Cứ như vậy, Diệp Lâm Phong một mực đi xuống lầu dưới, trong lúc hắn cũng thấy một số giam giữ phạm nhân, chỉ bất quá đám bọn hắn không có chính mình như vậy gan lớn, tất cả đều đang hoảng sợ ở trong phòng giam.

Liền coi như bọn họ không đứng đắn mà nói, cũng không có Diệp Lâm Phong loại năng lực kia, có thể tùy tiện cạy ra cửa sắt đi ra.

"Tiểu Nguyệt khí tức không ở nơi này, những Thi Khí đó cũng không ở nơi này, chắc hẳn những thứ đó, hẳn không có tới phòng giam bên này..."

Diệp Lâm Phong vừa nói, thân hình nhanh chóng chớp động, trong chốc lát liền rời đi phòng giam, chờ hắn dừng lại thời điểm, lại là cục cảnh sát phòng giữ xác trong.

"Cái này hơi nách vị thật đúng là chán ghét! Thế nào hai ngày này luôn với hồ ly dính dáng?"

Diệp Lâm Phong bóp mũi lại, hướng phòng giữ xác bên trong nhìn mấy lần, liền thu hồi ánh mắt, nhìn một chút bị phá hư khung cửa, rút ra một cây sợi tóc thả ở phía trên.

"Sầu tư không hiểu! Tiên Nhân dẫn đường!"

Diệp Lâm Phong khẽ quát một tiếng, hướng về phía lòng bàn tay thổi khí, nhanh chóng đề ở trên sợi tóc.

Huru!

Sợi tóc từ khi trên khung cửa lướt xuống, quỹ dị là nó lại nhẹ nhàng uốn éo, như Du Xà giống như, dọc theo mặt đất về phía trước bò đi.

Diệp Lâm Phong theo thật sát sợi tóc phía sau, dọc theo đường đi thông suốt, không có bất kỳ cảnh sát ngăn trở, hơn nữa bốn phía tối tăm không ánh sáng, nhìn không khí trầm lắng.

Kabuto tốt một vòng to,

Diệp Lâm Phong thấy trên mặt đất xuất hiện loang lổ vết máu, cùng với một ít bề tan tành quần áo.

"Không thể nào? Chẳng lẽ đã có Người chết? Vậy ta đây lần không phải là chơi đùa đại?" Diệp Lâm Phong ngồi xổm người xuống, ngón tay dính trên đất máu tươi, đang lúc này, một cái Huyết Trảo từ bên cạnh hất lộ ra, chụp vào hất cổ.

Diệp Lâm Phong cảm giác được Huyết Trảo tồn tại, thân thể trên đất đi lộn một vòng, vừa vặn tránh tên kia một cái công kích.

Hắn ngừng đầu nhìn về phía trước, phát hiện một cụ thi biến hóa sau đó cương thi, chính đứng ở trước mặt hắn, sắc bén Thủ Trảo còn duy trì tư thế công kích.

Cương thi lần nữa nhào tới, mang theo một cỗ chán ghét mùi thúi, Diệp Lâm Phong lúc này không có né tránh, một cước đá vào hất lồng ngực, đem đạp bay ra ngoài.

Như loại này Thi Biến cương thi, lợi hại không được đi nơi nào, nói đơn giản, trong cổ họng bọn họ hàm chứa một hơi thở, chỉ cần đem cái kia khí thả ra, cương thi cũng liền phế.

Diệp Lâm Phong trên người không có công cụ, thừa dịp cương thi ngã xuống thời điểm, chạy đến phía sau hắn, đem đè xuống đất.

Ở đó cương thi không có phản ứng kịp lúc, Diệp Lâm Phong hai ngón tay khép lại, như lợi đao giống như, cắm vào đối phương cổ họng, rồi sau đó nhẹ nhàng móc một cái.

"Phốc..."

Cương thi trong miệng thốt ra một cái hắc khí, thân thể co quắp mấy cái, hoàn toàn không có động tĩnh.

Diệp Lâm Phong đưa ngón tay rút ra ngoài, nhìn phía trên dính dơ bản huyết dịch, chán ghét nhàu mảy, liền tranh thủ tay rải phẳng, đem cái kia dơ bản huyết dịch lau trên đất.

"Người là thể nào đi ra? Vì sao lại ở chỗ này?"

Diệp Lâm Phong vừa mới cầm trên tay máu tươi lau sạch sẽ, phía sau lại truyền tới quen thuộc tiếng thét chói tai, tiếp lấy liền có một đạo ánh đèn soi sáng trên người mình, hắn quay đầu lại nhìn một cái, phát hiện lại là tên kia gọi cầm nữ cảnh sát.

Chỉ bất quá lần này Liêu Thi Thi không có mặc cảnh phục, mà là mặc màu trắng nút cài T-shirt, cộng thêm một món màu đen quần thường, đầy đặn ngực bị hoàn mỹ làm nổi bật lên, nhìn càng gọi cảm động lòng người.

"Đừng chiếu, con mắt cũng hỏng." Diệp Lâm Phong mặt đầy ổn định, chậm rãi đi về phía Liêu Thi Thi, còn chưa tới trước mặt, nữ cảnh sát kia nhưng là một cước đá tới.

Diệp Lâm Phong dọa cho giật mình, liền lui về phía sau, mới vừa rồi nếu như bị đá trúng lời nói, bằng vào sức lực cỡ này cùng với góc độ, thể nào cũng phải đoạn tử tuyệt tôn.

"Có thể hay không thật dễ nói chuyện, đừng táy máy tay chân." Diệp Lâm Phong bạch Liêu Thi Thi liếc mắt.

"Thật dễ nói chuyện? Người bây giờ tự tiện rồi đi ngục giam, là tội thêm một bậc, mà là cân nhắc mỗi một luật sư, nghĩ biện pháp giảm bớt người tội đi!" Liêu Thi Thi hừ lạnh một tiếng, từ bên hông móc ra còng tay, tựa muốn đem Diệp Lâm Phong khóa ở.

Diệp Lâm Phong vậy có thể như vậy thuận theo, duỗi tay nắm lấy còng tay, giống như ban ngày như vậy, đem Liêu Thi Thi phản còng.

"Người tên khốn kiếp, còn dám khạo ta..."

Thấy Liêu Thi Thi cãi lộn, Diệp Lâm Phong hơi không kiên nhẫn, trực tiếp lấy tay che đối phương miệng, ai ngờ nha đầu kia lại cắn một cái đến trên tay hắn.

Diệp Lâm Phong đau buốt tay ra, Liêu Thi Thi nhân cơ hội tránh thoát, từ bên cạnh hắn chạy đi, đến không sai biệt lắm có chừng mười thước địa phương dừng lại.

"Chuyện gì xảy ra? Trên tay người thể nào có cỗ phần mùi thúi? Chẳng lẽ người đi nhà cầu chưa rửa tay?" Liêu Thi Thi chân mày che kín nhàu lại, sắc mặt có chút xám ngắt.

"Người yên tâm đi ta mới vừa rồi không có đi nhà cầu." Diệp Lâm Phong ngăn người một chút, cúi đầu nhìn một chút nằm trên đất thi thể, "Trên tay mùi thối hắc là xác thối vị, mới vừa rồi móc tên kia cương thi tảng từ nhân nhĩ tới."

Liêu Thi Thi nghe được Diệp Lâm Phong nửa câu đầu sau đó, sắc mặt trở nên hơi chút đẹp mắt một chút, đợi sau khi nghe nửa câu thời điểm, rốt cuộc chịu đựng không nổi, nghiêng đầu ỏi ra.

"Người tên khốn kiếp! Ta không để yên cho người!" Liêu Thi Thi ỏi xong đi qua, chính là đối với Diệp Lâm Phong một hồi đồ ập xuống tức giận mắng.

Diệp Lâm Phong bắt đầu dĩ nhún nhún vai, khoe mắt lơ đãng liếc một cái, chợt phát hiện Liêu Thi Thi phía sau, nhiều hơn một tấm không có lông hồ ly mặt.

Trên gương mặt đó mang theo nụ cười quỷ dị, nó tiến tới Liêu Thi Thi cổ sau đó, nhô lên cái mũi ngửi ngửi, khoe miệng lộ ra nhọn răng nanh, mà tên kia gọi cảm nữ cảnh sát lại hồn nhiên không cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Hiểu lầm

"Cẩn thận!"

Mắt thấy tên kia hồ ly mặt liền muốn cản Liêu Thi Thi cổ, Diệp Lâm Phong liền xông ra, đưa tay chụp vào đôi phương T-shirt, đem kéo hướng mình.

Liêu Thi Thi lao đảo một chút, thiếu chút nữa không té lăn trên đất, thân thể vừa mới ổn định, ai ngờ ngực quần áo lại bị 'Tê lạp' một tiếng xé ra đến, lộ ra màu đen nịt ngực, cùng với trắng như tuyết rãnh sâu.

Nhìn trước mắt diễm quang, Diệp Lâm Phong sững sờ mấy hơi thở, đợi hấn nghĩ tới tấm kia hồ ly mặt, chợt kịp phản ứng, liền vút bỏ trong tay vài vụn mảnh nhỏ, cũng không lo Liêu Thi Thi thẹn thùng, lần nữa đưa tay kéo qua đi.

Tốt lần này quần áo không có hư hại, Diệp Lâm Phong đem Liêu Thi Thi kéo qua đến, tên kia hồ ly mặt vừa vặn uống công vô ích, trên mặt là vẻ oán độc.

"Bị cuốn hút hồ ly thi, không biết mẫu thể là cái gì chủng loại?" Diệp Lâm Phong nhìn hồ ly mặt liếc mắt, hơi lắc đầu một cái.

Như vậy hồ ly thi cùng thi biến hóa cương thi so ra, cường không được đi nơi nào, phiền toái nhất mà là mẫu thể, nếu như không nhanh chóng giải quyết mà nói, sợ rằng có nhiều người hơn vì vậy bỏ mạng.

Liêu Thi Thi từ khi Diệp Lâm Phong trong ngực tránh thoát, muốn đưa tay che chính mình ngực, mới phát hiện mình hai tay bị Diệp Lâm Phong còng trên mặt vừa có ngưng ngưng lại có tức giận, ngay tại nàng muốn phát tác thời điểm, rốt cuộc thấy sau lưng hồ ly thi.

"Ách ạch ạch!"

Liêu Thi Thi phát ra một trận chói tai thét chói tai, trốn Diệp Lâm Phong sau lưng, kinh hoàng nhìn hồ ly thi: "Đây là vật gì? Rốt cuộc là người hay quỷ?"

"Là hồ ly thi!" Diệp Lâm Phong nhìn Liêu Thi Thi liếc mắt, không có làm qua giải thích thêm, dưới mắt loại tình huống này, hay là trước đem tên kia hồ ly Thi Giải quyết thì tốt hơn.

Hồ ly thi con mắt chuyển động một vòng, đồng tử đến lóe yêu dị Lục Mang, khoe môi nhếch lên quỷ mị nụ cười, nhìn chăm chú về phía Diệp Lâm Phong hai người.

Liêu Thi Thi bị nhìn chằm chằm ngăn ra, thân thể ăn mặc như tượng gỗ giống như chắc tại chỗ, Diệp Lâm Phong chính là thăm mắng một thân, bóc lên quả đấm đánh vào hồ ly thi trên mặt.

Hồ ly thi cả khuôn mặt bị đánh biến hình, một cỗ màu xanh đậm chất lỏng từ tan vỡ trong vết thương chảy ra, bộ dáng kia không chỉ có thể thâm, hơn nữa chán ghét vô cùng.

"Ách ạch ạch!"

Hồ ly thi hoàn toàn giận dữ, điên cuồng đánh về phía Diệp Lâm Phong, tên này thân hình chột lóe, tránh hấn công kích.

Diệp Lâm Phong nhanh chóng xoay người, đầu ngón tay ngưng tụ một cái Chỉ Dương Chi Khí, đến hồ ly thi lần nữa nhào tới thời điểm, trong tay đột nhiên điểm ra đi, điểm ở tên này mi tâm.

"kéttttttt!"

Hồ ly thi mi tâm xuất hiện một cái lỗ máu, hấn đồng tử cực nhanh co rúc lại, trong con ngươi Lục Mang mất đi, thân thể run lên té xuống đất.

Liêu Thi Thi dịu lại, đi tới hồ ly thi bên cạnh, hít sâu một hơi nói: "Vật này... Nơi nào nhô ra?"

"Không biết, thế nhưng ngươi thấy hết sạch, ta đây có thể thật sâu khẳng định." Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, không nhận được hưởng Liêu Thi Thi ngực nhìn chăm chú xuống.

Liêu Thi Thi mặt mũi cứng đờ, hung hăng đá Diệp Lâm Phong một cước, nói: "Ngươi tên khốn kiếp, nhanh đem trong tay ta còng mở ra."

"Không chia khóa, không mở ra, ngươi tự nghĩ biện pháp." Diệp Lâm Phong nhún nhún vai, thật ra thì cái này còng rất dễ dàng liền có thể mở, một cái hỏa chú có thể giải quyết sự tình, nhưng nhìn cái này gọi cảm nữ cảnh sát điều ngoa bộ dáng, hấn sẽ không muốn làm như vậy.

"Ngươi... Chia khóa ở ta trong túi quần, ngươi đem nó... Đem nó lấy ra!" Liêu Thi Thi mới vừa nổi giận hơn, nghĩ đến vạn nhất làm phát bực Diệp Lâm Phong, bị thủ hạ thấy đã biết dạng, đây chẳng phải là mắc cỡ chết, không thể làm gì khác hơn là tạm thời nhịn xuống lửa giận trong lòng.

"Không được cảm, tiểu gia rất tức giận hậu quả rất nghiêm trọng, ngươi tự nghĩ biện pháp." Diệp Lâm Phong cao cao ngẩng đầu, biểu tình vô cùng lên ngạo nghễ, "Trừ phi ngươi cầu xin ta!"

"Vương Bát Đản! Ta liều mạng!" Liêu Thi Thi hoàn toàn giận dữ, cúi đầu khom người húc về phía Diệp Lâm Phong bụng.

"Uy uy uy! Ngươi đừng như vậy a! Mặc dù nơi này không người, nhưng cũng không thể đến cục cảnh sát —— loại này như thế trang nghiêm địa phương làm loại chuyện này hà?"

Diệp Lâm Phong nhìn như thể cò bay phất phới tư thế, nhìn theo góc độ khác đi mà nói, thật sự cho rằng đang làm gì đó cái gì,

Hơn nữa nữ cảnh cái mông Kiều Kiều, nhìn thật đẹp mắt.

Liêu Thi Thi gương mặt một đỏ, liền lùi về, nàng bây giờ thật muốn khóc, sớm biết sẽ không mang Diệp Lâm Phong tên khốn kiếp này bắt trở lại, đến bây giờ vẫn là đến hăm hại chính mình.

Nhìn Liêu Thi Thi rung rung muốn khóc bộ dáng, Diệp Lâm Phong không đành lòng tiếp tục hành hạ, khe khẽ thở dài, đầu ngón tay xuất hiện một đoàn Xích Hồng ngọn lửa, khắc ở màu bạc Thiết Thủ khẩu.

Kết!

Còng tay bị nấu chảy mở, từ Liêu Thi Thi trắng nõn trên cổ tay chảy xuống, 'Chát!' một tiếng rơi trên mặt đất.

"Ngươi là làm sao làm được?" Liêu Thi Thi hoạt động một chút cổ tay, có chút không dám tin tưởng nói.

"Tại sao phải nói cho ngươi biết? Còn ngươi nữa đừng nghĩ quyến rũ ta, ta không ăn một bộ kia, vội vàng mặc quần áo xong!" Diệp Lâm Phong bữu mỗi một cái, làm ra cố gắng hết sức chán ghét sự tình, hấn làm như vậy chỉ là muốn chán ghét một chút Liêu Thi Thi, ngược lại không phải là thật đáng ghét.

Liêu Thi Thi bị tức không nói ra lời, liền tranh thủ ngực che, cảm giác hôm nay được uy khuất thật sự là quá lớn, rõ ràng tiện nghi đều bị Diệp Lâm Phong chiếm đi, đến cuối cùng lại là tự có lý không nói ra.

"Ngươi chờ ta! Ta không để yên cho ngươi!" Liêu Thi Thi trừng Diệp Lâm Phong liếc mắt, liền chạy đi đến, không muốn biết đi chỗ nào.

Diệp Lâm Phong suy tư một chút, vội vàng đuổi theo Liêu Thi Thi nhịp bước, nói: "Chớ vội đi a, ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi, cảnh sát các ngươi người trong cuộc đi đâu? Tại sao nơi này không bật đèn à? Còn có..."

"Câm miệng cho ta, ngươi là cảnh sát ta là cảnh sát? Lúc nào đến phiên ngươi thì phạm nhân tới thăm vấn ta?" Liêu Thi Thi bỗng nhiên dừng lại, đột nhiên xoay người, trên mặt là vẻ giận.

Diệp Lâm Phong lại không nghĩ tới Liêu Thi Thi sẽ bỗng nhiên dừng lại, bước chân không có dừng, 'Oành' một tiếng gục ở trên người nàng.

Thân thể hai người không yên, lao đảo một chút té lăn trên đất, bởi vì góc độ quan hệ, Diệp Lâm Phong đầu vừa vịn vào Liêu Thi Thi trong ngực.

"Cảm giác này..."

Diệp Lâm Phong đầu não một trận ong ong, hoặc giả nói là có chút chạm điện, cảm thấy hiện tại đến cái tư thế này đặc biệt thoải mái, có chút lưu luyến

Không muốn rời.

Liêu Thi Thi là thân thể dán đất, thể chất lại vừa là bình thường thôi, bị ném Vây ngắt gãy con gà tây, thật lâu mới dịu lại, cảm giác ngực có chút thờ không thông, khẽ ngẩng đầu nhìn một cái, phát hiện Diệp Lâm Phong chính đè ở trên người, hơn nữa giống như heo chết giống như đồ thừa không đứng dậy, trong lòng cũng có chút tuyệt vọng.

Chát !!

Liêu Thi Thi một cái tát ném ra, hơn nữa một chương này lực đạo tuyệt đối ngoan độc, dù cho Diệp Lâm Phong da dày thịt béo, nửa bên mặt cũng bị bỏ rơi sưng lên đến, hơi kém thì hấn răng cũng cho đánh rụng.

Diệp Lâm Phong rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, từ khi Liêu Thi Thi trên người bò dậy, không quên chán ghét đối phương một cái: "Ngực quá nhỏ, không có cảm giác gì, chỗ này của ta nơi này có một ngực to pháp thuật, chỉ cần ngươi chiết khấu bảy mươi phần trăm, thu ngươi bảy trăm khối có muốn hay không?"

"Cút!"

Một cái đánh vỡ chân trời âm thanh âm vang lên, Liêu Thi Thi nhanh chóng thu hồi quần áo đứng dậy, như bay từ khi Diệp Lâm Phong bên người né ra.

"Thật là, bảy trăm đồng tiền chề đất mà nói, cùng lắm ta miễn phí tặng cho ngươi là được." Diệp Lâm Phong thở dài, khoe mắt lơ đãng liếc một cái, chợt phát hiện cuối hành lang, Có bóng người màu đen chợt lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Máu tươi sinh linh nguyên rửa

Bóng người màu đen rất cao gầy, không sai biệt lắm có chừng một thước tám, có thể nhất định là hấn tuyệt đối là một người sống, nhưng hấn trên người có Âm U quý khí, tuyệt đối là thường thường cùng Quỷ Vật giao thiệp Người.

Diệp Lâm Phong di chuyển bước chân, nhanh chóng đuổi theo, khi hấn đi tới cuối hành lang lúc, đã đuổi theo tìm không được bóng người màu đen tung tích, thậm chí ngay cả khí tức đều không có để lại.

"Xem bộ dáng là một cao nhân! Che giấu khí tức thủ pháp không tệ."

Diệp Lâm Phong ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trước người liền là cục cảnh sát phòng hồ sơ, hấn cũng không nghĩ nhiều, trở lại nguyên lai phía, dù sao phòng hồ sơ có thể là cục cảnh sát cơ mật nơi, nếu là vào trong, vậy thì thật không có cách rửa sạch tội mình.

Một hồi nữa, Diệp Lâm Phong gấp lại Liêu Thi Thi, đối phương mặc vào cảnh phục, cảm trong tay một cây súng lục, chính hướng mình chậm rãi đi tới.

"Ngươi muốn làm gì? Không phải là muốn giết chết ta đi?" Diệp Lâm Phong tìm cục nhanh nhảy lên, liền thúc giục Hộ Thẻ Chú Pháp, rất sợ Liêu Thi Thi súng lục cò, không cần thận giết chết chính mình.

"Giờ tay lên, thân thể đừng cử động." Liêu Thi Thi giọng bình tĩnh nói.

Diệp Lâm Phong nhất thời thờ phào, nhìn đáng dấp Liêu Thi Thi còn chưa tới tức đến nổ phổi trình độ, phối hợp đối phương lời nói xoay người đem chính mình giờ hai tay lên.

Xùy...!!

Liêu Thi Thi không biết từ nơi nào lại tìm một bộ còng tay khác, đem Lâm Phong Cho còng.

"Ngươi cũng không phải không biết, cái này còng đối với ta cái này vốn không có ích lợi gì, cần gì chứ?" Diệp Lâm Phong có chút bất đắc dĩ nói.

"Không cần ngươi lo." Liêu Thi Thi trừng Diệp Lâm Phong liếc mắt, "Ta hỏi ngươi, rốt cuộc là người nào, xông vào cục cảnh sát rốt cuộc là có ý gì?"

"Ngươi nghĩ rằng ta nghĩ đến a, không phải là ngươi bắt ta đi vào sao?" Diệp Lâm Phong Hồi trừng Liêu Thi Thi liếc mắt.

Liêu Thi Thi cũng không bởi vì Diệp Lâm Phong thái độ tức giận, nhìn từ trên xuống dưới đối phương, trên mặt hốt nhiên nhưng vén lên một nụ cười.

Diệp Lâm Phong có chút rợn cả tóc gáy, cảm giác Liêu Thi Thi cái bộ dáng này rất khác thường, không phải là bị chính mình Cho chính diện ha ?

Liêu Thi Thi nói: "Mặc như ngươi vậy, không phải là một cái trong hốc núi chạy đến Thần Côn ha ? Cho là sẽ ít trò mèo liền muốn lừa bịp ta?"

Diệp Lâm Phong ngăn người một chút, nói: " Đúng, ta chính là Thần Côn, tới cảnh sát các ngươi cục là giúp các ngươi dọn dẹp một ít tai họa, nhọc quá không tin lời nói, ngươi có thể phải phòng giữ xác nhìn một chút, nơi đó thi thể, không sai biệt lắm có một nửa cũng không trông thấy."

Liêu Thi Thi tâm lý có chút nghi ngờ, nghĩ đến mới vừa rồi hai cô thi thể, tựa hồ có hơi quen mặt, liền kéo Diệp Lâm Phong , chạy chậm đi tới phòng giữ xác.

"Chuyện gì xảy ra? Những thi thể này đây?" Liêu Thi Thi tâm lý có chút kinh hoàng, quá thi thể không cánh mà bay, thật sự là quá mức quỷ dị.

Diệp Lâm Phong nói: "Đã Thi Biến thành cương thi chạy mất, bây giờ điều quan trọng nhất là bắt bọn nó tìm ra, nếu để cho bọn họ rời đi cục cảnh sát, hậu quả sẽ rất phiền toái."

Liêu Thi Thi nhếch nhếch miệng, quyết định tin tưởng Diệp Lâm Phong một lần, nói: "Cái kia chúng ta nên làm gì bây giờ?"

"Cho ta điều ít nhân thủ tới, chúng ta mang những Thi Biến đó cương thi dẫn tới, đến lúc đó đưa chúng nó tiêu diệt là được."

"Nhưng là... Có thể là chúng ta cảnh đội đại đa số người, đến xử lý một cái đặc thù vụ án đi, còn để lại vài người, mới vừa rồi lại bị một tên kỳ quái nữ nhân dẫn đi, ta bây giờ cũng không biết bọn họ hướng đi." Liêu Thi Thi bắt đầu dĩ nhiên.

"Đặc thù vụ án? Có phải hay không cùng hồ ly có liên quan, hơn nữa còn là bảy ngày trước phát sinh?" Diệp Lâm Phong suy tư một chút, kỳ quái nữ nhân dẫn đi cảnh sát, chắc hẳn chính là Tiểu Nguyệt làm, thi nữ quý hiếm thấy đáng tin một lần, về phần đặc thù vụ án, hẳn ngược lại không quá biết.

"Xác thực cùng hồ ly có liên quan, coi như là thời gian, hình như là bảy ngày trước phát sinh." Liêu Thi Thi có chút không dám tin tưởng, bởi vì vụ án này là đặc biệt bảo mật, người ngoài căn bản không thể nào biết, Diệp Lâm Phong tại sao như vậy biết? Chẳng lẽ hẳn là hung thủ? Hoặc có lẽ là hắn biết trước?

"Hồng, xảy ra đại sự, lập tức liền là canh ba lúc, nếu như qua canh ba lúc mà nói,

Chỗ này có thể sẽ gây thành huyết tai." Diệp Lâm Phong bỗng nhiên khẩn trương, nhanh chóng đưa tay công nấu chảy mở.

"Ngươi cái tên này là muốn chạy trốn sao?" Thấy Diệp Lâm Phong đưa tay công mở ra, Liêu Thi Thi lập tức cảnh giác.

"Bây giờ còn chưa có Cái đó lòng dạ thanh thản, ta ngươi giúp ta một chuyện?"

"Giúp cái gì?" Liêu Thi Thi phản xạ có điều kiện thức đáp.

"Thật ra thì rất đơn giản, chính là làm cái mời như, đem những thứ kia thi biến hóa cương thi dẫn ra, ta tốt nhân cơ hội diệt trừ bọn họ."

Làm mời dụ cái gì, cảm giác thật giống như làm lừa bịp bộ dáng, Liêu Thi Thi mới vừa muốn cự tuyệt, Diệp Lâm Phong ngón tay lại liền đến cổ nàng bên trên, tiếp lấy thân thể nàng giống như là bị đóng băng ở giống như, căn bản là không có cách nhúc nhích.

"Ngươi đối với ta thân thể làm gì?" Liêu Thi Thi nội tâm kinh hoàng, người này sẽ không cần nhân cơ hội đem chính mình gì đó cái gì ha ?

"Ngươi không cần lo lắng, chẳng qua là tạm thời để cho thân thể ngươi không cách nào nhúc nhích mà thôi, không có khác tổn thương." Diệp Lâm Phong ôm lấy Liêu Thi Thi ở trong hành lang chạy như điên, tên này lúc này mới thở phào, chỉ cần chẳng nhiều cái gì cái gì, cái gì cũng dễ nói.

Diệp Lâm Phong ôm Liêu Thi Thi đi tới một cái trống trải đại sảnh, đem Liêu Thi Thi đặt nằm dưới đất, đưa hai tay ra bắt đầu cởi trên người đối phương quần áo.

"Khốn kiếp! Ngươi thật muốn làm Việc ấy?" Liêu Thi Thi ngực nhấp nhô đập loạn, trong mắt dâng lên một tia lạnh băng, tên dã tâm này rốt cuộc lộ ra bản tính sao? Không nghĩ tới chính mình cuối cùng vẫn khó thoát bị người lăng nhục vận mệnh?

Diệp Lâm Phong tự nhiên biết Liêu Thi Thi ý tứ, có chút khinh bỉ nói: "Ngươi nghĩ quá nhiều, giống ta đẹp trai như vậy, đối với ngươi xấu như vậy nữ nhân không có hứng thú, ta làm như vậy chẳng qua là thuận lợi đem thân thể người khí tức tán mát ra, hấp dẫn những Thi Biến đó cương thi, giống như ăn gà nướng thời điểm, nhất định phải nhô lông ăn mới thoải mái."

Liêu Thi Thi tức đến thổ huyết, từ nhỏ đến lớn vẫn là lần đầu tiên có người nói chính mình xấu xí, lấy chính mình cùng gà quay so sánh, này rõ ràng chính là khiêu khích, ngay cả một chút uyển chuyển ý tứ cũng không có.

Đến Liêu Thi Thi ngây người trong lúc đó, Diệp Lâm Phong đã cắt nàng trên người quần áo, chỉ để lại một món thật mỏng đồ lót, nhàn nhạt mùi thơm cơ thể phát ra đến trong không khí, thật ra khiến mọi người thần thanh khí爽.

Liêu Thi Thi tràn đầy lửa giận không chỗ phát tiết, hàm răng cắn 'Cạc cạc' vang dội, cũng may thì cầm thú rốt cuộc dừng lại động tác trong tay, bằng

không nằng thật muốn bị điên ép điên.

Diệp Lâm Phong trong lòng không có bất kỳ mơ mộng, hấn cắn bẻ tay mình ngón tay, đến Liễu Thi Thi quanh thân khắc họa phù chú, hành pháp xốc xềch nhưng không mất ngang ngược, phổ thông bùa về quỷ cùng chi căn bản không cách nào so sánh.

Máu tươi khắc vẽ bùa nguyên rửa thâm ảo khó hiểu, chính là máu tươi sinh linh nguyên rửa, có thể kích thích thân thể con người sức sống, khai thông thân thể con người kinh mạch, đối với Liễu Thi Thi thi triển loại thuật pháp này, chưa chắc đã không phải là một loại chỗ tốt.

"Mượn ngươi một chút huyết!"

Diệp Lâm Phong nắm lên Liễu Thi Thi tinh tế ngón trỏ, không chút lưu tình mở một vết thương, đem dòng máu của nàng ngay cả tại chính mình khắc vẽ máu tươi sinh linh nguyên rửa bên cạnh, sau đó đứng lên rồi đi, tròn một tâm ân núp xó xỉnh.

"Ngươi rút cuộc muốn làm gì? Vội vàng thả ta! Nếu không đồ của ta không để yên cho ngươi!" Liễu Thi Thi nằm trên đất, đau đớn kêu thảm.

Lúc này bầu không khí thật sự là quá mức quỷ dị, sở cảnh sát vừa vặn lại bị cúp điện, ở nơi này tối tăm trong hoàn cảnh, nhất là là một người nằm trên đất, để ai cũng biết sợ hãi.

"Đừng kêu la, ngươi những lời này ta nghe Nhiều lần, lỗ tai đều dài cái kén, ngươi trâu bò ngươi tới đánh ta a! Không được mà nói liền ngoan ngoãn cho ta nằm, đừng nói chuyện!"

Diệp Lâm Phong nói chuyện không chút khách khí, ngón tay hấn nhẹ nhàng chà xát di chuyển, đầu ngón tay dâng lên màu trắng bạc quang hồ, chỉ bất quá thì quang hồ thật rất nhỏ, cũng không phải là chói mắt như vậy.

Hấn đưa bàn tay ép đến ngã xuống trên mặt đất, những ngân bạch đó ánh sáng màu hình cung, từ khi bàn tay hấn theo mặt đất, tràn vào Liễu Thi Thi bên người máu tươi sinh linh nguyên rửa.

Ông!

Một trận ông minh tiếng vang lên, những kia máu me giống như là sống lại giống như, bộc phát ra một cái Xích Hồng ánh sáng, tí ti huyết khí tản ra đến giữa không trung, tạo thành màu đỏ huyết điểm, hướng xa xa phiêu tán đi.

Chung quanh có nồng nặc mùi máu tanh, những mùi này đối với sống người mà nói, khẳng định không thích ứng, nhưng là đối với cương thi loại quỷ vật, bọn họ ngược lại dị thường sở thích, thậm chí phải điên cuồng mức độ.

Liêu Thi Thi đầu có chút choáng váng, Diệp Lâm Phong thúc giục máu tươi sinh linh nguyên rửa, đối với thân thể nàng cũng có tiêu hao, đến cộng thêm mùi máu tanh tiêm nhiễm, người bình thường chịu đựng không phải là hay.

Đồng thời, những thứ kia huyết khí cũng là đến rèn luyện Liễu Thi Thi thân thể, chỉ phải kiên trì, thể chất nàng liền có thể có được nhất định tăng cường, ít nhất có thể miễn dịch một ít tiểu tật bệnh.

"Chịu đựng, những thứ đó hấn là lập tức tới ngay, các thứ chuyện sau khi hoàn thành, ta đưa ngươi một món lễ lớn." Diệp Lâm Phong mở miệng an ủi.

Liêu Thi Thi cắn môi đỏ mọng không có lên tiếng, thời gian dần dần trôi qua, cũng không biết quá lâu dài, chung quanh rút cuộc có động tĩnh.

Một bộ Thi Biến cương thi, lời kéo chậm chạp nhịp bước, chính đang từ từ đến gần, trong miệng nó khắc chất lỏng sền sệt, cặp mắt vô thần, chỉ dựa vào đến mũi, ngửi bốn phía mùi máu tanh phân biệt phương hướng.

Cương thi tựa hồ chú ý tới mùi máu tanh ngon nguồn, tăng thêm tốc độ ngang nhiên xông qua, chỉ có điều nhịp bước cứng ngắt, cũng không nhanh đi nơi nào.

Liêu Thi Thi khòe mắt liếc thấy đi tới cương thi, tim trong nháy mắt nhắc đến cổ họng, căn bản không dám nói lời nào, sợ mình vừa mở miệng, tên kia cương thi sẽ cắn qua tới.

"Đáng chết Vương Bát Đản, đã nói chẳng qua là khi mời như đây tại sao cương thi tất cả đi ra, còn không không đến tới trợ giúp?" Liễu Thi Thi tâm lý đem Lâm Phong tổ tông mười tám đời đến thăm hỏi sức khỏe một lần, cực kỳ hối hận đem người này mang vào cục cảnh sát.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Âm phong đánh lên

Diệp Lâm Phong Tự Nhiên muốn đi ra hỗ trợ, bây giờ chỉ có một bộ cương thi ló đầu, nếu là mình đi ra, khác cương thi cũng sẽ bị chính mình hù dọa chạy, làm như vậy thật sự là cái mất nhiều hơn cái được.

Cũng may trước đó đã thiết trí tốt Phòng Ngự Trận Pháp, một bộ phổ thông cương thi, không có năng lực đánh vỡ hấn Phòng Ngự Trận Pháp.

Oành!

Cương thi đưa ra sắc bén Thủ Trảo, hướng Liễu Thi Thi đã đâm đi, tên này đã nhắm mắt lại, làm xong chờ chết chuẩn bị.

Nhưng mà hấn Thủ Trảo còn không có chạm được đối phương, trên đất máu tươi phù chú liền chuyển động, tạo thành một tấm nhân nhát huyết sắc Hộ Thuần, đem Liễu Thi Thi hộ ở trong đó.

Oành! Oành! Oành!

Thấy Liễu Thi Thi trước người huyết sắc Hộ Thuần, cương thi trở nên có chút cau kinh ra, sắc bén Thủ Trảo không ngừng va chạm ở phía trên, có thể là thế nào cũng không phá nổi tầng kia phòng ngự.

Liễu Thi Thi cảm giác mình tựa hồ không có bị thương tổn, từ từ mở mắt, thấy trước mắt điên cuồng cương thi cùng với huyết sắc Hộ Thuần, mặc dù có chút sợ hãi, nhưng tâm lý ngược lại thả lỏng không ít, ít nhất tên kia cương thi tạm thời không thể dùng mình tại sao dạng.

Huyết lá chắn không phá nổi, tên kia cương thi cũng không có cái gì chỉ số thông minh, một mực lấy tay không ngừng đâm huyết lá chắn, muốn đem tên kia phòng ngự phá vỡ.

Cũng không lâu lắm, lại có mấy cỗ thi biến hóa cương thi đi tới, hướng huyết sắc kia Hộ Thuần đập tới, mà cái kia Hộ Thuần phía trên, đã xuất hiện vết nứt, dùng không bao lâu cũng sẽ bị phá vỡ.

Diệp Lâm Phong cảm giác không sai biệt lắm, thân hình động một cái xông ra, tốc độ của hấn dị thường mãnh liệt, chỉ là một cái hô hấp lúc, đến những cương thi kia sau lưng, thừa dịp bọn họ không chú ý lúc, hai tay nhanh chóng lộ ra, đâm vào hai cỗ cương thi cổ họng.

Hai luồng màu đen dơ bẩn vật bị Diệp Lâm Phong móc ra, trước người của nó hai cỗ cương thi, trong miệng phun Ô Trọc Chi Khí, 'Oành' một tiếng ngã xuống.

Còn lại cương thi cảm giác người sống khí tức, nhanh chóng xoay người, bày ra dữ tợn mặt mũi, hướng Diệp Lâm Phong nhào tới, thân thể không động một cái, liền có chân ghệt chặt nhầy nhụa trên đất.

Nhìn xông tới mặt cương thi, Diệp Lâm Phong trên mặt dâng lên một nụ cười, hấn móng tay nhanh chóng tăng trưởng, thoáng cái nhiều dài ba tấc, nếu như chỉ nhìn tay mà nói, đều sẽ cho là hấn cũng là một cương thi.

Diệp Lâm Phong liếm liếm môi, quanh thân tản mát ra chí dương khí tức, nhanh chóng xông về những cương thi kia, đem chính mình móng tay đâm vào những cương thi kia trong cổ họng, lấy ra một đoàn một dạng màu đen vật dơ bẩn.

Oành! Oành! Oành!

Cương thi một bộ tiếp lấy một bộ ngã xuống, bọn họ bản thân thì không phải là rất mạnh, cộng thêm Diệp Lâm Phong trên người Chí Dương Chi Khí trấn áp, lực công kích trong nháy mắt hạ xuống quá, căn bản vô lực phản kháng, chỉ có thể mặc cho chí xé thịt.

Không sai biệt lắm nửa nén hương công phu, những cương thi kia đều bị Diệp Lâm Phong giải quyết, đầu ngón tay hấn lại biến hồi nguyên dạng, xóa đi mồ hôi trán, đi tới Liễu Thi Thi bên người, còi ra trên người nàng định thân pháp.

Lúc này Liễu Thi Thi, mang trên mặt đỏ ửng, đây chẳng phải là ngưng ngưng, mà là máu tươi sinh linh nguyên rủa ngưng tụ Diệp Lâm Phong Tinh Huyết Chi Khí sở trí.

Máu tươi sinh linh nguyên rủa đã biến mất, cường đại khí tức trực tiếp quán thấu phải Liễu Thi Thi trong cơ thể, nàng có chút không dám tin tưởng nhìn mình thân thể, cùng từ trước so sánh, thể chất nàng rõ ràng tăng mạnh hơn nhiều, toàn thân có dùng không hết khí lực.

Diệp Lâm Phong cười nói: "Cương thi đã giải quyết, lễ vật cũng cho ngươi, bây giờ ngươi có phải hay không hay đáp ứng ta một chuyện?"

"Cương thi là giải quyết, nhưng là lễ vật... Ngươi đừng lừa phỉnh ta, đến bây giờ ta ngay cả lễ vật bóng dáng đến không nhìn thấy." Liễu Thi Thi sưng sờ nói.

"Ngươi chẳng lẽ không cảm thấy thân thể trở nên rất tốt, đầu cũng không đau nếu cũng không chua, thậm chí có thể một đêm bảy lần Lang, ngạch... Mẫu Lang!"

"Đi chết!" Liễu Thi Thi gương mặt một đỏ, đá Diệp Lâm Phong một cước, cũng không thêm nghĩ nữa lễ vật sự tình.

"Được, không náo, trở lại chuyện chính, chúng ta còn là nói có chút chuyện đảng hoàng đi!"

Diệp Lâm Phong hít sâu một hơi, giọng có chút thâm trầm nói: "Mặc dù không muốn nhúng tay các người sở cảnh sát vụ án, nhưng là ta có đôi lời phải nói, các người tối nay phải đi ra ngoài mọi người, tuyệt đối không thể nào hoặc là trở lại.

"

"Người là nói món đồ đặc thù vụ án? Có đáng sợ như vậy?" Liêu Thi Thi đôi mi thanh tú nhú chặt, bất tri bất giác, nàng đã đối với Diệp Lâm Phong lời nói rất tin không nghi ngờ.

"Thật ra thì vụ án này không có quan hệ gì với ta, ta chỉ là muốn mang vụ án này giải quyết, lấy công chuộc tội, thả ta rồi đi cục cảnh sát như vậy được chưa?"

Diệp Lâm Phong Phong Nhãn giác mang theo nụ cười lạnh nhạt, nếu như Liêu Thi Thi gật đầu đồng ý, như vậy hẳn lần này sở cảnh sát lữ trình cũng coi như hoàn mỹ, quả thực không được, hẳn chỉ có thể muốn biện pháp khác rồi đi sở cảnh sát.

"Cái này... Người nghĩ quá đẹp, làm ra cướp ngân hàng loại chuyện này, xã hội đều có báo cáo, dư luận dưới áp lực, cứ như vậy đem người thả là chuyện không có khả năng." Liêu Thi Thi có chút khó mà lựa chọn nói.

"Không sao, ta nói ta lấy công chuộc tội, trước mang ta đi hiện trường phát hiện án, mang trước mặt sự tình giải quyết, tới cho các người phải thể nào chắc ta tội, chờ chúng ta trở lại hăng nói." Diệp Lâm Phong nhìn Liêu Thi Thi biểu hiện trên mặt, Hiểu rõ chuyện này vẫn có một tia hi vọng, cũng không ép Vậy thật chặt.

Liêu Thi Thi do dự một chút, cuối cùng vẫn đáp ứng Diệp Lâm Phong thỉnh cầu, mang theo Diệp Lâm Phong hướng bên trong bót cảnh sát bộ bãi đậu xe đi tới.

"Không biết trước người tịch thu ta quý vật ở địa phương nào?" Đi theo Liêu Thi Thi sau lưng Diệp Lâm Phong đột nhiên hỏi.

"Đến tạm thời vụ án phòng trữ vật, yêu cầu những thứ đó sao?" Liêu Thi Thi xoay người, nhìn Diệp Lâm Phong một cái nói.

"Nếu như có thể mà nói, vẫn là mang theo đi, có thể cho ta giảm bớt không ít phiền toái."

Liêu Thi Thi gật đầu một cái, mang theo Diệp Lâm Phong đi tới tạm thời phòng trữ vật, lấy đi buổi chiều tịch thu quý vật, bao gồm Thích Sương Vũ đưa cho thẻ ngân hàng.

"Tầm chi phiếu kia Bên trong có một trăm ngàn, tài khoản tên gọi cũng không phải người..." Liêu Thi Thi nói được nửa câu, bỗng nhiên dừng lại, thật ra thì nàng đã nói rất rõ ràng, hoài nghi Diệp Lâm Phong thì tầm thẻ ngân hàng là trộm được.

"Không nghĩ tới các người sở cảnh sát hiệu suất làm việc thật cao, nửa ngày không tới sự tình liên tra được thì tầm thẻ ngân hàng lại lịch." Diệp Lâm Phong khẽ mỉm cười, nội tâm lại khá không bình tĩnh, chẳng lẽ bọn họ tra được Thích Sương Vũ trên người? Không biết Thích Sương Vũ thì biến hóa giết người sự tình có thể hay không bại lộ?

Liêu Thi Thi có chút không nói gì, tra tầm thẻ ngân hàng đơn giản như vậy sự tình, chẳng qua là thua cái đo đếm theo đơn giản như vậy sự tình, đến Diệp Lâm Phong Phong Nhãn bên trong có khó khăn như vậy sao? Hơn nữa người trước mắt này đúng là kỳ quái, có rất nhiều điểm khả nghi.

Hai người Các Hoài Tâm Tư, một đường không nói, đi tới sở cảnh sát bãi đậu xe, lại phát hiện bãi đậu xe đất trên có sặc sỡ vết máu.

"Là máu người, hơn nữa vết máu chưa khô, hẳn là trước đây không lâu lưu lại." Diệp Lâm Phong ngồi xổm người xuống, dùng ngón tay dính chút máu dịch, thả ở trước mũi người một cái.

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ còn có người dám ở cục cảnh sát giết người?" Liêu Thi Thi đôi mi thanh tú khản tác, ánh mắt hướng bốn phía nhìn lại, tinh tế nắm ngón tay thả vào bên hông, cầm đen nhánh súng lục.

"Hẳn không phải là, huyết dịch có chút biến thành màu đen, hẳn là có người bị những Thi Biến đó cương thi cắn bị thương, hoặc là cắn chết!" Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, chớp mũi bỗng nhiên ngửi được nồng nặc mùi máu tanh.

Hai người tìm mùi máu tanh đi tìm, phát hiện một bộ mặc cảnh phục đàn ông thi thể, nằm ở một xe cảnh sát bên cạnh, hẳn y phục trên người bị xé rách rách rưới, ruột bị kéo kéo ra, con mắt to mở, hiển nhiên là chết không nhắm mắt.

"Là A Nan, theo ta một tên biên đội đồng bạn." Liêu Thi Thi có chút khó chịu, con mắt mang theo nước mắt, mắt thấy tác chiến nhiều năm đồng bạn chết ở trước mắt, tâm lý khẳng định không dễ chịu.

Diệp Lâm Phong thở dài, khép lại tên cảnh sát kia con mắt, nói: "Là bị cương thi cắn chết, Người chết không thể phụ thân, nên bi thương thuận tiện!"

"Cứu mạng!"

Vừa dứt lời, bãi đậu xe sâu bên trong bỗng nhiên truyền tới quen thuộc tiếng hét chói tai, dư âm đến bốn phía vang vọng, thật lâu không thể tản đi.

"Là Tiểu Nguyệt!" Diệp Lâm Phong thân thể ngẩn ra, xông về bãi đậu xe sâu bên trong.

Đến nơi đó, Diệp Lâm Phong liền thấy làm mọi người tê cả da đầu một màn, mười mấy tên cảnh sát thi thể nằm dưới đất, màu da trắng bệch vô cùng, ngũ quan dữ tợn vẹo chung một chỗ, trước khi chết nhất định là bị cực lớn thống khổ.

"Bị ác quỷ hút lấy hồn phách, cái này ác quỷ khí tức có chút quen thuộc, là... Tiểu Nguyệt!" Diệp Lâm Phong lảng lảng, nhìn trên những thi thể này lưu lại khí tức, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

"Ha ha ha, Diệp Lâm Phong ngươi bây giờ mới phản ứng được, có phải hay không quá trễ?"

Tiểu Nguyệt thanh âm đến Diệp Lâm Phong phía sau vang lên, tên này cảm nhận được một cỗ mạnh mẽ âm phong, căn bản tới không kịp né tránh, liền bị tên kia đạo âm phong đánh trúng, thân thể lảo đảo phải những thi thể này chính giữa.

Diệp Lâm Phong từ dưới đất bò dậy, phía sau có một đạo màu đen Thủ Ấn rõ ràng, hắc cái trán tràn đầy mồ hôi, sắc mặt có chút tái nhợt, một kích kia hiển nhiên cho hắn tạo thành tổn thương không nhỏ.

"Ồ? Trong cơ thể xâm nhập nhiều như vậy âm khí, lại có thể không chết, xem ra thực lực ngươi quả nhiên không bình thường."

Tiểu Nguyệt đứng ở Diệp Lâm Phong trước người, quần áo không gió phiêu động, trên người tản ra Chí Âm khí tức, hấp thu những cảnh sát kia hồn phách, nó tu vi cũng tinh tiến một mảng lớn, đã đạt tới không sợ ánh mặt trời mức độ.

"Đã sớm nói với ngươi rồi, không thể lấy người sống tu luyện, dùng lời nói vào tai này ra tai kia sao? Bây giờ còn dám ra tay với ta, ngươi lá gan thật là càng ngày càng lớn." Diệp Lâm Phong cảm tức nhìn Tiểu Nguyệt, ngón tay bóp 'Cạc cạc' vang dội.

"Ngươi bây giờ tự thân đều khó bảo toàn, còn có tâm tư giáo huấn ta?" Tiểu Nguyệt lè lưỡi liếm liếm ngón tay, bước chân có chút di động, lộ ra sau lưng cảnh tượng.

Liêu Thi Thi đứng sau lưng Tiểu Nguyệt, chỉ bắt quá cỗ nàng chừng bày một cái trường đao màu bạc, theo thân đao nhìn lại, một bà thân mặc áo đen, gương mặt che miếng vải đen nam nhân, chính nắm cán đao.

"Ngươi là đạo hắc ảnh kia?" Diệp Lâm Phong kinh hô một tiếng, cái này thân ảnh quen thuộc, chính là trước kia ở cục cảnh sát phòng hồ sơ gặp phải đạo nhân ảnh kia.

"May mắn gặp nhau nữa, ta ngươi như thể hữu duyên, chẳng ngoan ngoan giao ra Bạch Hồ Yêu Đan cùng Ma Châu, ta liền đem nữ nhân này thả, đưa ngươi một viên tiêu hồn hoàn, để cho thật tốt buông thả một đêm." Người quần áo đen cười nói.

"Bạch Hồ Yêu Đan đúng là ở chỗ này của ta, về phần viên kia Ma Châu, ta căn bản không hiểu rõ đó là vật gì." Diệp Lâm Phong nhú mày lại nói.

"Tiểu Nguyệt đã cùng ta nói, ngươi đang ở đây một cái trong giếng cạn lấy được một quả hạt châu màu đỏ, đó chính là Ma Châu, hơn nữa ta đã cùng Tiểu Nguyệt đạt thành hiệp nghị, Bạch Hồ Yêu Đan thuộc về nó, Ma Châu thuộc về ta, nếu như ngươi không giao ra hai thứ đồ này mà nói, ta liền giết nữ nhân này."

Người quần áo đen đem trường đao màu bạc kéo về phía sau kéo, đến Liêu Thi Thi trắng như tuyết trên cổ, lưu lại một đạo nhân nhật miệng máu, vừa vặn để cho máu tươi chảy xuống đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đội thi công hồ ly thi

Diệp Lâm Phong mặt khề năng, nhìn người quần áo đen trong tay trường đao màu bạc, cười nói: "Nữ nhân kia theo ta không có bất cứ quan hệ nào, ta tại sao phải nghe ngươi?"

Người quần áo đen gạt mình trong lòng, chẳng lẽ chính mình đoán sai Diệp Lâm Phong gọi cảm, cái tên này sẽ thấy chết mà không cứu?

"Ngươi nói không sai, là ta quá ngu dốt, ta bây giờ liền giết nàng."

Người quần áo đen nhìn Liêu Thi Thi liếc mắt, quyết định đánh cuộc một lần, nếu là Diệp Lâm Phong thật thấy chết mà không cứu, vậy hắn chỉ có thể

dùng thủ đoạn cứng rắn đoạn đem Ma Châu cùng Yêu Đan đoạt lại, hướng chỉ có Tiểu Nguyệt ở một bên hỗ trợ, cho dù không có nhà hỏa đi ra, hấn cũng có rất lớn tỷ số thắng.

Trường đao màu bạc càng ngày càng gần hơn, Liễu Thi Thi chậm rãi nhắm mắt lại, đã làm tốt chết chuẩn bị, dù sao mình cùng Diệp Lâm Phong bèo nước gặp gỡ, đối phương làm sao biết để tánh mạng mình, giao ra những thứ kia dường như rất vật quý trọng.

"chờ một chút! Ngươi thả nàg, đồ vật ta Cho ngươi là được!"

Diệp Lâm Phong phong thanh thanh âm chợt nói, Liễu Thi Thi không thể tin được mở hai mắt ra, nội tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh, tên kia thật vì chính mình, tình nguyện giao ra những thứ kia vật quý trọng?

"Quả nhiên là một thức thời vụ đồng chí tốt!" Người quần áo đen cười cười, nhưng không có đem trường đao màu bạc dời đi.

Diệp Lâm Phong lật bàn tay một cái, Ma Châu cùng Yêu Đan tất cả là xuất hiện ở lòng bàn tay, ánh sáng màu trắng cùng màu đỏ tia máu đan vào một chỗ, lộ ra rất là Kỳ Dị.

"Nhanh lên một chút! Bắt bọn nó cho ta!" Người quần áo đen ánh mắt lộ ra vẻ tham lam.

Diệp Lâm Phong cánh tay vung lên, Ma Châu cùng Yêu Đan bay ra ngoài, thân hình cũng là động một cái, hướng Liễu Thi Thi phương hướng tới gần.

Người quần áo đen liền buông ra Liễu Thi Thi, nhảy lên một cái, tiếp lấy Ma Châu cùng Yêu Đan, mà Diệp Lâm Phong chính là rơi vào Liễu Thi Thi bên người, đem hộ ở sau lưng.

"Thật là không phải a, nhiều như vậy âm khí xâm vào bên trong cơ thể, còn có thể bùng nổ nhanh như vậy tốc độ, chỉ có điều đồ đã tới tay, ta cũng không cùng ngươi dây dưa." Người quần áo đen nhanh chóng thu hồi Ma Châu cùng Yêu Đan, xoay người định rời đi, Diệp Lâm Phong chợt gọi lại hấn.

Người quần áo đen trên mặt lộ ra nghi ngờ thần sắc, Diệp Lâm Phong nhưng là khẽ mỉm cười nói: "Ngươi không phải nói phải cho ta một viên tiêu hồn hoàn sao? Hoàn đây "

"Nguyên lai huynh đệ cũng là trong tính tình mọi người, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không muốn loại vật này." Người quần áo đen cười hắc hắc, từ trong ngực móc ra một cái màu trắng bình sứ ném ra.

Diệp Lâm Phong nhận lấy màu trắng bình sứ, người quần áo đen cùng Tiểu Nguyệt liền biến mất ở trong tầm mắt, ngay cả khí tức cũng biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

"Ngươi muốn vật này làm gì? Không phải là muốn..." Liễu Thi Thi nói được nửa câu liền nuốt xuống, tánh mạng mình là Diệp Lâm Phong cứu, đối phương muốn phải làm những gì, tựa hồ thật không quá phận.

Chỉ bất quá cửa này ư đạo đức luân lý, nếu như Diệp Lâm Phong thật muốn đối với chính mình làm gì, như vậy mình cũng không thể làm gì khác hơn là thuận theo, chỉ bất quá trong nội tâm nàng sẽ rất thất vọng...

"Oa!"

Diệp Lâm Phong không trả lời, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, trên người kết xuất một tầng thật mỏng băng sương, sắc mặt biến Vây cực kỳ khó coi, trắng như tường đá, không có một tia huyết sắc.

"Ngươi... Không sao chứ?" Liễu Thi Thi tay chân luống cuống, cuống quýt cúi xuống trên người áo khoác, khoác lên Diệp Lâm Phong trên người, muốn hóa giải tên này trên người khí lạnh.

"Biết người biết mặt nhưng không biết lòng, đối với Quý Hồn, thậm chí thiên địa sinh linh, đều là cùng một cái đạo lý, ngươi phải thật tốt đề phòng." Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, hấn nói chính là Tiểu Nguyệt, vốn cho là đối phương gây thơ bộ dáng, tâm tư hấn không xấu, không nghĩ tới sẽ bởi vì một viên Yêu Đan, cùng mình bất hòa.

Đồng thời hấn là như vậy đến cảnh giác Liễu Thi Thi, xem người không muốn chỉ nhìn mặt mũi, cũng không biết người nội tâm.

Liêu Thi Thi gật gật đầu nói: "Ta biết, ta xem thương thế của ngươi thế quan trọng hơn, có cần phải đi bệnh viện?"

"Không cần, bệnh viện trừ không hết trên người của ta âm khí, chỉ có thể dựa vào chính ta đem âm khí bức ra, ngươi chờ ta một hồi."

Diệp Lâm Phong ngồi xếp bằng dưới đất, nhắm mắt lại, trong tay kết kỳ quái dấu ấn, trong cơ thể khí tức có quy luật vận chuyển, quanh thân đắp lên một tầng kim sắc Lưu Quang.

Theo kim sắc Lưu Quang chuyển động,

Tí ti sương mù màu xám bị ngoài ra từ khi trong cơ thể bức ra, đó chính là âm khí, có thể để cho thể chất yếu người trong nháy mắt toi mạng.

Nếu như tích ở trong người quá lâu mà nói, sẽ gặp tạo thành Thi Độc, cho dù nắm giữ Chí Dương Chi Thể hộ thân, cũng sẽ khổ không thể tả, như phụ cốt chi thư vậy không đi.

Liêu Thi Thi cái miệng nhỏ nhắn trương thành O tạo thành, từ nhỏ đến lớn, nàng còn chưa từng thấy qua như thế cảnh tượng kỳ dị, Diệp Lâm Phong hôm nay hành động, đã đổi mới nàng thế giới quan.

Đại khái nửa khắc đồng hồ thời gian, sương mù màu xám mới biến mất, Diệp Lâm Phong quanh thân kim sắc Lưu Quang cũng dần dần tàn đi, hần từ từ mờ mất, trông mắt sáng ngời như gương, nhìn Liêu Thi Thi nói: "Thời gian không nhiều, mang ta đi vụ án phát sinh bây giờ, trước đem vật kia giải quyết quan trọng hơn."

Liêu Thi Thi lúc này không có hỏi nhiều, tìm đến một xe cảnh sát, chờ Diệp Lâm Phong đi tới một mảnh thi công đất.

"Sát khí trùng thiên, tuyệt đối là vật kia không sai."

Diệp Lâm Phong đi xuống xe, liền cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, con người kim quang chớp động, phát hiện thi công trong đất khắp nơi tràn ngập đồ tui sát khí, bất quá sát khí này người bình thường căn bản không thấy được.

"Chuyện gì xảy ra? Sở cảnh sát quá mọi người đến đến, tại sao một tên cũng không thấy?" Liêu Thi Thi trong lòng có chút bất an, sợ hãi cục cảnh sát một màn xuất hiện lần nữa ở trước mắt.

"Coi như một vụ án như thế nào đi nữa khó giải quyết, cũng không cần phải nhiều người như vậy hả?" Diệp Lâm Phong tâm lý có chút hiếu kỳ nói.

"Thời nay cư dân báo cảnh sát, nói thấy rất nhiều hồ ly mặt người xuất hiện ở bốn phía, vì tránh cho hốt hoảng, mới sẽ phái ra nhiều người như vậy, một mặt tra án, một mặt trấn an dân chúng địa phương." Liêu Thi Thi giải thích.

Diệp Lâm Phong gật đầu một cái, nói như vậy, còn có chút đạo lý, chẳng qua là không biết những cảnh sát kia đi chỗ nào.

"Tân tiến Đội thi công xem một chút đi!" Diệp Lâm Phong vừa nói, bước đi vào Đội thi công, nhưng là đi chưa được mấy bước, liền toát ra mười mấy tên thân mặc cảnh phục người, đưa hần vây ở chính giữa.

Những người đó hiển nhiên là cảnh sát, một người trong đó dẫn đầu đội trưởng nói: "Vị tiên sinh này, Đội thi công bây giờ đã bị phong tỏa, không thể tiến vào."

Diệp Lâm Phong Cho Liêu Thi Thi ném đi một cái hồi ánh mắt, tên này đi tới trước, hướng về phía người kia nói: "Sở đội trưởng, để cho hần vào đi thôi, có lẽ đối với phá án có trợ giúp."

"Vào trong là có thể, chỉ là các người không biết tình huống bên trong, thật sự là thật đáng sợ, nếu là Hiểu rõ mà nói, ta phỏng chừng đánh chết các người cũng sẽ không vào trong." Sở đội trưởng mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng vẫn là đáp ứng Liêu Thi Thi thỉnh cầu, không có lại vì khó khăn Diệp Lâm Phong.

"Ồ? Bên trong là tình huống gì?" Liêu Thi Thi hỏi.

"Bên trong bỗng nhiên xuất hiện một nhóm kỳ quái hồ ly mặt người, che chở một cái sơn đen quan tài, hơn nữa những thứ kia hồ ly mặt người khát máu thành tính, đã cắn chết nhiều người, Trình cục trưởng để cho chúng ta thủ tại chỗ này, chính là phòng ngừa những thứ kia hồ ly mặt người chạy đến tổn thương người."

"Tên kia Trình cục trưởng hần bây giờ người đâu? Còn có những huynh đệ khác ở địa phương nào?" Liêu Thi Thi tiếp tục hỏi.

"Trình cục trưởng sợ có bỏ sót hồ ly mặt người tổn thương người, mang theo thừa huynh đệ đến phụ cận tuần tra, phòng ngừa có người bị thương tổn."

"Mấy ngày trước đây nơi này cũng chết vài người hả? Thi thể bị các người mang về sở cảnh sát?" Diệp Lâm Phong đột nhiên hỏi.

"Xác thực là như thế, người là nói những người đó chính là bên trong hồ ly mặt xác khô?" Liêu Thi Thi ngăn người một chút nói.

"Cũng không phải, các người nói tới hồ ly mặt người nhưng thật ra là hồ ly thi, những người chết kia cũng không phải bọn họ giết được, xác thực nói là những người chết kia biến thành, hôm nay bị Đội thi công vị kia kêu, mới có thể 'Sống' tới, giúp vị kia thoát trần phàm tục."

Sở đội trưởng đám người cái hiểu cái không, Liêu Thi Thi lại rất rõ ràng, bởi vì lúc trước đến cục cảnh sát liền gặp phải một cụ hồ ly thi, hơn nữa phòng giữ xác xác thực ít không ít thi thể, ngược lại là có thể giải thích thông.

Liêu Thi Thi nói: "Cái kia chúng ta nên làm gì bây giờ? Vào trong đem những thứ kia hồ ly Thi khô xuống?"

Sở đội trưởng lắc lắc đầu nói: "Không được, đạn đối với những thứ kia hồ ly thi căn bản không có tổn thương bao lớn, trước phải ra huynh đệ đối phó những thứ kia hồ ly thi, suýt nữa bỏ mạng tại này."

Diệp Lâm Phong Phong Nhãn thần kì kiên nghị nói: "Yên tâm đi, những thứ kia hồ ly thi giao cho ta liền có thể, thật sự nếu không vào trong đem hồ ly thi cùng chính chủ kia giải quyết hết, phiền toái mới đại đây!"

Sở đội trưởng nửa tin nửa ngờ, Liêu Thi Thi chính là đi theo Diệp Lâm Phong sau lưng, bắt đầu đi, hần không thể làm gì khác hơn là phái ra vài tên cảnh sát viên theo ở phía sau, phòng ngừa bọn họ gặp bất trắc.

Diệp Lâm Phong đang đào xong nền móng sau đó dừng lại, mượn dạ quang, có thể thấy không cách đó không xa có một cái son đen quan tài.

Quan tài chung quanh có vài chục cụ hồ ly thi thủ hộ, ngoài ra còn có hai cái chừng ba mươi tuổi người sống, bị bọn họ vây vào giữa, thân thể không ngừng run rẩy, trên mặt là vẻ hoảng sợ.

"Tại sao hồ ly thi không giết chết hai người kia?" Liêu Thi Thi đứng ở Diệp Lâm Phong bên người, có chút hiếu kỳ đạo.

"Nếu như ta không có đoán sai mà nói, hai người kia hẳn là hôm nay tế phẩm, chỉ cần hút hai người này hồn phách cùng máu tươi, trong quan tài vị kia là có thể siêu thoát Phàm Trần." Diệp Lâm Phong trầm ngâm một tiếng nói.

Liêu Thi Thi 'Nha' một tiếng, lại nói: "Nhắc tới cũng kỳ quái, vốn là chúng ta muốn đem quan tài nhắc trở về, nhưng là sống chết mạng không nổi, quan tài cũng không mở ra, chỉ có thể đắp công việc lều, đem quan tài thả ở chỗ này."

"Dĩ nhiên nhắc không đi, trong quan tài quỷ vật hút hơi đất, trừ phi dùng cần câu, nếu không không thể nào khiêng đi."

Diệp Lâm Phong suy tư một chút, từ dưới đất nhặt lên một khối to bằng đầu nắm tay đá, ở phía trên bôi lên chính mình tinh huyết, cánh tay dùng sức huy động, đem quăng xa xa.

Nhưng con kia hồ ly thi nghe được động tĩnh, lại bị tinh huyết hấp dẫn, nhanh chóng nhào qua, trong nháy mắt, liền biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Khò khè!

Hồ ly thi vừa mới thối lui, son đen bên trong quan tài đột nhiên toát ra hắc vụ cuộn cuộn, đem trọn một quan tài bao trùm ở, sau đó 'Oành' một thân nổ bẻ ra tới.

Bể tan tành quan tài vụn mảnh lướt qua hai cái sống thân thể người mà qua, đến trên người bọn họ lưu lại đạo đạo huyết ngân.

Hắc Vụ cũng dần dần tản đi, một tên hồ ly đầu thân thể con người quái vật hiển hiện ra, người toàn thối rữa rách nát quần áo trang sức, trên người phát ra mùi hôi thối thật xa cũng có thể ngửi được.

"Quả nhiên là Thất Sát hồ ly thi!"

Diệp Lâm Phong kinh hô một tiếng, từ nền móng phía sau nhảy ra, móc ra bản sao Tọa Hồn Liên, quán đến trước hai người ngang hông, muốn đem hai người kia kéo về.

"Ách ạch!"

Thất Sát hồ ly thi trong miệng phun ra một cái hắc khí, nhanh chóng nhảy xuống tên kia trước người hai người, đè lại hai người kia bả vai, kỳ huyết miệng há to mở, hướng một người trong đó cổ tấp tới.

"Yêu nghiệt, tìm chết."

Diệp Lâm Phong xoay mình lên, một cước đá vào Thất Sát hồ ly thi hồ ly trên mặt đất, đem đá bay ra ngoài, mà sau đó sẽ đem hai người kia quăng bay ra đi.

"Các người đến ngó ra làm gì? Nhanh lên cứu người a!" Diệp Lâm Phong Quay đầu kêu một tiếng, tiếp tục cùng Thất Sát hồ ly thi triển đấu.

Liêu Thi Thi đám người thi mới phản ứng được, liền tranh thủ hai người kia kéo về, sau đó nổ súng hướng Thất Sát hồ ly thi đánh.

Chát !! Chát !! Chát !!

Thất Sát hồ ly thi thi thể bên cạnh văng lên từng đạo tia lửa, hồ ly mặt bị đánh ra lần lượt lỗ máu, giống như tổ ong vỡ vỡ giống như, nhìn cực kì khủng bố.

"Ách ạch ạch ạch!"

Thất Sát hồ ly thi phát ra kêu thê lương thảm thiết, lại tránh thoát mực thùng, đưa ra một đôi khô móng, hướng một người trong đó cảnh sát viên bắt đi.

Cảnh viên kia căn bản là không có gặp qua loại này hình ảnh, chẳng qua là lảng lảng đứng tại chỗ, cũng không biết lác mình tránh.

Diệp Lâm Phong liền vội vàng tiến lên, đem cảnh viên kia đẩy qua, trong tay bản sao Tọa Hồn Liên nhanh chóng đánh ra, bổ vào Thất Sát hồ ly thi trên mặt, nhất thời huyết nhục văng tung tóe, đem tên kia hồ ly thi nửa cái đầu đến bổ xuống.

Thất Sát hồ ly thi phát ra gào một tiếng, tựa hồ là sợ, xoay người hướng trong bóng tối nhảy tới, nhìn dáng dấp tựa hồ là muốn chạy trốn.

Diệp Lâm Phong đương nhiên sẽ không để cho được như ý, nhanh chóng đem Tọa Hồn Liên quán quanh phải Thất Sát hồ ly thi trên chân, đem vật kia kéo về.

Diệp Lâm Phong móc ra một tấm hỏa phù, up lên Tòa Hồn Liên bên cạnh, lại cẩn bề ngón giữa đặt tại ở trên lá bùa.

Hồ!

Tình huyết trong nháy mắt dẫn hỏa phù chú, ngọn lửa từ trên lá bùa dâng lên, theo Tòa Hồn Liên quán quanh phải Thất Sát hồ ly thi thể bên trên, tên này thi thể giống như dính phải xăng giống như, điên cuồng bốc cháy.

Trong biển lửa, Thất Sát hồ ly thi thể bốc lên ra trần trần khói đen, tứ chi bị đốt thành than, cuối cùng 'Oành' một tiếng rơi trên mặt đất biến hóa thành tro tàn.

Liêu Thi Thi đám người thấy Thất Sát hồ ly thi bị tiêu diệt, vừa muốn thở phào, phát hiện trước liền dẫn đi hồ ly thi chạy trở lại, vừa vịn đưa bọn họ vẩy vào giữa, trong đầu không khỏi trầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tra không được người này

"Vậy... Nhưng con kia thi thể trở lại, mọi người cẩn thận!"

Liêu Thi Thi nhìn nhưng con kia thi thể, nói chuyện đến có chút run rẩy, trong tay súng không tự chủ nắm chặt, nhắc súng liền hướng những quái vật kia bắn tới.

"Ách ạch!"

Hồ ly thi trong miệng phát ra một trận kêu thảm thiết, hướng Liêu Thi Thi đám người nhào tới, kỳ phong móng nhọn răng, chẳng qua là nhẹ nhàng xé một cái, liền đến những cảnh sát kia trên người lưu lại một đạo miệng máu.

"Mọi người không nên hoảng hốt, đây chỉ là bị Thất Sát hồ ly thi lây phổ thông hồ ly thi, thật tốt phối hợp, giữ được tánh mạng mình liền có thể."

Diệp Lâm Phong quát to một tiếng, thon dài ngón tay đột nhiên đâm ra, phá vỡ một cụ hồ ly thi cổ họng, từ trong lấy ra một đoàn màu đỏ nhạt dơ bẩn máu, tên kia hồ ly thi thể liền mềm ngã đi xuống.

Xùy...!!

Diệp Lâm Phong quăng ra bản sao Tòa Hồn Liên, đem ba bộ hồ ly thi đánh bay ra ngoài, thân hình theo sát lướt đi, ngón tay Hóa Kiếm đâm vào hồ ly thi cổ họng, nhanh chóng lấy ra dơ bẩn máu.

"Ách!"

Cách đó không xa Liêu Thi Thi hét thảm một tiếng, chỉ thấy một cụ miệng đầy răng nanh hồ ly thi, mở ra miệng máu hướng nàng trắng như tuyết cổ tấp tới.

Oành!

Diệp Lâm Phong bỗng nhiên xuất hiện ở Liêu Thi Thi bên người, đầu gối đánh vào hồ ly thi trên trán, đem đá bay ra ngoài.

"Không có sao chứ?"

Diệp Lâm Phong nhìn Liêu Thi Thi liếc mắt, phát hiện nàng trừ sắc mặt có chút tái nhợt, cũng không đáng ngại khác, liền kéo lấy bản sao Tòa Hồn Liên hướng nhưng con kia thi vẩy đi.

Diệp Lâm Phong lấy ra mực thùng, kéo lấy miều tà thùng đem nhưng con kia thi vẩy khốn, nhắc tới cũng kỳ, tên kia hồ ly thi một chạm được mực thùng, giống như chạm được dây điện một dạng nhanh chóng bị bắn trở về đi.

"Thiên Phù Hóa Kiếm, Phá Tà diệt uế."

Diệp Lâm Phong lấy ra mấy chục tấm trừ tà Phù, đem gấp thành từng thanh Tiểu Kiếm, từ khi đầu ngón tay bắn ra đi.

Kết!

Giấy kiếm hóa thành đạo đạo kim quang, liền giống như là cắt đầu phụ, cắm vào hồ ly thi cổ họng, đem dơ bản máu từ khi trong miệng bức ra.

Nhìn hồ ly thi một tên tiếp theo một tên ngã xuống, Diệp Lâm Phong lúc này mới thở phào, lấy ra hòa phù đem nhưng con kia thì toàn bộ đốt đốt thành tro bụi.

"Người rút cuộc là người nào? Âm dương thuật sĩ?" Liêu Thi Thi đã lâu mới phản ứng được, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn Diệp Lâm Phong, đối với tên này thân phận càng hiểu kỳ hơn.

"Người không phải nói ta Thần Côn sao? Ta chính là Thần Côn a!" Diệp Lâm Phong bừa bãi một cái, đem cái trán mồ hôi nóng xóa đi.

"Hừ, người cho rằng là không nói, chúng ta liền không tra được sao?" Liêu Thi Thi hừ lạnh một tiếng, nguy cơ vừa mới giải quyết, cái tên này liền bày ra để cho mọi người cắn ăn đòn mặt mũi, quả thực để cho mọi người khó chịu.

"Tra đi, người nếu có thể tra được, tên ta viết ngược lại, quỳ xuống trước mặt người gọi là tỷ tỷ, sau này người muốn ta làm gì ta liền làm cái đó."

Diệp Lâm Phong đầy mặt khinh bỉ, Liêu Thi Thi nhiều lần là tra ra cổ thân thể này nguyên chủ nhân tư liệu, nếu muốn tra rõ chính mình thân phận chân thật, căn bản là lời nói vô căn cứ.

"Đây chính là người nói, ta cũng không có buộc người làm như thế." Liêu Thi Thi hi hi cười một tiếng, trước vẻ lo lắng quét một cái sạch.

"A cấp, trước còn thu một viên tiêu hồn hoàn, không biết hiệu quả như thế nào đây?" Diệp Lâm Phong ngáp một cái, trên mặt là lười biếng vẻ, khóe mắt liếc thấy Liêu Thi Thi thần sắc trên mặt cổ quái, không khỏi cười đắc ý.

"Cùng ta đấu, người còn tuổi quá trẻ, tiểu gia ta nhưng là sống hơn một nghìn năm." Diệp Lâm Phong trong lòng nói nhỏ, thật ra thì hẳn hướng người quần áo đen đòi tiêu hồn hoàn, cũng không phải là mong muốn Liêu Thi Thi thế nào, mà là để mượn tiêu hồn hoàn bên cạnh mùi, tìm được người quần áo đen cùng Tiểu Nguyệt.

Bạch Hồ Yêu Đan ngược lại không quan trọng, Ma Châu có thể cũng không giống nhau, vật kia nếu là rơi vào gian nhân sau khi, hậu quả nhất định thiết tưởng không chịu nổi, tất cả hẳn nhất định phải tìm trở về.

Hơn nữa mình cùng Tiểu Nguyệt ân oán không có, nếu là không đưa nàng giải quyết, thật là khó mà xả được con hận trong lòng.

Diệp Lâm Phong thu liễm tâm tình, nhìn trên mặt đất hồ ly, nói: "Những thứ này hồ ly thi đều là bị Thất Sát hồ ly thi hút khô hồn phách cùng huyết dịch, cho nên mới được dẫn dắt đi tới nơi này, những địa phương khác cũng sẽ không có hồ ly thi tồn tại, cho các người mọi người trở lại đi!"

Nói xong những lời này sau đó,

Diệp Lâm Phong đi tới trước thả quan tài địa phương, đem quan tài vụn mảnh cầm lên nhìn một chút, lại bóc lên trên đất đất sét ngửi một cái.

"Kỳ quái, thi lại là bởi vì chế tạo Dương thi đất, hơn nữa còn là trăm năm trước liền tồn tại, không biết tại sao lại hoang phế." Diệp Lâm Phong cau mày một cái, đem quan tài mảnh vụn để xuống.

"Cái này hồ ly thi là Dương đi ra à?" Liêu Thi Thi đi tới Diệp Lâm Phong bên người, như nước trong veo trong mắt to tràn đầy là vẻ hiếu kỳ.

"Ừ, luyện chú Thất Sát hồ ly thi, đầu tiên nếu tìm một người sống, rút ra hắc máu tươi, rồi sau đó rót vào oán Sát hồ ly máu, bóc kỳ đá, và da chôn, chôn xuống dưới đất, mỗi ngày dùng người sống máu nuôi."

"Thi thành sau khi, thi sẽ chia ra bảy ngày hút lấy người chung quanh hồn phách cùng máu tươi, tất cả gọi là để Thất Sát hồ ly thi, như vậy hấp thu thành công, cuối cùng sẽ gặp hóa thành thi Hồ Tiên, nắm giữ đồ thành lực lượng, đến lúc đó đối phó liền phiền toái."

Diệp Lâm Phong đem Thất Sát hồ ly thi từ đầu tới giảng giải một lần, một ngàn năm đến Minh Giới đúng là không có phí công đợi, nghe nói rất nhiều nghe rợn cả người sự tình, học được rất nhiều thường nhân người không cách nào học được bản lĩnh.

Liêu Thi Thi nghe mặt đầy mơ hồ, nó chẳng qua là cảm giác Thất Sát hồ ly thi luyện chú quá tàn nhẫn, ngay thơ nàng hoàn toàn không hướng khác mặt trái nghĩ.

Diệp Lâm Phong thở dài, đối với cái này ngực lớn nhưng không có đầu óc Liêu Thi Thi có chút không nói gì, bất quá khối này Dương thi đất đã phí, thời gian trôi qua trăm năm dài, Dương thi người phòng chừng chết đi từ lâu, Thất Sát hồ ly thi cũng bị tiêu diệt, sát khí sớm muộn tàn đi, cũng không cần phải ở trên mặt này quần quít.

Liêu Thi Thi để cho thủ hạ cảnh sát viên thu thập hiện trường, lúc này Diệp Lâm Phong bỗng nhiên lại gần, làm bộ như mặt đầy đáng thương nói: "Người xem ta lần này giúp lớn như vậy bận rộn, có phải hay không nên thả ta?"

"Chuyện này còn thế nào nào nữa thảo luận kỳ hơn, ta có thể làm cho người bảo đảm, về phần có thể hay không rồi đi sở cảnh sát, chỉ có thể dựa vào

ngươi vận khí."

Liêu Thi Thi ánh mắt phiêu hốt, thật ra thì Diệp Lâm Phong vụ án cái này quyết định, nàng vẫn có quyền lợi thả người, chỉ bất quá thấy đối phương cần ăn đòn đáng về, liền muốn cho một trong số đó liền màu sắc nhìn một chút.

"****, giúp ngươi lớn như vậy bận rộn còn không thả ta, thật là Dương Bạch Nhân Lang, không được, ta trước chuồn." Diệp Lâm Phong vừa nói, liền hướng Đội thi công bên ngoài chạy đi.

"Người đâu, có một tên cướp muốn nhân cơ hội chạy trốn, vội vàng nổ súng đánh gục hắn!" Liêu Thi Thi hướng Diệp Lâm Phong chạy trốn phương hướng chỉ đi.

Những cảnh sát kia mặc dù có chút nghi ngờ, nhưng vẫn là ngoan ngoãn giờ súng lục lên, nhắm Diệp Lâm Phong bóng người.

"Mẹ kiếp, ta sợ, không chạy, ngươi để cho đám người kia đem súng lục hướng đi." Diệp Lâm Phong phía sau mồ hôi lạnh phạch một cái xuống ngay, hai chân dừng bước chỗ, căn bản không dám nhúc nhích.

Thấy Diệp Lâm Phong nghèo vội vã bộ dáng, Liêu Thi Thi đặc ý cười cười, này mới khiến hắn đồng bạn đem súng lục buông xuống.

...

Đến Liêu Thi Thi đám người thu thập thời điểm, lại không có chú ý tới, có một tên thân xuyên nam tử áo đen, đứng ở thi công đối diện trong cao ốc nhìn của bọn hắn.

Nam tử đầy đầy đen bên khung kiếng, trong tay có một viên máu đỏ hạt châu, tản ra yêu dị Hồng Mang, chính là Diệp Lâm Phong bên trong mắt Ma Châu.

"Hừ, tiểu tử này thân thủ không đơn giản, không biết là Đứa nào ẩn sĩ thế gia đệ tử, chỉ có điều ta mua này là Thất Sát hồ ly thi là phí, làm tiểu tử này vật chôn theo."

Nam tử hừ lạnh một tiếng, tựa hồ lại nghĩ tới cái gì giống như, lẩm bầm nói nhỏ: "Quý thúc lão già khốn kiếp kia quả nhiên là đang gạt ta, thì Thất Sát hồ ly thi thật sự là quá yếu, phỏng chừng coi như là thành thi Hồ Tiên cũng không có ích gì, sau này muốn tìm hắn thật tốt tính sổ."

Kì thực bên cạnh, cũng không phải là Thất Sát hồ ly thi quá yếu, mà là Diệp Lâm Phong quá mạnh, một cụ vì trở thành hình Thất Sát hồ ly thi, tên này căn bản không cách nào so sánh với, ít nhất lấy trước mắt hắn thực lực là không được.

"Cũng còn khá, Vậy một viên Ma Châu, cũng không coi là quá thua thiệt, chỉ cần có thể chịu đựng Ma Châu Ma Khí ăn mòn, thực lực của ta nhất định sẽ tăng gọi là gấp mấy lần." Nam nhân nhếch miệng lên, lộ ra nụ cười quỷ dị.

...

Trở lại sở cảnh sát sau đó, Liêu Thi Thi không có đem Lâm Phong nhốt vào phòng giam, mà là đem an bài đến đặc thù chỗ tiếp đãi.

"Ngươi ở nơi này biết điều đợi, ta đi cấp ngươi làm ra ngục thủ tục." Liêu Thi Thi phân phó một thân, trở lại phòng làm việc của mình, Cho Diệp Lâm Phong làm chứng minh, cùng với ra tù thủ tục.

Kết!

Cửa phòng làm việc bị đẩy ra đến, một tên tướng mạo lịch sự, thân cao gần 1m8 thanh niên đi tới, trong tay ôm một máy vi tính xách tay.

Liêu Thi Thi thấy thanh niên, liền vội vàng hỏi: "Tiểu Trương, là ngươi a, ta trước cho ngươi tra đồ vật tra như thế nào đây?"

"Liều đội, ngươi để cho ta tra đồ vật ta đã điều tra." Tiểu Trương đem Laptop thả vào trên bàn làm việc, đẩy đẩy chính mình đen bên mắt kính.

"Diệp Lâm Phong người này ngươi đã điều tra sao? Rất tốt, trong tài liệu có cái gì khả nghi sao?" Liêu Thi Thi trong lòng nổi lên vẻ vui mừng, có chút hiếu kỳ Diệp Lâm Phong rốt cuộc có như thế nào thân thế.

"Trải qua qua một buổi chiều gom sủa sang lại, toàn bộ tài liệu đến biểu hiện —— tra không được người này!" Tiểu Trương một chữ một cái, đem mỗi một phát âm đều nói cực kỳ chính xác.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Bầm thây án kiện

"Tại sao có thể như vậy?"

Liêu Thi Thi nghe xong tiểu Tương lời nói, bỗng nhiên cảm giác sau ót truyền tới một trận gió lạnh, chẳng lẽ Diệp Lâm Phong thân phận thật có nào đó bí mật?

Tiểu Tương đẩy đẩy đèn bên khung kiếng, hơi mỉm cười nói: "Liên quan tới Diệp Lâm Phong tin tức, thật ra thì cũng không phải hoàn toàn không tra được, trải qua ta không ngừng cố gắng, ta cũng tra được không ít thứ."

"Đừng bán cho ta quan tử, mau nói!" Liêu Thi Thi trắng tiểu Tương liếc mắt.

"Sự tình là như vậy, ta buổi chiều tra hỏi Diệp Lâm Phong tài liệu cá nhân lúc, phát hiện hắn tài liệu đến năm năm trước liền bị người tổn hại, nhưng mà ta đã đem phần tài liệu này tu bổ, hơn nữa buổi chiều đã phái ra nhân viên, gom hắn gần đây tin tức."

"Diệp Lâm Phong, tuổi tác hai mươi bốn tuổi, gia cảnh bản hàn, cùng hai mắt mù mẹ sống nương tựa lẫn nhau, ngoài ra hắn là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng học sinh, thành tích bình thường thôi, nhân duyên cũng không phải quá tốt, đã chừng mấy ngày không có đi đi học."

Liêu Thi Thi nghe tiểu Tương miêu tả, đôi mi thanh tú vận một cái nói: "Ta thế nào cảm giác, người bên trong tra tài liệu là lạ, ta nhớ được Thanh xa quý tộc trường cao đẳng thu lệ phí rất cao, nếu Diệp Lâm Phong gia cảnh bản hàn, hắn thế nào có thể ở nơi đó đi học?"

Tiểu Tương cười nói: "Người cũng phát hiện, hắn hồ sơ đúng là điểm khả nghi nặng nề, để cho mọi người thần phục là, cái này không nhân duyên gia hỏa, tựa hồ cura được kinh đô Trầm gia Thẩm ngưng Nguyệt tiểu thư, cô nàng kia nhưng là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng hoa khôi, bởi vì chuyện này, ngược lại chọc rất nhiều quý tộc công tử khó chịu, phỏng chừng cũng là bởi vì như vậy, Diệp Lâm Phong mới không dám đi học."

Liêu Thi Thi lắc đầu một cái, không quá đồng ý tiểu Tương nói chuyện, Diệp Lâm Phong Đứa nào chết không biết xấu hổ gia hỏa, đầu tiên là cướp ngân hàng, sau đó rồi hướng cảnh sát bắt kính, bắt kẻ hắn tại sao làm như thế, thấy thế nào cũng sẽ không là nhất gan hạng người.

Huống chi, Diệp Lâm Phong tên kia thân thù cực tốt, coi như là mười tên tinh anh võ cảnh đến không nhất định là đối thủ của hắn, coi như không dám đối với những quý tộc kia công tử xuất thủ, chạy trốn năng lực vẫn có, làm sao biết không dám đi trường học?

"Liên những tài liệu này sao? Không có khác sao?" Liêu Thi Thi hít sâu một hơi, tiếp tục hỏi.

"Người cũng quá coi thường thực lực của ta!" Tiểu Tương ý vị thâm trường cười, đem Laptop đẩy tới Liêu Thi Thi trước mắt, thuận tay nghỉ ngơi mở một cái văn bản.

Văn bản bên cạnh nói là một trận bầm thây án kiện, phát sinh ở năm năm trước Thanh xa quý tộc trường cao đẳng, mặt trên còn có hai tờ phân phối bên trong ảnh.

Một tờ trong đó là một nhóm máu me đầm đìa thịt vụn, bị đặt ở màu đen túi rác trong, mọi người gầy tay tàn chi có thể thấy rõ ràng.

Một cái khác tấm ảnh mảnh nhỏ bên cạnh, chụp chính là một cái chân dung thanh niên tuấn tú, mặc dù gương mặt này hơi lộ ra ngây ngô, nhưng là cùng Diệp Lâm Phong mặt chống chéo, bộ dáng kia nhìn căn bản là vốn luôn chỉ có một mình.

Tiểu Tương chỉ chỉ trong hình thanh niên, nói: "Trong hình người này gọi là Diệp Lâm Phong Vũ, là Diệp Lâm Phong thân ca ca, năm đó đã là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng sinh viên đại học năm thứ tư, em trai vẫn còn đang học trung học đệ nhị cấp, nhưng cùng em trai ngược lại là, hắn thành tích phi thường ưu dị."

"Diệp Lâm Phong Vũ năm năm trước ngoài ý muốn mất tích, án kiện phát một tuần lễ sau, cảnh sát đến Thanh Thành đại học nhà ăn sau đó trong thùng rác phát hiện 1 cái màu đen túi rác, bên trong chứa một đồng thịt vụn, lúc ấy trải qua DNA xác nhận, thịt vụn chủ nhân chính là mất tích Diệp Lâm Phong Vũ."

"Còn có một chút nếu đáng giá nhắc nhở, ca ca Diệp Lâm Phong Vũ năm năm trước bị bầm thây, em trai năm năm trước hồ sơ bị hủy, trong lúc này tựa hồ có nào đó liên tưởng, trong đó quý dị chỗ, thật sự là ý vị sâu xa."

Liêu Thi Thi Tĩnh Tĩnh nghe tiểu Tương nói hết lời, ngẩng đầu nhìn trong hình thanh niên, cùng với khỏe miệng nụ cười quý dị, tay chân tâm nhất thời thấm xảy ra tí ti mồ hôi lạnh, càng phát giác nụ cười kia cực kỳ kinh khủng.

"Nhìn là bình thường hồ sơ, không nghĩ tới lại có như thế nhiều quý dị chỗ." Liêu Thi Thi đã lâu mới lấy lại tinh thần, trong lời nói của nàng có càng thâm trầm ý tứ, chỉ bất quá không có nói ra, cái kia Diệp Lâm Phong một thân bản lĩnh kết quả tại sao?

"Bất kể như thế nào, nghèo khó gia đình, hai huynh đệ đồng thời học tập thu lệ phí ngất cao Thanh xa quý tộc trường cao đẳng, phía sau nhất định có không thể cho ai biết giao dịch." Tiểu Tương không có đem lời ý tứ nói trắng ra,

Nhưng trong lời nói ý tứ đã mặt ngoài, cái kia để cho Liêu Thi Thi bắt Diệp Lâm Phong.

Liêu Thi Thi có chút ngẩn ra, tiểu Trương liếc về đối phương liếc mắt, giọng nhàn nhạt nói: "Liêu đội, đến trước đây không lâu, bầm thây án kiện lại phát sinh, vụ án phát sinh địa điểm vẫn là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng, có người ở nhà ăn sau đó trong thùng rác nhảy ra một nhóm thịt vụn, về phần thịt vụn chủ nhân còn không có chắc chắn."

Liêu Thi Thi có chút buồn bực nói: "Người nghĩ biểu đạt cái gì ta biết, chuyện này không cần người quan tâm, người đi xuống trước đi!"

Tiểu Trương trên mặt đất thoáng qua một tia khó mà phát hiện hàn khí, nói: "Liêu đội, người chẳng lẽ vẫn không rõ, ta đây liền sẽ cho người phân tích một chút, Diệp Lâm Phong ghen tị ca ca tài năng, cho nên giết chết ca ca hắn, mượn trường học Đưa cho Tiền cứu trợ, tiểu tiên Thượng Thanh xa quý tộc trường cao đẳng, hết thảy các thứ này đến giải thích thông, Diệp Lâm Phong chính là người phạm tội giết người a!"

Liêu Thi Thi sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Ta nói, chuyện này không cần người quan tâm, nhanh lên đi xuống cho ta!"

Tiểu Trương tức cả người phát run, nhưng mà hắn cũng không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là thu hồi Laptop, rồi đi Liêu Thi Thi phòng làm việc.

...

Phòng làm việc chuyện phát sinh, Diệp Lâm Phong không biết gì cả, lúc này hắn chính đang hoảng ngổ ở chỗ tiếp đãi, rất sợ làm ra chút động tĩnh, Liêu Thi Thi tên kia bà tám lại đem chính mình giam lại.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Lâm Phong thấy Liêu Thi Thi đi tới, liền vội vàng đứng lên, đối với tên này lộ ra một tấm cười mở nụ cười: "Như thế nào đây? Ra tù thủ tục làm xong sao? Ta có thể đi ra ngoài đi?"

Liêu Thi Thi không nói gì, nắm trong tay đến một phong thư, nàng chậm rãi giờ cánh tay lên, đem phong thư đưa ra.

Diệp Lâm Phong mở ra phong thư, lấy ra một tờ màu xám hồ sơ giấy, đọc nhanh như gió, rất nhanh thì đem trong thư nội dung nhìn xong.

"Người hoài nghi ta là người phạm tội giết người? Hơn nữa giết chính ta thân ca ca?" Diệp Lâm Phong nhỏ khí, đầu ngón tay dâng lên ngọn lửa màu đỏ thắm, đem phong thư trong tay cùng màu xám hồ sơ giấy đốt thành tro bụi.

"Cũng không phải, chính là muốn hỏi một ít chuyện." Liêu Thi Thi nhún nhún vai, đem phòng làm việc sự tình, cùng với tiểu Trương phân tích nói tường tận một lần.

Nghe xong Liêu Thi Thi lời nói, Diệp Lâm Phong nhéo cảm đạo: "Thế nào cảm giác, là tên kia tiểu Trương muốn đem ta đưa vào chỗ chết đấy "

Liêu Thi Thi nhàn nhạt nói: "Ta cảm thấy cho hắn nói có đạo lý!"

"Cho nên nói người ngực lớn nhưng không có đầu óc!" Diệp Lâm Phong trắng Liêu Thi Thi liếc mắt, "Người chẳng lẽ sẽ không động não gân suy nghĩ một chút, ta là giết chết ca ca ta mà nói, làm gì còn phải lãng phí thời gian hủy diệt hồ sơ tư liệu, không phải là uống công vô ích, ngược lại bị người hoài nghi sao?"

"Người..." Liêu Thi Thi bưng tỉnh đại ngộ, chỉ bất quá Diệp Lâm Phong đối với chính mình đánh giá, thật sự là để cho mọi người khó chịu.

"Bất kể như thế nào, thì bầm thây án kiện cùng người thoát không liên quan, hoặc là hiệp trợ ta phá án, hoặc là trực tiếp cho định tội, cho người ngồi xuyên tù đầy, chính người chọn đi!" Liêu Thi Thi hai tay ôm ngực, trắng như tuyết cảm nâng lên, bộ dáng kia khỏi phải nói cao bao nhiêu Ngạo.

"Tỷ của ta, người thật đúng là vô lý, vừa vặn bây giờ không người, người chút thức ăn gà cũng không ngăn được ta, tiểu gia ta đi." Diệp Lâm Phong bày ra một cái mặt quý, bỗng nhiên hướng Liêu Thi Thi gò má hôn lên.

Liêu Thi Thi hơi đỏ mặt, phản xạ có điều kiện giống như rúc về phía sau, đội nàng khi phản ứng lại sau khi, phát hiện Diệp Lâm Phong cũng không có hôn chính mình, mà là nhân cơ hội rồi đi cục cảnh sát.

"Đáng chết, đừng mơ tưởng chạy mất."

Liêu Thi Thi vừa xấu hổ vừa giận, liền đuổi theo, bất hạnh là vừa chạy mấy bước, liền đập đầu vút xuống đất, đầu gối cùng cùi chỏ đều bị rớt bể, máu tươi không ngừng chảy ra.

Liêu Thi Thi cắn răng, tận lực không để cho nước mắt chảy ra, tâm lý đem Lâm Phong thâm mắng mười tám khắp, nàng muốn từ dưới đất đứng lên, lại phát hiện thân thể chỉ cần động một cái, liền đau được không được.

"Là một cái vụ án mà thôi, làm gì như vậy bán mạng?"

Diệp Lâm Phong phong thanh thanh âm bỗng nhiên vang lên, Liêu Thi Thi ngẩng đầu lên, phát hiện tên khốn kiếp kia không biết lúc nào lại đi về tới, liền quát cường vầy quay đầu đi.

Liêu Thi Thi hừ lạnh một tiếng, nói: "Tôi ta không cần người quan tâm?"

"Ta không nghĩ quán, chẳng qua là quên một chuyện mà thôi." Diệp Lâm Phong đem một tấm xếp xong giấy thả vào Liều Thi Thi trong tay, lại đưa cho nàng hai cái bùa vàng giấy.

"Dưới tay người bị hồ ly thi cắn bị thương, phải uống thuốc chữa trị, toa thuốc đã điều đến trên tờ giấy kia, về phần cái kia hai tờ bùa vàng giấy, là đuổi chướng Phù, trước không phải là có hai người bị câu hồn hồ ly mê hoặc sao? Người đem lá bùa đốt thành tro xen lẫn ở trong nước cho bọn hắn uống liền có thể."

Diệp Lâm Phong nói xong những lời này, Liều Thi Thi liền nghiêng đầu qua, nhẹ nhàng 'Nha' một tiếng, bộ dáng kia khỏi phải nói có nhiều ai oán.

"Ài, cứng cỏi, ta giúp người phá nát thi án kiện chính là, bất quá chỉ hạn bảy ngày, phá không được ta sẽ đi." Diệp Lâm Phong thở dài, thật sự là không cường được Liều Thi Thi.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Trần truồng nữ quỷ

Liều Thi Thi thấy Diệp Lâm Phong đáp ứng, trên gương mặt tươi cười lập tức hiện lên một nụ cười, nếu không phải đi đứng bị thương, nàng nhất định sẽ từ dưới đất nhảy lên.

Diệp Lâm Phong bắt đầu đi lấy đầu một cái, đầu ngón tay điểm nhẹ Liều Thi Thi đầu gối cùng chỗ cổ tay, tạm thời đem máu tươi ngừng, lại đem từ dưới đất đỡ dậy, mang theo hắn đến phụ cận phòng khám bệnh băng bó.

"Như đã nói qua, ta rốt cuộc có thể hay không rời đi? Người một mực đem ta giam ở ở chỗ này, ta rất kìm nén đến hoảng a!" Trở về sở cảnh sát trên đường, Diệp Lâm Phong đỡ Liều Thi Thi, không nhịn được hỏi.

"Có thể a, ra tù thủ tục ta đã làm xong, người muốn rời đi liền rời đi rồi!" Liều Thi Thi cười nói.

"Hôn mê, vậy còn không để cho ta rời đi, là không phải là đối ta mưu đồ gây rối, nói cho người biết a, cảnh sát phạm pháp cùng thứ dân cùng tội, người phải làm lao." Diệp Lâm Phong cảnh giác nhìn về phía Liều Thi Thi, trong mắt lóe lên ánh sáng khác thường.

Liều Thi Thi 'Phốc xuy' cười một tiếng, đối với Diệp Lâm Phong loại tính cách này đã chuyện thường ngày ở huyện, hơn nữa chính mình bị thương, lười sẽ cùng hắn cãi vã, ở đối phương nâng đỡ hướng sở cảnh sát đi tới.

Trở lại cục cảnh sát, Liều Thi Thi cùng Diệp Lâm Phong cố định một cái thời gian cùng địa điểm, để cho hắn ngày thứ hai đúng giờ đến, tên này dẫn đến gậy đầu một cái, trong mắt nhưng là không che giấu được vui sướng.

"Ta Đứa nào đi, một mỗi một đêm, cuối cùng từ cục cảnh sát đi ra, ở bên trong nhanh chết ngột ta."

Diệp Lâm Phong chạy như bay xảy ra cục cảnh sát, đi ở Liều lác đác mọi người trên đường phố, trong tay vuốt vuốt Thích Sương Vũ nói cho thể ngân hàng, lúc này tìm một tiếng Hoa phụ để tự động máy rút tiền, khẳng định có thể đem tiền lấy ra.

"Vị đại ca kia, muốn ngủ lại sao? Có thể phải người ta tới nơi này nha!"

Đi đi tới, một tên mặc áo đỏ sắc sỡ nữ nhân, bỗng nhiên từ bên cạnh đường hẻm nhô ra, ôn nhu bắt Diệp Lâm Phong cánh tay, đầy đặn ngực trực tiếp dán lên.

"Ngạch? Người vậy có chỗ ở phía? Có thể quẹt thẻ sao?" Diệp Lâm Phong đầy mặt mơ hồ ép, trên cánh tay cổ tay để cho hắn cảm thấy không thích ứng, liền rút trở về.

"Đương nhiên là có, có thể quẹt thẻ, tuyệt đối tiện nghi, bảo đảm ngài hài lòng." Nữ nhân áo đỏ không thềm để ý chút nào, mang trên mặt thần nhiên mỉm cười, kéo Diệp Lâm Phong tiến vào hẻm nhỏ.

Diệp Lâm Phong ngờ ngác ngây ngốc đi theo nữ nhân áo đỏ sau lưng, tiến vào một cái nhà tiểu lâu, lại bước vào lầu hai, đi ở màu hồng ánh đèn soi trên hành lang, thỉnh thoảng nghe được một căn phòng truyền tới trợn trợn tiếng rên rỉ.

"Ai, bây giờ mọi người, tình lực thật là thịnh vượng." Diệp Lâm Phong nhẹ nhàng lầm bầm, hắn không phải người ngu, Tự Nhiên có thể nghe ra thanh âm

này là đang làm gì.

Nữ nhân áo đỏ đem Lâm Phong đưa vào một gian màu hồng căn phòng, không sai, chính là màu hồng, ánh đèn là màu hồng, chăn ga trải giường cũng là màu hồng, ngay cả vách tường đều là màu hồng, phía trên vẽ lộng lẫy hoa hồng.

"Ngươi làm gì vậy?"

Diệp Lâm Phong mới vừa nhìn mấy lần, đột nhiên phát hiện nữ nhân áo đỏ cời xuống màu đỏ áo khoác, lộ ra trắng như tuyết bả vai, có chút liếm liếm môi, ngoài ra mỉm cười thon dài ngón tay, liền muốn đem chính mình quần áo cời ra.

"Đoàn tụ sum vầy đêm, lại không người biết, Tiểu Ca trả thế nào xấu hổ à?" Nữ nhân thở hào hển, đem hơi nóng khí tức phun tới Diệp Lâm Phong trên mặt.

Diệp Lâm Phong rốt cuộc minh bạch được, hẳn đây là bị dụ dỗ, lúc này đẩy người đàn bà ra, cất bước đi ra khỏi phòng, nhưng là mới vừa đi mấy bước, lại nghe được căn phòng cách vách truyền tới một trận tiếng kêu thảm thiết.

"Có... Có quý a! Quý a!"

Thanh âm là nam nhân, mang theo run rẩy vẻ, Diệp Lâm Phong liền đá văng cách vách cửa phòng, thấy một tên mập, mặc một cái màu trắng đại quần lót, co rút ở trong phòng trong góc, hơn nửa trên người hắn, tất cả đều là đỏ như màu máu vết cào.

"Là ngươi!" Diệp Lâm Phong kinh hô một tiếng, người mập mập kia hắn nhận biết, chính là Tá Thi Hoàn Hồn đêm hôm đó, ở trước mặt mình khóc kể người kia.

"Ồ? Tiểu Phong là ngươi a! Ngươi lại còn còn sống? Ta là mập lượng a, ngươi tốt bạn gay, ngươi không nhận biết ta?" Mập mập thấy Diệp Lâm Phong, mừng rỡ kêu to lên, to mập thân thể ăn mặc như quả banh da giống như, lần đến tên này bên người.

"Đi ngươi,

Ai là... của ngươi tốt bạn gay, cút sang một bên cho ta hả!"

Diệp Lâm Phong đá mập lượng một cước, mặc dù ở thời đại này đợi thời gian không lâu, nhưng hắn đã biết bạn gay hàm nghĩa, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ buồn nôn, cỗ thân thể này nguyên chủ nhân không có cùng mập mập này có bản thù py giao dịch hả?

"Ngươi nhất định là Tiểu Phong, cái này mắng ta giọng cùng đá ta lực đạo đều là như vậy giống như đã từng quen biết, không nghĩ tới ngươi thật không chết." Mập lượng một cái nước mũi một cái lệ, cho dù Diệp Lâm Phong dùng mọi cách ngăn trở, vẫn bị chà xát cả người.

Thấy loại tình huống này, Diệp Lâm Phong tâm lý càng buồn nôn, thấy thế nào mập mập này đều giống như một Gay, hơn nữa có như thế thụ ngược đãi một mặt, chẳng lẽ 'Chính mình' mà là công, tên kia là thể nào hạ thủ được?

"Này, ta hỏi ngươi, ta theo ngươi có phải hay không phát sinh quan hệ thế nào?" Diệp Lâm Phong nhẹ nhàng tăng hắng một cái, quyết định đem sự tình hỏi rõ, nếu là thân thể của mình thật làm qua gì đó cái gì, hắn lập tức linh hồn xuất khiếu trở về Minh Giới.

Mập phát sáng nghe xong Diệp Lâm Phong lời nói, đầu tiên là sững sờ, chợt dùng hai tay hộ đến trước ngực mình, ánh mắt quái dị nói: "Tiểu Phong, không trách ta xem ngươi ánh mắt không đúng, không nghĩ tới ngươi lại muốn đối với ta làm loại chuyện này, lượng gia ta xu hướng tình dục bình thường, đánh chết cũng sẽ không khuất phục tại ngươi."

"Đi ngươi, tiểu gia ta coi như là làm chuyện gay, cũng coi thường ngươi đầu này con lợn béo đáng chết." Diệp Lâm Phong thờ phào, không có đóng tâm liền có thể, có quan hệ mà nói, chuyện này phỏng chừng muốn trở thành hắn cả đời bóng ma.

Mập lượng hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì giống như, liền co đến Diệp Lâm Phong sau lưng, nói: "Tiểu Phong a, có nữ quý muốn giết ta, ngươi bình thường không phải là khoắc lác ép, nói ngươi Đạo Thuật rất trâu sao? Nhanh lên mau cứu ta à!"

Diệp Lâm Phong khẽ gạt đầu, hắn đã sớm cảm nhận được gian phòng này có khí tức âm hàn, ánh mắt về phía trước nhìn lại, phát hiện bên trong đứng ở một tên Xích lô toàn thân thể nữ nhân, không, dùng nữ quý để hình dung càng giống hơn, đầu nàng phát rừ đến dưới chân, đem hơn nửa người che phủ, hơn nữa nàng da thịt có sắc tro tàn, nứt nẻ thành từng cục, nhìn đặc biệt kinh khủng.

"Nhân loại thật là ngu xuẩn, chẳng lẽ không biết lòng hiếu kỳ hại chết người? Ngươi nếu không phải xông tới mà nói, ta có lẽ sẽ không giết xuống ngươi, dĩ nhiên ngươi xông tới, liền cùng mập mập này cùng chết đi!"

Nữ quý quay đầu, đen nhánh con ngươi nhỏ máu tươi, môi đỏ tươi vô cùng, ngoài ra đưa ra khô héo Thủ Trào, có chút đưa tay về phía trước, cửa phòng liền khép kín đóng lại, để cho người ngoài không được đi vào, dĩ nhiên người bên trong cũng không đi ra.

"Tiểu Tiểu nữ quý, giọng cũng không ít, cũng không trách ngươi, bằng ngươi tu vi, căn bản không nhìn ra thực lực của ta." Diệp Lâm Phong không nhịn được cười lên, trước mặt nữ quý nhiều nhất thành quý ba năm, cho dù hút lấy lượng lớn dương nguyên, cũng sẽ không mạnh tới đâu.

Nữ quý trong mắt lóe lên một chút hoảng hốt, nhìn kỹ một chút Diệp Lâm Phong, phát hiện đối phương đúng là người bình thường, cho là Diệp Lâm Phong là đang ở đe dọa chính mình, lúc này ổn định tâm tình mình, hướng sau lưng mập lượng nhào tới.

Com nếu từng miếng từng miếng một mà ăn, làm việc phải chú trọng thứ tự, nếu là mập mạp này đầu tiên dẫn đến chính mình, như vậy thì để cho hấn đi trước chết, đây chính là nữ quý lúc này ý nghĩ trong lòng.

Chát !!

Thấy loại sự tình này, Diệp Lâm Phong dĩ nhiên không có ngồi nhìn mặc kệ, mắt thấy nữ quý Thủ Trảo liền muốn đâm rách mập lưng lồng ngực, hấn liền quăng ra bản sao Tỏa Hồn Liên, cuốn lấy nữ quý eo, đem kéo về.

"Người... Người là quý sai?" Nữ quý thấy bản sao Tỏa Hồn Liên, lại cũng đề ở không dùng được nội tâm sợ hãi, cương tại chỗ không được dám nhúc nhích.

Chẳng qua là nó không biết, thì Tỏa Hồn Liên căn bản là giả, Diệp Lâm Phong cũng không phải là cái gì quý sai.

"Ha ha ha, không sai biệt lắm, mặc dù ta từng gặp, nhưng ta nếu Siêu Độ ba cái oan hồn, liền có thể trở thành chính thức quý sai."

Diệp Lâm Phong nói chuyện rất là tùy ý, nếu đối phương cho là mình là quý sai, vậy thì sẽ giả bộ xuống đi mới vừa dễ dàng mượn quý sai thể trấn áp đối phương.

Nữ quý 'Phốc thông' một tiếng quý xuống, cầu khẩn nói: "Đại nhân, đừng Siêu Độ ta, ta có oán thù không có báo cáo, chỉ có thể chờ đợi ta báo cáo oán thù, cho dù là Cho đại nhân làm trâu làm ngựa, ta cũng sẽ không có một chút câu oán hận."

"Không được, Siêu Độ người đã là nể mặt người, ta xem người hấp thu không ít dương nguyên, gieo họa không ít người hả ? Theo lý thuyết, đánh người hôn phi phách tán mới là lựa chọn chính xác." Diệp Lâm Phong nghĩ đến Tiểu Nguyệt sự tình, nội tâm cũng không có trước như vậy nhân từ.

Nữ quý chỉ trong góc mập lưng, nói: "Ta trừ hấp thu dương nguyên, cũng không có giết người, là mập mạp này phạm ta ranh giới cuối cùng, ta mới muốn giết hấn."

"Vô luận như thế nào, đều là người không đúng, chờ ta Siêu Độ người, trở lại Minh Giới sau đó thật tốt tỉnh lại, tranh thủ sớm ngày đầu thai." Diệp Lâm Phong vừa nói, liền bắt đầu đọc Siêu Độ Chú Pháp.

Vô hình Âm Ba khuếch tán ra, đập đến nữ quý trên người, trên người lệ khí, sát khí, tà khí các loại Ô Uế Chi Khí, liền bắt đầu từ từ tiêu tan, màu xám da thịt cũng biến thành càng có ánh sáng màu.

"Được lắm, đúng là trời không có mắt, hôm nay cho dù chết ở chỗ này, ta cũng phải buông tay đánh một trận." Nữ quý thân thể hóa thành cái màu đen quý khí, từ Tỏa Hồn Liên trời buộc bên trong tránh thoát.

Làm nữ quý lần nữa hiện ra thời điểm, nhưng là đến Diệp Lâm Phong trước mặt, thứ năm móng không chút lưu tình đâm ra, nhắm thẳng vào tên này cặp mắt.

Xuy xuy!

Diệp Lâm Phong liền dừng niệm chú, xòe bàn tay ra ngăn cản đến trước mắt mình, nữ quý Ngũ Trảo đâm vào lòng bàn tay hấn, giống như đâm vào tấm thép có dính nhựa cao su, đâm vào được nửa tấc, lại không thể đem ngón tay rút về.

"Rất tốt, tình nguyện Thân Tử Đạo Tiêu, cũng muốn cùng ta liều mạng, xem ra người oan tình thật rất lớn, cùng ta nói một chút, ta đến giúp người báo thù." Diệp Lâm Phong chỉ một cái bản ra, nữ quý thân thể liền trở về chỗ cũ.

Cuối cùng, hấn vẫn là không có hạ quyết tâm, đem nữ quý tiêu diệt.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Bi thảm Nhược Tiểu Hi

"Đa tạ Đại nhân, đa tạ Đại nhân..." Nữ quý nghe được Diệp Lâm Phong lời nói, sắc mặt tràn đầy vẻ cảm kích, quý tên này trước mặt, không ngừng dập đầu.

"Người là cái thời đại này người hả ? Vậy cũng không nên dùng cái loại này cổ xưa lễ phép , ngoài ra, người kêu ta Diệp Lâm Phong là được." Diệp Lâm Phong bán sao Tòa Hồn Liên nhẹ nhàng đập đến nữ quý trên đầu gối, đem này lên khỏi mặt đất.

"Dạ, đại nhân." Dù cho là như thế, có thể nữ quý vẫn là đôi không được miệng.

"Coi là, người chính là người nói một chút oán tâm tình đi, nếu là thật, ta nhất định sẽ cho người bộ một công đạo." Diệp Lâm Phong bắt đầu đi lác lác đầu nói.

Nữ quý điểm một cái, bắt đầu kể lại lên nạng cuộc đời.

Nữ quý tên là Nhục Tiểu Hi, là địa phương một đồng phục nhà máy một tên nữ công nhân, mỗi ngày đúng hạn đi làm, cầm 3000 ngày mồng một tháng năm lương tháng, nhưng là đối với nạng mà nói đã rất thỏa mãn, hơn nữa Nhục Tiểu Hi tướng mạo đẹp đẽ, nhân duyên lại tốt, cuộc sống cũng coi như thú vị.

Nhưng mà, bị kịch lại phủ xuống phải tên này gây thơ trên người cô gái, chủ hãng nhà con trai Lạc Gia Thành, bị điều đến đồng phục nhà máy xem xét, liếc mắt liền thấy Mỹ Hoa mạo động lòng người Nhục Tiểu Hi, đối với nạng triển khai theo đuổi.

Nhưng là Nhục Tiểu Hi cũng không thích Lạc Gia Thành, bởi vì nạng nghe đối phương nói nhân phẩm không được, đối với Lạc Gia Thành là xa lánh.

Lạc Gia Thành theo đuổi không có kết quả, lại Cho Nhục Tiểu Hi hạ thuốc mê, đem mang về nhà bên trong áp dụng Gian nhục hơn nửa ghi xuống video, uy hiếp Nhục Tiểu Hi, không để cho nạng đem chuyện này nói ra.

Nhục Tiểu Hi chỉ là một phổ thông cô gái yếu đuối, nào dám đi phản kháng, chỉ có thể yên lặng chịu đựng, nhưng là thường thường, Lạc Gia Thành thì sẽ dùng video đi uy hiếp nạng, thỏa mãn chính mình tà dục.

Tàn nhẫn nhất là, Lạc Gia Thành lại gọi là một nhóm hồ bằng cầu hữu đến nhà, đối với Nhục Tiểu Hi thực hiện Gian nhục, ước chừng một ngày một đêm, bốn mươi bảy người trực tiếp đem Nhục Tiểu Hi hành hạ đến chết.

Sau đó, Lạc Gia Thành trực tiếp đem Nhục Tiểu Hi thi thể, vứt bỏ đến rừng sâu núi thẳm bên trong, ngay cả một bộ quần áo cũng không Cho mặc vào, mặc cho trong núi sâu dã thú gặm ăn.

Nhục Tiểu Hi cha Hiểu rõ chuyện này, muốn lên báo cáo tình chính phủ, lại bị Lạc Gia Thành phái ra sát thủ giết chết, ngoài ra thi thể chính là bị ném vào hồ trong giếng, dùng xi măng phong kín, hồn phách đầu thai tới cơ hội cũng không có.

Nhục Tiểu Hi Quý Hồn, đã từng đi tìm Lạc Gia Thành báo thù, nhưng là Lạc Gia Thành trên người mang theo khai quang Pháp Khí, Nhục Tiểu Hi căn bản gần không được thân, hơn nữa bên cạnh hắn có một tu đạo cao thủ, có một lần trước đi báo thù, thiếu chút nữa bị đánh hồn phi phách tán.

Toàn bộ, Nhục Tiểu Hi liều mạng hút lấy người sống dương nguyên, không tiếc trở thành quỷ Kỵ, muốn đề cao mình tu vi, đi tìm Lạc Gia Thành báo thù.

...

Nghe xong Nhục Tiểu Hi tự thuật, Diệp Lâm Phong than thở một tiếng, mới vừa muốn nói, co rút sau lưng tự mình nạp lượng lại cướp mở miệng trước nói: "Ồ ô ô, thật là bi thảm a, trên thế giới lại có tàn nhẫn như vậy người."

"Người cũng không là đồ tốt!" Nhục Tiểu Hi nghe được mập phát sáng gào khóc, lập tức trừng mập mập một cái nói.

"Mập mập chết bầm, người rốt cuộc nói cái gì? Chọc đến người ta tức giận như vậy?" Diệp Lâm Phong nhìn mập lượng, tâm lý có chút hiếu kỳ nói.

"Ta liền nói... Chúng ta có thể hay không... 3... P... Ta kêu nữa một huynh đệ tới, hơn nữa ta cũng không phải là không trả tiền." Mập mập thấp giọng nói.

Diệp Lâm Phong kết hợp mập mập lời nói, lại liên tưởng đến Nhục Tiểu Hi bị hiếp nhục đến chết chuyện thảm, rốt cuộc biết đối phương vì sao lại tức giận như vậy, cảm tình là thì mập lượng chính mình muốn chết.

"Tiểu Hi, không phải là đem mình biến ảo xấu xí mới gọi quý, người chính là sẽ gặp nguyên lai bộ dáng, cũng tỷ như giống như ta vậy, là Mỹ Nam Tử." "

Diệp Lâm Phong bóp bóp cằm, thật ra thì Quý Hồn vốn hình dáng cùng khi còn sống giống nhau như đúc, không có bởi vì trước khi chết hủy dung mà trở nên vô cùng thể thảm.

Sở dĩ rất nhiều Quý Hồn thích đem chính mình trở nên xấu xí, chẳng qua là để trả thù cừu nhân, muốn hù chết đối phương, có chút quý thậm chí có theo phong trào thói quen, cho là làm quý chính là càng xấu xí càng tốt.

Nhục Tiểu Hi nghe được Diệp Lâm Phong lời nói, cười khúc khích, cánh tay đến trước mặt vẽ một vòng, đến chân tóc dài liền co đến ngay giữa bờ lông.

Da thịt trở nên mịn màng sáng bóng, mặt mũi cũng là sờ sờ động lòng người.

Mập lợng nhìn Xích lôa Nhực Tiểu Hi, đại quần lót bên cạnh nhô lên một cái lều nhỏ, Diệp Lâm Phong trong lòng âm thầm khinh bỉ, vỗ nhẹ chụp bả vai hắn, lặng lẽ cho hắn tới liệt dương chú, tên kia lều nhỏ liền lùi về.

"Mẹ nha, ta Nhị đệ, ngươi thế nào?" Mập lợng phát hiện khác thường, ngay cả vội vàng che đậy quần, kinh hoàng kêu rên nói.

Diệp Lâm Phong lười quần hắn khi gió, ngược lại thì liệt dương chú chỉ có một tuần hiệu quả, ban đầu hắn học loại pháp thuật này chẳng qua là cảm thấy thú vị, ví dụ như vậy tiểu pháp thuật, hắn có rất nhiều, nói thí dụ như Tráng Dương chú, đầu cò dài, bàn tay trướng chiên vân vân.

"Ngươi chết trước là không có có quần áo hả ? Chờ lát nữa nói cho ta biết ngày sinh tháng đẻ, ta cho ngươi đốt mấy bộ quần áo." Diệp Lâm Phong nhìn Nhực Tiểu Hi nói.

Nhực Tiểu Hi gạt đầu một cái, đem ngày sinh tháng đẻ nói cho Diệp Lâm Phong, bây giờ đã là như thế này bộ dáng thể thảm, nó cũng không còn gì phải lo lắng.

"Ta bây giờ không có chỗ ở cố định, ngươi trước hết Tàng Hồn tại đây cây dù đi mưa bên trong đi, nếu là ta không tìm được trụ sở, ngươi trắng tay cũng sẽ không phải chịu ánh mặt trời đâm bị thương, về phần ngươi oán thù, không nên gấp gáp, trước chờ mấy ngày, chờ ta đem đầu tay bên cạnh sự tình giải quyết, thì sẽ thay ngươi minh oan."

Diệp Lâm Phong vừa vận nhìn thấy sau cửa treo cây ô, đem vội tay cầm, Nhực Tiểu Hi hồn phách liền giấu ở trong đó.

"Như đã nói qua, Tiểu Phong ngươi chừng nào thì Thành quý sai?" Thấy Diệp Lâm Phong đem Nhực Tiểu Hi hồn phách thu vào ô dù bên trong, mập lợng không nhịn được hỏi.

"Thế nào? Muốn cho ta khoác ngươi Hồn, đi Minh Giới đi dạo hai vòng?" Diệp Lâm Phong nhẹ nhàng liếc về mập lợng liếc mắt, từ chối cho ý kiến nói.

"Không được không được không được, ta không phải là nghe nói ngươi không chỗ ở sao? Nếu không tới nhà ta ở, nhà ta đặc biệt rộng rãi..."

Mập lợng thanh âm càng ngày càng thấp, cuối cùng tiến tới Diệp Lâm Phong bên tai, "Tiểu Phong, ta phát hiện đồ của ta liệt dương, thật ra thì ta nghĩ rằng để cho ngươi xem một chút, có phương pháp gì không có thể trị hết ta, nếu như có thể trị hết mà nói, tháng này tiền xài vật tất cả thuộc về ngươi."

Diệp Lâm Phong rốt cuộc minh bạch mập mập ý tứ, vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói: "Ta ngươi đều là huynh đệ, nói lời này liền khách khí, chờ lát nữa ta cho ngươi lái cái toa thuốc, ngươi dựa theo phía trên hốt thuốc, bao ngươi một tuần lễ bình phục."

Mập lợng một cái nước mũi một cái lệ, tâm ở bên trong cảm kích, nếu là Hiểu rõ thì liệt dương chú chính là Diệp Lâm Phong hạ, không biết có thể hay không nổi lên đánh đối phương.

Diệp Lâm Phong nhìn mập lợng bộ dáng, tâm lý cảm thấy buồn cười, hắn cũng sẽ không hàng thật giả thật Cho đối phương hốt thuốc, chuẩn bị giúp ngoài ra phân phối một thuốc tiêu chầy, để cho tên mập mập chết bầm này thật tốt "Thoải mái mấy ngày.

Muốn trách chỉ có thể trách mập mập chết bầm này, đến ban đầu lần gặp gỡ thời điểm lộ ra ác tâm như vậy, hơn nữa hảo huynh đệ chết, thì nha vẫn còn có tâm tư ở bên ngoài Phong Hoa Tuyết Nguyệt, như vậy thô bỉ người, không được dạy dỗ một chút không được.

"Ngươi nha vội vàng mặc quần áo vào, sớm một chút rồi đi nơi này." Diệp Lâm Phong thật sự là không thích nơi này bầu không khí, liền thúc giục.

Mập lợng gạt đầu một cái, đầu gối quỳ rạp xuống trên giường, hai cái mập tay về phía trước với tới, muốn đem chính mình quần áo bắt tới, mà Diệp Lâm Phong chính là một tay che cái trán, có chút không nói gì đứng đến sau lưng đối phương.

Đang lúc này, cửa phòng bị 'Chát !' một tiếng mở ra, Diệp Lâm Phong quay đầu, phát hiện một đám người nửa bọc quần áo đứng ở trước cửa, trong mắt tràn đầy vẻ khác thường.

"Không trách làm ra lớn như vậy động tĩnh, nguyên lai là đang làm chuyện gay..." Một tên mất cá chết đại thúc hừ mũi nói.

Diệp Lâm Phong khoe miệng giật một cái, rốt cuộc minh bạch đám người kia tại sao phải dùng ánh mắt khác thường nhìn mình, bởi vì lúc này hắn và mập lợng tư thế, từ phía sau lưng nhìn giống như là gì đó cái gì...

"Này, các ngươi nghe ta giải thích, sự tình không giống là các ngươi nghĩ như vậy..."

Diệp Lâm Phong trên mặt là viết hoa 'Xui xẻo' chữ, nhưng là đám người kia nhưng là khoát khoát tay, ầm lên mà rời đi, căn bản không muốn nghe hắn giải thích, dù sao con mắt đến nhìn thấy, còn có cái gì tốt giải thích.

"Mẹ! Đứng lên cho ta! Hôm nay mặt đến cho ném sạch!"

Diệp Lâm Phong giận không chỗ phát tiết, đá vào mập phát sáng trên mông, không đợi tên này y phục mặc đi trực tiếp kéo hắn rồi đi nơi này.

"Thật là, phải dùng tới sao? Thân ngay không sợ chết đứng, những thứ kia nghĩ thế nào nói liền nói thế nào thôi!"

Mập phát sáng vượt thấy đau cái mông, mang theo Diệp Lâm Phong đi xuống lầu, vòng qua hẻm nhỏ, đi tới trên đường phố, nơi đó đậu một chiếc rách nát xe van, đứng là hắn lái tới xe.

"Thật ra thì ta lượng gia ta vốn là lái BMW, kết quả trước thua sạch, BMW cầm đi trả nợ, bây giờ chỉ có thể đổi cái này xe rơm." Mập mập mở cửa xe, đặt mông ngồi vào đi.

"Mập mập, người cũng đừng nói cái này hữu dụng vô dụng, chờ lát nữa mua mấy bộ quần áo, Cho Nhược Tiểu Hi đốt đi qua." Diệp Lâm Phong lười nghe mập lượng bốc phét, liếc một cái nói.

Mập lượng không lời nào để nói, lái đến phụ cận thương trường, Cho Nhược Tiểu Hi cùng Diệp Lâm Phong mua mấy bộ quần áo, rồi sau đó trở lại chỗ mình ở, lấy ra chậu than, viết xuống Nhược Tiểu Hi ngày sinh tháng đẻ, cầm quần áo đốt đi qua.

Diệp Lâm Phong chính là từ rất sớm chạy đến phòng tắm, thư thư thân thân tắm ngâm nước nóng, ngâm nước xong hết tắm sau đó, hần cầm lên mới mua quần áo đổi được trên người, đi tới mọc trước kính chiếu chiếu, đối với mình bây giờ đẹp trai hình dáng là dị thường hài lòng.

"Đại ca, người cũng đừng tự sướng nhìn ta một chút bệnh này làm như thế nào chữa?" Mập lượng đi tới, vỗ vỗ Diệp Lâm Phong bả vai nói.

Diệp Lâm Phong 'Nha' một tiếng, tiện tay viết xuống một bộ thuốc tiêu chảy đưa cho mập lượng, đáng thương tên kia mà là mặt đầy vui rạo rục bộ dáng.

"Đúng, mấy ngày trước, người đem ta nhét vào hoang dã mộ địa, chuyện này..." Diệp Lâm Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội mở miệng hỏi, nhưng hần lời vừa nói ra được phân nửa, liền bị mập lượng Cho quấy rầy.

"Tiểu Phong a, này thiên chân không phải là ta cố ý bỏ người lại mặc kệ, mà là ta nghĩ đến người Thi Biển, sợ người cắn chết ta, có thể không muốn bởi vì chuyện này trách cứ ta à!" Mập lượng một hai khóc Tuồng nói.

"Ta không có cần trách cứ ý người, mà là muốn hỏi người, hôm đó rốt cuộc là ai đem ta chém Thành trọng thương?" Cổ thân thể này nguyên chủ nhân đã chết đi, tất cả Diệp Lâm Phong chỉ có thể nói là bị người chém Thành trọng thương, nếu là nói mình Tá Thi Hoàn Hồn, đó thật là quá hoang đường.

"Ta đây cũng không biết a, đêm đó chúng ta bị một đám che mặt người quần áo đen tập kích, sau khi người người bị thương nặng đã hôn mê, đám người kia liền rút lui, lúc ấy ta nghĩ đến người chết, cho nên mới đổi dải người phải tên kia mảnh nhỏ mộ địa, muốn đưa người chôn kĩ." Mập phát sáng có chút áy náy nói.

"Nếu như người cho là ta chết, đây chẳng phải là hay báo cảnh sát? Tại sao phải trực tiếp chôn kĩ ta? Nói đi, người rốt cuộc giấu giếm cái gì?" Diệp Lâm Phong hừ lạnh một tiếng nói.

Mập phát sáng mồ hôi trán 'Bịch' xuống ngay, lập tức không được giấu giếm nữa, nói: "Thật ra thì lừa gạt đến người cũng là vì người khỏe, ta biết người tính cách, sau khi biết chân tướng nhất định sẽ đi báo thù, nhưng là người cần bản không phải người kia đối thủ."

"Người nói thẳng ra đi liền, ta cũng không phải trước đây Cái kia Diệp Lâm Phong, làm việc tự có chừng mực."

"Ta hoài nghi là Triệu Lập Đình phải người giết người, ngày đó ta đi nhà cầu thời điểm, đi ngang qua bọn họ cửa lớp cửa, nghe được tiểu tử kia đang bàn luận chuyện này, trong giọng nói không che giấu chút nào muốn giết chết ý người."

"Một học sinh lại có như vậy can đảm? Còn có hần vì sao muốn giết ta?" Diệp Lâm Phong khẽ gật đầu, có chút không hiểu nói.

"Còn không phải là bởi vì người và Thẩm Ngưng Nguyệt đi quá gần, Triệu Lập Đình tiểu tử kia ghen tị chứ, hơn nữa tiểu tử kia chính là Thẩm Ngưng Nguyệt đệ nhất người theo đuổi, người làm như vậy không phải là xúc hần chân mày? Ngoài ra, tiểu tử kia là kinh đô Tử thiếu một trong, thực lực bối cảnh hùng hậu, tất cả ta mới không tính đem chuyện này nói cho người biết, sợ người làm ra cái gì chuyện ngốc nghếch."

"Nếu như chuyện này thật là Triệu Lập Đình làm, ta không ngại cho hần biết thế nào là lễ độ nhìn một chút." Diệp Lâm Phong bóp bóp cằm nói.

Thì cũng làm mập lượng dọa hồng, nhưng hần cũng không tiện nói gì, bởi vì Diệp Lâm Phong một khi quyết định sự tình, thế nào cũng không ngăn được.

Diệp Lâm Phong nói: "Đúng, còn có một việc, ta cùng tên kia Thẩm Ngưng Nguyệt rốt cuộc là quan hệ như thế nào?"

Mập phát sáng bĩu môi nói: "Ta đây nào biết, tin đồn là người cùng nàng tốt hơn, có thể tình huống thật ai biết được, ngược lại ta là không tin người cái này treo tơ tằm sẽ có vận khí tốt như vậy, người ta Thẩm ngưng nguyệt nhưng là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng hoa khôi."

Diệp Lâm Phong khẽ mỉm cười, không có tiếp tục hỏi, ngày mai vừa vặn phải bồi Liêu Thi Thi đi Thanh xa quý tộc trường cao đẳng tra án, đến lúc đó nhìn thêm chút nữa là tình huống gì.

Chương 32: Kinh khủng nhà ăn tin đồn

Hôm sau, Diệp Lâm Phong rất sớm đã rời nhà trọ, đi tới cùng Liêu Thi Thi ước định địa phương, đơn giản chào hỏi, ngồi xe đi Thanh Thành đại học.

"Đây chính là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng, trong trường phong cảnh cũng không tệ lắm, lúc trước ta cũng vậy ở chỗ này đi học, theo như bồi phận tính ra, ngươi nên gọi ta học tỷ."

Liêu Thi Thi hôm nay mặc áo sơ mi trắng, phối hợp sẫm màu quần jean, đứng ở Thanh xa quý tộc trường cao đẳng vì hân ven hồ cạnh, Thanh gió lay động đến nàng nhu mỹ mái tóc, nhìn linh động phi thường Động lòng người.

Diệp Lâm Phong khẽ mỉm cười, không muốn cùng Liêu Thi Thi cãi vã, để tránh Sát nơi này phong cảnh, dứt khoát hơi hí mắt ra, hưởng thụ bốn phía cảnh đẹp.

Liêu Thi Thi chỉ về đằng trước nói: "Nơi đó chính là Thanh xa quý tộc trường cao đẳng Nam Khu nhà ăn, bữa này chính là ở nơi đó phát hiện."

Diệp Lâm Phong ánh mắt nhìn về phía trước, trong mắt kim sắc Lưu Quang thoáng qua, phát hiện cũng không có gì khác thường, liền thu hồi ánh mắt.

Cho dù Diệp Lâm Phong cùng Liêu Thi Thi hai người bình tĩnh đứng, mà là hấp dẫn không ít ánh mắt, đại đa số người là mê luyện Liêu Thi Thi xinh đẹp cùng vóc người, nhưng nhìn đến Diệp Lâm Phong mặt mũi, nhưng là ánh mắt khác thường.

"Là Diệp Lâm Phong, tiểu tử kia lại còn dám đến đi học, không biết có rất nhiều phú thiếu cũng muốn lột hắn Da."

"Mẹ, lại nói tiểu tử này rốt cuộc đi vận cứt chó gì, چرا được Thẩm Ngưng Nguyệt không nói, rốt cuộc lại چرا được vóc người như thế nóng bỏng mỹ nữ."

"Bất kể nói thế nào, nếu để cho Thẩm Ngưng Nguyệt Hiểu rõ tiểu tử này cùng khác nữ nhân lêu lổng, phỏng chừng phải có trò hay nhìn."

...

Chung quanh tiếng bàn luận xôn xao thanh âm không ngừng, Diệp Lâm Phong hai người giống như là chưa bao giờ nghe, thẳng đi về phía Nam Khu nhà ăn. Đến nhà ăn, Liêu Thi Thi hỏi phụ cận có liên quan nhân viên, hơn nữa liên lạc nhà trường, suốt bận rộn một buổi sáng, thứ gì cũng không có phát hiện, cuối cùng chỉ có thể nghỉ ngơi hai phần thức ăn, đến Nam Khu nhà ăn ngồi xuống, Lý Thanh vụ án ý nghĩ.

"Bữa này không cách nào xác nhận là ai, Thanh xa quý tộc trường cao đẳng cũng không có ai mất tích, thật đúng là kỳ quái ai, chẳng lẽ người chết không phải là Thanh Thành đại học?" Liêu Thi Thi vuốt huyệt Thái dương, chọc trong chén thức ăn.

"Ngược lại có khả năng, những chuyện này Vậy dựa vào các người lực lượng cảnh sát, ta thật là không có năng lực làm."

Diệp Lâm Phong đầu cả lăm đến trong chén thức ăn, mặc dù hắn bây giờ có thể đạt tới một tháng không ăn cơm mức độ, nhưng là có viết đói thức ăn xuất hiện ở trước mặt, hắn thì sẽ không cự tuyệt, trọng yếu nhất là cái này nhà ăn thức ăn mùi vị không tệ.

Liêu Thi Thi bất đắc dĩ lắc đầu một cái, lúc này bên cạnh bàn một người đàn ông sinh, bỗng nhiên nhìn nàng, cười trừ nói: "Ha ha ha, mỹ nữ, người ăn đồ ăn không sạch sẽ nha, có thể là thói rửa thịt người."

Nghe được tên kia nam sinh lời nói, Liêu Thi Thi lập tức nguyền rủa một cái, nói: "Còn nhỏ tuổi, được không học, đi học đến thế nào trên đùa mọi người, có tin ta hay không đem người bắt cục cảnh sát."

Nam sinh kia làm mặt quỷ, cười ha ha nói: "Mỹ nữ, người muốn bắt ta đi cục cảnh sát, mà là nhìn một chút người có hay không có năng lực này."

Liêu Thi Thi giận dữ, liền muốn đứng lên đem nam sinh kia công, Diệp Lâm Phong liền vội vàng kéo lại nàng, nhìn về nam sinh kia nói: "Tại sao nói chúng ta ăn là thịt thói rửa, chẳng lẽ phòng ăn này có vấn đề?"

"Đương nhiên là có vấn đề, người không thấy phòng ăn này lạnh như vậy Thanh sao? Bây giờ nhưng là giờ ăn cơm, thấy thế nào đến có vấn đề."

Diệp Lâm Phong gật đầu một cái, những thứ này nàng đã sớm chú ý tới, tại hắn lúc tới sau khi, phát hiện nhà này trong phòng ăn không tới 100 người, cung cơm cửa sổ đặc biệt lạnh tanh, có trực tiếp quan môn.

Liêu Thi Thi rất trực tiếp nói: "Có vấn đề gì? Nhanh lên nói, đừng có dông dài."

Nam sinh không nữa cổ giọng trò mê hoặc, đem thì Nam Khu nhà ăn tin đồn nói ra.

...

Đến năm năm trước, thì Nam Khu nhà ăn vẫn tương đối náo nhiệt, tới nơi này ăn cơm học sinh không ít, nhưng mà một món án giết người phát sinh, tới khiến cho phòng ăn này làm ăn càng ngày càng thanh đạm.

Trong phòng ăn có một bà tuổi gần tám mươi Lão Thái Bà, từng là nơi này nhân viên, theo lý thuyết giống như hần lớn như vậy, là không có khả năng làm việc ở đây,

Bất quá nhà ăn ông chủ xem hần đáng thương, hay là đem hần ở lại chỗ này.

Sự tình phát sinh ở một cái nóng bức buổi chiều, trong phòng ăn chỉ có Lão Thái Bà một người, thao tác xay bột máy, nhưng bất hạnh xảy ra bất trắc, rơi vào xay bột máy trong, bị tươi sống cán chết.

Nhà ăn ông chủ sợ chuyện này bại lộ đi ra ngoài, ảnh hưởng không được, liền làm được một cái làm người ta phát rét chuyện, hần đem Lão Thái Bà thân thể hoàn toàn xoắn thành thịt vụn, bao vào bánh bao trong, bán đi làm cho người ta ăn, mà xương, chính là dùng cho chó ăn.

Nhắc tới cũng kỳ quái, làm chuyện này phát sinh sau đó, nhà ăn làm ăn lại trở nên càng ngày càng tốt, tới nơi này ăn cơm học sinh càng ngày càng nhiều, thậm chí rất nhiều lần đều là cung ứng không cầu.

Nhà ăn ông chủ cho rằng là thịt người vẫn đề, nội tâm càng phát điên, lại đi bãi tha ma, đào ra làm thi thể thối rửa, đem làm thành thức ăn, bán cho học sinh ăn.

Ngay từ đầu còn không có vấn đề gì, bất quá sau đó, phàm là ăn Nhà ăn thức ăn học sinh, rồi rít xuất hiện nôn mửa tiêu chảy tình trạng, thậm chí có có chút học sinh, toàn thân bắt đầu thối rửa, vết thương miệng không ngừng chảy mủ huyết, đảo bệnh viện chữa lại không trị hết.

Cuối cùng nhà này nhà ăn ông chủ hành động, bị cảnh sát tra được, ngoài ra tự mình cũng bị bắt vào trong tù, xử tù chung thân, mà Nam Khu nhà ăn chính là đôi một ông chủ.

Về phần những học sinh kia, nghe nói sau đó bệnh viện hợp với kháng thể được tề, mới đem những người đó cứu trở về, từ nay về sau, không có bao nhiêu người còn dám đi Nam Khu nhà ăn ăn cơm, còn lại là đa số tương đối bần cùng học sinh.

Vốn là cho là sự tình kết thúc như vậy, nhưng là càng quý dị hơn sự tình lại xuất hiện, có bên cạnh lớp tới học sinh, chương trình học sau khi kết thúc đi qua Nam Khu nhà ăn, phát hiện Nam Khu cửa phòng ăn, lại có một Lão Thái Bà đang bán bữa ăn khuya.

Bán bữa ăn khuya ngược lại không có gì, đáng sợ là lão thái bà kia bán lại là thịt người, người tứ chi, đầu đeo dây tường đều là, trên tấm thớt thả tất cả đều là bằm người tốt thịt, nó tốt đồ một cái nồi lớn, trong nồi nấu cũng là thịt người.

Lão thái bà này không được nói thế nào, chẳng qua là đến mọi người đi ngang qua thời điểm, khoe miệng dâng lên nụ cười quý dị, thét: "Tới a, mới mẻ thịt người, mua một khối nếm thử một chút đi, chỉ nếu đánh đổi khá nhiều, liền có thể hất phai mỹ vị thịt người, còn có thể hoàn thành trong lòng người nguyện."

Đây chính là mang học sinh dọa hồng, nào dám đi mua cái gì thịt người a, đi ngang qua nhìn đến lúc đó, đều là cúi đầu vội vã rồi đi.

Nhà trường phái người tận lực đi điều tra, lại không có thu hoạch gì, chẳng qua là từ một ít học sinh trong miệng biết được, lão thái bà kia bộ dáng, cùng trước đây bị xay bột máy cán chết bà già đáng chết sờ một cái như thế.

Cái gì đều không tra được, nhà trường cũng không có cách nào, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là buông tha điều tra, thế nhưng bán thịt người Lão Thái Bà, thỉnh thoảng sẽ gặp đến Nam Khu cửa phòng ăn xuất hiện, bày sạp bán thịt người.

Sau đó có một đệ tử, lớp tới đi ngang qua Nam Khu nhà ăn thời điểm, vừa vận nhìn thấy lão thái bà kia, hần lá gan cũng lớn, lại đi mua Lão Thái Bà thịt người.

Học sinh kia mua xong thịt người sau đó, cũng không biết ăn chưa ăn, ngược lại trở lại giống như thay đổi người, ban đầu thật hoạt bát một người, trở nên trầm mặc ít nói ra, về sau nữa, học sinh kia lại bị bằm thây.

Nếu không phải thu rác rưởi người đang Nam Khu nhà ăn sau đó trong thùng rác tìm ra phần vụn thi thể, còn không người Hiểu rõ học sinh kia đã chết đây.

Bất quá từ học sinh kia bị bằm thây sau đó, tên kia bán thịt người Lão Thái Bà liền chưa từng xuất hiện, chỉ là buổi tối đi ngang qua Nam Khu nhà ăn thời điểm, sẽ gặp nghe được trong phòng ăn truyền tới tiếng nhai, kinh khủng tiếng kêu gào, thậm chí còn có bấp đuôi thom tho, phải biết, cái kia nhà ăn nhưng là đóng cửa.

Hấp thụ học sinh kia giáo huấn, dù sao cũng lại cũng không có dám vào xem, mà chuyện này cũng coi là một món lời đồn xấu, thông tin trường học thu nhận học sinh, cuối cùng bị nhà trường đề xuống, cũng cấm chỉ học sinh đàm luận chuyện này.

Năm năm vừa qua, Hiểu rõ chuyện này hầu như đều tốt nghiệp, nói chuyện riêng bàn về chuyện này mọi người cũng càng thêm ít, liền đem coi chuyện này làm tin đồn.

Nhưng thì Nam Khu nhà ăn, như cũ có rất ít người dám tới dùng cơm, chỉ còn lại một ít người nhà nghèo hài tử, bởi vì nơi này thức ăn tiện nghi, mới có thể đến chỗ này.

...

Liêu Thi Thi nghe xong cái tin đồn này, nhìn trong chén thịt thực phẩm, lại không động đậy miệng, tâm lý còn có một loại cảm giác nôn mửa.

Một bên Diệp Lâm Phong lại lâm vào trầm tư, bởi vì chuyện này thật sự là quá mức quý dị, quý dị phải ngay cả hắn không hiểu là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ thì thật chỉ là một tin đồn?

Diệp Lâm Phong hỏi "Bị bầm thây học sinh kia, có phải hay không gọi là Diệp Lâm Phong Vũ?"

Nam sinh lắc lắc đầu nói: "Cái này ta không biết, chúng ta đều là coi nó là tin đồn tới nghe, ai thật sẽ đem coi chuyện này chuyện a, hơn nữa ta từng điều tra qua, buổi tối đi Nam Khu nhà ăn, liên tiếp đi nhiều cái buổi tối, đừng nói cái gì kỳ quái đó, luôn miệng thanh âm đến không có nghe được."

Liêu Thi Thi tròn to hai mắt nói: "Vậy mới vừa rồi chính là hù dọa chúng ta rồi?"

"Người nghĩ cho là như vậy liền cho là như vậy rồi." Nam sinh làm cái mặt quý, "Mỹ nữ, lại nói chúng ta vẫn đủ hữu duyên, nếu không để điện thoại?"

"Điện thoại 110, hoan nghênh quấy rầy." Liêu Thi Thi trừng nam sinh liếc mắt, liền không để ý hắn.

Nam sinh Hiểu rõ dụ dỗ thất bại, cũng không nói gì thêm nữa, cơm nước xong liền rời đi nhà ăn.

Diệp Lâm Phong vẫn còn trong lúc trầm tư, nhưng hắn trái lo phải nghĩ, mà là không nghĩ ra như thế về sau, không thể làm gì khác hơn là buông tha, như loại này chuyện, mà là ngay mặt thấy mới có thể phán định là cái gì, nghe người khác nói, thật không nghe được gì, đại đa số thời điểm, cũng chỉ có thể làm cổ sự tới nghe.

"Người cảm thấy đây là quý quái đang làm ma sao?" Liêu Thi Thi vuốt tóc, hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Kể Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nửa đêm xác thơm

Nghe Liêu Thi Thi câu hỏi, Diệp Lâm Phong trầm ngâm một tiếng nói: "Cái này ta không thể chắc chắn, còn là buổi tối tới xem một chút tương đối khá, như đã nói qua, người lúc trước không phải là nơi này học sinh sao? Thế nào cái gì cũng không biết?"

"Ta một lòng học tập, làm sao biết những thứ này, không giống một ít người, mẹ tiêu tiền đưa hắn đưa đến tốt như vậy trường học, không được học tập cho giỏi, lại cả ngày cùng hoa khôi lêu lổng, thấy thế nào đều giống như người cận bã!" Liêu Thi Thi trắng Diệp Lâm Phong liếc mắt, hơn nữa đem một chữ cuối cùng âm đọc tăng thêm, trong đó bao gồm ý tứ không cần nói cũng biết.

"Người là đang nói ta sao? Hay là ở ghen tị ta?" Diệp Lâm Phong bóp bóp mũi, "Cũng đúng, người nhất định là đang ghen tị ta, như người loại này tánh khí nóng nảy, bộ dạng lại Sứ Nữ Nhân, nhất định là không người đuổi theo."

"Khốn kiếp, miệng độc như vậy, Thẩm Ngưng Nguyệt làm sao sẽ vừa ý loại người như người ngốc điệu?" Liêu Thi Thi lửa giận công tâm, giờ lên đĩa thức ăn 'Chát !' một tiếng đập Diệp Lâm Phong trên mặt, động tĩnh kia toàn bộ nhà ăn đều có thể nghe.

Nam Khu trong phòng ăn, số lượng không nhiều vài người, chăm chú nhìn Liêu Thi Thi, trong mắt tràn đầy thán phục vẻ, lòng nói mỹ nữ này hạ thủ cũng quá ác hả ?

Một người trong đó nữ sinh nhìn trước người hắn nam sinh, hừ lạnh nói: "Người còn nói ta tính khí không được, bây giờ biết ta nhiều ôn nhu hả ?"

Đối diện nam sinh gật đầu liên tục: "Dạ dạ dạ, bạn gái của ta là ôn nhu nhất."

Liêu Thi Thi rằng căn 'Khanh khách' vang dội, đã không biết phải hình dung như thế nào tâm tình mình, hung hăng trừng Diệp Lâm Phong liếc mắt, xoay người hướng nam khu ngoài phòng ăn đi tới.

Diệp Lâm Phong đem đĩa thức ăn từ trên mặt lấy xuống, dùng khăn ướt giấy xoa một chút gương mặt, quay đầu nhìn bên người mấy người, cười nói: "Các người đều thấy, nhất định phải có vết xe đổ, không muốn giống như ta vậy, tìm loại này tánh khí nóng nảy, bộ dạng lại xấu xí bạn gái."

Vừa tới cửa phòng ăn Liêu Thi Thi nghe nói như vậy, lão đảo một chút, hơi kém té lẩn trên đất, trong bên trong xấu hổ gia tăng, rất sợ Diệp Lâm Phong làm ra thất thường gì sự tình, cố nén trong lòng tức giận, cũng không quay đầu lại đi ra.

...

Đến Thanh xa quý tộc trường cao đẳng một nơi trên sân thượng, có một tòa đơn độc xây nhà gỗ, đến nhà gỗ bốn phía chính là thoang thoang ưu nhã đoá hoa, cùng với gỗ xây dựng giàn trồng hoa, băng ghế cùng cái bàn gỗ, còn có đá vũ hoa trải thành đường nhỏ, Uyển Như một cái tiểu hình không trung vườn hoa.

Lúc này, một em thân xuyên váy đầm dài màu trắng nữ tử, ngồi ngay ngắn ở trên cái băng, một tay chống cằm, một cái tay khác nhẹ nhàng lật bàn sách vở, trên váy dài lưu ly sợi tơ nhẹ nhàng phiêu động, giống như là trời sinh Tiên Tử.

"Tiểu thư, Diệp Lâm Phong tới trường học."

Phía sau bỗng nhiên truyền tới một cái thanh âm êm ái, nữ tử liền quay đầu lại, nhìn trước người nữ sinh, trong mắt có không che giấu được vui sướng, nói: "Thật? Hân bây giờ mọi người ở địa phương nào?"

"Trước đây đến Nam Khu nhà ăn ăn cơm, bây giờ đã rời đi." Nữ sinh kính cẩn nói.

"Rời đi? Hân tại sao không tìm đến ta?" Nữ tử vẻ mặt có chút hoảng hốt, trong mắt vui sướng chuyển thành thất lạc.

Nữ sinh nhìn nữ tử bộ dáng, do dự một chút, tới cuối cùng mới lên tiếng nói: "Chỉ sợ hân đã không nhớ tiểu thư, hôm nay trở về trường học thời điểm, hân còn mang một nữ nhân tới, trước đây đến Nam Khu nhà ăn lúc ăn cơm sau khi, hân chính miệng nói ra nữ nhân kia là hân bạn gái."

Nữ tử thân thể cứng đờ, Uyển Như sét đánh ngang tai, lẳng lẳng nói: "Không thể nào, không thể nào, hân làm sao sẽ quên mình..."

"Có cái gì không thể nào, tiểu tử kia chính là bần nhãi không dính lên tường được, đến gần người bắt quá chỉ là vì người tiền tài, sau lưng không biết cùng bao nhiêu nữ nhân Lén lút, cũng không nên bị hân hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt."

Một cái ác liệt thanh âm đậm thoại vang lên, ngay sau đó một cái đại thủ đưa ra, đẩy ra trước người nữ sinh, đứng ở nữ tử trước mặt.

"Triệu Lập Đình? Ta không phải đã nói, nơi này là riêng ta không gian, không có ta cho phép không thể đi vào." Nữ tử thần sắc bỗng nhiên lạnh lẽo, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn trước người nam tử.

"Ngưng Nguyệt, người chẳng lẽ vẫn không rõ ta đối với người dụng tâm sao? Chẳng lẽ vẫn không rõ ta đối với người tình yêu,

Chỉ có ta có thể cho người hạnh phúc a!" Triệu Lập Đình trong mắt tình yêu nồng nặc, hợp với anh tuấn tướng mạo, Uyển Như một tên si tình Mỹ Nam Tử.

"Yêu một người muốn hai bên tình nguyện, ta đối với người không có cảm giác, chỉ cần coi là bằng hữu, hy vọng người không nên làm khó ta." Nữ tử ngữ khí kiên định, giống như là không dính bụi trần bằng sương mỹ nhân.

Triệu Lập Đình khế cắn răng, trong mắt vẫn là si tình vẻ, hân mạnh mẽ phát ổng tay áo, đối với cô gái nói lời xa cách, liền rời đi có ý cảnh vườn hoa.

Mới vừa bước ra vườn hoa một bước, Triệu Lập Đình trên mặt si tình vẻ không còn sót lại chút gì, trong nháy mắt biến chuyển Thành vẻ âm tàn, hân nắm ngón tay bóp 'Cạc cạc' vang dội, cả giận nói: "Thầm Ngưng Nguyệt a Thầm Ngưng Nguyệt, ta sớm muộn cũng có một ngày sẽ đem người biến thành dưới quần đồ chơi, còn có Diệp Lâm Phong tiểu tử kia, hãy đợi đấy!"

...

Màn đêm rất nhanh tới, Diệp Lâm Phong đưa Liêu Thi Thi lại trở về Thanh xa quý tộc trường cao đẳng, ngồi Nam Khu nhà ăn phụ cận, muốn tìm kiếm đến đầu mối.

"Ta còn tưởng rằng người bị ta tức giận, tới nay sẽ không tới đây!" Diệp Lâm Phong nhìn bên người Liêu Thi Thi, không nhịn được cười trên nói.

"Người không phải nói ta bạn gái người sao? Ta quần quần bạn trai không được sao?" Liêu Thi Thi đưa tay ra, đến Diệp Lâm Phong bên hông đột nhiên bóp một cái.

"Tùy người!" Diệp Lâm Phong giọng nhàn nhạt, giống như là không có cảm giác giống như.

Không có cách nào, Liêu Thi Thi không thể làm gì khác hơn là buông tay, thầm mắng Diệp Lâm Phong cái này con lợn béo đáng chết thật là da dày thịt béo.

"Đã mười giờ, cũng không có gì kỳ quái chuyện à?" Liêu Thi Thi nhìn một chút đồng hồ đeo tay nói.

Diệp Lâm Phong cau mày một cái, nói: "Nơi này không nhìn ra, chúng ta ăn uống nhà ăn."

Nhà ăn đại môn bây giờ đã tắt, muốn đi vào chỉ có thể nhảy cửa sổ, tất cả Diệp Lâm Phong phong hòa Liêu Thi Thi phải trước một cánh cửa sổ.

"Thì cửa sổ có chút cao à? Ta đi không vào đi." Liêu Thi Thi nhìn mắt dính đầy dầu nhớt cửa sổ, cười khổ nói.

"Có làm hay không, một mình ngươi làm cảnh sát liền một cái cửa sổ đến đi không vào đi?" Diệp Lâm Phong trắng Liêu Thi Thi liếc mắt, "Coi là, ta đẩy ngươi đi lên."

Liêu Thi Thi làm một cái mặt quỷ, hai tay leo tới trên bệ cửa sổ, lúc này Diệp Lâm Phong đi tới phía sau nàng, đè lại người trước ôm dịu cái mông hướng lên đẩy đi.

Oành!

Diệp Lâm Phong bị Liêu Thi Thi đập một cước, thân thể không ổn định té xuống đất, người này cái kia mềm mại cái mông, vừa vặn thích ngồi ở trên mặt hân.

Diệp Lâm Phong đẩy ra Liêu Thi Thi, nói: "Ngươi lại giờ trò quỷ gì? Ta lòng tốt đẩy ngươi đi lên, làm gì đập ta?"

"Ngươi sờ cái mông ta, ngươi đây là đang chiếm ta tiện nghi." Liêu Thi Thi mặt đẹp hồng hồng, có chút ngượng ngùng, may ở chỗ này đen kịt một màu, căn bản không nhìn ra nàng sắc mặt.

Diệp Lâm Phong đầy đầu hắc tuyến, nói thật ra, nàng thật không có suy nghĩ nhiều như vậy, không có cách nào, nàng không thể làm gì khác hơn là ngồi xôm người xuống, để cho Liêu Thi Thi đi lên chính mình sau lưng còn lại là.

Hai người đi vào trong phòng ăn, Liêu Thi Thi mở điện thoại di động lên đèn pin kiểu chiếu sáng, phát hiện nơi này cùng ban ngày không khác nhau gì cả, chẳng qua là bầu không khí có chút kinh khủng.

Oành! Oành! Oành!

Đang lúc này, một người trong đó nhà bếp lúc bỗng nhiên phát ra kịch liệt thanh âm, thanh âm kia giống như là có người dùng dao bầu, đến băm xương loại quỷ vật.

Liêu Thi Thi hù dọa đến sít sao giật Diệp Lâm Phong áo khoác tay áo, thanh âm có chút run rẩy nói: "Có ma! Có ma!"

Diệp Lâm Phong ngừng thở, nghe thì có tiết tấu băm cốt âm thanh, nhẹ nhàng bước động bước chân, hướng Cái kia nhà bếp lúc tới gần, nhưng khi nàng nhanh muốn tới gần, vậy có tiết tấu băm cốt âm thanh lại biến mất.

Diệp Lâm Phong đánh giá nhà bếp lúc, phát hiện nhà bếp giữa bị thủy tinh chắn, bên trong sáng lờ mờ ngọn đèn vàng, trước mặt chính là bán com cửa sổ, phía trên rơi trần đầy tro bụi, xem bộ dáng là một đoạn thời gian thật lâu chưa từng làm làm ăn.

"Kéo kẹt, kéo kẹt..."

Băm cốt âm thanh biến mất sau đó không lâu, nhà bếp trong phòng lại truyền ra một trận tiếng nhai.

Diệp Lâm Phong lần này không do dự, nhanh chóng vọt vào, nhưng khi hân sau khi tiến vào, lại ngay cả một cái bóng đến không nhìn thấy, chỉ có một cái bàn gỗ đặt ở nhà bếp lúc trung ương.

Cái bàn gỗ trên mặt bàn, có khắc một vòng lại một vòng Chú Văn, nó bốn góc đều tự để một cây màu đỏ cây nến, chập chờn ánh sáng yếu ớt, mà chính giữa bàn gỗ, để một cái chứa đầy canh thịt chén lớn, tản ra mùi người mùi thơm.

"Oa, thật là thơm a." Liêu Thi Thi đi tới bên bàn gỗ một bên, cầm muỗng lên chứa một ít cái nằm, định bụng lên uống cạn.

"Buông xuống!" Diệp Lâm Phong bỗng nhiên nạt nhỏ.

"Thế nào? Chẳng lẽ ta không trả nổi một chén canh thịt tiền?" Liêu Thi Thi trắng Diệp Lâm Phong một cái nói.

Diệp Lâm Phong lộ ra một cái ý vị thâm trường nụ cười, nói: "Nếu như ngươi nếu uống thì uống đi, chỉ cần không hối hận là được."

Liêu Thi Thi ngừng lại trong tay động tác, nhìn một chút trong tay một ít cái canh thịt, cuối cùng vẫn đem để xuống.

Lúc này Diệp Lâm Phong cũng đi tới bên bàn gỗ, cầm muỗng lên khuấy động trong tay canh thịt, lại từ bên trong vớt ra một đoạn nhỏ ngón tay.

Thấy cái này đoạn ngón tay, Liêu Thi Thi tâm lý có chút sợ nói: "Chuyện này... Cái này dĩ nhiên là thịt người làm canh?"

"Không chỉ có chén này canh thịt là dùng thịt người làm, cái này bốn cây nến cũng là dùng người mỡ tinh luyện ra." Diệp Lâm Phong nhìn về cái kia bốn cây nến, trong mắt bỗng nhiên lộ ra một vết vè cuồng nhiệt.

Cái bàn gỗ này bên trên bày đồ vật, Diệp Lâm Phong từng đến Minh Giới nghe nói qua, để kêu gọi Địa Ngục ác quỷ sử dụng, nghe nói bốn cái người mỡ cây nến, cộng thêm đặc thù Chú Pháp, là được mở ra Địa Ngục Chi Môn, đem ác quỷ triệu hoán đi ra, mà bàn canh thịt, chính là cung ác quỷ ăn.

Diệp Lâm Phong sờ đi cuồng nhiệt như vậy, là bởi vì hắn đến chịu Hình Địa Ngục thời điểm, thật có ác quỷ từ trong địa ngục biến mất, đây là rất sự tình kỳ dị, cho dù Minh Giới quỷ sai cũng không cách nào ngăn cản.

Hồ!

Bốn cây nến bỗng nhiên tắt mát ra khói đen, sương khói kia chậm rãi ngưng tụ, tạo thành một cái kinh khủng quỷ đầu.

"Ách ạch ạch..."

Quỷ đầu trong miệng phát ra trần trần kêu gào, trên mặt hắn mọc đầy từng cái chỉ có lớn chừng ngón cái mụn nhọt, đáng sợ là tên kia mụn nhọt bên trên lại mọc ra vụn vụn gương mặt, lách tách máu mũi từ tên kia mụn nhọt bên trong chảy ra.

"Tám trăm năm ác quỷ, oán khí không tiêu tan, hay xuất thân từ tầng thứ nhất Địa Ngục —— cắt lưỡi Địa Ngục."

Diệp Lâm Phong thấy quỷ kia đầu mặc dù phát ra kêu gào, lại nói không ra một câu hoàn chỉnh lời nói, lại thấy người sau đầu lưỡi đã nát xuống, mơ hồ đoán ra ác quỷ lai lịch.

Lúc này, Liêu Thi Thi sớm bị một màn này kinh ngạc đến ngây người, chỉ còn lại mặt đầy cuồng nhiệt Diệp Lâm Phong, nhưng mà hắn cũng không dám thờ ơ, dù sao đây chính là tám trăm năm ác quỷ, nếu quả thật đối phó, vẫn tương đối cố hết sức, huống chi mà là oán khí trùng thiên ác quỷ.

Cũng may cái này ác quỷ vẫn chưa có hoàn toàn từ khi Địa Ngục thoát thân, bây giờ đưa trở về còn kịp.

"Trần Quy Trần, Thổ Quy Thổ, nơi nào đến thì về lại nơi đó đi."

Diệp Lâm Phong bắt Chi Quyết, ngón tay giữa tiêm huyết rọi vào bốn cây nến bên trên, cánh tay kia lướt một cái, liền tắt một cây nến, mà cái kia Hắc Vụ ngưng tụ tốc độ, cũng biến thành chậm chạp.

"Phốc!"

Ác quỷ gào thét một tiếng, từ khi trong miệng phun ra một cái Ô Huyết, hướng Diệp Lâm Phong mặt bắn tới.

Diệp Lâm Phong phản ứng cũng là cực nhanh, nhanh chóng tránh thoát công kích, hắn quay đầu liếc mắt nhìn cử động ở trên vách tường Ô Huyết, lại đem hơn nửa tường đá ăn mòn.

"Nguy hiểm thật, nếu là người bình thường bị vật này phun một chút, tuyệt đối chết chắc." Diệp Lâm Phong bóp mang mồ hôi lạnh, đưa tay lên nửa mặt sát một cây nến.

Hắc Vụ ngưng tụ tốc độ càng chậm, dù là như vậy, tên kia ác quỷ mà là ngưng tụ ra hai cái đen nhánh cánh tay, hướng Diệp Lâm Phong lồng ngực chộp tới.

Phốc xuy!

Đen móng đến Diệp Lâm Phong ngực lưu lại một đạo vết cào, hơn nữa ăn mòn thân thể của hắn, còn có từng tia từng tia khói đen từ từ nơi vết thương xuất hiện.

Diệp Lâm Phong liếc mắt nhìn ngực vết thương, từ trong ngực móc ra một viên tiền cổ tiền, đem bắn ra đi, lần nữa tắt một cây nến, ngay tại hắn chuẩn bị tắt cuối cùng một cây nến thời điểm, sau lưng bỗng nhiên đánh tới một trận âm phong.

Đùng!

Diệp Lâm Phong một cái cúi chúi về phía sau đánh tới, thấy một bà mang mặt nạ màu trắng người nằm trên đất, trên tay còn nắm lấy một thanh vết máu loang lổ búa.

Người kia lao đảo từ dưới đất bò dậy, giơ lên búa hướng Diệp Lâm Phong sợ đầu chém tới, lại bị tên này một cước đạp lộn mào trên đất.

"Người là ai?"

Vì tránh cho bị ác quỷ bắt, Diệp Lâm Phong liền từ bên bàn gỗ dời đi, móc ra bản sao Tỏa Hồn Liên, lạnh lùng nhìn lên trước mắt xuất hiện xa lạ gia hỏa.

"Kiệt kiệt, người người này nhanh lên chút đi đừng phá hư ta chuyện tốt." Người kia đứng lên lần nữa, vẩy vẩy trong tay búa, trong miệng phát ra tiếng cười âm lãnh.

Chương 34: Tế hiến linh hồn người

Diệp Lâm Phong Tự Nhiên không thể nào rời đi, hần lạnh lùng nhìn đến người kia nói: "Người rốt cuộc là ai? Tại sao phải kêu gọi Địa Ngục ác quỷ?"

"Người nói nhầm thật đúng là nhiều, nếu như vậy, vậy thì đi chết đi cho ta!" Người kia không có nói gì nhiều, giờ búa lên, không chút do dự bỏ về phía Diệp Lâm Phong .

Xùy....!!

Mắt thấy búa liền muốn bỏ trúng Diệp Lâm Phong đầu Đầu lâu, tên này trong tay bản sao Tòa Hồn Liên trong nháy mắt quăng ra, đem tên kia nhân cánh tay kéo, chẳng qua là nhẹ nhàng kéo một cái, đem té xuống đất, búa cũng từ trong tay rụng, đập ở trên sàn nhà, phát ra 'Đang đang' âm thanh.

Diệp Lâm Phong đưa tay định vạch trần người kia mặt nạ, không nghĩ tới người kia lại nhặt lên trên đất búa, chém đứt được bản sao Tòa Hồn Liên quanh cánh tay, cuối cùng tránh thoát đi ra ngoài.

Máu tươi rải đầy đất, người kia lại phát ra một trận cười gằn, đem chỉ còn lại một cánh tay, nhét vào ác quỷ trong miệng.

"Bẹp... Bẹp..."

Ác quỷ lập tức bắt đầu nhai tên kia nhân cánh tay, đồng thời một cỗ Oán Sát Chi Khí theo cánh tay kia truyền khắp cả người.

"Ách ạch ạch!"

Người kia phát ra gào một tiếng, mặt nạ màu trắng từ mặt tróc ra, có điều lại không nhìn ra hần bộ dáng, bởi vì hần gương mặt đã bị Oán Sát Chi Khí ăn mòn, sinh trần đầy mụn loét, không chỉ là hần gương mặt, ngoài ra cả người đều phủ đầy mụn loét.

"Phá hư kế hoạch người, toàn bộ đều phải chết."

Người kia đưa cánh tay từ ác quỷ trong miệng rút ra, lắc lắc thân thể của mình, từng giọt máu mụn liền chiếu trên mặt đất, đem mặt đất ăn mòn xảy ra từng cái bé nhỏ lỗ nhỏ.

"Liều cảnh... Tao!"

Diệp Lâm Phong quay đầu lại, muốn cho Liều Thi Thi cách khá xa có chút, lại phát hiện tên kia nha đầu ngọc không biết lúc nào, lại không thấy.

Thấy kia người nắm búa hướng mình xông lại, Diệp Lâm Phong cũng không kịp suy nghĩ nhiều, một dây chuyền quăng ra, đem tên kia tràn đầy máu mụn gia hỏa đánh bay ra ngoài.

Chát !!

Người kia nặng nề rơi trên mặt đất, lại giống như người không liên quan giống như vậy, lần nữa từ dưới đất bò dậy, chuyển động trong tay búa, điên cuồng hướng Diệp Lâm Phong chém tới.

Bản sao Tòa Hồn Liên cùng búa đụng vào nhau, phát ra trận trận tiếng kim loại va chạm, Diệp Lâm Phong vẫn là ổn chiếm thượng phong, nhưng hần mỗi lần đem người kia đánh ngã, tên này liền chó điên tựa như bò dậy, hoàn toàn không biết mệt mỏi.

"Lại để cho ác quỷ gặm ăn chính mình linh hồn, dùng Oán Sát Chi Khí đền bù chính mình linh hồn, mặc dù đạt được lực lượng, lại cũng không còn cách nào dưới ánh mặt trời hoạt động, cũng không cách nào chuyển thể đầu thai, người làm như vậy có ý nghĩa sao?" Diệp Lâm Phong một lần nữa đem người kia đánh ngã đạo.

"Chuyện này không cần người dạy ta, hết thấy đều là báỉ người ban tặng, bằng không ta cũng sẽ không biến thành như vậy." Người kia gào thét một tiếng, trên người máu thịt mảng lớn rụng, cả người liền giống như Zombie như vậy đáng sợ.

Mắt thấy ác quỷ đã ngưng tụ ra hơn nửa người, Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, móc ra hai miếng huyết sắc đinh đánh ra, trong đó một quả đóng vào đỉnh đầu của người kia, một cái khác mai chính là đâm vào tên kia người trái tim.

Huyết sắc đinh được đặt tên là Táng Hồn đinh, là Diệp Lâm Phong lấy đóng đinh quan tài, cho vào chính mình tinh huyết, làm lấy Chú Ấn luyện chế mà thành, vô luận là đóng vào trên người, còn là đóng vào quỷ hồn trên người, đều có thể ăn mòn Kỳ Linh Hồn, tấn đi hồn Phách.

Táng Hồn đinh đóng vào tên kia trên người sau đó, người kia cũng không còn cách nào từ dưới đất bò dậy, toàn thân chỉ có thể không ngừng co quắp, từng luồng từng luồng Ô Huyết từ khi hần mụn loét trong chảy ra, theo sàn nhà hướng bốn phía chảy tới.

Diệp Lâm Phong không có xen vào nữa người kia, chậm rãi đi về phía cái bàn gỗ.

"Ách ạch!"

Ác quỷ tựa hồ ý thức được không ổn, điên cuồng huy động Thủ Trảo, muốn ngăn cản Diệp Lâm Phong đến gần.

Diệp Lâm Phong không hề bị lay động, tránh ác quỷ công kích, dập tắt cuối cùng một cây nến.

Huru!

Cây nến một diệt, ác quỷ ngưng tụ quá thân thể liền bắt đầu tản đi, bất quá lúc này ác quỷ trên mặt lại không có tức giận, ngược lại lộ ra một vẻ nụ cười quỷ dị.

Ác quỷ đầu lưỡi đã tại cất lưỡi Địa Ngục bị rút đi, không cách nào nói chuyện, chỉ có thể không ngừng giống như dùng miệng hình, thật giống như nếu nó nói cái gì giống như, thẳng đến biến mất mới thôi.

Mặc dù thì miệng hình thâm ảo khó hiểu, nhưng Diệp Lâm Phong mà là thấy rõ ràng, đó là một loại khiêu khích, ác quỷ nói hẳn sẽ còn từ Địa Ngục trở lại, chờ hẳn lúc trở về sau khi, sẽ đích thân tìm chính mình báo thù.

Diệp Lâm Phong cau mày một cái, cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng, coi như tên kia ác quỷ thật đến, cũng không có gì hay sợ, cùng lắm bỏ ra một chút giá, để cho thực lực của chính mình khôi phục lại địa phương, giải quyết cái kia ác quỷ còn chưa phải là nửa phút sự tình.

"Ta sẽ cho ngươi một cơ hội cuối cùng, nói, kêu gọi ác quỷ rút cuộc là tại sao? Chỉ cần ngươi nói, ta nói không chừng có thể cho ngươi làm một đầu thai cơ hội." Diệp Lâm Phong ngồi xổm người xuống, ngấm trên mặt đất người kia nói.

"Ha ha, đã không có đường quay về, từ ta chỗ này bắt đầu, liền đã không có đường quay về, cho dù ta cho ngươi biết chân tướng của sự tình, ngươi cũng không cách nào giải quyết, nói không chừng tới nay ngươi sẽ chết ở chỗ này." Người kia nhìn trần nhà, ánh mắt trống rỗng nói.

Diệp Lâm Phong cau mày một cái, lại nói: "Ta hỏi ngươi, thấy không trước đây đi theo bên cạnh ta cô gái kia chứ?"

"Nữ hài?" Người kia tựa hồ đang nhớ lại cái gì, một hồi nữa, bỗng nhiên cất tiếng cười to, "Nó nha, nó đã tại Địa Ngục Lộ bên cạnh."

Diệp Lâm Phong nghe được câu này, trong lòng dâng lên thấy lạnh cả người, hẳn không chút do dự móc ra một quả chôn cất Hồn đinh, đâm vào người kia cổ họng, tốc lên máu mũi làm hẳn mặt mũi đều là.

Diệp Lâm Phong xóa đi trên mặt máu mũi, khiến cho mọi người ngạc nhiên là hẳn mặt lại không có bị nùng huyết ăn mòn, vẫn là sáng bóng vô cùng.

"Uống ta huyết, triệu tập ta Hồn, nghe ta mệnh, tứ phương xà thần tất cả tránh rời đi, hạc giấy Dẫn Khí tìm Thiên Nhân."

Diệp Lâm Phong lấy ra một quả tiền giấy, đọc trong miệng khẩu quyết, đem bẻ gãy thành hạc giấy, sau đó nhỏ một giọt tinh huyết, con kia hạc giấy liền sống lại, Phi ở giữa không trung.

Làm hạc giấy tiền giấy là Liêu Thi Thi Đưa cho, phía trên dính Liêu Thi Thi mùi, Diệp Lâm Phong liền muốn dùng loại biện pháp này, đưa nàng tìm cho ra, bất quá tiền giấy trải qua rất nhiều tay sai trong, tìm ra thật là có chút khó khăn.

Hạc giấy đến Diệp Lâm Phong bên người đi một vòng, cũng không hề rời đi, mà là không ngừng dùng giấy cánh đánh phía trước tù quây.

Diệp Lâm Phong ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, hẳn đẩy ra tù quây môn, còn lại là phát hiện bên trong treo đầy người tứ chi, đã bị hong gió hồi lâu, có thể thấy được khung cảnh lại dị thường kinh người, phòng chừng muốn giết chết không ít người có thể mới được như này.

Lúc này hạc giấy bay vào tù quây, tránh thối rửa tứ chi, gỗ phía sau quỹ vách tường.

"Thì ra là như vậy, nơi này lại có phòng ngầm."

Diệp Lâm Phong trong nháy mắt hiểu được, một cước đạp về phía cái kia quỹ vách tường, đem đạp vỡ, lộ ra một cái đen như mực phòng ngầm.

Phòng ngầm bên trong truyền tới một cỗ mực nát mùi vị, cửa ra bên bờ địa phương phủ đầy mạng nhện.

Hắn đơn giản nhìn con nhện mấy lần, Hiểu rõ là vật gì chứa kịch độc, hẳn là có người cố ý Dường ở chỗ này.

Chát !!

Diệp Lâm Phong đem trên bàn gỗ người mờ cây nến lấy xuống, nhẹ nhàng gõ ngón tay, cái kia cây nến liền sáng lên.

Yếu ớt ánh nến chỉ có thể chiếu sáng rất phạm vi nhỏ, đồ bên trong căn bản không thấy rõ, cho nên Diệp Lâm Phong không thể làm gì khác hơn là bưng cây nến, đi vào phòng ngầm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Khô Lâu hải cốt

Mới vừa bước vào phòng ngầm, bên trong Độc Tri Chu liền phát ra tất tất tốt tốt thanh âm, hướng Diệp Lâm Phong áp sát.

Huu!

Diệp Lâm Phong cắt bàn tay mình, đem máu tươi hắt tới hai bên trên vách tường, những Độc Tri Chu đó giống như thấy cái gì kinh khủng quý vật một dạng nhanh chóng lui về.

Diệp Lâm Phong đi theo hạc giấy, từng bước một tiến về phía trước đi tới, trong tay ánh nến chiếu sáng phòng ngầm, hần chột phát hiện bốn phía trên vách tường chạm trổ bức họa, vì vậy gõ ngón tay, để cho hạc giấy dừng lại.

"Thất Sát hồ ly thi luyện chế pháp!"

Diệp Lâm Phong không nhìn được kinh hô một tiếng, bởi vì trên vách tường vẽ, chính là Thất Sát hồ ly thi phương pháp luyện chế.

"Vật này làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ thi công đất Thất Sát hồ ly thi cùng phòng ăn này có liên quan?" Diệp Lâm Phong lộ ra vẻ không hiểu, 100 năm trước, chỗ này tuyệt đối phát sinh cái gì không thể cho ai biết bí mật.

Diệp Lâm Phong tiếp tục đi đến phía trước, khiến cho hần thán phục là, vách tường này bên cạnh không chỉ có chỉ vẽ Thất Sát hồ ly thi phương pháp luyện chế, còn có thật nhiều kỳ văn quý dị pháp thuật, có chút ngay cả chính hần cũng chưa từng thấy.

"Âm dương tình Cốt Thi, chọn chết oan tình lữ chi thi, gieo xuống độc tình trùng, phân Âm Dương mà giấu, Nếu trên trời hạ xuống Hồng Nguyệt, Lôi Kiếp phách hiện, là được Vũ Hóa thành tiên, không chết không thôi, thẳng đến ngàn năm."

Diệp Lâm Phong nhìn trên bức họa một cái nội dung, không nhìn được đọc lên, đáng tiếc thi trên bức họa có mấy thứ tựa hồ không hoàn chỉnh, thấy một nửa liền đứt, hợp với âm dương tình Cốt Thi là đúng tới bị cái gì cũng không biết.

Diệp Lâm Phong không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục đi đến phía trước, hần bây giờ chủ yếu mục đích chính là tìm ra Liêu Thi Thi, nha đầu kia là bởi vì mình sơ sót làm mất, nếu không đem năng tìm ra, tâm lý luôn là áy náy.

"Ài?"

Diệp Lâm Phong chợt phát hiện trước mặt một đạo còng lưng bóng dáng, từ phòng ngầm chợt lóe lên, hần không do dự, lập tức xông ra, lại phát hiện trước mặt nhiều ba cái lối rẽ.

Hạc giấy bay vào trong đó một cái ngã ba, Diệp Lâm Phong vội vàng đuổi theo, đang lúc này, hần phát hiện tên kia còng lưng bóng dáng lại xuất hiện ở phía trước.

Diệp Lâm Phong tiếp tục đuổi về phía trước, tên kia còng lưng bóng dáng lập tức biến mất, nhưng là một hồi lại xuất hiện ở trước mắt hần, tựa hồ là đến dẫn đường.

Một mực đuổi theo chừng mười phút đồng hồ, Diệp Lâm Phong phong phát hiện tại phía trước có ánh sáng, ngoài ra đi chuyển bước chân, cẩn thận từng li từng tí đi ra ngoài, lại bị trước mắt đồ vật khiếp sợ.

Đến trước người hần, là một tòa đàn tế, tế đàn tám cái phương diện đều ngồi đợi một bộ xương khô hải cốt, ngoài ra trong hốc mắt hào quang màu u lam.

Khô Lâu hải cốt toàn bộ giữ tư thế kỳ quái, dưới người bọn họ có kỳ lạ đường vân, liên tiếp toàn bộ tế đàn, tạo thành một tấm hùng vĩ trận pháp đồ, mà bọn họ nhìn tới phương hướng, chính là treo một người.

Người kia chính là Liêu Thi Thi, xác thực nói nàng không phải là bị treo, mà là bị rất nhiều trong suốt giấy nhỏ quấn vòng quanh, trong đó tám cái trong suốt giấy nhỏ, chính là đến Khô Lâu hải cốt xương tay bên cạnh.

Nàng trước đây quần áo không biết lúc nào bị người khác cởi xuống, đổi thành một thân màu tím đen Váy dạ hội, đáng vẻ cũng được trang trí Thành

nguyên rùa con nít bộ dáng.

Diệp Lâm Phong cảm thấy Liễu Thi Thi Sinh Mệnh Khí Tức vẫn còn, thử gọi nàng mấy tiếng, đối phương nhưng là nhắm chặt hai mắt, không trả lời chính mình, đoán chừng là đã hôn mê.

Không có cách nào, Diệp Lâm Phong không thể làm gì khác hơn là hướng tế đàn đi tới, có thể tế đàn bốn phía tất cả đều là gần nửa trượng sâu Ô Thủy, phía dưới còn có nước bùn, hẳn phí thật là lớn sức, mới đi một đoạn ngắn khoảng cách.

Xùy...!!

Lúc này Diệp Lâm Phong bên người Ô Thủy giống như vỡ tổ một dạng chảy ra rất nhiều bọt khí, dưới chân hắn theo sát truyền tới một trận loạn lưu, đem hướng đi đến dơ trong nước.

"Khụ! Khụ!"

Diệp Lâm Phong nhỏ mấy hớp Ô Thủy, từ bên trong lật lên, ngón tay hắn còn kẹp một con ngón trở dài, ngón cái to sâu trùng.

Cái này sâu trùng là màu da, miệng giống như răng cưa như thế, lúc này ở Diệp Lâm Phong trong ngón tay lúc không ngừng ngoa ngoạy, tựa hồ muốn chạy thoát đi ra ngoài.

"Lại là thi trùng, xem ra cái kia bên dưới tế đàn mặt tất cả đều là thi thể." Diệp Lâm Phong ánh mắt lộ ra một Cổ vẻ ngưng trọng, bàn tay hắn dùng sức nắm chặt,

Đem thi trùng Cho bóp vỡ, màu vàng chất lỏng bắn đầy tay đều là.

Mới vừa rồi về này loạn lưu, chính là thi trùng chế tạo, loại vật này mềm miệng sắc bén, không chỉ có gặm ăn thi thể, sẽ còn gặm ăn người sống thể xác, Diệp Lâm Phong trên người đã bị gặm xảy ra hơn mười đạo miệng máu.

Xùy...!!

Về này loạn lưu lần nữa xông lại, Diệp Lâm Phong bốc lên chí quyết, niệm động Phật Môn Kim Cương hộ thân chú, đem da thịt mặt ngoài lập tức bộc phát ra nhàn nhạt màu vàng nhạt vàng sáng, thể xác cường độ trực tiếp gia tăng thập bội, xông lại thi trùng, căn bản là không có cách cắn bể thân thể của hắn.

Đáng tiếc Diệp Lâm Phong Chủ Tu không phải là Phật Môn đạo pháp, cái này đủ khí dương cương, để duy trì Kim Cương hộ thân chú tồn tại, nhiều lắm là cũng chính là giữ vững một mười mấy giây, tối lừa bịp là, cái này Chủ Pháp hắn một ngày dùng nhiều nhất một lần.

Diệp Lâm Phong không kịp suy nghĩ nhiều, đánh văng ra những thứ kia thi trùng, nhanh chóng bơi đến tế đàn bên cạnh, tung người nhảy một cái nhảy tới.

"Chuyện gì xảy ra?"

Diệp Lâm Phong mặt đột nhiên biến đổi, hắn phát hiện mình bị bám vào ở trên tế đài, trên người lực lượng liên tục không ngừng trôi qua, theo trên tế đài đường vân, hướng về kia tám bộ xương khô hài cốt chảy tới, cuối cùng lại theo Khô Lâu hài cốt, chảy vào Liễu Thi Thi trong cơ thể.

Trên tế đài Phù Văn biến thành màu đỏ thẫm, tản ra quỷ dị ánh sáng, cái kia tám bộ xương khô hài cốt trong miệng, cũng phát ra kỳ quái thuật ngữ, đâm vào Diệp Lâm Phong đầu đau vô cùng.

"A!"

Diệp Lâm Phong gầm nhẹ một tiếng, đem bản sao Tỏa Hồn Liên một đầu đâm vào trong vách tường, dùng hết lực khí toàn thân khẽ động bản sao Tỏa Hồn Liên, đem người từ trên tế đài rút ra.

"Hô... Hô..."

Diệp Lâm Phong thở hổn hển, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn tế đàn, cái này tế đàn quá mức quỷ dị, lại có thể rút ra chính mình lực lượng, nếu như thời gian lâu dài, phỏng chừng nàng liền thành một con cá mồi.

"Rốt cuộc là ai bố trí tế đàn, lại sẽ có đáng sợ như vậy lực lượng." Diệp Lâm Phong hơi định thần, ngưng mắt nhìn phía dưới.

Trên tế đài tám bộ xương khô hài cốt, quá độ mười năm phần Hồn Lực sau đó, lại từ dưới đất đứng lên, bọn họ gãy dựa cổ, phát ra 'Cạc cạc' âm thanh, màu u lam hốc mắt nhìn về Diệp Lâm Phong.

Hưu! Hưu! Hưu!

Tám bộ xương khô hài cốt lòng bàn tay bỗng nhiên thoát ra trong suốt giấy nhỏ, hướng Diệp Lâm Phong quần quanh đi.

Diệp Lâm Phong ưỡn ẹo thân thể, mặc dù tránh những thứ kia trong suốt cao su giấy nhỏ, nhưng hắn bản sao Tỏa Hồn Liên lại 'Rắc rắc' một tiếng bị chém đứt.

Phốc thông!

Diệp Lâm Phong té rớt phải Ô Thủy bên trong, trong nước thi trùng tuôn ra tới, không có mối vừa hộ thân chú, hấn không thể làm gì khác hơn là thả ra trong cơ thể chí dương khí tức, đem những thứ kia thi trùng đẩy lui.

"Đáng chết, bản sao Tòa Hồn Liên thật là hàng rác rưởi, xem ra lần sau phải kiếm hàng thật tới." Thả ra chí dương khí tức, Diệp Lâm Phong rất cảm thấy mệt mỏi, đem chỉ còn dài năm thước bản sao Tòa Hồn Liên thu.

Khô Lâu hài cốt nhảy vào dơ trong nước, đưa ra cốt trào vồ về phía Diệp Lâm Phong, trên người bọn họ, từ đầu đến cuối có một cái trong suốt giấy nhỏ, dính liú đến Liêu Thi Thi trên người.

Oành!

Cốt trào vồ vào đến Diệp Lâm Phong trên người, một cỗ hấp xả lực sinh ra, rút ra trên người bộ phận lực lượng.

"Hấp thần chú!"

Diệp Lâm Phong lúc này mới nhìn thấy Khô Lâu hài cốt lòng bàn tay có khắc Hấp thần chú, loại này là bùa có thể hút lấy nhân lực lượng, để cho mọi người trở nên suy yếu vô cùng, chỉ có điều khắc họa độ khó cũng lớn vô cùng, tỷ số thất bại cơ hồ là 90%.

Mất thấy mình bị từng bước một đẩy vào tuyệt cảnh, Diệp Lâm Phong liền cắn bẻ ngón trỏ, ở lòng bàn tay khắc họa ra một cái Toái Cốt Phù, đem đến gần một bộ xương khô hài cốt chụp hi ném.

"Achl!"

Liêu Thi Thi trên người đứt rời một cây dây nhỏ, ngoài ra trong miệng hét thảm một tiếng, mặt cũng biến thành tái nhợt, bắt quả lại không có tỉnh lại dấu hiệu.

"Ha ha, ngươi mỗi lần phá hủy một bộ xương khô hài cốt sẽ để cho nàng bị thương nặng, theo ngươi làm bị phá hủy tám bộ xương khô hài cốt lúc, nàng sẽ gặp bị mất mạng, hồn phi phách tán, như thế nào đây? Ngươi còn muốn tiếp tục không?"

Trong bóng tối truyền tới tiếng cười âm lãnh, Diệp Lâm Phong mặt đột nhiên biến đổi, tại hấn ngăn ra đang lúc, trong đó một bộ xương khô hài cốt cốt trào, đột nhiên đâm vào ngực.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Thủy Quỷ

Máu tươi theo Diệp Lâm Phong lồng ngực chảy ra, ngoài ra lòng bàn tay có phù chú, vừa muốn đánh ra, nhưng lại do dự một chút, cuối cùng bàn tay biến hóa quyền, đem Khô Lâu hài cốt đánh bay ra ngoài.

Phốc thông!

Khô Lâu hài cốt rơi vào dơ trong nước, lại bò dậy lần nữa, hướng Diệp Lâm Phong nhào tới, mà người sau chiều cổ được Liêu Thi Thi, chỉ có thể từng bước một thối lui.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao không được đứng ra nói chuyện?"

Diệp Lâm Phong một bên ứng đối Khô Lâu hài cốt, vừa đem ánh mắt ném phải góc tối, muốn đem lời mới vừa nói mọi người tìm ra.

Có thể từ tên kia tiếng cười lạnh đi qua, lại cũng không người nói chuyện, cho dù là hắc ám góc chết, cũng không có ai ảnh có thể tìm ra, giống như mới vừa rồi lời kia âm thanh là trống rỗng xuất hiện.

Diệp Lâm Phong bầu không khí hơi thở có chút lộn xộn, ngực máu tươi căn bản là không có cách ngừng, huyết thủy rơi tới Ô Thủy bên trong, lập tức hấp dẫn nhóm lớn thi trùng tràn lên, đem Ô Thủy trì làm cho giống như vỡ tổ.

Diệp Lâm Phong đem tay áo kéo xuống đến, quần quanh đến bộ ngực mình, lại đem đến gần Khô Lâu hải cốt đá bay ra ngoài.

Hiện tại ở loại tình huống này, hần chỉ có thể tìm ra trên tế đài tâm trận, phá trên tế đài trận pháp, mới có thể đem Khô Lâu hải cốt phế bỏ, dùng những phương pháp khác, chỉ có thể nguy hiểm đến Liễu Thi Thi sinh mệnh.

"Đáng ghét, tâm trận rốt cuộc ở địa phương nào?"

Diệp Lâm Phong cắn răng, bốn phía tìm nhìn, lại không có phát hiện tâm trận chỗ, ngược lại thì bị những thứ kia chán ghét thì trùng cắn đầy nửa người.

Xoẹt!

Diệp Lâm Phong lần nữa thả ra trong cơ thể chí dương khí tức, rậm rạp chằng chịt thì trùng rồi rít bị đẩy lui, có chút đẩy chậm, trực tiếp bị chí dương khí tức ăn mòn xuống trong cơ thể hơi nước, biến thành không có thể xác trùng bị.

"Trên tế đài không có tâm trận, chẳng lẽ ở bên dưới tế đàn mặt?"

Đẩy lui thì trùng, Diệp Lâm Phong hướng bên dưới tế đàn mặt nhìn lại, do dự hồi lâu sau, hần một đầu đâm vào dơ trong nước, hướng bên dưới tế đàn mặt bơi tới.

Bên dưới tế đàn là dùng xi măng cùng thép xây dựng, bên trong có thật nhiều khe hở, vừa vặn có thể chứa một người thông qua, trừ cái đó ra, còn có số lớn hải cốt bị chìm ngập đến bên dưới tế đàn.

Diệp Lâm Phong chọc một cổ hải cốt, phát hiện ngoài xương ngực bên trong đã bị móc sạch, bên trong rậm rạp chằng chịt tất cả đều là cái màu đen hình cái trứng vật, đó chính là thì trùng trứng trùng.

Thì trùng trứng dính phải huyết khí, rồi rít phá kén mà ra, mở ra sắc bén răng răng, đâm vào Diệp Lâm Phong máu thịt.

Bất đắc dĩ, Diệp Lâm Phong không thể làm gì khác hơn là lần nữa thả ra Hồn Lực, đem thì trùng bức lui, sau đó vệt ra từng cổ hải cốt, hướng trung ương tế đàn bơi đi.

Khô Lâu hải cốt cũng lên vào dơ trong nước, đem trong suốt giây nhỏ thả ra, giống như mạng nhện một dạng dần dần đem bên dưới tế đàn không gian thu nạp lại.

Hì!

Một cái rất nhỏ dòng nước bỗng nhiên thoát ra, trong suốt dây nhỏ lướt qua Diệp Lâm Phong gương mặt mà qua, tại hần trên mặt hần lưu lại một đạo miệng máu.

Diệp Lâm Phong dùng ngón tay cắt đứt trước người giây nhỏ, liều mạng bơi về phía trước, cũng may hần đã tập được Quy Tức Thuật, trong thời gian ngắn không hô hấp không có vấn đề, bằng không sớm bị chết đuối nước này đây.

"Thủy Quỷ!"

Diệp Lâm Phong nội tâm kinh hô một tiếng, nhìn thấy một bộ toàn thân sừng vù thì thể, từ bên dưới tế đàn trong khe hở chui ra ngoài.

Thủy Quỷ toàn thân bị ngâm trắng bạch, gương mặt liền giống như cao su, tối ác tâm là hần động một tý, liền có chất lỏng màu vàng sắc từ trong thân thể hần chảy ra, đem vốn là bản thiêu Ô Thủy làm cho vô cùng tanh hôi.

"Ừc... Ừc..."

Thủy Quỷ trong miệng thở ra bọt, nhanh chóng lội tới, tốc độ của hần so với thường nhân gần mười lần còn không hết.

Diệp Lâm Phong ở trong nước trở mình lặn đi một cước đá vào Thủy Quỷ mặt, thủy quỷ kia mặt trực tiếp bị đập nát, vỡ nát da mặt rơi xuống phải dơ trong nước, lập tức hấp dẫn nhóm lớn thì trùng gặm ăn.

Thì trùng cũng không công kích Thủy Quỷ, chỉ có thể ăn Thủy Quỷ trên người thịt vụn, cho nên thứ này, mới có thể lấy kỳ diệu quan hệ sống ở Ô Thủy bên trong.

"Cô lỗ lỗ..."

Thủy Quỷ bụm mặt liền, tựa hồ rất thống khổ, hần nhìn về phía Diệp Lâm Phong, không có mí mắt con ngươi cơ hồ muốn trừng ra ngoài.

Diệp Lâm Phong cười lạnh một tiếng, cũng không có sợ,

Khô Lâu hải cốt hần không dám phá hủy, một con Thủy Quỷ chẳng lẽ còn không được dám đối phó?

Diệp Lâm Phong thấy trước mắt Thủy Quỷ, giống như thấy thức ăn ngon một dạng còn không chờ Thủy Quỷ lần nữa nhào lên, liền nghênh đón.

Rắc rắc!

Diệp Lâm Phong vận gậy Thủy Quỷ giờ lên hai cánh tay, bóp lại cổ họng, tại hân đầu của hân trên có khắc vẽ Siêu Độ Phù, trong miệng mặc niệm Siêu Độ nguyên rủa.

Siêu Độ Phù hoàn thành, Thủy Quỷ liền dừng đang gãy dựa, trong cơ thể hân liền tản mát ra điểm điểm màu xanh lá cây huỳnh quang, hướng khắp nơi phiêu tán đi.

Màu xanh lá cây huỳnh quang là Thủy Quỷ hạt linh hồn, khi hân phiêu trở về Minh Giới thời điểm, sẽ gặp hóa thành Linh Hồn Thể, có đặc biệt quý sai dẫn hân còn lại là thăm vấn kiếp này nhân quả, phán định hân đi lưu.

Diệp Lâm Phong làm như thế, cũng coi là tích công đức, chỉ bất quá mình cùng Minh Giới quan hệ, thì công đức sợ rằng rơi không tới trên đầu mình.

Ngay tại Diệp Lâm Phong vì làm cái việc thiện than thở lúc, vốn là bay đi hạt linh hồn, bỗng nhiên bị một loại kỳ quái lực lượng hấp xạ trở lại, hân còn chưa phản ứng kịp, hạt linh hồn liền bị hấp xạ đến một cái vòng xoáy màu đen bên trong.

"Chuyện gì xảy ra?"

Diệp Lâm Phong có chút không hiểu, vừa muốn du đi qua nhìn một chút cái kia vòng xoáy màu đen là chuyện gì xảy ra, những Khô Lâu đó hài cốt lại đuổi tới, đưa hân Cho vấy lại.

"Thật đúng là bám dai như đĩa!" Diệp Lâm Phong ngưng mắt nhìn Khô Lâu hài cốt, đem hồng bản sao Tỏa Hồn Liên lấy ra, hướng những Khô Lâu đó hài cốt công tới.

Diệp Lâm Phong cũng không có đem Khô Lâu hài cốt bị phá hủy, mà là mượn bản sao Tỏa Hồn Liên cùng bốn phía trong suốt giấy nhỏ, đem Khô Lâu hài cốt Cho vấy khốn.

"Cũng có thể giữ vững hàng vài chục phút." Diệp Lâm Phong trong lòng nghĩ như vậy đến, hân bơi tới cái kia vòng xoáy màu đen cạnh, liền cảm thấy một cỗ hấp xạ lực truyền tới.

"Là tâm trận, trên tế đài hấp xạ lực chắc là dựa vào vật này sinh ra." Diệp Lâm Phong tâm lý vui mừng, nhưng khi hân tỉnh táo lại lúc, lại bắt đầu nhức đầu.

Loại này kỳ quái tâm trận hân từ trước tới nay chưa từng gặp qua, muốn thế nào mới có thể bị phá hủy đây chẳng lẽ trực tiếp dùng bạo lực bị phá hủy?

Diệp Lâm Phong tiện tay chop tới một con thi trùng, đem vút vào vòng xoáy màu đen bên trong.

Chỉ thấy con kia thi trùng còn phản ứng không kịp nữa, liền bị vòng xoáy màu đen hút vào, cuối cùng xoắn thành mảnh vụn, ngay cả trong cơ thể Nhũ màu vàng chất lỏng đều chảy ra, đều bị hút vào.

"Chuyện này có hơi phiền toái? Phòng chừng ta là mù quáng khoan xuống lời nói, có thể sẽ bị xoắn thành mảnh vụn." Diệp Lâm Phong đầu đau vô cùng, trái lo phải nghĩ, nghĩ đến bị treo Liều Thi Thi, nằng quyết định đụng một cái.

Diệp Lâm Phong chuẩn bị linh hồn xuất khiếu, làm cho mình hồn phách tiến vào vòng xoáy màu đen, hân tìm một ẩn nấp xỏ xính, bày che giấu trận pháp, phòng ngừa thân thể của mình, đến linh hồn xuất khiếu thời điểm, bị Ô Thủy cuốn đi, hay hoặc là bị thi trùng xé rách.

Linh hồn xuất khiếu là cái rất đau đớn thân, cũng là một kiện rất tốn sức chuyện, Diệp Lâm Phong nếu tại thân thể mỗi một nối liền trời đất khí Huyết Đạo bên trên, trước mắt rất nhỏ cao thâm phù chú, mà hai tay mình, có rất nhiều Huyết Đạo đến chạm đến không tới, toàn bộ linh hồn xuất khiếu một loại đều là hai người tới hoàn thành.

Bây giờ loại tình huống này, Diệp Lâm Phong chỉ có thể qua loa trước mắt phù chú, đối với hồn phách cùng thể xác tổn thương lớn hơn, mà hân máu tươi khắc Phù, nếu là ở hồn phách không có trở về vị trí cũ trước, huyết dịch bị Ô Thủy cọ rửa xuống, vậy hân liền xong hết con bê, ngay cả trở về cơ hội cũng không có.

"Thiên hê hê, Địa hê hê, ta vốn phạm nhân, mời ban cho thiên địa Diệu Pháp, dẫn ta linh hồn, tìm bản mệnh chi nguyên." Diệp Lâm Phong tiếp quyết định, bắt đầu đọc linh hồn xuất khiếu Chú Pháp.

Bỗng nhiên, Diệp Lâm Phong đầu đỉnh xuất hiện một cái bóng mờ, dần dần, cái bóng mờ kia càng ngày càng dài, hình tượng cũng càng ngày càng rõ ràng, đúng là hân tự mình bộ dáng.

Diệp Lâm Phong hồn phách nhìn một chút chính mình thể xác, không có một chút do dự, một đầu đâm vào vòng xoáy màu đen bên trong.

"Lại một chút chuyện cũng không có?"

Diệp Lâm Phong cảm giác mình hồn phách bị đè ép một phen sau đó, đến một mảnh xa lạ khu vực, xác thực nói là xa lạ Ô Thủy khu vực.

Không sai, hân vẫn còn ở bên dưới tế đàn Ô Thủy khu vực, bất quá nơi này lấy bát quái phong thủy cục, xây dựng một cái không gian độc lập, vây xây tám hướng trên vách tường, khắc họa đến đủ loại kiểu dáng Trần Quỷ phù chú, giống như nơi này trấn áp cực kỳ đáng sợ ác quỷ.

Diệp Lâm Phong hồn phách xuất hiện ở nơi này, những Trần Quý đó phù chú lập tức bạo nổ phát ra đạo đạo kim quang, đem trong cơ thể Hồn Lực áp chế hoàn toàn, còn có sức mạnh còn sót lại tàn phá hẳn hồn phách.

"Đáng sợ như vậy phù chú, sợ rằng phổ thông hồn phách tới đây đã sớm hồn phi phách tán." Diệp Lâm Phong mặt có chút tái nhợt, những thứ này Trần Quý phù chú, đối với thuộc về hồn phách hẳn, vẫn có to lớn lực uy hiếp.

Diệp Lâm Phong bơi tới khu vực này trung gian, đẩy đi phía dưới phù sa, liền thấy một cây đen nhánh Hàng Ma Xử cắm vào nơi đó, phía trên còn lưu lại có chút ít hạt linh hồn, đoán chừng là trước đây bị hút vào hạt linh hồn.

"Đây chính là tâm trận, nếu như đem vật này bị phá hủy, bên trên tế đàn trận pháp sẽ mất đi hiệu lực, đến lúc đó liền có thể cứu ra Liễu Thi Thi."

Diệp Lâm Phong dùng Hồn Lực dẫn dắt Hàng Ma Xử, định đem rút ra, nhưng hẳn mới vừa chạm được Hàng Ma Xử, vật kia chợt bộc phát ra bên trong không có hấp xả lực, thật giống như phải đem ngoài toàn bộ hồn phách chiếm đoạt vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Vạn Uyên Hàng Ma Xử

Diệp Lâm Phong sử dụng ra lực khí toàn thân, mới đưa tay từ Hàng Ma Xử bên cạnh rút ra, cho dù là như vậy, hẳn là bị quất đi số lớn Linh Hồn Chi Lực, tốc độ này không sai biệt lắm là trên tế đài gấp mười lần.

Diệp Lâm Phong khóc không ra nước mắt, không nghĩ tới cái này tế đàn như vậy lừa bịp, chính mình tu vi vốn cũng không có khôi phục bao nhiêu, cái này một phen chơi đùa, không sai biệt lắm nhanh để cho hẳn ngã trở về nguyên điểm.

"Kỳ quái, thì Hàng Ma Xử ta thật giống như đã gặp qua ở nơi nào." Diệp Lâm Phong không dám lại hành động thiếu suy nghĩ, cẩn thận kiểm tra thì Hàng Ma Xử, lại phát hiện vật này giống như đã từng quen biết, tựa hồ đã gặp qua ở nơi nào.

"Trời ạ, thì lại là vạn Uyên Hàng Ma Xử, vật này thật tồn tại?" Diệp Lâm Phong rốt cuộc hồi tưởng lại, vật này nằng đến Minh Giới cổ tịch nhìn lên qua, được đặt tên là vạn Uyên Hàng Ma Xử, tương truyền là vực sâu chi chủ Pháp Khí.

Về phần tên kia vực sâu chi chủ, cũng là trong truyền thuyết nhân vật, không có ai biết hẳn có phải là thật hay không tồn tại, cổ tịch bên cạnh chẳng qua là ghi lại hẳn một tên thật đáng sợ Ác Ma, bị Minh Giới tiêu diệt, Kỳ Pháp khí vạn Uyên Hàng Ma Xử không biết tung tích.

Diệp Lâm Phong Hiểu rõ, Minh Giới cổ tịch bên cạnh ghi lại quý vật không nhất định là thật, rất nhiều là Minh Giới cao tăng, để đề cao quyền uy, cố ý biên đi ra tới dọa tăng dưới quỷ hồn.

Nhưng hôm nay vạn Uyên Hàng Ma Xử xuất hiện, để cho Diệp Lâm Phong không thể không nghi ngờ, vực sâu chi chủ là có hay không tồn tại qua?

"Vô luận như thế nào, cái mất trận này ta nhất định phải phá hư." Diệp Lâm Phong kiên định nội tâm, nằng vây quanh vạn Uyên Hàng Ma Xử không ngừng du động, mang theo một đợt lại một đợt gợn nước.

"Có biện pháp, có thể thử một chút loạn thủy chú, xem có thể hay không đem thì vạn Uyên Hàng Ma Xử cuốn đi."

Diệp Lâm Phong nhắm mắt lại, chìm chắc hô hấp, còn lại là cảm thụ chung quanh nước chảy, cuối cùng cùng nước kia lưu tiết tấu hòa làm một thể.

"kétttttt!"

Diệp Lâm Phong đột nhiên mở mắt, hai tay nhanh chóng Kết Ấn, mảnh này Ô Thủy khu vực bỗng nhiên xuất hiện trần trần loạn lưu, Thủy Áp cũng dần dần trở nên lớn, đem chung quanh quý vật toàn bộ căn nát, bao gồm những Trần Quý đó phù chú.

Không có Trần Quý phù chú áp chế, Diệp Lâm Phong Có thể đủ thả ra chính mình toàn bộ lực lượng, cuồng loạn vòng xoáy nhất thời cuốn lên toàn bộ Ô Thủy khu vực, mảnh không gian này cũng bị đè ép mở.

Sau đó 'Oành' một tiếng, bên ngoài Ô Thủy cùng bên trong không gian Ô Thủy đụng vào nhau, tạo thành cùng Đại Loạn Lưu.

"Ô ô..."

Diệp Lâm Phong thân thể cũng bị một loại lực lượng vô hình cuốn vào loạn lưu bên trong, quý dị nhất là, hồn phách trạng thái hẩn, lại có thể cảm nhận được Thủy Áp, mà vậy cường đại Thủy Áp trực tiếp đem ép bất tỉnh đi.

...

Cũng không biết qua bao lâu, Diệp Lâm Phong mơ mơ màng màng mở mắt, phát hiện mình nằm ở một cái tràn đầy dơ bẩn vật trong lối đi, bốn phía tất cả đều là khó ngửi mùi.

"Ho khan một cái, linh hồn đã trở về vị trí cũ?"

Diệp Lâm Phong ho khan hai tiếng, phát hiện mình hồn phách đã trở lại nguyên lai thân thể, nằm ở một bãi dơ bẩn vật trong.

Hẩn từ khi dơ bẩn vật trong bò dậy, đơn giản kiểm tra bốn phía, chắc chắn mình là ở một cái trong đường cống ngầm, chung quanh tất cả đều là rác rưởi bài phóng vật, cái kia mùi hôi thối thật sự là làm cho không người nào có thể chịu đựng.

"Vật này lại còn đến."

Diệp Lâm Phong phát hiện mình dây lưng bên cạnh treo một đồ vật, nhìn kỹ một chút, lại là vạn Uyên Hàng Ma Xử.

Vật kia thỉnh thoảng chạm được thân thể của mình, lại không có trước đây quý dị kia hấp xả lực.

Diệp Lâm Phong đem vạn Uyên Hàng Ma Xử nắm trong tay, cảm giác kia đặc biệt thoải mái, trẻ sơ sinh cổ tay độ thô, nửa thướt ra ngoài chiều dài, dùng để làm vũ khí là cực tốt.

Chẳng qua là không được biết rõ làm sao làm ra quý dị hấp xả lực đến, bằng không vật này đối với mình mà nói, tuyệt đối là cực phẩm Pháp Khí.

"Xem ra ta bị trận kia loạn lưu hướng tới đây, thật là không có nghĩ đến cái kia mảnh nhỏ Ô Thủy thậm chí ngay cả đến cống thoát nước, chẳng qua là không được biết rõ làm sao trở về." Diệp Lâm Phong đỡ cống thoát nước vách tường, cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước.

Mặc dù trận pháp phá, nhưng là Liễu Thi Thi còn không có bị cứu ra, Diệp Lâm Phong còn phải nghĩ biện pháp trở lại nguyên lai phía, đưa nàng Hóa vàng cứu ra.

"Chít chít... Két..."

Trong bóng tối truyền tới con chuột tiếng kêu gào,

Tựa hồ đang gặm ăn thứ gì, linh tinh hư hư phá lệ Âm khí rất sợ bố.

Diệp Lâm Phong Trong con người cụ có nhất định năng lực nhìn ban đêm, nhưng là tầm mắt cũng không đủ ba mét, cái này cống thoát nước tình huống, hẩn cơ hồ chỉ có thể dựa vào nghe.

Diệp Lâm Phong dừng bước lại, nhìn một màn trước mắt, trong lòng có loại cảm giác nôn mửa.

Đến trước người hẩn có một cổ thi thể, thân thể thối rữa quá, ngoài ra trong lồng ngực tất cả đều là vôi, đến trên thi thể không ngừng ngọ ngậy, đáng sợ nhất là còn có một chi chuột nâu, đang gặm ăn đến thi thể con người.

Chuột nâu thấy Diệp Lâm Phong, 'Chỉ' một tiếng né ra, những thứ kia vôi lại không có sợ hãi, vẫn ở chỗ cũ trên thi thể bò tới bò lui.

"Người này hẩn không chết thời gian bao lâu, chẳng qua là không biết tại sao phải loại địa phương này."

Diệp Lâm Phong cau mày ngồi xổm người xuống, hẩn dùng vạn Uyên Hàng Ma Xử kích thích thi thể, phát hiện thi thể trên tay mang theo một tấm hiện đại đồng hồ cơ, lúc này chính đang chuyển động, thời gian biểu hiện hai giờ sáng.

Diệp Lâm Phong không có đi cẩn thận nghiên cứu cổ thi thể này, tính chia Trị bệnh, chỉ cần là người bình thường, cũng sẽ không nghiên cứu cái này chán ghét đồ chơi, chỉ sợ hẩn cái này Minh Giới đợi nhiều năm như vậy thân bí tồn tại.

Diệp Lâm Phong tiếp tục đi đến phía trước, phát hiện phía trước có một cái thang, đi thông tới mặt đất bên trên, nhìn dáng đáp hẩn là cống thoát nước cửa.

"Không tìm được vào phía, từ nơi này đi ra ngoài, lại đi nhà ăn cứu Liễu Thi Thi cũng không tệ." Diệp Lâm Phong nhanh chóng leo lên cái thang, phí thật là lớn tinh thần sức lực mới đưa nắp giếng đầy ra, từ khi trong đường cống ngầm bò ra ngoài.

Diệp Lâm Phong sau khi ra ngoài, phát hiện trời còn mờ tối, chính mình vẫn ở Thanh Thành đại học, hơn nữa còn là Nam Khu nhà ăn cách đó không xa một tấm cống thoát nước cửa.

"Này, người xem, bên kia có một trêu chọc ép, lại hơn nửa đêm đi ra sửa cống thoát nước."

"Vậy thật là là trêu chọc ép, xem hấn tên kia nghèo ép đáng về, vừa thối vừa bẩn, đoán chừng là trong nhà chết mẹ già, mới có thể nửa đêm đi ra làm sự tình kiểu này. "

...

Cách đó không xa, ba cái Thanh xa quý tộc trường cao đẳng sinh viên uống say không còn biết gì, lẫn nhau đỡ, hướng về phía trước ký túc xá đi tới.

Thấy đứng ở cổng thoát nước của Diệp Lâm Phong , cho là hấn là sửa cổng thoát nước, hướng về phía hấn chỉ chỉ trở trở, đủ loại lời khó nghe nói hết ra.

Diệp Lâm Phong nhướn mày một cái, bây giờ một ít sinh viên, bầu không khí thật không tốt, lãng phí cha mẹ tiền, hơn nửa đêm uống say không còn biết gì mà qua, sinh hoạt thật sự là quá mức thối nát.

"Nhìn, Đứa nào trêu chọc ép nhìn tới." Ba tên sinh viên ôm chung một chỗ, không ngừng cười nhạo Diệp Lâm Phong , tựa hồ không tính trở về nhà trọ.

Diệp Lâm Phong hừ lạnh một tiếng, hướng ba tên sinh viên đi tới, không chút lưu tình đem ba người đập ngã trên đất, cuối cùng lôi kéo ba người, đem ném tới trong ống cống, cũng tiện tay che lên nắp giếng.

Diệp Lâm Phong chỉ là muốn cho ba người này một bài học, cho nên mới đưa bọn họ ném tới trong ống cống, để cho bọn họ thể nghiệm một chút công nhân khổ cực.

Chờ đến sáng ngày thứ hai, bọn họ tỉnh rượu liền có thể chính mình từ khi trong đường cống ngằm bò ra ngoài còn lại là.

"Nên trở về đi cứu Liêu Thi Thi." Diệp Lâm Phong quay đầu lại, vừa muốn bước hướng nam khu nhà ăn đi tới, lại thấy làm người ta rợn cả tóc gáy một màn.

Lúc này Nam Khu cửa phòng ăn, lại có thân ảnh còng lưng Lão Thái Bà đến bày sạp, hấn bán ban đêm tiêu?

Không được, hấn bán không phải là phổ thông bữa ăn khuya, hấn bán là thịt người!

Người thân thể bị chia ra chặt mở, chính tề treo ở Lão Thái Bà gian hàng, nơi đó còn có một cái nồi lớn, trong nồi nước nóng sôi sùng sục, thỉnh thoảng có người đầu lẫn lộn được.

Lão Thái Bà ngẩng đầu lên, trên mặt nếp nhăn tầng tầng trọng điệp, khoe miệng nói ra nụ cười quỷ dị, nói: "Đi qua đi ngang qua không thể bỏ qua, mới mẻ thịt người, mua một khối ném thử một chút đi, chỉ nếu đánh đôi khá nhiều, liền có thể ném được mấy vị thịt người, còn có thể hoàn thành trong lòng người nguyện."

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đầu người chưng thịt

Mê người mùi thơm phiêu tán đến không khí chung quanh bên trong, cho dù là Diệp Lâm Phong , cũng có chút thèm ăn, muốn đòi một chén canh thịt tới uống.

"Tiểu tử, không tới uống chén canh thịt sao?" Lão Thái Bà giống như là nhìn thấu Diệp Lâm Phong ý nghĩ trong lòng giống như, hướng về phía hấn cười ha hả nói.

Diệp Lâm Phong do dự một chút, cuối cùng vẫn di chuyển bước chân, cẩn thận từng li từng tí hướng thịt người gian hàng đi tới.

Lão Thái Bà từ gian hàng phía dưới, lôi ra một cái ghế gỗ thả vào trước gian hàng, cầm lên màu đồng muỗng khuấy động trong nồi canh thịt, cũng không ngần đầu lên nói: "Tiểu tử, muốn ăn cái gì dạng thịt người à? Ta nơi này chính là cái gì cần có đều có."

"Ăn thịt người loại này táng tận lương tâm chuyện cũng làm ra đến, chẳng lẽ sẽ không sợ gặp báo ứng sao?" Diệp Lâm Phong mắt nhìn trước người bằng gỗ, ngần đầu nhìn về Lão Thái Bà.

"Ha ha, dĩ nhiên không sợ gặp báo ứng, Minh Giới có quỷ không kém là cũng như thường ăn thịt người sao? Thậm chí còn có có chút Quỷ Quan uống máu người, nuốt sinh hồn, bọn họ khi nào gặp qua báo ứng?" Lão Thái Bà ngẩng đầu lên, lộ ra một đôi đục ngầu con mắt.

Diệp Lâm Phong á khẩu không trả lời được, đúng như Lão Thái Bà lời nói Minh Giới xác thực là có chút quý sai Quý Quan ăn người máu thịt, không chỉ là bởi vì máu người thịt có thể đề cao quý hồn lực lượng, hơn nữa đây cũng là quý hồn bản tính, thì không cách nào thay đổi.

Nhưng thực nhân máu thịt chuyên, Minh Giới là tuyệt đối cấm chỉ, chỉ bất quá một ít quý sai Quý Quan chuyên dùng quyền lực, thực nhân máu thịt cùng sinh hồn đề cao lực lượng, đối với Âm Dương giới tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Sự tình làm lớn chuyện sau khi, Minh Giới phái ra Quý Bình dọn dẹp loại này quý sai Quý Quan, bây giờ loại hiện tượng này đến Minh Giới đã rất hiếm thấy, chẳng qua là bộ phận quý sai Quý Quan như cũ nhon nhon ngoài vòng pháp luật.

"Thiện ác tự có chân tướng, không phải là không báo cáo, chẳng qua là thời điểm chưa tới."

Đã lâu, Diệp Lâm Phong mới nói ra một câu, bàn tay nâng lên, đem cái kia cuộn cuộn chảo nóng lật, bên trong thịt tán lạc đầy đất.

Lão Thái Bà cũng không tức giận, khàn khàn cười cười, nói: "Thiện ác tự có chân tướng? Chỉ có loại người như ngươi tâm lý giả nhân giả nghĩa người mới sẽ tin tưởng lời như vậy, cái thế giới này, chỉ cần nắm giữ lực lượng tuyệt đối, cái kia chân tướng."

Diệp Lâm Phong không hề bị lay động, vô luận người khác như thế nào, hấn nhất định sẽ làm tốt chính mình, có lẽ trong lòng thỉnh thoảng sẽ dâng lên tham niệm, nhưng quyết sẽ không quên mất bản tâm, nếu hấn không là cũng không khả năng từ khi Minh Giới hết khổ tới.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Là người hay là quý? Những người này thịt lại vừa là từ nơi nào tới?" Diệp Lâm Phong giọng lạnh giá, hấn đã kiên định tín niệm mình, trong lòng lại không Ma Chướng, nói chuyện cũng không cần phải ấp a ấp úng.

Lão Thái Bà cảm giác Diệp Lâm Phong trên người phát ra rung mình, hơi run run một chút, nói: "Có ý tứ, ngươi là cái thứ 2 dùng loại này giọng hỏi ta người, hơn nữa câu hỏi nội dung đều là giống nhau như đúc, hoặc có lẽ là các ngươi liên là cùng một người, hay hoặc là các ngươi là huynh đệ?"

Diệp Lâm Phong suy tư một chút, chợt nói cái gì giống như, hỏi "Ngươi là nói năm năm trước, đến ngươi nơi này mua thịt người Diệp Lâm Phong Vũ?"

"Không sai, chính là hấn, nhưng là hấn cuối cùng vẫn lựa chọn truy lục." Lão Thái Bà đọc ngẫu ánh mắt trở nên sáng lên, "Hấn thường thức chúng ta thịt, hoàn thành chính mình tâm nguyện, hấn giá chính là dùng mạng trả lại."

Lúc này đến phiên Diệp Lâm Phong run run, hấn thật sự là không cách nào đoán được, rốt cuộc là nguyện vọng gì, sẽ để cho một tên chính trực tuổi tác thời đại thanh niên, cam nguyện trả xảy ra tánh mạng mình.

Nguyện vọng, đáng sợ Dục Niệm.

Diệp Lâm Phong thân thể run rẩy, nội tâm của hấn giống vậy có khó mà hoàn thành nguyện vọng, đây cũng là hấn từ khi Minh Giới đi tới Dương Gian khung cảnh, hấn nếu báo thù, đem hãm hại nhà mình người toàn bộ tổng táng tới địa ngục.

"Chỉ cần ăn người thịt người, là không phải là cái gì nguyện vọng đều có thể thực hiện?" Diệp Lâm Phong tâm lần nữa giao động, hấn cúi thấp đầu, có chút khó mà bật đối với bắt đầu truy lục chính mình.

"Dĩ nhiên, chỉ cần ngươi có thể đủ bỏ ra đủ giá."

Diệp Lâm Phong lòng bàn tay bởi vì nắm chặt thật chặt, bên trong thấm đầy mồ hôi, hấn có chút nặng nề ngẩng đầu, nói: "Được, cho ta tới một phần thịt người, ta nguyện vọng... Ta muốn biết một ngàn năm trước rốt cuộc phát sinh cái gì, là ai hãm hại ta tiếp chịu Hình Địa Ngục?"

Lão Thái Bà nhếch miệng lên,

Mặt đầy gian kế được như ý bộ dáng, nó xuất ra một cái lồng hấp, đem bày ra phải Diệp Lâm Phong trước mặt.

Lão Thái Bà cười nói: "Ngươi muốn cái gì đang ở bên trong, còn không mở ra nhìn một chút?"

Diệp Lâm Phong xóa đi mồ hôi trán, chậm rãi đem lồng hấp mở ra.

Lồng hấp bên trong đến một cái đĩa thức ăn, đĩa thức ăn là một cái nữ nhân đầu, quý dị là cái đầu người kia lại là sống, nó thất khiếu không ngừng máu tươi chảy ra, ánh mắt trống rỗng nhìn tiền phương, miệng cũng không ngừng kêu, thật giống như có cái gì tốt ăn đồ ăn đến trong miệng.

Lão Thái Bà cười giải thích: "Nhân dục niệm luôn là từ khi trong đầu sinh ra, quý hồn cũng không ngoại lệ, mà dục vọng đầu người chung thịt, liền phải đi lấy tài cùng nhân loại tham lam nhất địa phương, dùng tới trăm loại phương pháp răn chung, mùi ngon vô cùng."

Diệp Lâm Phong đưa tay ra, nhẹ nhàng đụng chạm nữ nhân diện mạo liền, lại bị cô gái kia đầu cắn một cái ở ngón trỏ.

Nữ nhân đầu nhai kỹ ngón tay, máu tươi theo khoe miệng nàng chảy xuống, có thể Diệp Lâm Phong chẳng qua là cau mày một cái, cũng không có nếu đưa ngón tay rút trở về ý tứ.

"Có muốn không? Thật muốn ăn thịt người thịt sao? Thật muốn cùng những ác quý đó Gian kém thông đồng làm vậy sao?" Diệp Lâm Phong lần nữa giãy giụa, mồ hôi lâm lâm từ khi cái trán chảy xuống.

Ngay tại Diệp Lâm Phong chuẩn bị thỏa hiệp thời điểm, trong đầu bỗng nhiên thoáng qua Liễu Thi Thi tên kia động lòng người gương mặt, hần không biết mình vì sao lại nghĩ đến nàng, có lẽ là bởi vì trên người đối phương cổ chấp, thật sâu ảnh hưởng đến chính mình.

"Đáng chết, nha đầu kia dần như vậy, đều biết tích cực hướng lên, để tra án cái gì cũng không cố, ta một tên sống ngàn năm người, tại sao không thể tự mình đi tìm kiếm chân tướng?" Diệp Lâm Phong nhanh chóng đưa tay rút ra, một chương võ đến nữ nhân đầu.

Rắc rắc!

Trên đầu nữ nhân phát ra một cái thanh thúy tiếng vang, ngay sau đó mấy đạo huyết sắc vết nứt từ đỉnh đầu dọc theo mà ra, ăn mặc như giống mạng nhện phủ đầy cả người đầu, cuối cùng nổ bẻ ra đến, hóa thành khối khối thịt vụn.

"Người..." Lão Thái Bà mắt mở to, mặt tràn đầy vẻ giận dữ, nó mới vừa muốn nói chuyện, lại bị Diệp Lâm Phong bóp cổ lại.

"Một mình người mười năm không tới quỷ hồn, lại nghĩ đầu độc ta? Có phải hay không quá ngậy thơ?" Diệp Lâm Phong hoàn toàn tỉnh hồn lại, mở ra Âm Dương Nhân, thấy rõ Lão Thái Bà vốn là bộ dáng, ngoài ra lật bàn tay một cái, một cái Diệt Hồn Phù nhanh chóng khắc thành, xuất hiện ở trong tay.

Diệt Hồn Phù, danh như ý nghĩa, là vì diệt đi quỷ hồn hồn phách, giết hại sinh linh, buôn bán thịt người, dụ cho người ăn huyết, đây là đại ác, đã không thể bỏ qua, nhất định để cho tan tành mây khói.

Lão Thái Bà thấy Diệt Hồn Phù, trên mặt tức giận biến thành kinh hoàng, nó không ngừng giãy giụa, muốn từ khi Diệp Lâm Phong trên tay chạy thoát, nhưng là nó một tên mười năm không tới quỷ hồn, làm sao có thể tránh thoát?

Hô!

Diệp Lâm Phong bàn tay đánh ra, lại ở giữa không trung bị cướp đi xuống, ngay sau đó một cái tay khô xuất hiện ở hần lồng ngực, đem đánh bay ra ngoài.

Diệp Lâm Phong thân thể rơi xuống đất, một mực thối lui mấy chục bước mới ổn định lại, hần ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, phát hiện chẳng biết lúc nào, một cái vóc người béo phệ bóng người xuất hiện ở nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Quỷ thức

Diệp Lâm Phong nhìn về phía đạo kia mập mạp bóng người, cảm giác thật giống như đã gặp qua ở nơi nào, tỉ mỉ nghĩ lại, hần không phải là tại Nam Khu nhà ăn hiện tại Nhâm lão bản.

Ban ngày cùng Liễu Thi Thi điều tra thời điểm, Diệp Lâm Phong từng xem qua Nam Khu nhà ăn làm việc thành viên hồ sơ, trong đó Nam Khu nhà ăn ông chủ hình hồ sơ, cùng trước mắt cái này vóc người béo phệ mọi người hoàn toàn phù hợp.

"Chủ nhân!" Lão Thái Bà thấy tên kia mập mạp bóng người, nhất thời thờ phào.

Vóc người béo phệ mọi người mắt nhìn Lão Thái Bà, cũng không nói thêm cái gì, nhìn về Diệp Lâm Phong nói: "Ta nhà này nhà ăn ông chủ, dùng tên giả Lý nhất Phàm, Âm Dương giới mọi người gọi ta là Quỷ thức, người kêu ta Quỷ thức liền có thể."

"Người nói chuyện ngược lại không khách khí." Diệp Lâm Phong hơi nhếch khóe môi lên vênh, "Người đã bây giờ đứng ra, có phải hay không ý nghĩa bầm thây án kiện cùng người có liên quan? Hết thấy các thứ này đều là đều là người mưu đồ?"

"Người nói bầm thây án kiện sao? Năm năm trước trận kia bầm thây án kiện xác thực cùng ta có có chút quan hệ, bất quá gần đây phát sinh bầm thây án kiện lại không có quan hệ gì với ta, chỉ có điều người yên tâm, ngày mai ta sẽ cho cảnh sát một câu trả lời, vụ án này các người không cần lại tra."

Quỷ thức mặt vô biểu tình, trên mặt hần có vết sẹo, từ Tả Nhãn nơi này cắt bỏ, khiến cho nhìn có chút hung ác.

Diệp Lâm Phong cười lạnh nói: "Nói vụ án không có quan hệ gì với người, lại phải cho cảnh sát một câu trả lời, lời này của người nói có chút mâu thuẫn à?"

Quý thúc vẫn là mặt không chút thay đổi nói: "Gần đây bẩm thầy án kiện xác thực không có quan hệ gì với ta, nhưng là ta biết hung thủ là ai, nhưng mà ta không thể nói cho người biết hẳn là ai, cũng sẽ không đem hẳn giao ra, tất cả ta mới có thể Cho cảnh sát một câu trả lời."

"Người muốn tìm dê thế tội?" Diệp Lâm Phong trong nháy mắt nhìn bạch Quý thúc trong lời nói ý tứ.

Quý thúc gật đầu một cái, nói: "Câu chuyện này quá mức phiền toái, tìm dê thế tội là lựa chọn tốt nhất."

Diệp Lâm Phong có chút nhức đầu, hẳn rất muốn đem Quý thúc bắt lại, nhưng là không có tuyệt đối chứng cứ, vô luận là bắt sở cảnh sát mà là Minh Giới cũng sẽ được phóng thích.

Trọng yếu nhất là, đối phương có thể đem chính mình một chương đánh lui, có thể thấy thực lực nhất định là không đơn giản.

Ngay tại Diệp Lâm Phong gặp khó khăn thời điểm, Quý thúc lại nói: "Lùi một bước trời cao biển rộng, ta đã từng là Minh Giới quý sai, nhìn thấu Bách Thế Luân Hồi, biết thầy tướng số linh đều là không dễ, chính là bởi vì như vậy, ta mới sẽ bỏ qua cho người, bằng không ta đã sớm đem người đánh hồn phi phách tán."

Diệp Lâm Phong trong lòng cả kinh, hoàn toàn không nghĩ tới Quý thúc từng Minh Giới quý sai, nhưng là hẳn đáng về nhìn lại càng giống như là người sống, hơn nữa nghe đối phương giọng, có mười phần phương pháp tiêu diệt chính mình, tựa hồ chính mình tùy tiện xuất thủ lời nói, thật có thể chết ở chỗ này.

"Ha ha, không nên đối với chính mình thân thù có lòng tin như vậy, Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên, cho dù là Minh Giới Thập Điện Diêm Vương, cũng có sợ quỷ vật, mà ta tuyệt đối sẽ không ăn mặc như người nhìn qua đơn giản như vậy."

Diệp Lâm Phong có chút nghiêng đầu, gió mát hiu hiu đến hẳn đen nhánh mái tóc, mang trên mặt đạm nhã mỉm cười, cùng xác thực nói, cái kia tự tin mỉm cười, người khác đều nói tự tin nam nhân rất tuấn tú, mà lúc này Diệp Lâm Phong đúng là như vậy, nhưng mà hẳn ánh mắt, nhưng là để cho mọi người cảm thấy thật sâu sợ hãi.

Quý thúc không nói tiếng nào, Diệp Lâm Phong cũng không có một làm gì, hẳn bây giờ vội vã cứu ra Liêu Thi Thi, phiền toái sự tình, tự nhiên sẽ để qua một bên.

Diệp Lâm Phong đi tới Quý thúc bên người, có chút dừng một cái, lại nhẹ nhàng cười cười, đi vào Nam Khu nhà ăn, trước đi giải cứu Liêu Thi Thi.

Thấy Diệp Lâm Phong rời đi, Lão Thái Bà cúi thấp đầu, quỳ một chân trên đất, hỏi "Chủ nhân, tiểu tử kia như vậy không nhìn ngài, tại sao không giết hẳn?"

"Vừa mới cái kia ánh mắt quá kinh khủng, ta ở ca ca hẳn trong mắt thấy qua một lần, không, bọn họ ánh mắt không giống nhau, Diệp Lâm Phong Vũ ánh mắt là ngoài cứng trong mềm, mà Diệp Lâm Phong đồng tử thần thái nhưng là ngoại nhu nội cương."

Quý thúc trên mặt rớt cuộc lộ ra nụ cười, bất quá nhưng là nụ cười khổ sở, hơn nữa nụ cười này cực kỳ xấu xí, còn không bằng không cười.

Lão Thái Bà không hiểu nói: "Chủ nhân, tiểu tử kia có lợi hại như vậy sao?"

"Ta nhìn không gì hơn cái này, chẳng qua là Quý thúc người này nhất gan sợ phiền phức."

"Quý thúc không có trả lời, một tên mang đến đen bên mắt kính, thân cao gần 1m8 nam tử từ trong bóng tối đi ra, trả lời."

Quý thúc cười khổ nói: "Tiểu tử kia trong tay có vạn Uyên Hàng Ma Xử, ta thật không phải là đối thủ của hắn."

"Ha ha, vạn Uyên Hàng Ma Xử, đây chính là trong truyền thuyết bảo vật, người lại chịu đặt ở Diệp Lâm Phong trên người, không đem nó thu hồi lại, ta thật là bội phục bội phục." Nam tử khịt mũi coi thường, cho là Quý thúc chính là nhất gan sợ phiền phức.

Quý thúc nói: "Đều nói, cái kia truyền thuyết, ai biết nó có phải hay không bảo vật, hơn nữa người kia nói qua, ai có thể lấy đi vật kia người, không muốn vọng tưởng đem vật kia đoạt lại."

Nam tử hiếu kỳ nói: "Như đã nói qua, Quý thúc người một mực nghe lệnh của người kia, người kia rốt cuộc là ai nhỉ? Lại để cho đại danh鼎鼎鼎鼎 Quý thúc đều nghe kỳ mệnh làm."

Quý thúc có chút hoảng hốt nói: "Hắn ta ân nhân cứu mạng, nếu không phải hắn, ta đã sớm ở đó lần kiếp nạn bên trong chết đi, nhưng mà ta cũng không biết người là ai vậy kia, cũng chưa từng thấy qua hẳn tướng mạo."

"Coi là, ta không hỏi, nhanh lên đem vật kia cho ta." Nam tử khoát khoát tay, hơi không kiên nhẫn.

Quý thúc xuất ra một tấm khắc đầy Phù Văn ống trúc, ném cho nam tử, nói: "Nhớ, không thể lộ ra ánh sáng, còn người nữa tận lực ít giết người, lần này bẩm thầy án kiện, cuối cùng vẫn là ta lau cho người cái mồng."

"Được được, mỗi lần đến như vậy dài dòng, người bán cho ta Thất Sát hồ ly thi, đến đặc biệt sao không dùng liền phí, hy vọng người lần này cho ta quý vật là tác dụng." Nam tử nhận lấy ống trúc, đơn giản liếc mắt nhìn, liền thu.

Quý thúc nghiêm mặt nói: "Đây chẳng phải là chuyện của ta, quý vật ta đã cho, nhớ đem tiền đánh tới ta trên thẻ, hoan nghênh thường tới."

Nam tử trắng Quý thúc liếc mắt, ngáp một cái, chậm rãi đi vào trong bóng tối, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Quý thúc không có đóng chú nam tử, mà là đưa mắt nhìn vào trong phòng ăn, nhẹ nhàng lầm bầm nói: "Người kia nói qua, vận Uyên Hàng Ma Xử bị lấy đi lúc, chính là vận mệnh thay đổi lúc, cái thời đại này đem sẽ xuất hiện biến động lớn, không biết có phải hay không là thật?"

...

Quý thúc cùng nam tử lúc nói chuyện sau khi, Diệp Lâm Phong liền thông qua trước đây nhà bếp lúc, lần nữa đi vào cái kia tràn đầy Độc Tri Chu phòng ngầm.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Lâm Phong đi tới phòng ngầm lối rẽ, nơi đó có ba cái lối đi, trong đó một cái cuối hẳn đã biết là cái gì, ngoài ra hai cái cũng không biết thông tới đâu.

"Phòng ăn này không thể cho ai biết bí mật quá nhiều, bất quá việc cần kíp trước mắt hay là trước đem Liêu Thi Thi cứu ra." Diệp Lâm Phong chẳng qua là hơi dừng dừng một cái, liền đi vào đi thông tế đàn lối đi.

Đi ra lối đi sau đó, Diệp Lâm Phong lại không có phát hiện Liêu Thi Thi tung tích, bên dưới tế đàn Ô Thủy cũng toàn bộ biến mất, đoán chừng là bởi vì là trận nhân bị phá trừ nguyên nhân, Ô Thủy từ khi một cái lỗ hồng chảy vào cống thoát nước, chỉ để lại những thứ kia thi trùng, ở trong bùn không ngừng giãy giụa.

Diệp Lâm Phong bắt đầu lo lắng, rất sợ Liêu Thi Thi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nếu thật để cho nha đầu kia chết ở chỗ này, hẳn tuyệt đối sẽ đem cái này nhà ăn trở mình lộn chổng vó lên trời, để cho quý kia chủ đền mạng.

Diệp Lâm Phong giẫm đạp lên đến thi trùng, hướng tế đàn phương hướng đi tới, mới vừa đi mấy bước, hẳn liền dừng lại, bởi vì hẳn đến tế đàn một góc, phát hiện Liêu Thi Thi tung tích.

Liêu Thi Thi đưa lưng về phía Diệp Lâm Phong, ngồi ở tế đàn bên bờ, nàng nhẹ nhàng đưa mềm mại bóng loáng chân nhỏ, cho dù không thấy được ngay mặt, cũng có thể cảm nhận được nàng gợi cảm động lòng người.

Đồng thời, Liêu Thi Thi trong tay nắm lấy một thanh tinh xảo cây lược gỗ, trong miệng hát nghe không hiểu ca dao, chính cất tia chính mình Tú tóc đen.

Diệp Lâm Phong tâm lý vui mừng, định chạy gấp tới, lại phát hiện có cái gì không đúng, bởi vì Liêu Thi Thi động tác quá mức cơ giới, hơn nữa lặp đi lặp lại tuần hoàn, giống như là bị người thao túng con rối giống như.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Vô thượng Khu Quý Phù

Liêu Thi Thi dừng lại hát, chậm chạp quay đầu, lộ ra khuôn mặt tái nhợt, ngoài ra đỏ tươi nhếch miệng lên, lưng linh ngón tay ngọc thả vào giữa môi, đưa ra mềm mại đầu lưỡi liếm ăn đến, cử chỉ lúc tràn đầy Ám Hắc thức cảm dỗ.

"Ta hàng đi, ngươi cái tên này quả nhiên là nghĩ cảm dỗ ta, như đã nói qua, nếu là cảm dỗ mà nói, tối cơ vốn phải là đem y phục trên người thoát, chẳng lẽ ngươi ngay cả những thứ này cũng không biết?"

Diệp Lâm Phong liếc một cái, trong miệng nói một đại thông, đến cuối cùng lại phát hiện Liêu Thi Thi không có phản ứng gì, trên mặt không khỏi dâng lên vẻ lúng túng.

Huu!

Liêu Thi Thi nụ cười đột nhiên cứng lại, đổi thành một bộ tàn nhẫn mặt mũi, ngoài ra ngón tay ngọc nâng lên, một cây trong suốt giây nhỏ từ đầu ngón tay vạch ra.

Diệp Lâm Phong ngăn người một chút, chợt đưa ra hai ngón tay, đem bay tới trong suốt giây nhỏ kẹp đến giữa ngón tay, cổ tay chuyển động, khẽ động trong suốt giây nhỏ, đem Liêu Thi Thi thân thể hướng kéo mình tới.

Huru! Huru! Huru!

Giữa không trung Liêu Thi Thi, liền tiếp quãng ra ba cái trong suốt giấy nhỏ, tạo thành tuyệt sát góc chết, hướng Diệp Lâm Phong thân thể đâm tới.

Ken kết kết!

Mắt thấy trong suốt giấy nhỏ liền muốn đâm trúng Diệp Lâm Phong thân thể, thân thể bỗng nhiên phát ra một trận thanh thúy tiếng vang, khung xương so với trước kia rõ ràng co rút nhỏ rất nhiều.

Diệp Lâm Phong ưỡn ẹo thân thể, lấy cực kỳ xảo quyết tư thế, né tránh Liêu Thi Thi Tuyệt Mệnh ám sát, hơn nữa xoay ở Liêu Thi Thi cổ tay, đem đè vào trên đất.

Cái này một bộ động tác làm liền một mạch, hoàn toàn không có sai lệch, giống như diễn luyện rất nhiều lần như thế.

"Ách ạch... Ô ô..."

Liêu Thi Thi trong miệng phát ra kỳ quái tiếng nghẹn ngào, thân thể không ngừng giãy giụa, lại từ khi Diệp Lâm Phong trong tay tránh thoát.

"Hi!"

Diệp Lâm Phong cổ bị Liêu Thi Thi móng tay phá vỡ, lưu Hạ Tam Đạo huyết sắc vết cào.

"Nhìn đáng đáp nha đầu ngốc này là trúng tà." Diệp Lâm Phong sờ một cái trên cổ vết thương, thân thể bỏ nhào về phía trước, lần nữa đem Liêu Thi Thi đè xuống đất.

Diệp Lâm Phong nhanh chóng cắn bẻ ngón giữa, đem tinh huyết liền đến Liêu Thi Thi mi tâm, tuy nhiên lại một chút phản ứng cũng không có, ngược lại bị em này cào đầy mặt.

"Mẹ kiếp, chuyện gì xảy ra?"

Bất đắc dĩ, Diệp Lâm Phong không thể làm gì khác hơn là để lại Liêu Thi Thi hai tay, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, bởi vì bị cào mặt đau nhức, có loại bị xé cảm giác.

"Ách ạch!"

Liêu Thi Thi cặp mắt trở nên Xích Hồng, nàng bỗng nhiên nổi lên, đem Lâm Phong đè lại trên đất, tên kia một cái trắng tinh hàm răng, trong nháy mắt cắn ở tên này sống lưng bên cạnh.

Hi!

Một khối cỡ ngón cái da thịt bị Liêu Thi Thi lòi xé đi xuống, Diệp Lâm Phong còn chưa kịp kêu thảm thiết, đối phương lại vừa là cắn một cái đi lên.

"A..."

Diệp Lâm Phong không dám đối với Liêu Thi Thi xuất thủ, chỉ có thể quan trọng hơn hàm răng, chịu đựng đau nhức, nàng hơi khẽ nâng lên đầu, phát hiện Liêu Thi Thi mặc màu tím đen Váy dạ hội, tựa hồ vẽ kỳ quái Phù Văn.

"Chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân?" Diệp Lâm Phong trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, hắn nhanh chóng đưa tay ra, kéo rách Liêu Thi Thi màu tím đen Váy dạ hội.

Liêu Thi Thi bóng loáng trắng nõn thân thể trần lộ ở bên ngoài, ngoài ra cắn chặt hàm răng rút cuộc lỏng ra, Xích mắt đỏ cũng nhắm lại đến, an tường ngủ mê man đến Diệp Lâm Phong trên người.

Diệp Lâm Phong xóa đi mồ hôi trán, đem Liêu Thi Thi đặt ở trên té đài, nhìn cái kia mỹ lệ hoàn mỹ thân thể, không nhịn được cười một tiếng, nói: "Đến lớn như vậy, lại còn mặc HelloKitty, thật đúng là ngây thơ, bất quá như đã nói qua, nữ nhân này vóc người thật tốt, không biết ăn cái gì mà lớn."

Mặc dù màu tím đen Váy dạ hội bị Diệp Lâm Phong xé nát, nhưng là Liêu Thi Thi cũng không phải là toàn thân Xích lửa đến, nàng mặc trên người màu hồng trong áo lót khó, ngây thơ là cái kia xinh xắn trên quần lót lại in HelloKitty đồ án.

"Ừ?"

Liêu Thi Thi nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, lông mi nhẹ nhàng xúc động, mơ mơ màng màng từ khi đang ngủ mê man tỉnh lại.

Diệp Lâm Phong khẽ mỉm cười nói: "Người tỉnh?"

Liêu Thi Thi ý thức hoàn toàn thanh tỉnh,

Phát hiện mình cơ hồ toàn thân Xích lửa đến Diệp Lâm Phong trước mặt, hơn nữa tên kia cũng Xích lửa đến trên người, trên mặt đất đều là máu tươi.

"Chẳng lẽ? Chẳng lẽ..."

Liêu Thi Thi không dám tưởng tượng tiếp, vốn là Diệp Lâm Phong bình thản mỉm cười, ở trong mắt nàng lại Thành cười thâm đáng, tên kia nhất định là dùng thủ đoạn gì, đem chính mình làm đã hôn mê, sau đó đối với chính mình...

"Người là một tên không bằng cảm thú gia hỏa, ta không xử bạc với người, người lại..." Liêu Thi Thi giờ tay lên, không chút lưu tình tát Diệp Lâm Phong trên mặt.

Diệp Lâm Phong có chút mơ hồ ép, ngoài ra trên khuôn mặt đầu năm ngón tay có thể thấy rõ ràng, vốn là nóng bỏng gương mặt, bây giờ giống như nổ banh.

"Chẳng lẽ tà thuật còn không có phá hỏng?" Diệp Lâm Phong tâm Thần nhất ngưng, nhức nhối móc ra Vô Thượng Khu Quý Phù.

Cái kia sự phụ cho chính mình thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, bình thường cùng mình hồn phách hòa làm một thể, nếu như lấy ra bùa này, cho dù ngàn năm ác quỷ cũng có thể bị đuổi tăn ra.

Bất quá chỉ có thể sử dụng một lần, nếu không phải cảm giác Liêu Thi Thi người này không tệ, đáng giá thâm giao, nàng tuyệt đối không nỡ bỏ lấy ra.

Diệp Lâm Phong nhanh chóng nổi lên, đem Liêu Thi Thi đè ngã xuống đất bên cạnh, cầm trong tay tối cao đuổi quỷ Phù dán ở tên này ngực.

Nhưng mà Diệp Lâm Phong thì hệ liệt hảo ý cử động, đến Liêu Thi Thi trong mắt lại biến vị, dưới cái nhìn của nàng, tên khốn kiếp này tà dục đại phát, lại muốn xâm phạm chính mình.

"Diệp Lâm Phong, ta thật là nhìn lầm người." Liêu Thi Thi gương mặt lưu lại lưỡng đạo thanh lệ, nghiêng đầu đi, không nữa đi xem Diệp Lâm Phong.

Mơ hồ ép, thật là mơ hồ ép.

Lúc này, Diệp Lâm Phong nội tâm cơ hồ là tan vỡ, nhìn dáng dấp Liêu Thi Thi tên kia nha đầu ngốc đã thanh tỉnh, chẳng qua là không biết nàng lại nổi điên làm gì, cũng là nói ngôn ngữ lời nói, còn mặt đầy đáng thương bộ dáng.

"Chẳng lẽ là Đại Di Mụ tới?" Diệp Lâm Phong trong lòng nghĩ như vậy đến, cảm thấy có chút đạo lý, nữ nhân chỉ có Đại Di Mụ đến, mới có thể làm có chút ngôn ngữ chuyện.

Thấy Liêu Thi Thi không có chuyện gì, Diệp Lâm Phong liền đem tối cao đuổi quỷ Phù lần nữa ấn trở về chính mình trong linh hồn, nói: "Nơi này rất nguy hiểm, chúng ta Vậy mau rời đi."

Liêu Thi Thi trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, nàng hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Lâm Phong có thể như vậy bỏ qua cho chính mình, bất quá cái này mặt người lòng thú gia hỏa, tuyệt đối sẽ không cùng hán thông đồng làm bậy.

"Cút ngay, ta không muốn nhìn thấy người." Liêu Thi Thi đập Diệp Lâm Phong một cước, đem hai tay che ở trước ngực, nhanh chóng đi xuống tể đàn, nhưng là khi nàng nhìn thấy ừ trong bùn thi trùng, lại bị dọa sợ đến lui về.

"Thi thi trùng đúng là chán ghét, nữ nhân đi lên vật này khẳng định chịu không được, ta giầy cho người mặc đi." Diệp Lâm Phong thấy Liêu Thi Thi bộ dáng, không nhịn được cười cười, đem chính mình giầy cởi xuống, đưa tới Liêu Thi Thi trước mặt.

Liêu Thi Thi do dự một chút, hay là đem giầy xuyên vào, lúc này Diệp Lâm Phong đem quần cũng cởi ra, đem xé thành hai nửa, đưa tới trong tay nàng.

"Mặc dù mặc đồ lót không có gì, nhưng là người mặc loại này đồ lót đi ra ngoài, nhất định sẽ bị người khác chê cười, cho nên vẫn là đem ta y phục mặc lên, hơi chút che phủ một ít đi." Diệp Lâm Phong cười cười, trong giọng nói tràn đầy vẻ ôn nhu, động tác cũng quan tâm tỉ mỉ.

Liêu Thi Thi không có cự tuyệt, đem Lâm Phong xuyên thùng trên người, bước qua những thứ kia thi trùng thân thể, đi vào đen nhánh lối đi.

Diệp Lâm Phong mặc mỗi cái quần lót, tay cầm Vạn Uyên Hàng Ma Xử, theo sát Liêu Thi Thi sau lưng, nàng có chút vấn đề cũng muốn hỏi đối phương, nhưng là thấy tên này tâm tình không ổn định, liền không có nói ra.

"Nếu như người yêu thích ta, có thể theo đuổi yêu cầu ta, chẳng lẽ ta liền nhất định không đáp ứng? Tại sao phải dùng những thứ kia hạ tiện thủ đoạn? Hoặc có lẽ là người chỉ muốn lấy được ta thể xác?"

Cũng không biết qua bao lâu, đi ở phía trước Liêu Thi Thi bỗng nhiên dừng lại, ngoài ra ngữ khí trầm trọng khổ sở, trong mắt tựa hồ mang lệ, thật giống như đang oán trách đến lão thiên không công bình.

Chương 41: Hồng Y búp bê

Diệp Lâm Phong trên mặt thoáng qua một tia ngạc nhiên, coi như hắn có ngu đi nữa, cũng minh bạch là chuyện gì xảy ra, Liễu Thi Thi nhất định là hiểu lầm mình, mới phải có như vậy phản ứng.

Diệp Lâm Phong giải thích: "Ừ, ta đối với người xác thực là có chút hảo cảm, nhưng thích còn chưa nói tới, dù sao người xấu như vậy, trước đây là bởi vì người trúng tà thuật, mới có thể xé đi người y phục, ta cũng không có động tới người phần nửa, đối với người cũng không có ý đồ không an phận."

"Cái kia trên đất huyết giải thích thế nào?" Liễu Thi Thi quay đầu lại, ánh mắt của nàng có chút đỏ hồng, cố nén nước mắt, không để cho nó chảy ra.

"Đó là ta huyết, người trúng tà thuật liền với lại xé lại cắn, ta cũng không dám trả đũa, không tin người nhìn một chút bả vai ta, mặt trên còn có người dấu răng." Diệp Lâm Phong cười khổ một tiếng, chỉ chỉ trên bả vai mình vết thương.

Liêu Thi Thi phát hiện Diệp Lâm Phong trên người quả nhiên có dấu răng, vết thương còn đang chảy máu, lại nhớ tới trên mặt đất huyết, biết mình là hiểu lầm đối phương, nếu như là thất thân, tuyệt đối không thể nào lưu nhiều máu như vậy.

"Người không sao chứ?" Liễu Thi Thi có chút ngượng ngùng lại, chính mình không chỉ có hiểu lầm người ta, còn nghĩ người ta đánh tràn đầy vết thương, vậy làm sao nói đến có chút không ổn.

Diệp Lâm Phong lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, ta năng lực khôi phục nhanh, những thứ này thương nhẹ không có gì đáng ngại."

"Thật là xin lỗi a, chờ ta sau khi rời khỏi đây, mời người ăn bữa cơm tốt."

Liêu Thi Thi gật đầu một cái, thấy Diệp Lâm Phong bị đánh mặt hoa, không nhịn được cười nói, "Người đáng vẻ thật giống như một cái Đại Hoa Miêu à?"

"Có đẹp trai như vậy hoa miêu sao?" Diệp Lâm Phong tự mình trêu chọc, bầu không khí trở nên sinh động, giữa hai người rốt cuộc không phải là lúng túng như vậy.

Liêu Thi Thi vốn là phóng khoáng người, trên mặt nở nụ cười bày ra, cùng Diệp Lâm Phong cười đùa giỡn, nhưng là không biết tại sao, trong nội tâm nàng nhưng lại dâng lên một cổ cảm giác kỳ dị, là cái loại này khó mà dứt bỏ tình cảm.

Lúc này, Diệp Lâm Phong chợt nói cái gì giống như, hỏi "Đúng, trước người là chuyện gì xảy ra? Vì sao lại từ đằng sau ta biến mất?"

Liêu Thi Thi vuốt huyết Thái dương, trong mắt có chút mê mang nói: "Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, chỉ nhớ rõ trước đây đến nhà bếp lúc thời điểm, thấy một con búp bê, cảm giác nó đang đối với ta cười, sau đó ta ý thức trở nên mơ hồ, về sau nữa liền gặp phải người."

"Búp bê?" Diệp Lâm Phong cau mày một cái, trước đây hắn đến nhà bếp lúc thời điểm, tuyệt đối không có thấy tương tự búp bê quý vật, không biết Liễu Thi Thi thấy là quý Mị còn là cái gì?

Tóm lại, phòng ăn này tuyệt đối có không thể cho ai biết bí mật, tuyệt đối là một cái tương đối nhân vật nguy hiểm.

"Nơi này quá nguy hiểm, ta trước đưa người rời đi." Diệp Lâm Phong suy tư nhiều lần, cảm thấy hay là đem Liễu Thi Thi đưa đi tốt hơn, cái này nhà ăn bí mật, vẫn là hắn một thân một mình điều tra tương đối khả.

Liêu Thi Thi gật đầu một cái, biết rõ mình ở lại chỗ này cũng là cản trở, liền đành hoàng đi theo Diệp Lâm Phong sau lưng, theo lối đi đi về phía trước.

Làm người ta kỳ quái là, vốn là chừng mười phút đồng hồ là có thể đi hết lối đi, hai người tốn sắp tới nửa giờ, cũng không thể đi ra lối đi, trước đây lối rẽ cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Là quý đá tường!"

Diệp Lâm Phong kịp phản ứng, ánh mắt hướng trong bóng tối nhìn lại, ngoài ra híp mắt lại, thấy một cái Hồng Y búp bê, đứng ở đó âm đạm không ánh sáng trong lối đi.

"Hi hi!"

Hồng Y búp bê phát ra một trận tiếng cười đùa, thân thể dần dần mờ nhạt xuống, biến mất ở trong bóng tối, khi nó lúc xuất hiện lần nữa sau khi, nhưng là đến Diệp Lâm Phong đầu đỉnh.

Mái tóc màu đen rũ xuống, Hồng Y búp bê cái kia tái nhợt mặt cùng Diệp Lâm Phong mặt cơ hồ dính vào cùng nhau, đáng sợ Oán Sát Chi Khí xuyên

thấu qua Hồng Y búp bê con mắt, tỏa ra phải bốn phía trong không khí.

Diệp Lâm Phong cùng Liêu Thi Thi đều là run run một cái, chỉ có điều người trước nắm giữ Âm Dương Nhân, có thể gặp được con kia Hồng Y búp bê, Hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, người sau lại cho rằng là gió lạnh thổi.

Híz-khà zz Hí-zzz!

Hồng Y búp bê tóc đen hóa thành rắn độc hình dáng, hướng Diệp Lâm Phong Trong con người đâm tới, ngoài ra quý mị tốc độ,

Cũng như rắn độc như vậy.

Diệp Lâm Phong đem hai tay ngăn cản ở trước mắt, thân thể nhanh chóng lui về phía sau, dù là như thế, bàn tay hắn vẫn bị đâm ra hai cái lỗ máu, mảng lớn máu tươi từ lòng bàn tay chảy ra.

Liêu Thi Thi có chút không biết làm sao, hoàn toàn không hiểu Diệp Lâm Phong vì sao lại có phản ứng như vậy, nhưng là thấy người sau lòng bàn tay chảy máu, liền lo lắng hỏi "Chuyện gì xảy ra?"

"Cẩn thận!"

Diệp Lâm Phong không trả lời, mà là quát lên một tiếng lớn, thân thể cực nhanh lướt đi, đem Liêu Thi Thi kéo vào ngực mình, đồng thời một cái Huyết Trảo lướt qua hai người đỉnh đầu mà qua.

Hồng Y búp bê là dùng da người chế tạo, được Oán Sát Chi Khí tiềm nhiễm, đã kinh biến đến mức vô cùng đáng sợ, liền tựa như là một con trăm năm ác quỷ, vô cùng hung tàn.

Một đòn vỗ hụt, Hồng Y búp bê cũng không nổi giận, nó kéo đứt vá lại ngực chỉ trắng, đem ngực xé ra, lộ ra một cái răng nanh chông chát miệng máu, trong miệng còn có thật nhiều lớn nhỏ không đều con mắt, hình ảnh kia là tương đối kinh khủng ghê tởm.

Hồng Y búp bê miệng máu răng nanh xé mở, hàng loạt hắc phát theo nó đỉnh đầu kéo vuron ra, theo lối đi vách tường, đem Lâm Phong đường lui Cho ngăn đi.

"Ach!"

Quý Vật đã tại chỗ, Liêu Thi Thi rốt cuộc thấy cái này đáng sợ một màn, nhất thời bị dọa sợ đến hết rằm lên, nếu không phải Diệp Lâm Phong hầu ở nàng bên người, nàng tuyệt đối sẽ phát điên.

Diệp Lâm Phong Bây giờ tâm tình cũng tương đối ngưng trọng, hắn phù chú vốn là không nhiều, bây giờ lại bị Ô Thủy thấm ướt, căn bản là không có cách sử dụng, chỉ có thể dùng tinh huyết khắc họa diệt Sát chú, rơi vào Hồng Y búp bê trên người.

Tí ti khói đen từ khi Hồng Y búp bê trên người bốc lên, nhưng lại không có ảnh hưởng nó tốc độ công kích, không sai lệch, vừa vặn cắn lấy Diệp Lâm Phong trên bả vai.

Thật ra thì, đây là diệt Sát chú nguyên nhân, bởi vì Diệp Lâm Phong khắc vẽ diệt Sát chú, chỉ dùng của mình tinh huyết, chính tông diệt Sát nguyên rửa lại cần chừng mấy loại tài liệu, này diệt Sát chú không phải là kia diệt Sát chú, cũng không thể đạt tới một Phù diệt Sát hiệu quả.

"Bep... Bep..."

Hồng Y búp bê miệng máu phát ra một trận tiếng nhai, cái kia đến nhai Diệp Lâm Phong máu thịt.

Diệp Lâm Phong mặt lộ vẻ thống khổ, nhưng hắn cũng không có hốt hoảng, hai ngón tay kéo Hồng Y búp bê cổ, đem kéo ra, đồng thời kéo một cái rất dài tơ máu.

"Vô Thượng chi pháp thâm diệu, thiên ti gây dẫn cõi thiên u, dẫn Thiên Lôi lửa, diệt oán Sát chi Tà!"

Diệp Lâm Phong niệm động chú ngữ, một cái lớn bằng ngón cái ngân lôi bỗng nhiên xuất hiện, đem Hồng Y búp bê nổ hàng năm đen nát.

Diệp Lâm Phong đem rách nát Hồng Y búp bê ném xuống đất, nhìn về Liêu Thi Thi, nói: "Trước người thấy là không phải là cái này búp bê?"

Liêu Thi Thi gật đầu một cái, nói: "Đối với chính là cái này búp bê."

"Có ý tứ, Hoa Hạ chế thi pháp cộng thêm Nhật Bản âm dương thuật, lại có thể làm ra thú vị như vậy quý vật."

Diệp Lâm Phong lẩm bẩm nói nhỏ, thì Hồng Y con nít chức năng quá mức quý dị, không chỉ có thể chế tạo quý đã tường, còn có thể khống chế người cùng giết người.

Liêu Thi Thi đương nhiên sẽ không để ý những thứ này, nàng ban đầu thấy Diệp Lâm Phong cánh tay bị máu kia cứa nhai, lưu không ít huyết, liền từ trên y phục kéo xuống một cây vải, Cho Diệp Lâm Phong băng bó.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Quỷ vụ

Thấy Liêu Thi Thi cho mình cẩn thận băng bó, Diệp Lâm Phong không nhịn được cười trên nói: "Thật là không nghĩ tới, nguyên lai Liêu cảnh quan có như thế tí mĩ một mặt, ta còn tưởng rằng người chỉ có thể dùng hộp cơm nắp ta mặt, hoặc là lấy tay còng khảo ta đây!"

"Cái tên nhà người, miệng thôi à? Ta làm sao lại không thế tí mĩ?" Liêu Thi Thi trừng Diệp Lâm Phong liếc mắt, coi như trả thù, nàng đến cuối cùng thất nút lúc, hung hăng siết đôi phương một cái.

"Nói thật, ta thật không nhìn ra... Ahhh, đau chết ta, có thể hay không ôn nhu một chút hả?" Diệp Lâm Phong đau nhe răng, không nghĩ tới là nha đầu chết tiệt kia còn có trả thù tâm lý.

Liêu Thi Thi hừ lạnh một tiếng, lại véo Diệp Lâm Phong một cái, tên này chính là theo bản năng tránh tránh, nhưng mà bọn họ nhưng không ai chú ý, trước đây bị ném xuống đất Hồng Y búp bê, lại bắt đầu lột da, một tầng lại một tầng, bộ dáng vô cùng quỷ dị.

Bỏ đi toàn bộ da mặt, nó bám vào vách tường chung quanh bên trên, thất khiếu nơi phun ra trần trần khói đen, tựa hồ muốn cả cái thông đạo bao phủ.

Diệp Lâm Phong cùng Liêu Thi Thi đồng thời phản ứng, bọn họ quay đầu lại, còn chưa kịp phản ứng, liền bị cái kia khói đen phun trúng, mất đi tầm mắt.

"Chuyện gì xảy ra?" Trong khói đen truyền tới Liêu Thi Thi thanh âm.

"Sơ suất, là quỷ Vụ, vật này có thể để người ta trong vòng thời gian ngắn mất đi thị giác."

Diệp Lâm Phong đưa tay ra cánh tay, muốn tìm kiếm đến Liêu Thi Thi, ở trên người nàng khắc họa trừ tà Phù, phòng ngừa có quỷ vật tại chính mình mất đi thị giác thời điểm tập kích đối phương.

Bỗng nhiên, Diệp Lâm Phong cảm giác mình chạm được một mảnh mềm mại, ngay sau đó là một cái bén nhọn tiếng kêu: "Diệp Lâm Phong, người rốt cuộc muốn làm gì?"

"Khụ, gì đó, ngoài ý muốn, ta là muốn cho người khắc họa trừ tà Phù." Diệp Lâm Phong lúng túng cười cười, đưa bàn tay dời lệch vị trí đưa, đặt vào Liêu Thi Thi sau lưng, ngón cái nhẹ nhàng phá vỡ ngón tròn, ở tên này trên lưng khắc họa tốt trừ tà Phù.

"Chỉ có lưu manh mới có thể tranh cãi!" Liêu Thi Thi quay lại nói một câu, rồi cũng không nói gì nữa.

"Chờ lát nữa nhất định sẽ có quỷ vật tập kích chúng ta, phải cẩn thận một chút." Diệp Lâm Phong Tâm thần trải qua căng thẳng đến mức tận cùng, cái này Sương mù đối với hắn ảnh hưởng quá lớn, hoàn toàn không cách nào toàn bộ thực lực.

"Lộp bộp.. Lộp bộp.."

Quỷ vụ bên trong truyền tới âm thanh kỳ quái, Diệp Lâm Phong cảm giác bắp chân truyền tới một trận đau đớn, đưa tay sờ qua đi, phát hiện trên bắp chân lại mọc ra cao thấp liên tiếp mụn nhọt.

"Thật là đau, thật giống như có vật gì cắn ta." Liêu Thi Thi hét lên một tiếng, gắt gao kéo Diệp Lâm Phong bả vai.

Diệp Lâm Phong không có đáp lại, từ cái kia bắp chân truyền tới đau đớn sau đó, thân thể nhiều vị trí bắt đầu truyền tới đau đớn, sờ qua đi tất cả đều là mụn, giống như là phản ứng gây chuyện.

Hồ!

Cũng không biết qua bao lâu, quỷ vụ dần dần trở thành nhạt, Diệp Lâm Phong rốt cuộc thấy rõ chung quanh cảnh tượng, nhất là thấy Liêu Thi Thi bộ dáng, thiếu chút nữa bị kinh ngạc đến ngất người.

"A!"

Một cái chói tai tiếng kêu phá vỡ cả cái thông đạo, Diệp Lâm Phong màng nhĩ thiếu chút nữa bị đâm phá, hắn nhìn về Liêu Thi Thi, có chút không rõ đối phương vì sao lại bỗng nhiên kêu to lên, hắn cảm thấy lúc này, hắn là chính mình kinh hoàng kêu to mới đúng.

Tại sao kêu?

Bởi vì Liêu Thi Thi bây giờ bộ dáng thật là quá mức kinh khủng, thân thể nàng cùng với tứ chi, phủ đầy dử tợn mặt người, đáng sợ nhất là người kia mặt hình như là sống, ngũ quan lại đang giãy dụa.

"Người... Người... Thân thể..." Liêu Thi Thi tựa hồ không có chú ý tới mình thân thể khác thường, kinh hoàng nhìn Diệp Lâm Phong.

Diệp Lâm Phong vốn định mở miệng an ủi một chút Liêu Thi Thi, nhưng khi nhìn đến đối phương biểu tình, có chút kỳ quái nhìn một chút thân thể của mình.

Cái này không nhìn còn khá, nhìn một cái dọa cho giật mình, Diệp Lâm Phong phát hiện mình thân thể và Liêu Thi Thi là triệu chứng giống nhau, phủ đầy đáng sợ dử tợn mặt người, thậm chí người kia khuôn mặt số lượng, so với đối phương thật tốt nhiều.

Diệp Lâm Phong là vô cùng đau "bỉ", mặc dù hắn không thể nào chú ý mình về ngoài, nhưng bây giờ cái bộ dáng này, hắn thể nào đi ra ngoài gặp người?

"A!"

Lại vừa là một trận chói tai tiếng kêu, Liêu Thi Thi rốt cuộc phát hiện mình thân thể khác thường.

Lúc này trong mắt nàng vẻ sợ hãi càng nồng nặc, ngoài ra lời xé tóc mình, có loại phát điên cảm giác.

"Đừng như vậy, thân thể là chính mình, còn sống so với cái gì đều trọng yếu, người xem ta cũng không phải là cái này quỷ hình đáng." Diệp Lâm Phong liền vội vàng nắm được Liêu Thi Thi cổ tay, để cho nàng đừng lại tự hủy hoại.

"Ta không muốn, ta như vậy có thể đi ra ngoài gặp người sao? Ta như vậy vẫn tính là người sao? Tại sao ông trời phải tàn nhẫn như vậy đối xử ta." Liêu Thi Thi khóc lóc, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ.

"Yên tâm đi, những thứ này kẻ đáng ghét khuôn mặt ta có thể loại trừ, chẳng qua là phải tốn chút thời gian mà thôi." Diệp Lâm Phong khẽ cắn răng, chỉ có thể lựa chọn lừa dối Liêu Thi Thi, về phần những thứ này quỷ dị mặt người, hắn thật không biết làm như thế nào trừ.

"Thật?" Liêu Thi Thi tựa hồ là thấy hy vọng, liền tiếp siết chặt Diệp Lâm Phong cổ tay.

Diệp Lâm Phong cười gật đầu một cái, hắn xoay người hướng góc tường nhìn, trước đây bị Diệp Lâm Phong vứt bỏ Hồng Y búp bê liền sắp xếp để ở nơi đó, bên cạnh còn có số lớn da chết, cùng với bán thành phẩm da mặt.

Về phần trên tường da mặt, toàn bộ khô nứt xuống, biến thành màu đen xám, giống như đồ bẩn thỉu vật như vậy liền ở trên tường, để cho mọi người nhìn liền muốn nôn.

"Xem ra mới vừa rồi chính là cái vật này đang làm trò quỷ." Diệp Lâm Phong Đồng tử bên trong tràn đầy rừng mình, ngoài ra đầu ngón tay nhỏ ra một giọt máu tươi, tại rơi xuống trong quá trình, lại hóa thành ngọn lửa màu u lam, rơi vào Hồng Y búp bê trên người.

"kétttttt!"

Trong khoảnh khắc, Hồng Y búp bê liền biến thành hư ảnh, thậm chí ngay cả mùi đều không có để lại, mà ngọn lửa màu u lam cũng lập tức tiêu tan, giống như không có tồn tại qua vậy.

Diệp Lâm Phong mới vừa rồi sử dụng ngọn lửa chính là U Minh Quỷ Hỏa, lại danh hiệu Minh Hỏa, danh như ý nghĩa, U Minh Quỷ Hỏa đến từ Minh Giới U Minh Cẩm khu vực, này hóa qua nhiều năm tháng, thiêu đốt không ngừng, có thể biến hết thảy thành hư ảo.

Năm đó hắn luyện hóa cái này U Minh Quỷ Hỏa, cũng là mất thật lớn sức lực.

"Chúng ta rời khỏi nơi này trước!" Diệp Lâm Phong kéo Liêu Thi Thi tay, nhanh chóng đi về phía trước.

Lúc này không có gặp phải quỷ dã tường, Diệp Lâm Phong rất nhanh thì đến lối rẽ, hắn nhìn một chút vậy không biết thông tới đâu lối đi, tâm lý có chút không cam lòng.

Diệp Lâm Phong chủ ý là đưa Liêu Thi Thi rời đi, sau đó trở về đến điều tra, hiện tại ở loại tình huống này, là không có khả năng lại đi điều tra, phòng ăn này bí mật, chỉ có thể tạm thời buông xuống.

Diệp Lâm Phong kéo Liêu Thi Thi tay, cấp tốc nhanh rời đi phòng ngầm, theo Nam Khu nhà ăn cửa sổ nhảy ra đi.

Trước đây ở cửa phòng ăn Quý thúc cùng Lão Thái Bà đã rời đi, cho dù nơi đó không có một bóng người, yên tĩnh không tiếng động, có vẻ hơi đáng sợ.

"Người ở chỗ này chờ, ta đi lấy mấy bộ quần áo tới, như vậy đi ra ngoài bị người đụng vào, sẽ dọa sợ người khác."

Diệp Lâm Phong để cho Liêu Thi Thi lưu tại chỗ, chính mình đi tới cống thoát nước bên cạnh, đem nắp giếng mở ra, rồi sau đó nhảy xuống.

Cổng thoát nước bên trong vẫn là một mảnh hôi thối, trước đây bị Diệp Lâm Phong đánh đi ba tên sinh viên, lúc này đúng như heo chết một dạng nằm ở trong nước bẩn khô khô ngủ say.

Diệp Lâm Phong đi tới cái kia ba tên sinh viên bên người, không chút khách khí cời hết bọn họ quần áo, để cho bọn họ trần trụi nằm ở dơ trong nước.

Đem quần áo cầm chắc, Diệp Lâm Phong mới vừa phải chuẩn bị rời đi, lúc này một người trong đó sinh viên bỗng nhiên tỉnh lại, hắn thấy Diệp Lâm Phong trên người mặt người, không nhận được cả kinh kêu lên: "Quý a!"

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Lột da thuật

Tiếng kêu sợ hãi như củ chối tai, vang vọng đến trong ống cống, thật lâu không thể tản đi.

Một đêm chịu đựng ba lần to thanh âm tẩy lễ, Diệp Lâm Phong cảm giác mình lỗ tai thật muốn điếc, hắn bắt đầu đi lác đầu một cái, hướng tên kia sinh viên đi tới, chuẩn bị đem hắn làm ngất đi.

Nhưng hắn còn chưa tới tên kia sinh viên trước mặt, tên kia liền bị dọa đến hôn mê, trong đó quần lót có nơi ướt một mảng lớn, đoán chừng là tè ra quần.

Diệp Lâm Phong không có đi quần hắn khi gió, từ cống thoát nước bò ra ngoài, thuận tay đem nắp giếng Cho đập lên.

"Những y phục này cho người, dùng nó đem thân thể bao lấy tới." Diệp Lâm Phong đưa cho Liêu Thi Thi mấy bộ quần áo, chính mình lại lưu mấy món, nhanh chóng đem người bao lấy tới.

Liêu Thi Thi cũng rất mau đem quần áo bao bọc trên người, hơn nữa so với Diệp Lâm Phong kỹ càng hơn chỉ lộ ra một đôi mắt.

Hai người tới Thanh Thành đại học bên ngoài, chuẩn bị đón xe taxi trở về, nhưng bây giờ dù sao cũng là nửa đêm cố gắng hết sức, qua lại xe cộ ít vô cùng, chờ nửa ngày mới thấy một chiếc xe taxi đi lái qua.

Diệp Lâm Phong ngoắc ngoắc tay, muốn cho xe taxi dừng lại, nhưng là tài xế xe taxi kia thật giống như gặp quỷ vậy, đến trước mặt bọn họ lúc, lại tăng tốc độ xe, thật nhanh từ bọn họ bên người lái qua.

"Tình huống gì?" Diệp Lâm Phong Sững sờ loạn ở trong gió, thật sự là không hiểu nổi là tài xế xe taxi nổi điên làm gì, có làm ăn lại không làm.

Liêu Thi Thi nói: "Người có phải hay không ngốc? Chúng ta Mùa hè tại mặc cái bộ đáng này, tài xế khẳng định cho là chúng ta là không có hảo ý còn đồ, mới sẽ không chờ chúng ta đây."

Diệp Lâm Phong gãi đầu một cái, cảm thấy có đạo lý, chỉ có thể kiên trì các loại đến một chiếc xe taxi.

Thứ 2 chiếc xe taxi rất nhanh lái qua, Diệp Lâm Phong hấp thụ lần trước giáo huấn, trực tiếp ngăn ở giữa đường, đem xe taxi cản lại.

"Không việc gì đứng giữa đường, tìm chết à?" Tài xế đại thúc từ trong cửa sổ xe đưa đầu ra, giận dữ hét.

Diệp Lâm Phong cũng không tức giận, mặt đầy thành khẩn nói: "Xin lỗi, chúng ta có chút gấp chuyện, phiền toái chờ chúng ta đoạn đường được không?"

Tài xế đại thúc thấy Diệp Lâm Phong thành khẩn bộ dáng, đảo cũng không nói thêm cái gì, quay đầu nhìn về chỗ ngồi phía sau, lộ ra hỏi ánh mắt.

Nơi đó ngồi một người, cũng là toàn thân bọc đến trong quần áo, chỉ lộ ra một đôi mắt, ngoài ra trước ngực không che giấu được đầy đặn, có thể khẳng định nàng là phụ nữ, eo nhỏ cái mông đầy đặn, coi như không xem mặt, chỉ nhìn một cách đơn thuần vóc người liền là một loại cảnh đẹp ý vui chuyện.

Nữ nhân ánh mắt cùng Diệp Lâm Phong ánh mắt xúc đụng nhau, hơi dừng lại mấy giây, nhàn nhạt nói: "Nếu như thuận đường mà nói, ngược lại là có thể mang theo."

Giọng ôn nhu, tràn đầy sức thuyết phục, tài xế đại thúc lập tức bị thanh âm kia mê muội, đáp cười nói: "Được."

Liêu Thi Thi trực tiếp báo ra nàng chỗ nhà trọ địa chỉ, tài xế đại thúc gật đầu cười nói: "Thật là đúng dịp a, các người cùng sau lưng mỹ nữ lại là còn lại là

một chỗ."

Diệp Lâm Phong cười không nói, để cho Liêu Thi Thi ngồi ở phía sau, cùng em kia vóc người cực đẹp mỹ nữ song song, mình thì là ngồi vào kế bên người lái bên cạnh.

Ngồi xuống đến trên xe, Diệp Lâm Phong liền ngửi thấy một mùi thơm lạ lùng, đậm nả như gió, để cho mọi người cảm giác thật thoải mái, đây cũng là từ trên người nữ nhân kia tản mát ra.

Diệp Lâm Phong đối với nữ nhân này thân phận có chút hiếu kỳ, có điều không có nói gì, Tĩnh Tĩnh ngồi trên xe, nhìn dọc đường phong cảnh.

Tài xế đại thúc vừa lái xe vừa nói: "Lại nói các người thật là kỳ quái, là bên ngoài tại có lạnh như vậy à? Lại mặc kín như vậy."

Diệp Lâm Phong đám người đều là cười cười, không có bất kỳ người nào mở miệng nói chuyện, bầu không khí có vẻ hơi lúng túng, tài xế đại thúc cũng không tự chuốc nhục nhã, ngoan ngoãn lái xe, đem 3 người đưa đến nơi.

Dị hương nữ nhân trả tiền xe, một thân một mình hướng trước mặt lầu trọ đi tới.

Diệp Lâm Phong nhìn dị hương nữ nhân bóng lưng, em này thật giống như nhận ra được cái gì vậy, bỗng nhiên quay đầu lại, nói: "Ta ở tại lầu số bốn 404 phòng, hoan nghênh tới làm khách."

"Như vậy không may mắn lầu số phòng lúc cũng có người mua?" Liêu Thi Thi có chút kỳ quái, đang khi nói chuyện, dị hương nữ nhân người đã rời đi bọn họ tầm mắt.

Diệp Lâm Phong nói: "Mặc kệ nàng,

Chúng ta vẫn là đi về trước đi."

Liêu Thi Thi gạt đầu một cái, nàng quần áo cơ bản đều lấy ở nhà ăn, tất cả chìa khóa đều mất, chỉ có thể để cho Diệp Lâm Phong đi vào nhà trọ, đem cửa phòng mở ra.

Hai người đi vào nhà trọ, liền tranh thủ y phục trên người cởi xuống, lại phát hiện trên người mặt người càng rõ ràng, lượng lớn chất nhầy từ mặt người ngũ quan từ từ chảy ra, còn có một chút da vỡ nát dính vào trên da thịt.

"Cái này hình như là một loại nào đó nguyên rủa, sẽ cho người lột da đến chết." Diệp Lâm Phong sờ một cái mặt người, những người đó mặt liền bắt đầu vận vẹo, lộ ra thống khổ biểu tình.

Liêu Thi Thi hơi không kiên nhẫn nói: "Nhanh lên một chút đem những này mặt người loại trừ đi, thật sự là quá ác tâm."

Diệp Lâm Phong gạt đầu một cái, lần nữa kiểm tra một phen, nói: "Mặt người cũng có linh hồn, chẳng qua chỉ là vô ý thức tàn hồn, lại có thể tróc ra bộ phận linh hồn, loại thủ pháp này thật đúng là quý dị."

"Vậy rốt cuộc có thể hay không đem cái này kẻ đáng ghét mặt lấy ra, nếu là không thể mà nói, ta dứt khoát tự sát tốt." Liêu Thi Thi tựa hồ muốn khóc lên, đối với một người bình thường nữ hài, có thể kiên trì lâu như vậy đã là kỳ tích.

"Thủ pháp có chút tàn nhẫn, chính ta thử trước một chút, nếu như có thể được mà nói, ta sẽ giúp người bóc đi những.kia mặt người."

Diệp Lâm Phong nhếch miệng, bây giờ loại tình huống này, hẳn chỉ có thể sử dụng đến Minh Giới học được lột da thuật, đem những người đó mặt lột.

Liêu Thi Thi gạt đầu một cái, an tĩnh ngồi ở trên ghế sa lon.

Diệp Lâm Phong tìm một ít Ngân Châm, đèn cồn, dao lam cùng với một ít dùng để cầm máu đồ dùng, đem toàn bộ đặt vào phòng khách trên bàn vuông.

"Hô!"

Diệp Lâm Phong hít sâu một hơi, đầu tiên là đem trên người khắc đầy Chú Văn, sau đó đốt đèn cồn, đem Ngân Châm thả vào trên ngọn lửa nung nóng tới.

Nhiệt độ cao theo Ngân Châm truyền tới Diệp Lâm Phong đầu ngón tay, hắn liền tranh thủ Ngân Châm cắm vào một tấm trong đó mặt người tiếp nối chỗ, ngay sau đó lại là một cây, cho tới khi cái kia gương mặt người bao vây lại.

Diệp Lâm Phong xuất ra dao lam, đem người mặt tiếp nối nơi da cắt, máu tươi lập tức chảy ra, hắn liền phun ra một cái thuốc cầm máu, mới để cho chảy máu tốc độ dừng chậm rất nhiều.

Hí!

Đau đớn kịch liệt từ nơi vết thương truyền tới, Diệp Lâm Phong cắn chặt hàm răng, ngón tay kéo mặt người, từ từ tách ra.

Tên kia gương mặt người dường như cũng rất đau đớn, ngũ quan hầu như vận vẹo cùng một chỗ, có điều Diệp Lâm Phong cũng không có nhân từ nương

tay, nhanh chóng đem mặt người kéo xuống đến, ném tới trên bàn vuông.

"Đường như rất thành công!"

Diệp Lâm Phong cười cười, trên mặt hắn không có chút huyết sắc nào tái nhợt, nhìn có chút suy yếu, đáng sợ nhất là bị hắn kéo xuống mặt người chỗ, không chỉ có máu thịt nhìn rõ rõ ràng ràng, trong lúc mơ hồ còn có thể thấy nhảy lên mạch máu. .

Liêu Thi Thi có chút run run, Diệp Lâm Phong loại thủ pháp này đã không thể dùng tàn nhẫn để hình dung, hoàn toàn liền là ác ma hành vi, trên đời có mấy người có thể không có thuốc mê chịu đựng loại này bóc cách thủ thuật?

Diệp Lâm Phong cũng sẽ không quản nhiều như vậy, tay mắt lạnh lẽ, đã tróc ra mấy chục tấm da mặt, chỉ còn lại sau lưng tay không đụng tới chỗ, còn có mấy gương mặt người bám vào chỗ đó.

Tí tách!

Máu tươi nhỏ rơi xuống sàn nhà, Diệp Lâm Phong ngồi ở chỗ đó, nhìn giống như là Huyết Nhân, một tên không có bất kỳ sinh cơ Huyết Nhân.

"Liều cảnh quan, giúp ta đem phía sau mặt xén đi, cứ dựa theo ta phương pháp." Diệp Lâm Phong cái trán phủ đầy mồ hôi lấm tấm, có chút cố hết sức nói.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Kẻ chết thay

Liêu Thi Thi từng sờ biểu cảm, có chút lo lắng nói: "Ta cho tới bây giờ chưa làm qua, sợ làm không cẩn thận a."

Diệp Lâm Phong khẽ mỉm cười nói: "Không việc gì, ta da dày thịt béo, bóc mấy khối da chết không được."

Liêu Thi Thi do dự một chút, ngồi vào Diệp Lâm Phong phía sau, dựa theo tên này phương pháp, bắt đầu bóc da mặt người. Có thể năng dù sao cũng là lần đầu làm loại chuyện này, mất thời gian thật dài, mới bóc đến một khuôn mặt người.

Liêu Thi Thi cau mày, đem mặt người vớt qua một bên, tiếp lấy bắt đầu thanh lý cái khác mặt người, tay nàng thủ pháp cũng dần dần trở nên thuần thực, đại khái mất nửa giờ, rốt cuộc đem tất cả mặt người Cho dọn dẹp sạch.

Diệp Lâm Phong đã hoàn toàn thành một Huyết Nhân, trên người không có một chỗ là hoàn hảo, mặc dù không giống như trước đây ác tâm như vậy, nhưng là sau khi rời khỏi đây tuyệt đối sẽ đem người hù chết.

Liêu Thi Thi tìm đến băng vải, vừa giúp Diệp Lâm Phong băng bó vết thương, vừa nói: "Như ngươi vậy, vết thương không có lưu lại vết sẹo hả ?"

Diệp Lâm Phong cười nói: "Sẽ Không, thân thể ta tương đối đặc thù, chỉ cần vậy kết lột da sau đó, da thịt thì sẽ giống như trước đây như vậy bóng loáng như lúc ban đầu."

Liêu Thi Thi gạt đầu một cái, lại nói: "Còn ta đâu ?"

"Yên tâm đi, ngươi không cần lo lắng, ta có đặc biệt tẩy sọ thuốc, tuyệt đối có thể để cho ngươi da thịt trở nên cùng lúc trước vậy, thậm chí giống như lúc trước càng nhẵn nhụi dẻo dai."

"Cám ơn!" Liêu Thi Thi trên mặt hiện ra vẻ vui mừng, đó là xuất phát từ nội tâm cảm tạ, không có nữ nhân nào không hy vọng mình có tính lệ dung mạo, Bạch Khiết như ngọc da thịt.

Diệp Lâm Phong cười cười, nói: "Chờ lát nữa ta còn là đem ngươi làm ngắt đi đi, nếu không sống sờ sờ lột da thật rất đau, phải biết có vài người không phải là bởi vì thụ thương mà chết, chính là chịu không được đau đớn mà chết."

Liêu Thi Thi nhu thuận gạt đầu một cái, Diệp Lâm Phong ngồi vào đối diện nàng, hai tay nhẹ nhàng đỡ đối phương gương mặt.

Động tác này phi thường thân mật, Liêu Thi Thi có chút ngượng ngùng, thế nhưng cũng không có nói gì nhiều, mà là chậm rãi nhắm mắt lại.

"Hô!"

Diệp Lâm Phong trong miệng phun ra một cái màu tím nhạt hơi thở, phun ở Liễu Thi Thi trên mặt, em này lập tức đã hôn mê.

Diệp Lâm Phong đem Liễu Thi Thi ôm đến phòng ngủ trên giường, trước đây bày ra ở phòng khách lột da công cụ đều bị hấn lấy tới, hấn lại bỏ đi Liễu Thi Thi đồ lót, để cho đối phương hoàn toàn Xích lửa ở trước mặt mình.

Nếu là không có cái kia từng cái từng cái kẻ đáng ghét mặt, bộ thân thể này khẳng định càng cảnh đẹp ý vui, có điều Diệp Lâm Phong trong lòng ngược lại không có Tà Niệm, ngồi vào Liễu Thi Thi bên người, nhanh chóng dọn dẹp trên người đối phương mặt người.

Mặt người bị từng cái từng cái bóc rơi xuống, toàn bộ ném xuống đất, trên giường Liễu Thi Thi, cũng dần dần biến thành Huyết Nhân, nhìn đặc biệt kinh khủng.

"Rốt cuộc giải quyết."

Diệp Lâm Phong bóc ra sau cùng gương mặt da, mà lớn thở phào một hơi, hấn lấy băng vải ra, đem Liễu Thi Thi vết thương trên người cuốn lấy, cho nạng đối bộ chặn đắp lên, sau đó thu thập đồ đạc, rời đi phòng ngủ.

Tất cả mặt người toàn bộ bị sắp xếp ở phòng khách trên bàn vuông, những người đó mặt còn không có hoàn toàn chết đi, ngũ quan không ngừng co rúc, biểu tình phi thường thống khổ, hấn là rời đi ký sinh thân thể, không cách nào nữa hút lấy ký sinh thể năng lượng làm chất dinh dưỡng nguyên nhân.

"Thật quý dị thuật pháp, loại thuật pháp này đến Minh Giới chưa bao giờ nghe, quả nhiên là thế giới lớn không thiếu cái lạ." Diệp Lâm Phong nhìn những thứ kia mặt người, đem thiêu đốt đèn còn ném tới phía trên.

"Ách ạch ạch..."

Đèn còn bạo nổ vỡ đi ra, ngọn lửa bao trùm đến toàn bộ cái bàn gỗ, những người đó mặt cũng bị cuốn ở trong đó, lúc này lại phát ra nhỏ nhẹ tiếng kêu thảm thiết, nhưng mà thanh âm kia rất nhanh thì biến mất, bởi vì những thứ kia mặt người đã bị đốt thành tro bụi.

Diệp Lâm Phong đem mấy thứ thu thập xong, đi tới Liễu Thi Thi phòng ngủ, hấn vốn là nghĩ về phòng của mình nghỉ ngơi, nhưng là sợ Liễu Thi Thi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cho nên lựa chọn canh giữ ở nạng bên người, để ngừa phát sinh ngoài ý muốn.

Ngày này trải qua sự tình quả thực quá nhiều, Diệp Lâm Phong nằm ở Liễu Thi Thi mép giường, mơ mơ màng màng ngủ mất.

...

Sáng sớm ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở, hắt tới mềm mại trên giường,

Liêu Thi Thi nhẹ nhàng xúc động lông mi, từ từ mở mắt, phát hiện Diệp Lâm Phong nằm úp sấp tại chính mình đầu giường, chính an tường ngủ.

Chẳng biết tại sao, Liễu Thi Thi trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ ảm áp, mặc dù vết thương trên người thỉnh thoảng truyền tới đau đớn, nhưng chung quy so với trước kia cả người là mặt người rất nhiều.

Liêu Thi Thi kiểm tra nhìn thân thể một chút, phát hiện toàn thân bị băng vải cuốn lấy, đồ lót cũng bị cởi hết, chính tề đặt ở mép giường, nhất thời có chút ngẩn ra.

Liêu Thi Thi trong mắt lóe lên một tia phức tạp, lặng lẽ đi xuống giường, từ tủ quần áo bên trong lấy quần áo ra mặc lên trên người, lại quay đầu lại nhìn Diệp Lâm Phong liếc mắt.

"Ôi, tùy theo hoàn cảnh, đến đâu thì đến đi." Liễu Thi Thi thờ dãi, từ trong ngăn kéo lấy ra chăn đơn, muốn Cho Diệp Lâm Phong đắp lên.

"kétttttt!""!

Liêu Thi Thi tay mới vừa chạm được Diệp Lâm Phong thân thể, tên này liền mở mắt, nhanh chóng đứng lên, ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía.

Diệp Lâm Phong thấy là Liễu Thi Thi, mới thanh tỉnh lại, nhẹ nhàng nói: "Nguyên lai là ngươi, như thế nào đây? Thương thế không có gì đáng ngại hả ?"

"Cũng còn khá, không có vấn đề gì lớn." Liễu Thi Thi lắc đầu một cái, không cách nào đoán được Diệp Lâm Phong rốt cuộc là trải qua như thế nào sự tình, mới phải có như thế cao tính cảnh giác, nhưng có thể khẳng định, tên này cuộc đời cũng không tươi đẹp.

Diệp Lâm Phong nói: "Vậy thì tốt, ta chờ lát nữa đem sẹ toa thuốc viết ra, đến lúc đó đi tiệm thuốc bắc bốc thuốc, làm thành thuốc mỡ đắp trên vết thương là được."

Liêu Thi Thi gật đầu một cái, cùng Diệp Lâm Phong đi ra ngoài, lần nữa mua cái điện thoại di động, bổ sung thẻ điện thoại di động, cũng tiện tay mua một phần địa phương báo chí, đi tới một nhà phòng ăn sáng.

"Nam Khu nhà ăn lại truyền ra chuyện ma quái tin đồn, ba tên sinh viên nửa đêm trở về phòng ngủ, bị một tên quái vật cởi hết quần áo ném vào trong đường cống ngầm, một tên trong đó học sinh tuyên bố, thấy một tên toàn thân là mặt người quái vật."

Ngồi ở trên bàn com, Liêu Thi Thi nhìn trong tay báo chí, ánh mắt lộ ra tình mang, nói: "Có ý tứ, ta phỏng chừng Con kia quái vật, chính là bầm thầy án kiện hung thủ, hẳn nhất định là trong lòng biến thái, mới sẽ làm ra chuyện đem người quần áo lấy hết loại này chuyện buồn nôn."

"Phốc!"

Nghe được Liêu Thi Thi lời nói, Diệp Lâm Phong không nhịn được bật cười, nói: "Nói như vậy ta chính là hung thủ rồi?"

Liêu Thi Thi có chút không hiểu, Diệp Lâm Phong tiếp tục nói: "Ta chính là cái tên quái vật mà người vừa nói, bọn họ quần áo đều là ta lấy hết, dĩ nhiên, người chính là biến thái đồng phạm, bởi vì lấy hết quần áo người cũng mặc."

Liêu Thi Thi mặt trở nên không được tự nhiên lại, nằng che Diệp Lâm Phong miệng, nói: "Sau này chuyện này không muốn đem ra nói, nếu không chúng ta bạn bè sẽ hiểu lầm."

Đây tuyệt đối là đen tối lịch sử, làm sao có thể để cho Diệp Lâm Phong nói ra?

"Được, ta Đại tiểu thư, ta nghe người." Diệp Lâm Phong làm cái mặt quỷ nói.

Liêu Thi Thi thấy Diệp Lâm Phong đáp ứng, lúc này mới hạ giọng, nghĩ đi nghĩ lại, đối phương thấy thế nào đều giống như miệng rộng, không biết có thể hay không đem chuyện của mình lộ ra ngoài.

Đình đồng!

Liêu Thi Thi điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, nằng mở điện thoại di động lên nhìn một chút, mặt liền biến sắc nói: "Bầm thầy án kiện phá, có người đi sở cảnh sát tự thú."

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Người chết thư

Bầm thầy án kiện phá giải, Diệp Lâm Phong đã sớm nằm trong dự liệu, trước đây Quỷ thúc cũng đã nói, hẳn sẽ tìm một cái người chết thế, chắc hẳn tự thú người đó chính là.

Diệp Lâm Phong nói: "Vụ án này nước quá sâu, tạm thời trước hết như vậy đi."

Liêu Thi Thi đôi mi thanh tú hơi nhăn nói: "Nhưng là ta cảm thấy Là vụ án này có nhiều nghi vấn chút, rất nhiều vấn đề cũng không có giải quyết."

"Tóm lại, vì người an toàn, vụ án này người cũng không cần tra được thì tốt hơn."

Vô luận như thế nào, Diệp Lâm Phong thì không muốn để cho Liêu Thi Thi tiếp tục tra được, bởi vì vụ án này thật sự là quá mức đáng sợ, cái kia thần bí khó dò Quỷ thúc, liền không phải là cái gì dễ đối phó gia hòa.

"Người cho là ta là tham sống sợ chết người sao?" Liêu Thi Thi khế cắn răng, tâm lý không hề cam, cũng có Diệp Lâm Phong đối với chính mình cảm giác không tín nhiệm thấy thương tâm.

"Ta không có ý đó." Diệp Lâm Phong cũng không biết nên nói như thế nào, không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác, "Vẫn là đến cục cảnh sát nhìn một chút, Cái kia tự thú người rốt cuộc là chuyện gì xảy ra."

Liêu Thi Thi lúc này mới thỏa hiệp, đem tiền ăn sáng trả, cùng Diệp Lâm Phong đi vào sở cảnh sát.

...

Thanh cát Huyện cục cảnh sát, phòng thẩm vấn bên trong.

Một tên đại hán đầu trọc dờ dẫm ngồi ở chỗ đó, trước người hẳn có hai gã cảnh sát viên, một tên trong đó phụ trách thẩm vấn, một tên khác phụ trách lấy khẩu cung.

"Tên họ?"

"Triều Hồng lâm."

"Giới tính?"

"Nam."

"Thanh Thành đại học Nam Khu nhà ăn bữa trưa án kiện là người làm?"

Đại hán đầu trục ngăn người một chút, nói: "Đúng, là ta làm."

Thẩm vấn cảnh sát viên đem đại hán đầu trục rất nhỏ động tác thu vào trong mắt, tiếp tục hỏi "Người giết người là ai? Tại sao phải làm như vậy?"

Đại hán đầu trục cúi thấp đầu, mặt lộ vẻ thống khổ, qua thật lâu mới cắn răng nói: "Người đứng là ta giết, nhưng mà ta không biết hắn là ai, là bởi vì hắn trước nhọc mạ ta, ta mới có thể giết chết hắn."

"Sau đó ta phi thường sợ hãi, liền đem hắn bữa trưa ném tới Nam Khu nhà ăn trong thùng rác, cho là như vậy thì sẽ không bị phát hiện, có thể đến cuối cùng vẫn là bị người phát hiện, cho nên ta mới có thể tới sở cảnh sát tự thú."

Đại hán đầu trục tự thuật mặc dù có chút xốc xệch, nhưng là hợp tình hợp lý, làm cho không người nào có thể phản bác, dù sao bởi vì kỳ thị mà phát sinh vụ án giết người không ít.

Thẩm vấn cảnh sát viên ngừng đầu nhìn liếc mắt đại hán đầu trục, nói: "Không biết là ai? Vậy người biết hắn đáng đáp ra sao à?"

"Không biết, ta quên đáng đáp ra sao."

Thẩm vấn cảnh sát viên cùng ghi chép cảnh sát viên hai mắt nhìn nhau một cái, lại hỏi đại hán đầu trục mấy vấn đề, phát hiện đối phương từ thừa nhận mình là bữa trưa án kiện hung thủ, đối với người chết vấn đề thân phận hết thấy không rõ.

Hai gã cảnh sát viên đem tài liệu chuẩn bị tốt, rồi đi phòng thẩm vấn.

"Hỏi thế nào, có gì ngoài ý muốn thu hoạch à?" Nam Đông Lộ sở cảnh sát Phân Bộ cục trưởng Trình Đông minh, một mực ngồi ở phòng thẩm vấn bên ngoài, thấy hai gã cảnh sát viên đi ra, lập tức hỏi.

"Báo cáo Trình cục trưởng, đối phương đã thừa nhận mình là bữa trưa án kiện hung thủ, về phần người chết thân phận vẫn là không cách nào chắc chắn." Ghi chép cảnh sát viên đem tài liệu đưa tới Trình Đông minh trong tay.

"Được, ta biết, người bận rộn các người đi." Trình Đông minh khoát khoát tay, nhìn trong tay tài liệu, trên mặt lộ ra một vệt già nua vè.

"Đình linh linh..."

Trình Đông minh trên người điện thoại reo, hắn kết nối sau khi thông qua, nghe trong điện thoại người ta nói một trận, cúp điện thoại sau đó, trực tiếp đem tài liệu trong tay rơi trên mặt đất, làm ra rất đại động tĩnh.

Trình Đông minh mặt có chút khó coi, mặt mũi trở nên càng già nua lại, chung quanh cảnh sát viên thấy hắn bộ dáng, rất thông minh không nói gì, an phận làm trong tay chuyện.

"Trình cục trưởng, bữa trưa án kiện sự tình rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Lúc này Liêu Thi Thi hấp tấp đi tới, Diệp Lâm Phong là có chút bất đắc dĩ với ở sau lưng nàng.

"Có người tự thú, vụ án coi như phá, tất cả sau này vụ án này người cũng không cần tra, Nam Khu nhà ăn sự tình cũng không cần tra." Trình Đông minh mặt khôi phục như cũ,

Hắn nhặt lên trên đất tài liệu, vồ tới lên bên trên tro bụi.

Liêu Thi Thi tình mắt rất, thấy Trình Đông minh trên tay tài liệu, cũng không để ý đối phương là không phải là cục trưởng, trực tiếp đem tài liệu đoạt lại.

Diệp Lâm Phong tiến tới Liêu Thi Thi bên người, cùng hắn đồng thời đi xem tài liệu, Trình Đông minh cũng không có ngăn cản.

Sau khi xem tài liệu xong, Liêu Thi Thi bất mãn nói: "Vụ án này có nhiều như vậy điểm khả nghi, tại sao cứ như vậy lập án?"

Trình Đông minh cười khổ nói: "Không có cách nào, cấp trên đã vừa mới cho ra chỉ thị, kết thúc đối với Nam Khu nhà ăn điều tra."

Liêu Thi Thi ngây tại chỗ, loại tình huống này nàng cũng không thể nói gì được, đợi ở cục cảnh sát cũng có đoạn thời gian, nàng hiểu rõ cấp trên áp lực là có bao nhiêu lớn.

"Người chính là Diệp Lâm Phong hả ? Ta nghe Thi Thi đề cập tới người, lần trước vụ án nhờ có người, thật là giúp bớt cảnh sát chúng ta một đại ân." Trình Đông minh tránh tầm mắt thấy án kiện vẫn đề, nhìn về phía Diệp Lâm Phong nói.

"Văn bối bất tài, thật ra thì cũng không có giúp cái gì đại ân." Diệp Lâm Phong mặt mỉm cười, khiêm tốn nói.

Trình Đông minh thấy Diệp Lâm Phong đứng mực bộ dáng, tâm lý rất là yêu thích, đến kinh đô loại địa phương này, còn có thể giữ loại tâm thái này người thật không nhiều.

"Diệp tiểu hữu, ta gần đây gặp phải một vài vấn đề, muốn tìm âm dương thuật sĩ giúp một chuyện, nhưng là người biết, bây giờ cái thời đại này, muốn tìm được chân chính âm dương thuật sĩ rất khó, ta biết tiểu hữu là có bản lĩnh người, không biết tiểu hữu có nguyện ý hay không giúp ta một chút?" Trình Đông minh bỗng nhiên mở miệng nói.

"Cái này..." Diệp Lâm Phong có chút do dự, dù sao hắn đi tới Dương Gian chủ yếu khung cảnh là vì hoàn thành trong lòng tâm nguyện, không nghĩ bằng sinh chi tiết.

"Yên tâm đi, ta hiểu Vạn quy củ, giá tiền được rồi." Trình Đông minh thấy Diệp Lâm Phong do dự, cho là đối phương là muốn thu tiền, lập tức mở miệng nói.

"Chúng ta còn là buổi tối tìm cái thời gian bàn lại đi, nơi này không có phương tiện."

Diệp Lâm Phong thở dài, hắn hiểu rõ chuyện này đây mạnh là không có khả năng, nói không chừng Trình Đông minh cùng Liêu Thi Thi một cái đức hạnh, liền cho mình lấy bữa một cái tội trạng, chẳng bằng trực tiếp đáp ứng đối phương, còn có thể kết thiện duyên.

Trình Đông minh gật đầu nói: "Cũng tốt, trước đây cùng Liêu đội nói qua, muốn xin người đến nhà ta làm khách, như vậy đi, ta tối hôm nay ở nhà sắp xếp tiệc rượu, các người đến đây đi."

Diệp Lâm Phong đáp ứng, cảm thấy đứng ở chỗ này không ổn, đi liền sờ cảnh sát phòng tiếp tân.

Đến phòng tiếp tân ngồi một hồi, Diệp Lâm Phong thấy một cái người quen biết thân ảnh đi tới, người kia chính là Nam Khu nhà ăn ông chủ —— Quý thúc.

Quý thúc ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Người tốt a, chúng ta lại gặp mặt."

Diệp Lâm Phong lạnh giọng nói: "Người tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ nghĩ đòi người chết thế, chính mình đi tự thú."

"Không phải, ta là sang đây xem một người, có thể không cần bao lâu liền không thấy được." Quý thúc vừa nói, hai gã cảnh sát viên đề đại hán đầu trục, từ khi bên trong bắt cảnh sát bộ đi tới.

"Ông chủ!"

Đại hán đầu trục thấy Quý thúc, tâm tình kích động dị thường, thiếu chút nữa thì từ khi cảnh sát viên trong tay tránh thoát.

Quý thúc cười cười, đại hán đầu trục liền nuốt ngụm nước bọt: "Ông chủ, người đáp ứng ta chuyện có thể nhất định phải làm đến."

Quý thúc vỗ vỗ đại hán đầu trục bả vai, cười nói: "Người yên tâm được rồi, ta tuyệt đối sẽ phái người chiếu cố thật tốt mẹ của người, còn người nữa vợ và con gái."

"Cám ơn!" Đại hán đầu trục nhỏ khí, có ý giải thoát cảm giác.

Đơn giản mấy câu trao đổi, đại hán đầu trục liền bị ép trở về, lưu lại Diệp Lâm Phong cùng Quý thúc đứng đối diện nhau.

Diệp Lâm Phong dĩ nhiên là minh bạch chuyện gì xảy ra, có thể cảnh sát không có chứng cứ là không thể bắt người, chỉ có thể căm tức nhìn Quý thúc, nói: "Lợi dụng nhà người ta người nhà, người làm như vậy có phải hay không quá mức?"

Quý thúc cười nói: "Ta bỏ tiền, hắn bỏ mệnh, đều là từ Lẫn nhau tình nguyện, quá đáng như thế nào?"

Diệp Lâm Phong quả đắm bị ghìm 'Cạc cạc' vang dội, lạnh nhạt nói: "Ta cả đời này thống hận nhất chuyện chính là gài tang vật hãm hại, người đã xúc động ta nghịch lân, ta sớm muộn sẽ để cho người trả giá thật lớn."

"Người thật đúng là thích xen vào việc của người khác, nhưng mà không có vấn đề, có bản lĩnh tới tìm ta là được, hy vọng không phải là có đi mà không có về." Quý thúc giờ một tay lên, chậm rãi hướng sờ cảnh sát đi ra ngoài.

"Người nợ là ai?" Lúc này Liêu Thi Thi đi tới phòng tiếp tân, thấy Quý thúc bóng lưng, có chút kỳ quái nói.

"Ta cũng không nhận biết." Diệp Lâm Phong không muốn đề cho Liêu Thi Thi liên lụy đến trong chuyện này, liền giả vờ giả không biết.

Liêu Thi Thi 'Nha' một tiếng, đem một phong thơ đưa tới Diệp Lâm Phong trong tay, nói: "Hôm nay sờ cảnh sát nhận được một phần tin, là viết cho người."

"Viết cho ta?"

Diệp Lâm Phong có chút kỳ quái, hẳn đến Dương Gian vô thân vô cố, ai sẽ cho mình viết thư đây?

Không có gửi cái nhân tính tên gọi, chỉ có người thu hàng tên họ, dùng Chu Sa bút viết chữ lớn đỏ tươi, chính là Diệp Lâm Phong tên.

Diệp Lâm Phong không có suy nghĩ nhiều, nhanh chóng mở ra phong thư, phát hiện bên trong chỉ có một tờ giấy, mở giấy ra cái, hẳn thiếu chút nữa bị bên trong nội dung kinh ngạc đến ngất người.

"Muốn biết chân tướng? Đi Thanh cát lộ nam đường phố số 18, người sẽ tìm được câu trả lời, ngoài ra, tên ta gọi là Diệp Lâm Phong Vũ, người thân ca ca!"

Một câu đơn giản lời nói, lại để cho hắn rất rung động, không vì tại sao, liền là viết những lời này người, bởi vì hắn là một Từ Vong đã lâu người, ngoài ra khó bề phân biệt văn tự, giống như là Địa Ngục ngôn ngữ.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Trở Về từ Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.